

السنوية المصرية

7012

و قد صادف على كذا قول الكثرة في وسائر يومه لا ما في الكتاب
والجواب من كذا في كتابي الأول في التلخيص
البرص في العجز الباق

د مہاراجہ (۱۱) طوق بن قریہ محمد علی عثمانیہ سندھ اولوب آبد الفتح سلطانہ محمد فاتح خانہ شاف
دورندہ صدر اعظم محمد دیشاندہ لطف دیدہ کی ایدی . ایرانہ سفیرانہ اور میں بتلی ایلمہ و تاج
زارہ جعفر بکله برابر یادور سلطانہ خانہ معتمدہ بدو نشندہ (جبر الغراب) نانندہ
لغندہ ایک قسم اور نہ تالیف وار در کہ قسم اول لغاتہ خاصہ و قسم ثانیہ رضی غر و صہ و قاضیہ
و بدیع و بنیادہ قواعد بنیہ مقصد . بو کتاب (لغت مہاراجہ) و بیکلمہ معروفہ . قاضی الاسلام

[illegible]

72nd.

22222

بسم الله الرحمن الرحيم

حمد بلند و ثنا به دروغ بر خدا بر جل جلاله و علم نواله که شرح کنند صد و ست از بهر اسلام
 و پر کنند نور شعوت اندر دل انام و درود سلام و تحیاتی نام بروح پاک سید الانام محمد مصطفی
 علیه السلام و بر ارواح آل و اصحاب او باد ما اختلف الالسن بین العباد **و بعد** چنین می گویند ضعیف
 شکسته بال و نحیف بر کشته حال المتوسل ما یقال باللفظ الالهی و العون العلی لفظ الدین ابی یوسف
 الحلی می گوید که الله مسمی و جعله الخیر داعیه که چون بهر ضبط زبان ملاحظت کتاب جامع و بهر لطافت
 بر رشته نظام کشید بودم و با انواع قوانین و لطایف آرایید و بنام بحر الغرائب اشتهار داشته و
 مرکبی بروی دستی افراشته اما در مشکلاتش که متردد کشند بر روی این فقره حقیر منرد کشند پس چون
 و نیاز ایشان را فتن بر دم و قصد توفیح این کتاب کردم و شرح او را برد و دفتر تقسیم کردم و در هر
 دفتر صد هزاران نواید تعلیم و الله الحکیم العلیم دفتر اول در بیان آیه ایست ثقات مرتب به ترتیب
 حروف بحج و لفظ الله المتوقع المدح **الاول المنفوخه** یعنی مفتوحه که عرب دارند ادات استنظام او نور و ادات
 نداد و فارسی فرس شاعری بعضی ادوات او دارند ادخل ای در کوی که اندر ک فانت در **اسباب**
 بهم چون شود مهر کشن و مکاه حکر آبا ابلکینه کجا ساختند فردوس ابرو آد و منت شد که خدای کرتند هر یک
 تنز و ارجای لطیفه این جرم را ارکنی ظلم و جور کنند پس که مرتب را جور دور و **والف** سکن که اسم اخذ اول و است
 نادر شاعر و خدا و نادر و سرور اکبر و کاه اول که استقامت و ندبه مقامند ایداد و نور شیخ سعدی در در جوی
 که عنانم زلفت رفت دستم نمی رسد که بگیرم عنان دوست و کاه اول که بعضی ترکیبند الف و سکنه فاصله توکل
 اول و سر سراسر و سرازیر و سربالایی و کاه اول که محض از اید کلور شود که ذکر اولند غی و اولند غی علی الیه اول
 افاد و معان لطیفه کفتم قد ترو و نازت کفنا سخن قدم در نازت و الف اطلاق خود فرس شاعر و ک
 لری آخذند چون کلور شاکر بخاری باتش درون بر مثال سمندر همیدون بآب اندرون جود نهنگ **آ آ**
 الف مد و نه که بعضی مصادر و افعال او دارند **ب** شاعر لرنگ شعورند واقع اولند و شوی که اندن
 تجرید اولند صد معنایه خلل کنند ایکدن خلل دکلور یا محض از اید در کوی که تنبیه بخون ادخل اولند در و در
 چون بگرد و پای و از یادان آشکوزید بماند **ج** یا خود آنو که دخی آشوز دخی لغت و آریدن
 و آریدن کس و هم آمدن لغتدن صیغه امر که سابقا بیا کلور اولند بایلم کاه اول که شاعر لرک شاعر

یادن تجرید اولند و لغت واقع اولد حافظ حافظ جو باد شامت که گاه می نواز د رنجش ز بخت
 مخابازا بعدر خواهی و قاعد مقرر در که هر صیغه امر مجتد بعضی ترکیب کرده و صنف
 استعمال اولند و صنف ترکیبی در لر معنی دان و خنده شناسی اولند و معلوم اولدی که خویشی
 آیند و نهان آیند و جت آیند برند خوش آو جت آید که جانرا و لا و بهنانه آدنی اول و لا و لا
 که تنگد تعالی به جل جلاله و علم نواله خدا دیر لر یعنی کند و کجی زیرا که وجودی کند و تنگ
 مقتضا سید و غیره احتیاجی یوقدر بوسوز باعتبار الاصل در شمدی علم خاص اولند
 در غیره اطلاق اولند می کفر در جایز دکلور مکر که ترکیب اصلی تصد اولند آمد بر من که
 من رسول گفتم تو بود که من خود آیم فصول عمادیه در تصریح اولند ذکر که و لو قال علی وجه
 المزاج من خدا آیم برید به خود آیم کفر **آب** صو و روم تار یخندن بر آید که
 اغنستوس دیکله مشهور در **آباد** شین معمود معناسنه و کلمه تحین در آفرین معناسنه شین
 ز کرد کار بدین پادشاه باد آباد کرد ملک جهانرا بعدل و داد **آباد آن** شین اولان بیدر **آباد آن**
 شینک عمارت معناسنه **آبان** بر آید که آدید تار یخ فرس قدیدن و تار یخ جلالیدن تار یخ جلالیدن
 متعین او ربه کوز آید و آدید و تار یخ فرس قدید کبیه اعتبار اولند غی اجلدن الار و ذکر در دو
 ایدر بیدر ذکر اعتبار ایدر لر افشاء الله به شرح اولند و هم **آب** آیدر یکنگ او شینی کون آبان آیند
 بیرام ایدر لر آید و کون آدی متفق اولند غنندن اندر **آب** **جو** جام اغای **آب** **پشت** منی که
 دول دوش اندن اولر **آبخانه** مستراح که متوضا دخی دیولر **آبخور** قاعد مقرر اوزر و صفد
 صولا بخور صو آبی دیکر اولر صکره شایع و ذایع اولدی صو اچچل بر در لر صواد معناسنه اولر
 آبخور اسم مشربدر صواد معناسنه صکره غی آبخور و صنف ترکیبی در صولا بخور و صو اچچل
 و واورسی در سر و تر فانه سند استعمال اولند **آبخوشت** اطه جزیره معناسنه و اوزسی
 در دست و صت قانیه سند استعمال اولد عنصری صی رسد با سد و موج بلند
 ماسر آبخوستان افکند **آبدان** صولو و هر شنه که تان و تر اولر آنو که وصفند استعمال
 اولند **آبدان** صو محلی دمکر اولر زیرا که دان لغظی هر اسم اخذ اولر اولر اسم
 محکمه دلالت ایدر سر مه دان و نمکدان کبی می رسد که صو جمع اولر **آبدان** دیر صلو

برای آدید و

دیر لر و اگر که دیر لر و قاوغه دیر لر مثانه معناسه **آبدستان** ابرین **آبدندان** زبوت
وعاجه معناسه لطیفی که چه گشتم آبدندان در دهان حاسدان لیک همچون عکس روی بوی خوش آید
زمین **آب روضه** آشک او زین کلان اوزی که عجب زوینا در **آب ریزه** مستراح آب خانه
معناسه عامه تحریف ایدب هموریز دیر لر **آبیتن** یو کلو عورت اولون و عتیر اولون **آب**
آبه نومام **آب سرد** یغنی که عجب قرین در لر **آب شنگاه** مستراح آبخانه و آبرین معناسه
قرین الدهر نه هم باز شناسند عید از سر کین نه کلستان بشناسند ز آب شنگاه **آب شخو** صواد بیعی
اچیکه بیکه آدم و لوار او را دن صوابا لر و اوری در سر و تر قافیه سندا استعمال اولونور
کمال اصغر نای که با بشخور حکمت دل مترا به برد کنز کدایی همه خود و دل توان کرد **آبکامه**
اولد که او نور زطل نبی اونی ویا ارم اونی غشی یوغور لر خبر سز و طوز سز اند نصحر پشوره لر قور
و ککرا و نور زطل قودا بکری رطل طوز قوت بر شیل بر چه لو قاب خنده یغور لر بر ریع جور کادی
ایک ربع از بانه قنار بایا رشی سنده فرق کون کشته قویا لر مگون اوچ کزار ته واید و خشم یغور
او زین صو صحر فرا جق بر برینه ایچنه قویا لر او زین بر اولمدر دخی صو صحر که منته قویا لر صبا
و خشم قورند و لر فینغه بیلجی دینا لر ساکن اول ساکن اولجی سوز لر فینلینی بید اول بیلجی
قاب ایچنه قویا لر صو صحر بر منغه مقداری کون اوچ کز قورند و لر اند نصحر سرب و ککنه
قنار کشته قویا لر فینلینی انجیلین ایلار عجب بوکه مری در لر **آبکش** سنا و صو صحر طوار آکند
سبل بوی شمشیری از سبل خیزه حادنه اعدای شاه را شد خانان خراب بگردار آکند
دشول صو صحر دخی در لر که بر برده اگر لور جمع اولور ترکیه اگر کدر لر آکینه معناسه **بهرامی**
هر که باشد نشد و چشم نباید هیچ جای بی کمان راضی باشد کربا بد آکند **آکینه** اگر کینه اول قند
یر که اند صو صحر اولور **آکینه** سرچ زجاچه معناسه آبله کر که آبی فیندن اولونور شمشیری
مانده در سبکلاف مخت غم **آکینه** گودا باشکافته بل کر که بر رخلط طبیعت دفع اند کندن اولونور
شلاچکل که آدم کدوده سندن قمر عجب جدری در لر طب کنا بلندن آبله لفظی که ذکر اولونور زمانا بدی
مراد در **آکینه** کنجی جارت معناسه لطیفی چو این الوقت نبود آبله **بیرک** چندا وقت هر سه
آبی آبه که عجب سترجل در لر **آبشار** صو صحر بی مثلا کینی و باغی کمال اصغر نای

ناکشت

ناکشت غم مهر نو کیم جدا شد از چشم سار حزن جگر آبیار چشم **آتش** اود نار معناسه
آتش افروز و **آتش آکین** طرودا که اودی آنکه بخیر **آتش نای** کونجی که اوده استمدن بیدوز قزل
قزل اولور **آتش کان** اوجاق **آتش زنه** جققی که آنکه طاشدن اوده جفر لر **آتش کاوه** اود
قرشدر جق که اوده عجب ستر در لر **آتش کله** اولاد که بخو سیرانده اوها خوب طیر لر **آجستن**
انجاج و طاشدن دکل دکل نو آجسته در لر کله دکل باغ **آج** یغنی آغاجی **آجندک** قوچ **آخال**
مرسته که سقط و شکون اولور قوچ از پس کل مجهول که در باغ بخندید نزدیکه کس کل معناسه **آخال**
آختن بکس که او زین بلیع و بجاچه حکم و کحوال قلمق **آسدی** دکر باره هود و سیه ساختند
کشدن صفت بیخ و خشت آختند و جققی او کونک ادمان افکر معناسه دخی روایت ولندی **آخته**
انتهی آت خصی معناسه و اگر فتنه اول معناسه **آخیر** فارسی صیج بود که تعریفی و عجب قفا معناسه
استعمال اولور لطیفی راسم زدی و لطفی نمودی بدی **آخیر** شد که کز سرین باز کشته **آخیر بان**
قماش **آخیش** ضد **آخیشبان** عناصر ربعه که بر بریک ضد تدیر اجسام نامیه دن جز اولو و بی اعتبار
الز و نوال جمع اولندی غلبه استعمال لغت اربعه به تخصیص ولندی احمد کرانی ناکه شکر کبوتر جان
شاهین قنار **آخیشبان** **آخیش** صو صحر **آخیر** کاز **آخیش** طو لیکه ات و قنار
و دوق بغل لر **آخیش** مهره دیوار که بالجو بالجو قنار کسر لر او زین و یا خود قنار بجه دو کولر اتره قور
اند نصحر قنار کدر لر **آذار** بر آبله آدینه تاریخ روم ایلر دن ماس دیکله مشهور در **آذر ناکه** نار مار و ملا
معناسه **آذر** اود آتش معناسه و بر آبله آدینه تاریخ فرس قدیدن و نارنج جلالید متعین کون
آبی در تاریخ فرس کبیر اعتبار اولمدر و غنذن او تر و الرو و کیر و ویر و هم فرس ایلر کز طو زنی
کون که آذر آند بیرام ایدر لر و انوری که آذر معناسه استعمال لغت شامی قبیلند در انوری
اکثره کلک **آذر ناکه** و کز نه طبع او شد بر آذر **آذر** جوا بار و بطق این در دریا جرایز و نول آن مثل **آذر**
و آخر قصیده ددی **آذر** تا بودی پیش از امروز **آذر** بهشت بودی پیش از آذر **آذر کون** مار
کله **آذر خلش** بیدرم صاعقه معناسه روزی نباشد زین زمانه پس شکنی اگر بر ما بیا بد آذر خشا
آذر ناکه بوخت و غصه بر شکوره زفر زنده جان و تنش فرنگ تو از بهر او روز شب چون نهنگی
آذر خرا اودی باغی **آذر** اوده طهان کافر لطیفی اگر رخ نمایدین شیوه دوست شود امل اسلام ذکر کتب

آتش تاب
کشمی و کفخی

کشدن صفت بیخ و خشت آختند

جال من است بر او تادیدر طیب لرقتند معروف در **اشناد** فرسایرینک کیرتی التبعی کونی **اشترکاو**
بانک زردافه ددکلری جانور که بونی دوه بکی او زودروا تیلری صغیر آبی بکی در کوده سی پلنگ
 کبی الام در **اشترم** دوه قوشی **اشتوه** برآجی او تدرعیم مرادیر لرقتند آجیلغند دوه
 بدوگده طوطلری چکلور **اشغوا** **اشغور** بوسوق ددکلری جانور **اشک** کوزباشی
اشکره آوقوشی من و طوغان و زاعنوس و سغور انجم بکی **اشکه** انجری علقی که طیب لر
 قند فواق دیکلر مو و فدر **اشنان** جوغان دیدکلری او ت که نیر حال اولنلر آنوکلر طون بور لر **اشنود**
 خسته سترقه نکلر کینچی کونی **اشنه** اولدر که انجیر او زرنده تر آغ اغ شیر جاق سچاق معتبر ادریم
 در شبته العجوز دخی دیر لر **اشنوشه** اقصرق عظمه معنانه لطفه اگر چه اشنوشه تحت رامدارت
 مرا شمت دوران نقطه دارست **اصطک** مبعه سابلر نکلر قورمش معتبر ادریم دندر دیر لکر که لبان جاوی
اصطک در **اغوه** هر یومر کی که آدم او غلشد کوه سنده ظاهر اولور و انجدروا اذن عارلور بوسیدن
 اوتر و در که عریم بکیم دیر لر **افتاد** **افتیک** د شکر و قوع و ستوط معنانه مستقبلاتره ان
 و یاد و شرافند و اقتد دیر لر **افد** عجب شکفت معنانه **افدر** بکان یعنی قرنیش اغلار لری
 بو تبعیب سلسله جورکی بنفشه عارضه کششیا و شرافدر و پرو بر جدر **افدستا** اولکلر مدح و ستایش
 معنانه لفظ امر کیدر **افدعجب** معنانه ستامدح معنانه یعنی مدح عجب شمر قوی **بیت**
 بدین کتاب اعانت نمود طبع و راه که جلد بند بکشا راست **افراختن** بوجلمک و بوجلمک لازم
 متغی استعمال اولنور مستقبلاتند حابی زایه قلب بدوب افراز و افراز نده دیر لر **افراز** بوقوش
 و سوبکل بوزلو آدم دیر لر افراز رخ و افراختن لفظند امر صیغه سیدر و بعضی ترکیلرد صفت دخی
 استعمال اولنور سرافراز دیر لر **افراشتن** بوجلمک و بوجلمک لازم و متغی کلور **افرخه** اوکلر اغلا
 نچلر قورقور در لر جید و س دیر لر و شغوت دیر لر و خربوز دیر لر **افرنک** بر افش زبیه زینت
 معنانه عنقری جهان صیره مانده زفر شکر او **افران** بر بالا و افرنک او **افروختن** یعنی و یقین لازم
 متغی کلور مستقبلاتند حابی زایه قلب بدوب افروز و افروز نده دیر لر **افروشه** بر حلو ادریم
 حبیب دیر لر مد الفله دخی قمر الفله لغت در **افراز** ابراز لفظند تعجیم او شدر **افرازدن** ابرازدن
 معنانه **افرویدن** ارتق و ارتق لازم و متغی کلور مستقبلاتند وادی الفه قلب بدوب مابعد نده

اص
اغ
اف

براز بار

براز بار ایدر لر افراز بار و افرا نده دیر لر **افرویدن** قندرق حش و تحریص معنانه **افزون** ارتق زاید
 معنانه **افار** یولر **افسان** بیکلور **افسر** تاج **افسردن** طوقق جمود معنانه **افسوس**
 طنان **افسون** اوسون که بر صسته اوزرینه اقرور عریم رقیه در لر **افشادین** مرز سوبلک فخش معنانه
 سلکک مثلاً عیش انجیدن عریم نفی دیر لر **افشردن** معنی عمر معنانه مستقبلاتند جایز که افزاید
 ایدوب فثار و افشار نده دیالرجا بیکر اصله اوزرینه افزد و افزد نده دیالرجا **افشکر** عصار یعنی و نلردن
 و نخلردن باغ عصار لرحی مثلاً بوزجی **افشره** ستند و کتقریب ایدوب افشردن در لر عریم صافیه
 عصاره در **افکار** کو توم زمن معنانه کافی عم ابله در کاف عریم ابله لفظ عریم و فکر معنانه **افکندن**
 برقی خذف اسقاط و طرح معنانه **اقلیمیا** التوکلر ککشوکه تو باله که طیب لرقتند و شهر در تونیالره **اف**
 استعمال اولنور **اکاریش** طومالان منتر **اکترا** ارشته اش **اکتر** حرف شرط در **اکسون** اطلس **اک**
 مخصوص در لکی فوارق شمس قوی سزد که در قدم دولتت بیایا اذاره زمانه در کشد انجریه اطلو اکلر
اکسون شمعی الآن معنانه **الحجت** طلع کابی جبین داشتم امید و جبین داشتم الحجت **ال**
 نوانسم کزد و کوازه زندم حجت **التخت** **والفقون** **والفتجید** فرنیق کسب معنانه شمس قوی
 بخدی کیست کاندیر پادشاهی بعد از داذنام نیکر الحجت لطیفی زرد و مهند کزد خوب خن کن الفتح
 که هر کس بید کوید تر قواد غده **بوشکور** میلفنج دشمن که دشمن بیکه فراوان دوست ز سزار اندکی
انجوج عودا غابی **البینی** قمر الفله آبی معنانه در مذالفله **الوا** صبر دیوکلری دارو که
 طیب لرقتند معروف در **الوان** **خوردن** قبه قبه یک بتون بتون یو طقی که عریم قتم و قدم دیر لر
امرو ارمود کیزی معنانه **ایروز** بکون **امسال** بوییل **امشب** بویکی **امنه** بیکش **ام**
 اودون که صتا غیون بولکلر بولکلر هر بر سه امنه دیر لر لطیفی در دم آرتوگم کرد و
 مردی همزم هزار امنه **امید** اومور جامعانه بیکم تخفیفی جایز در و نشد بد دخی جایز در
بیت دارم امید آنکه با نیند تا رسم **امیر** بک لغت عریم در فارسی ده شایع اولشردخی
 تخفیف بدوب میرد دیر لر **انافانس** بر او تادیدر پیرا قری اواجق اولوچیکم قزل و صار و اولور
 آتوگوزندکی اولما آجق اگر لر شایر آرد در **انبا جون** قلعه و حصار معنانه در بعضی فرسش و کل
 و ورسمی طوب ثن وزن قافیه سنده استعمال ایدر لر معیار جالید شمر قوی کرد و نچنول قافیه سنده

ان

حق بود که کسی بیاید در لفظ خود یکی **انبار** موقوف غده طول در مقلوب بود که آید در و انباشتن و انباریدن
لفظ غده امر میسر و بعضی ترکیب دارد صفت دخی استعمال و لنور او لکی معنای دخی بونالدن نقل و نشر
انبار اورتق شریک معنای **انباشتن** طول در مع منقبلا تندی شین راب قلب و لنور انبارد و انبارند دیر **انباشتن**
طرحی مزج حباب دیر **انبار و انبره** قساج کلوب معنای **انبره** حاج صبره معنای **انبره** صوق نم که
تاند و اولش و طوکه و قور بدیر لر انبسته شد قانه صفت اولور و مرکب صفت اولور شاگر بخاری خون
انبسته همی بر زدن رخ زانگ خونابه خانه س در بن دیده اتر **انبودن انبوسیل** اویشم حذر
حذر معنای بعضی در لر انبوسیدن جوید مکرر بوسیدن معنای **انبوه و انبه** کورد مکرر اولور غلبه معنای
انبوی کورد لک **انبوی** قو خطو توف معنای اسم مصدر در وصف دخی استعمال و لنور شمس و کب
نرخ آسمان کورد مبهر اگر کورد ز خلفش دینه **انبوی انبله** مغرب و لایند بن جد دار **انجالییدن**
براشه اقدام ایدن که اولاشدن بورق دگرچیدن دگر بوق **انجام** انبولا آخری **انجامیدن** انشی آخر لک
واش از اولق لازم و منفذ کور **انجیم** اسرغان دیر کوری اوت **انجن** دیر نک محفل معنای **انجینک**
انجمنک معنای کور و یار ملک معنای کور کسای عصبی کورد و رکن کن و زو و بوج نورد حکم بخیر و انج
از دسما کن **انجوشن** بور شقی وادی خذف ایدوب انجینی در لر **انجوع** اوج **انجیدن**
بز کسملک کور که کار تو فاقند و اولسون کر که سچان کسون **انجیر** اوترا جی برک دلونه در لر شمس
فیض جویش ز شکل خار و یاس کل امید شکی نواند و دخی رابطه است جمع در بیکانه اندیاد در لر ورته
اندکمه رآخنده الذ و یا و اولنا اسم اولشم جابزد که الفی بر نه یا کور لر آشناید و مهر و نید یکی
بوزلردن غیر اسم اولشم الف خذف و لنور جاند و شافینده یکی گاه اولور که است رابطه سی طور رکن کور
حواجه سنایی این کور و یکی نور سید سندن مشوه جان و ز فرید سندن **انداختن** اتق رعی معنای
منقبلا تندی حایب ایه قلب ایدوب اندازد و اندازنده در لر **اندام** عضو و نظام و راستق
معنای دخی کور یعنی یولو برجه شمس قبی هم اندام خیم خون بگرفت ناهار کاراوست با اندام
اندر حرف اندر معنای در در لر و اندر در لر ایکن حق کور منی تعبث اشک در **اندر خور و اندر**
خور لایق دکر اولور حواجه سنایی مرز نانت جامه اند خور صید و مرد جوش اندر بر
لطیفی نیست زهر زن بود که مرد جز فدا کنند بود اندر خور **اندر خورن** لایق اولق فردوسی

کنون

کنون ای حرمند و صف خرد بدان های که گفتن اندر اندر ز حور **اندر** و صیت **اندر** و ناجر و اندک
از قلیل معنای **اندر** کجش غصه بی و ایشوری و یولداش لوب اکوب یاد ایدمک رود کی بهترین یاران
و نورد یکان هم نود او دایع همیشه **اندر** و حق فخر غرق کسب معنای منقبلا تندی حایب زایه قلب ادب
اند و زد و اند و زنده دیر **اندر** و موم مثل بلجی دیوار و بر صوق نسبه و یا خود کوبه مستقبلا تندی و او کلف
قلب بدوب با بعد ندر بر یازاید ادر لر انداید و اندانیده دیر لر **اندر** اولدر که زکستان و لایند
بر کلمه ایکی یا نند اناچه بر کدر لر بکلری انول اوزر نه او تور دردت باشند کور لر **اسدی بیت**
نشتن که ناز دارند و کام دزان پوشانند و لوانند نام **انده و انده** قیغوه **اسدی بیت**
مده و وز فرج بر و ز نزنده زهر جها ن دل دانه منبد **اندر** حصو صا دکر اولور حصو صا خاصه
اگره لفظ عبیدر اما فارسیه و ترکیبه شولدر شاخ اولمندر که اصل فارسی که اندی در و اصل ترکی که طولری
در ترک اولمندر عماره کور خوار شد سوی بت خویش و یا و اندی که بر مهتری ما خواریم و خوار
اندر فکر اندیشیدن فکر انک **انسیب** اور محک غی و در محک لای **حروکی بیت**
عنکبوت بلاش بر دل من کرد بر کرد بر تید انست **انزویا** بلاد در دیکلری دار که طیب بر قشند
معروف در **انک** آرو محفل معنای انکین لفظ بوکام منوبدر **انکاشتن** صنیق فلن و حبان معنای
منقبلا تندی شبی ایه قلب ایدوب انکار دو و انکار نده دیر لر **انکاره** حساب فیزی **لبی بیت**
آن روز که پیش آید آن روز پراز مول نشین و تن اندر و انکاره پیش آید **انکاره** سنگام قصه
خون لر و کور شعی لر و اینجیلر طو تر لر **انکبین** بال غل معنای **انکدان** براون آیدر تعویب اید
انجیدان در لر **انکدر** انجیدانکری در آخر قور طیب قشند حلیت دکر معروف در **انکشته** فتح کاف عجمی اید
و آخنده با عجمی اید کفر فیم معنای انجی جارت معنای روز که برداشت بود دی دیدم و بسجوب
انکشته اورانه عدد نمره **انکشت** فم کاف عجمی و اندنصره شینک و نانو ک کونی اید بریق اصبع
معنای **انکشت** کسرا خط کس کاف عجمی کفر فیم معنای حواجه سنایی بینی کج دید و و زشت
جشمی ز آتش و رخ ز انکشت **انکشتال** ضعیف المزاج اولن که که دایم صبر و یکدر اکره در لر انوالقبا
زحان مان قوایت بغیر افتادم بماند اینجا بر باز و برک انکشتال **انکشته** فم کاف عجمی اید و آخنده
نایله که ثالث حروف عجمی در یکا که انجیلر انوالک صمان اتر لر کسای از کراز و ش **انکشته** بهمان و فلا

کنون

با نبر زین و بوسی و رکاب گری **اکتشری** یوزک خاتم معنائه **اکتشنوانه** یوسکول که در زیر
 الت لوند و زه که کوشی نوک طوطی جگر **اکلیون** نویسالرا چند بر معنی کشاید **انکله**
 دو که **انکیدن** طعن کنند معنائه **انکور** اوزم عنبه معنائه **انزان** فریل بلرنگ او تو
 زنجی کوئی **انسان** مخالف ملک و لور و عدل صفتی و لور و سوز که اندک صفت و لور و شکور
 من نگاه سوکنند اینان خوسم کزین شهرین رحمت بیرون برم **او** اولدیکل اولو ضحیر غایید
او آشنایا معنائه بریخ او و بلغور او یکی **افاره** دیوان حکم شمس فخری **بیت**
 شهنشاهی که اندر شرق و در غرب بنام او نهاد عیان او **اوام** بویج فرض دین معنائه شمس فخری
 کبست انکوسه هر می خواهد رفعت ز خاک در کشتن او **اوام** اکثر بود که وام دیر لور الفز **اوبار** او باشند
 او و بلدیدن لفظدن صیغه امر در ترکسده صفت دخیا استعمال اولور از ده مورد او و ما بهی
 کشی او بار یکی شمس فخری زهی لفظ تو یک شتمه حضرتان پرورد زهر نور مزی نهنگ مرک او بار
اوباریدن و **اوشتن** یو طوقی روزه کی بسی بویبار بدینا ترا هم نه شبان است نه رم
 اسدی نهنگی نوکاند نکوداشتی مکافانازی جز او باشند **اوج** صرت ذر و معنائه
 یعنی طافو که برون نکال که بیری و بوندند که هر بلدنک غایت مرتفع او لجن بیه او ج دیر لور
 نتاکم سابق ذکر اولندی شمس فخری **اور** یکان اقدر معنائه **اور** و **اورمرد** مثنوی لری
 تخفیف یدیا رنزد دخی بر نتاکم سابق ذکر اولندی شمس فخری ایاداشاهی که از طلعت تو
 سعادت به جزیره و اورمرد و فریل بلرنگ او که کوئی **اورند** برایشق فردوسی که اید ز منور و
 نباشد بدان فرقا و رند موش **اورنگ** تحت اسدی بر اورنگ نشست شیدا سب شاد
 بشای درج از و بخش کرد و برایشق معنائه می کور فایله دخی و اولد دخی لغت در عنصرک
 جهان خیره ماند فرشتک و ازان بر بالا و اورنگ **اورازار** و **اورازدن** ابراز و ابرازدن معنائه
 اندن نجم **اورازدن** صفت که بهادر لور اطلاق در لور مرد او زن و شیر او زن دیر لور مرد افکن معنائه
 قیاس بیاید که اوز ندا فکنتن معنائه کلایدی اوزن صیغه امر اولوب بعضی ترکسده صفت دخی استعمال
 اولنوردی لیکن خصوصاً بیدمان و صف و لسان لفظ اندلر مصدر و مافیه و مستقبل و حال صیغه لری اندلر
اوزولین قدیم قزو لیدن معنائه **اوستام** اعتماد و شکور به اقرار خوانند او را بنام هم

او

هم از گفته کردار از اوستام شمس فخری معیار جالده معتمد علیه معنائه نقل ایدوب شویبتی انشا الهی
 مرکب بود دزد و رافشته از نیمه بی اوستام بود **اوستو** با سوانم معنائه **اوکدن** بر فوق افکندن
 معنائه **اونج** چوک یعنی بیاند بنی و اجاق کشی و زم **اوماج** بتامدق معنائه او مایع دیر لور آماج
 دیر لور **اوپنا** سفند و افشرد معنائه و عصاره معنائه **لطیف** ترا که گرام اند اصل دینا
 خوش آید از انکور خوش و نیا **هرمن** دیو فردوسی برقت امرن با فسون بست چو بریزد و بار یکی نشست
 حنیف حال الزم و در فضلند بیان اولندی **اسنور** خه منور نوک او که کوئی **ای** حرف نداد **ایار**
 نایع جلاله و رومدن بر او که آید رکنش نوک و ترسانده جوز بر جنة انتقال الیر **ایار** و **ایار** صحف ابراهیم غامدی
 قیاس باره بار جز لربل کتب بر خورده دیر لور دقیق بنیم آفر و زری بکام دل خود را که می یارده خوانم شهرها که می خورده
ایدر بورده و یکل اولور ایجا معنائه اسدی **اورنگل** و **ایدر** برزی به نیاز بود که ایدان بخت بر گشته باز
ایرون شبکه که دکل اولور فردوسی که ایدون زمین بر آید سرش نباشد بدان فرقا و اورند و موش
ایرا زیاده دکل اولور کمال اصغر هانی عقل را بنده شهوت مکن ابرانه رواست که ملک به کشتی و مطبخ شیطانه
آیتا کوک بوسنگ کی عامه قند و بنفشه بی و یکل مشهور اولد **ایدر** تکرر تکی **ایز و ایزک**
 قوع که او ددن جعفر ارمعانه مد الفله وایت اولندی و قصر الفله وایت اولندی **شهرید** **بیت**
 جوز رسا و چکان ایزک از و لیکن جوشنتی خدی زرسا و جوبیمین بشیر خیمه و جوش **ایستان**
 که رکن دور مقیالده دخی با سوز لغت در مستقبلانده النخذ و اولور ایدوب ایست دیر لور **ایشان**
 انر ضریح در هم و من معنائه **ایشه** جاسوس شهید در کوی توجواشته می کوم ای نگار
 دزدیده تا مکررت بنیم پیام براه **ایقت** حاجت و دکل بر کشیدن دلرسن دقیق ناسر املکن اینت اجرت
 بسزا و ارکن اینت که اجرت ارد **ایند** بیخک کشی که بیرون لافا و و دکل و کینور روزه کی
 این اند بری چه بکار آیدای فخری در یارب انش این سخن سپه بود مکوی **ایلول** دوم نارنجده بر او که
 آید رکنش نوک او و **ایرون** بشجی کوئی منبران جنة انتقال الیر که کند بر او لور کوک و **ایلیکا**
 بیت المقدس آید **اسدی** بدر بخت کتک آید ز رام شام که خوانش بهی المقدس بنام بدان که فضائل عباد
 به خواندن خانه را **ایلیا** **ایمد** میان حق بود که جفت دکل اولور انجی دیند مستحیل در صبانده استعمال
 اولنور بوسبتن او تر و ارباب لغت بود تقی لوی مصطرب **این** بود یکل اولور اسم اشارت در **اینان**

اه

ای

کشته قوتش در لوبله ابر اغول و طهامک از نه طوشا بود و لو که در رسا معلوم در باد سرد کلد در بعضی
دیر لر اغول و جانوا اصره بی یوده قوسا لوبیا پشور اغویی مور و طو لجی و دوشالتنه سو قوی کولک تاک
مویه دوشا اغویی دو کلمه ینیرن اورا لوشو کارکن که یا شمر اوله بو طاشک حقیقتنه چق در لواختلاف
نقل و لغت در بعضی معدیه در دیر لر تاکم ذکر اولندی بعضی یلان بوینریدر طاشکی در اما حقیقتنه
دکدر در لر بعضی بر یک افی لوده بولور دیر لوبیلدینلر دخی کسی اودند بولور دیدی کسی فیه
رفع اولنه بر نیم مذکن صکره باشی قتنده بولور دیدی کسی اندن متولد اولور دیدی بعضی یک
کوبکنده بولور دیدی لر بعضی یک کورند دور بر دیر لوشو سبدن که یک یلان بود لر اغویی نوک حراریه
کود سنی یلور وار و صویه کور بر باشن یوحار و تو طر کوده سنده اغونک بخاری کوزندن یکا متوجه
اولور کوزنک کور سنده رطوبت جمع اولور کوزندن کون قس قس بغلور متجه اولور کوزه در لور دیک
آلور باد زمرا لور دیر لوبار سار باشی ییلور و قارشوز کشی اسدی فکند بر دی تر اندر ملاک
نه مودیت کان بار سار استیک **باد غر و باد غر** بای اوکی اچند کوف کوف بیلکراسیال
لوک شال بو نکور بکانه کاشانه و باد غر بدواندن شادی و نوش خورد لطیفی
هر مجلس کونای زشت نخس جود باغ خانه شده باد غر **باد غر** اول اغاج که بیلد کج خوش قتلور
کلور اسدی براز کوه و بیش جزیری فراج جزیری هم بود و بازفت شاخ **باد غر و بار غر** بر فوج و آوری
لیلو کشی صادر سیلر اما لندن کلمه **باد کرد** قصر غر بلیدیکلی خرج اوردن بیلر **باد کند**
دب لطیفی به بشی و تاحیه باد کند کجاسار کار د شود زن به بند **باد کیر** بیلد کج چون
بوجه یا بلن سیرود در که باد غر معنانه در **باد وین** بیلد بلیجک آلت که غرجه مرجم دیر لر **باد**
سوجی می معنانه ظهیر قارانی به باد دست سالای کان هم حوی که قطر قطر چکیدن سراز دل
بادیر اونا کودیر که بر صغش اغاجه یا بر یا خلمه در در دیوار فر شو طیر لر روزه کی
نه بادیر باید ترانه ستون نه دیوار حشت و نر زامن درای شمشیر نیست دیوار حصن و دیوار
به زنیاید و دیگر بادیر **بار** بول جل معنانه و پیش مو معنانه و کز موه و شوط معنانه یکبار دوا
برکز ایکوز و بادیردن لفظندن امر صیفه در و بعضی تر کیسلر د صفت دخی استعمال و لور اشکبار
و مشکبار یک **بار** بلدر یعنی کنیل **باران** بغور صط معنانه **باران کریر** الا ج که بغور دن
خوب

خوب کا صفت لوبیا **بارانی** بغور لوبی **بار بند** حرو و بر یک طریقه آدیدر شمس خری
ای شنه شله جهان حرو شیرین حرکات مجلس بزم ترازهر کند باریدی **بار بر** بولک جکی منقل
معنانه **بار و بند** بولک باب که اغرق دیر لر عطف فارسی طریقه سنی کسی بر لغت در استعمال
اولور **بار خدای** بولی دکل ولور **انور** ای بر اطراف ملک فرمان ده وی بر انبای و مهر بار خدای
اما اکثر قناده ذکر الهمشدر که سلاطیندن و یا جبابره دن بر سنی ای بار خدای دسه اکثر علما بنوک
اوزرنه در که کافرا ولور ای بار خدای دسه بعضی مشایخ قتنده کافرا و لور بعضی مشایخ قتنده کافرا و لور
کافرا ولور دینلر بولدر که بار اولور دکل ولور پس ای بار خدای دکل ای اولور لکری دکل اولور اصل
معنی بولدر و لکن و خطاب بدب بومعنا ی قصد اید خطاب ایلر نزاع بوق که کافرا ولور اما اگر معناسی
بولدر اولد غیر ای بومعنا ی قصد اید و خطاب ایلر محمد بن الفضل دیر سور شده کن او مارم که
بولدر دکل کافرا و لکه و فیه بولور بوس فیه ابو صغیر سندی وانی وانی بلخندن نیلر کفر لازم کلم
دمشدر در جامع اصغر معنی بومعنا ی بلخی کفر لازم کلمه دینلر سوزی صوابدر و نظر لری دقیق در
دمشدر در وجهی بون دینلر کجادی صله بر امره متولی ولان کسول دیرر تاکم بر اولک تدبیری الله
اولان خانه خدای دیر لر و بر کوی تدبیری الله اولان ده خدای دیر لر بونویه اوزرنه بار خدای ولدر
اولور تدبیری انول الله کلحن یا به تحت ایدوب قهرمان ملک انکر الله کابو وضعول حقیقتی حق تعالی
یلا بقدر ملک بخش و دولت فرا اولان سلطان که ظل الله در اکا دخی اطلاق اولدر اولور ملک
و دولت فرا اولند و غی بکی **باردان** قاب فحاق **پا آدم** اولدر که عاتقه تحریف ایدوب بالدم دیر لر
بارد قصنی که چارخوت و دنه چادر دخی دیر لر عرق قتنده دیر لر **بارد** صالح اولان کسه
بارک اچند دقیق معنانه باریک لفظندن تخفیف و نیت در روزه کی خلخیان خوامی و جانش چش
کود سیرین خوامی و باریک میان **بارگاه** دوزن دکل ولور **بارکی** بار کیرات بدوی و عربیه مقابل ایدو
بوز بود دخی بر دلوات در فردوسی برقت هرمن را با فسون بیست چو بر تیز و بارکی بر نشست
بارک بغور صوبی اگر لکن جقور بر که بر چه جیه در لر شمس خری کسی که چون سلطان بانو کور و دین
بیشک نشست در بارکین فکن چون چک **انور** به پیوسنی از جهان دانی چون آید مرا بهمنان کر بارکین
آید کردن کوثری **بارندگی** تایی که یا غش دخی دیر لر **بارک** بومعنا ی بار و معنانه در که طیب لر قتنده
باد دنگوبه دخی جابز در سنی کوبکوا دخی دکل ولور م

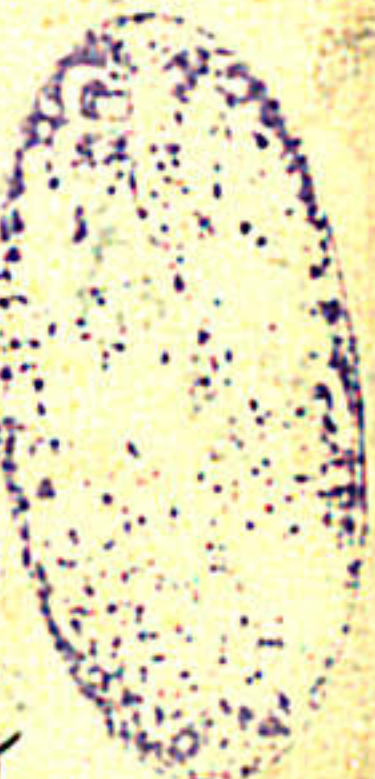
باد روح و مکه و قد ربار کور که انوکله سنه کور در **پاروز** یاد و زده لفظن تحفیف اول نشد و مثله هر
 کون کیلن ققتان **بار** بار و بر بقی معنایه اسدی فرستاره و باره حویث داد بی انداز و بیاز پیش داد
 اسدی بن باره سر تلمر آهون ز رند تگون یاره بور و یها مون زدن و حق مصالنه کلور لطیف در
 باره تو نمم هوا حواء در باره من توبی ذراگاه **بار** باره شوت باء بخید هایدی و بایله دی که آخر حرف
 بهیج در وایت اولور **باری** بر کره و کل و لور ادا ت نوسل در مقام بخیزده استعمال اولور و اوجه سلمان
 دل اگر بار کشد بار نگاری باری و رکی یا رکنید جو تو باری باری **باریدن** یعنی **باریک** آنچه دقیق
 معنایه **سیت** چشمان خوش و لبان باریک ما اطبیب کمال باریک **بار** کور و طوغان و ابق و قول بازو
 معنایه و فرق آنکه باز یون لفظن امر صیفه و بعضی ترکیبلره صفت دخی استعمال اولور حقه باز
 و شعبه باز یکی **باز** ز او عجم ایله باج معنایه در جیم عجمه **بازار** معروف **باز** کا اصله زاید
 را ارا سنده الزوار در فضیلت آنکه اوزرنه در عاقه دیلند باز کان دید کله الف سز تحفیف
 اول نشد در اسدی خبر افتاز از کان کوبفت بیدر و کردنش شناقت **باز** در طوغانی **باز رنگ**
 بارلق که اوغلا بخیلر و کور کسه بغلر لر خاز باز دخی بر لر **بازونه** ترس عکس معنایه **بازند** ابراهیم پیغمبر
 ایانه اوز صحنه کله خبر خشی که نصایح و حکمت و سر سوز لری قشتم در بیبی کوضه خشی سخن از نام بازند
 آنست که با مر نه اصل پیوند **بازینج** صلیقی ابوالمثل زکال خونه فرومشته و ز بار نوان جوز نکلیان
 که بر بازینج بازیکر و اوغلا بخیلر و او بنا مغیون بشکل او کسر و مکندن اصله قلر دخی بر لر بولغتی بغلر
 فتح یا یله تصحیح الیلیر نون دن او کدن شاف بیخ و زنه **بازو** قول عقد معنایه **بازو** آکی در لور و لور آغ اولور
 که بار و دیکل مشهور اولان اولور و قل اولور که هکندر دیکل مشهور در **بازو** ال آغاجی آنوک طوار
 دکر لر و سور لر وایتدن و بر بخیلر دن قور و نور لر ساع نشسته بعد ضمیمه دیکاز **بازو** کوفیه چکل انز و **بازو**
بازیب و باج او یون لعب معنایه کبیری آید ز باغ بی سروج بازینج دست بکر آغ می بلر و درینج
بازین اوینقی **پاس** حفظ معنایه اسم مصدر در شیخ سعدی ترشت پاس خاطر بچا کان و کمر بر با و بر
 خدای جهان آفرین جزا و هم پاسیدن لفظن امر در بعضی ترکیبلره صفت دخی استعمال اولور و خاطر
 پاس یک **پاسامه** پیوز باغی **پاسبان** کجی یعنی حفظ ایله جی قوزی **پاسدار** زاید و خوش و اقع اولان
 عبارت که سوز ارا سنده بل لفظ اولور اکثری بوجه مرکبی بر لفظ معناد اولور سیکر کن اعتبار سوز

در این کتاب
 از لغت و معانی
 کلمات و اصطلاحات
 فارسی و ترکی
 به خط نستعلیق
 در یک جلد
 در شهر تبریز
 در سال ۱۲۰۰

متناد اولدی لفظ تلفظ ایله اکا با سار در لر شمشیر **سیت** با وجودت از شهران باستان
 جرخ نارد بریدن از خرباشار **باستان** اسکی و قدیم امیر معری شرح نپند که مونس خاتم ترا
 و رجم خون او بنود و حیر و لایه باستان زاکل مستلندر دل تودا و دین مرد و بهم داد بی دین بودند
 در دل نویسنده و ان **باسنج** جواب **پاسدار** پاسبان معنایه در شمشیر دخی زحل برام و از باران
 شکل کیش از روبرایان **پاسره** اکلکشت زار معنایه شمشیر پیوسته را ابدت ز آب کل
 سیر آب با دنا که بوز نام پاسره **پاشکونه** ترس عکس معنایه **پاسیدن** قورقی یعنی حفظ آنک
 پاسبان لفظ بوندن مأخوذ **پاشا** در چکل بر و چکل دخی بر لر عورت لر پیوند لرینه طولر لر **پاشکر**
پاشکر الیه صغری که چکر الیه چکر ایدر قرر **پاسکونه** ترس عکس معنایه سین مملایله دخی استعمال الیلور
 دخی بن مملایله دخی لغت **پاشکر** بر لفظ در که مقام تسلیمه توست اولور اولدی طوت و اولدی دی
 دکل اولور لطیفی چون بدیدی جان و دل اغره را بر صم زدی قصد کشن کرده بانج حیر **پاشکر**
پاشکر اوزم سلیمه دیر لور کاکند قورمش شمشیر بنام دست نوکر شاه زرنه دخی معناد
 عینق و اعل بسته آید شاع نه پاشکر و نخله قوغش صار و خیار دخی دیر لر **پاش** آن سک ملعون برقت آن
 سندر از خویشن غم را مانند پاشکر ایدر شس بجای ماند و کور دلوک **پاشنه** او کج عقب معنایه
پاشین تحت بار لری که برانچدن قور لر مینجیک پیش گرفته سپر پاشین مر یک چون در یم حکم
پاش قورق که انچه دیکله مشهور در عوبایدب **پاش** دیر لر **پاشند** اولق **پاشیدن** با و عجم ایله
 صحیح بر اکنده معنایه **پاغره** هر یومی که آدم اوغلانلر کور سنده ظاهر اولور اغر معنایه لطیفی
 بر کله کل عامه زشت **پاغره** بر سرفضی است **پاغند** **پاغند** اولد که حلاج با مو فیه آنک دیکله
 دکر مچ ایلر کله دیر لر مثلاً **پاغند** آفرنده ماسوز شمشیر **پاغند** فتح و خلق و نضرت و پیروی و دل
 باشند همیشه بدر شاه جهان غند **پاغند** لاد بر تیغ سپاسش چه بولاد چه کوه بر کز غلامانش چه **پاغند**
 شال **پاغند** هایلر شمشیر **پاغند** ران فکر کبر مرا **پاغند** ماه **پاغند** **پافتن** طوفق
پافتن عاقبت شمشیر کور کند داری دولت تریت کاروانا نیکر کوردد **پافتن** **پافتن**
 این شکل **پافتن** حال حال معنایه **پافتن** مرتجک مناز لندن بر منزل لر و یا بر باد آیدر و یا بر شوخ
 اسم در **پاک** آدی **پاک** قدم طاشی و سترج و مرتبه معنایه دخی کلور **پاکند** با قوت شاکر

در این کتاب
 از لغت و معانی
 کلمات و اصطلاحات
 فارسی و ترکی
 به خط نستعلیق
 در یک جلد
 در شهر تبریز
 در سال ۱۲۰۰

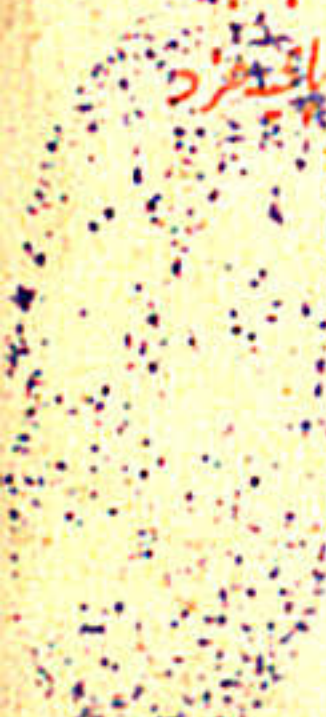
کجا نوبانی کردند خطریان . جمعت اجمعت هر کجا بود پاکند **پاکیزه** اری طاهر معنای **بال**
 فنت جناح معنای و آید قول معنای استعمال اول نور **بالا** بوی قامت معنای و یوقا و
 و فرق معنای و بوجه عالی معنای **بالا بال** یلکن و غایت روان اولان خیال معنای
 دقیق بغیر و بیست شمشیر تو قرار گرفت . زمانه که بر آشوب **بالا بال** بنور مطبوعه
 و بیدل جنبیت معنای فرا لای من رمی بر سست پای شدم . نتوان راه کردی **بالا** شمشیری
 شمشیر که کشیدت در مرکب و . چون غرقه شکل و سمنه فلک و سید **بالا** اول و اتری
 اغاجی شمشیری زمین خانه باغ از بر جدست و عقیق . عجب مدار که مست از زردش **بالا**
بالان دهلین که بالان اندرون دیر و خیاط که بالان بیرون دیر **بالا** او با تکر جبری
 که آنه بند کلرند . او جفی قرین التند بر کرد لر و ایند کلرند آنه آنو که بغیر لر الفی خذوا بدوب با
 لسنک دیر لر **بالان** با و عجمی اید مرون **بالای** بالار معنای شمشیری کرد پیش رکاب اصحابی
 سبز شک سپهر **بالای بال زین** آنو که دهنکوی که یک اطراف دن قنت لوی یک در **بالش** یصدق
بالخ بونیوز دن دوزلش قوج که آنو که شرایع لر **بالکانه** اول در یک در که مشک اید را غاجم اوسون
 د مورله اوسون شول و جیک که اید و دن طشر و کور و طشر دن اید و کور و طشر دن **بالو** و ز . که
 بهشت این سرائی را به داضت . زمر کونه در و غما لها ساحت . ز غود چندان ادر آستانه .
 در شمسیمین و زین بالکانه **بالو** شکل ازخ معنای **بالو** ابا بل و لغو **بالو** اسدی و اکثری رباب
 لغت آفرینی بایدر وایت اید لر که آخر و فنجی در ویم آبا عن جد مسموع اولان بویادر اما شمشیری
 معیار جالبه نوزاد وایت ایلدی زمانه قافیه سنده **بالودن** سوزمک متبلانده و اوی الفه قلب بدوب
 مابعد نده بر باز یاده اید لر بالاید و بالانده در لر **بالوده** معروفی قویب بدوب بالو و ج دیر لر
بالوش کافور که موشوئی شمشیری حود اگر بنود با تو خالص از مرمر عجمی که و بزه نیاید از بالوش
بالوز سوزمک صفتی معنای **بالیدن** او زین غوغا معنای **بالین** بستان حدیقه معنای
بالیک چار بق ترک خرام کوندن دیک کیر لر و ز که از خر و بالیک انجای رسیدم که همی .
 موز چینی نوزانم و استیای **بالین** یصدق بالوش معنای **بام** ارته فخر معنای و ظلم و استیای
 معنای و ادات در که رنگر آفرنه لاق اولور سیاه بام و سرخ بام و کبود بام در لر بر ذات آنو که

بی الجلی موصوف اولدوغنه دلالت ایدر شویک سیر الوان دن اول رنگه ارتقون مایل و التمام موصوف
 اولیه بومعاده اکثر بود که فایله استعمال اولور شاد الله فابانده دخی ذکر اولنه **بام** ایرته فخر
 معنای **بایزد** این دری یعنی این کرسی جعل معنای **بامش** اولدر که بر سر کندی و غیره تعلق
 ندن او تر و با بر سبت ن او تر و آباغی بغلخشی قلعتی و لاکه بلیمه . دقیق حدایک انا با شمشیر
 فزون ازین توانم نشست ستوری **بان** بریه انجلرون بر اخا جدر طیبیلر قننده حبالبان و کل
 معروف در شمشیری من از تحت بسان عود سوزان خان عمر از عود بان نوع و ادات نسبت
 در جی معنای شریان و سکبان یکی **باند** و ن بشو معنای **بانتس** بنوشن اغاجی که ساع صاف لر
 بدکری دارد و آنو که عیشی در بعضی لرود بر سیل غلط چنار دیر چنار اول و کلدر قوگان اغا جدر
بانت اون صوف معنای **بانو** خاتون **بانک** قفق قلی **بانید** اولدر که شکری قواد کتور لر
 جکر لر میخ لره او لر لر تا که یل بود حنیف و له تعریل بدوب فایند در لر **بکون** اینتی تصدیق معنای
 لفظ با و ریالکوز اسم مصدر در دخا استعمال اولور کمال اصفا نه نیست در فن خودم چون زشامان معنا
 باز بر سر از سخم کورت نباشد با و **بیا و تار** جللاه لولک ایاغله یصد قلری که عجمی معنی دیر لر **بایو** و **بوند**
 پانده معنای **باه** جماع **باه** با و عجمی ایلش **باجت** اشکنجه اسم مصدر بو شعیب
 دلمان جواب بای تن چون بهار بادی . از بیم چشم حار کش کنده باد باهلک . وصفه امر و وصفی ترکیب
بایکیدن اشکنجه ایلمک **بایو** دکنک عصا معنای شمشیری توان شاهی که در ایام عدلت
 شبان از دست خود بنکند **بایو** این رجل معنای **بایخ** این منکلی خلخال معنای **بایاب**
 طاقت فردوسی که باد را نیست **بایاب** و در یکی شود در پی از ناب و . و حوض خان کل کبود جو
 به تافت از آب و تاب بر دزیم چشم نهان کشت درین **بایاب** و معیار جالبه لفظینک **بایک** ترکیب
 مناسب سونول می خدا یکان جهان آفتاب جرخ صباب که بخششلی و راندیکس **بایاب** کمال
 اصغریای سمیت علی نو پایا بیت . که ندید ست شهرش **بایاب** **بای افراز و پای افشار**
بایوش که عامه غزین ایدوب بوزارد در **بایان** آفر **بای انداز** اولکه ایاغله بوز و شریار دشت علم
 بر سر تشریف **بایوش** نیز که در قدم دولت پای انداز . زمانه در کشدار جرخ اظلال کون
کاپا بند بایوند بدکری که آت ایاغله بغیر لر **بایک** بای بند بلا چوچار ندیده بخواند راکنار ندیده

بام داد

بایزد

بار ۹
آورد

پایانه طوطی که تخریب ایدوب باناوه در لزمه و در پایانه **پایه** با حوسه اباعلمه و کشتن بختن سیر
و اورسید دست و مست قافیه سندن استقال لطیفی ای زاهد شد قیانت **پایه** شو میرای خوش شد
بایدار ثابت و حکم معنای **بایستن** کرک اولی مستقلا تن سبن خذفا و نور باید در **بایستن**
بای عجمی که کویک یعنی منتظرا و لوق نر تبص معنای **بایکا** با کا معنای اسدی شده آن به که باشد بزرگ اگر
خود داد و داد و فرستاد و فر **زهر** بد بدادار جو بد بنا **بانا** از هر کس دعد با **بایکوب** ر قاص
نرا باید این کلمه سیم دتن **بایکوب** سیم دتن **بایه** نرد بان ایف بوندن استعاره اید
مرتبه معنای استقال اولی **بایدن** بر برد کویک یعنی کلمه ب طور **اسدی** ره مرا اید از هر جگر آفر
چه بایم که جگر اید اکنون بدید و حکم دوق **اسدی** زبان بای از بد انوش و دوست
که نرد بکتر دشمن سرت اوست و بصیق لطیفی بایید بای مانا که مان **بای** که در پی بیانی نهان
و اباعلمه دیکل لطیفی سر که در پیش آیدش بری جهود ندان زند **بای** که در پس می رود و ندان کند
و بایم اولی **بای** چو مردم بخوشی بایم عرض که بدیکر **بای** کوز و قتی حریف معنای **بای**
اول ننه که با وسایل بدن و بر رگور کور طبع اولی و غایت **بای** بر جانور در که مستعد
د اولی و اصلان اندون **اسدی** درین پیشه زمین پیشه کار کام که بر زبان دار داید رکنام و نرا اگر در
سکمن مکرست بر و رودل از هر دو افروخته است **بای** رمد شیر از و هر کجا بگزید بیک زخم سیریل بشکود
چنان دانسان آمد از کشتن شیر که شاه دوانت بر دیر **بای** بر نوع کیمدر بلنگ در سندن رستم
زال معاش کونن کیردی و او جعدن جعدن در لردی فردوسی تمعن پوشید بایان نشست
از بر آردای زبان **پیت** خشل که جلایه لرا بیک در نر لرا مار معنای عماره ریش چگونگی پشی چون عالم
بش لود کویک که دوش ناز و بر ریش کویا **بیت** فتم باید اول صورت که دوزر لور بر بلان سیر
تکری دیو طر لور بر سیریل استعاره محبوبه در خیال طلاق اولی **بیت** قود کل اولی و اسم در بکزار
معنای کند و صیفه سندن ماضی و مستقبل و مصدر و سایر تصرفات اشو لافندر شمس فخری
ریاض هر کل پیشه جعدن شاه حدائق و سوبدای عشق تریا **بیت** بر نرق دکلا اولی و صیفه تفصیل
بدن لفظند تخفیف و تشدید **اسدی** توازید باران فروز ترس دار که از تند رکنی برید بار
پتقور بر و نه خوشلر دشتار معنای و سایر حیوانات ان معنای سوزنی نهاده اندون و پی من از سیر

باید دانسان آید از کونن

بان

بسان سکی بختوز بد در سوراخ **بیک** چکوح فردوسی سیر و روان و کر ز روان
چو سندان بد و بیکل انکران **بیکوب** بر آکشی ریچارد کم قوزله و سر ساقله و یوغورده ایدر در صاع
اگر سده آفری تایل نقل اولندی فروت قافیه سنده و بتدار خاطر کتایبده و معیار جالیده بای
نقل اولندی یعقوب و اسلوب قافیه سنده شمس فخری بردن و افش شد و زبیر و غم
نوزینه در مذاقش **بیکوب** می نماید **بیکوب** بقال لور طبله سب بعضی تاء فوقانی مقدم و ابی الیه
مجبور من فراموش نکردم و بخوانم کردن **بیکوب** تو آن تا و اشنان ترا **بیکوب**
اسدی نقلند بلا معنای در کسایتی بر کشت جرخ با من بیچاره و آینه جگر دارد و تیبانه و جالیده
دیو معنای نقل اولندی و زشت صورت که اندک کویک او غلا بختلر او رگر **بیک** اغزل ایچنه در لور
شمس فخری مدحت او مکر دمن بار کشاید و لدا کید چرخ بیرون بیکل رنج **بیک** آلی معنای
کلور اولی او رتکونور که او غورین سولینور تا بیا صوندن شبانلر کجی و خشر لور جکی چله معنای شمس فخری
در رشتن و انصاف جلال الحق والدین هرگز سخن ظلم نکونید **بیک** از معدلتش کرک و شبان مجو شبانان
خوانند بزان کلمه را جمله **بیک** حواجه سنانی نشود دل ز حرف قرآن به نشود بزم **بیک** فر به
بیک صده یعنی بای اولی **بیک** نظام کارم بچم گرفت ایشوم نظام طوئری شاگر جاک **بیک**
چه از شکر کم نعت ترا شبی روز که با تو اخر من سعد کشت کارم بچم **بیک** مر جانلور و طوغان
کجو چک که آدم و بچه مرغ و بچه شیر بیک **بیک** خوش خوشی مکل اولی **بیک** بشکل و بشو مکل لازم
و هم معنای اولی و مستعدانند حازایه قلب و لنور بزد و بزند دیر **بیک** کور لکل رعد معنای
شمس فخری بر خلقت اگر آهوی تا ناز ناهیه دم زبید باشد ز آهو ز شرم کلک تو ناله کند ایدر که خلقت نام کرد
فا و کی آه بذر اندر معنای **بیک** بختی **بیک** چه تراست بیکخت او **بیک** ماست عروسی و هم بختو
بیک بیوک قوزی **بیک** بختی و بخت معنای غم **بیک** دیو بوق **بیک** بختی
و طو لشمق بچیدن معنای **بیک** اولی و صلو و تدبیر لور اصله باء الصافیه و لفظه داخل اولی و بجز
ایدی کسرا یدر مکره نر استقال لاسا کن قلوب بر لغت اولی حنی باء الصافیه معنای اولی
بر باء الصافیه در اذخال ایدر لور لطیفی جوجار لور و رار و شین **بیک** بچو کسرا یدر لور
اولی و جوجو **بیک** اوجی طو لشمق آتم الصیان دبیر **بیک** عرب لغتند آزد مکر اولی و قال الله

باید دانسان آید از کونن

و شد و بنجس ای قلیل و ناقط و فرس و غمدن و غصیدن و بلادن متغیر و ملتق و ملتق و ملتق و ملتق
شاهی که اگر فال بدش بخوشی اس و زنگی بود او را غنای بخش جان چون در چند شمشیر آن شایسته روز
زین سال که دلش گشت ز آسیب فنا بخش اما اندی روایتی بخش اسم مصدر در بخشیدن معنای
بغنی غصه و ن و بلادن طالعین و یورک بنق و متغیر اولق انتخابی این کاری **بخش کردن** و **بخشیدن**
اولیان کنی خدای طالعین و یورک بنق و متغیر اولق و این کار نام است و اولم ذکر اولدی
شمس خجی مخالفه آنچه که خود را خوشتر ندانست ز نایب شمس جویم شد بخان
و جد لک معنای دخی کلور لطف چند خجی تشریفات کز نه نیست جواب او که می زنی شکنه
بخش حقه معنای کلور و بخشیدن لفظی صیغه امر در بعضی ترکیب کرده صفت حیاتی است
اولی جان بخش و فرج بخش و بر لخت **بخش** بخش اسم مصدر را سر کبش و کل اولور
بخشودن مصدر بر سر کل و کل اولور ترجمه معنای مستقبلا نده و اولم قبل و لنور بخشاید
و بخشاید و یورک **بخشیدن** بخشیدن معنای بخشیدن بر پریم بقوله الحقا معنای
بخشود بیدرم صاعقه معنای **بخشیدن** نکلند که در زر عو قلم قنای یورک کلور بر مرز
یدی معنای و یاور شری معنای **بخشیدن** باد الصافیه مقتضای سنج کا دیکر اولو کال است
می گفت آفتاب من و آفتاب شاه عقل گفتش بطره کار تو اکنون بدان رسید و باد مصاحب مقتضای
آنکه دیکر اولور و بانو که جمع معنای باب و لنور و لنور بود و دخی مقتضای کلور لطفی
بدان خدای عقل و یورک و ان جان بخشید جناب فیع تویی ندانم امید ذکر بدان و قنای علامت ششم
که با جان بانی کو نباشد شدم **بخشیدن** او کی امه لطیفی حال لم بدست کتابت قیب تو چون حال لطف کنده
در آزار بدین **بخشیدن** توسون آت و قتر صفتی ندر **بخشیدن** قور خاق جبان معنای
بخشیدن باد غنیه الی لفظ مرکب در خارج معنای بد رفت یقین طره جودی **بخشیدن** شول بر کم
حترم و ار است و لا شمس خجی جریع نذر ام تا که نداد از کوکب جو حله شد نذر ام **بخشیدن** قانیه
اصل بوایدی را مکتور تلفظ اولوب اصناف صور فقه استیال اولنایدی اما کثرت استیال
سکن اولدی شمس سعدی باینر زن نمود قصه صوبش کا مصاحف شمس و خیر انوش **بخشیدن**
بدر رفتن لفظی و بخشیدن قبول انکدر کل و لنور اسدی بکوشاپ کند انرا ای شورش

رژا

بخشیدن

رژا از چه بدر رفتن این کار سخت **بخشیدن** او کی امه بدین **بخشیدن** کا فرم سلمان ارا سنده اولور مور
بند لغز معنای **بخشیدن** میان **بخشیدن** تار شش شریفانه دشت و طشت قافیه سنده استعمال
اولور **بخشیدن** و **بخشیدن** سفره کیدن شکر به امر لقی و سفره کیدن گشتی بر نده قنای آسان قانول و کل اولور
اسدی بگفت این را بفره رود کرده به سیدش ز مهر و بدو و کد **بخشیدن** مفد که بر مرزا شلرا شلر
بخشیدن رشوت شمس خجی دختر بکار من در مدح پادشاه مست غور اینست به شمس خجی
تا به بیند یک طرفه شاه روح قدسی جان بند کند آورید کزیند عشان کس عیب نیست
که خواند جند روی مرید **بخشیدن** اولق بودن لفظی و تخفیف و شمس در انورک ازین چه نصرت خواند بدن کل
جوسال و ماه بتوفیق اینر دوا لمن **بخشیدن** آخر نده و اولم و سکون دالله اول معنای در عرب لغت
تجیم او شمس در اصله بلا بدایدی سمره ایلد عجمه نکل انکدر نظر بدو و اولم و اولم تکلم فرود در سیمی
ای حسن طلعت تو به حد خوشی سیمی از بد و آفرینش تا انراض عالم عیال در حرام بود عیال حرام
بخشیدن فتم دالله بدان معنای **بخشیدن** ایلد رجا معنای و اصل معنای **بخشیدن** فرار ایلد کلیر
شمس خجی ملاذ سبقت قلم سر و ندر چشم که مست خلق جهان از اجناب و بدو و **بخشیدن** قواق اخای
مند و نه و بخوان صحاح الزرند با عریه الی و با و عمر ایلد و دال بدینده تا قنای ایلد جموع لغت در یونقل
ایلدی شمس خجی کوز فیض دست و کل قطره آید بر زمین میوه باغ بهشت البته بار آورده **بخشیدن** فا و که
چقن جنوب نکل او دیکر شمس خجی حسره و اعظم حال و دخی و دخی استخ و و راجان و نر اعدا نده
بخشیدن آشکاره **بخشیدن** صیغه امر در رفتن لفظی و بعضی ترکیب کرده صفت دخی استعمال اولور
دل بندیر یکی و اسم مصدر در دخی استعمال اولور قبول اکل معنای **بخشیدن** قابل صیغه مبالغه در رفتن لفظی
بخشیدن صفت معنای کلور و اسم مصدر در استعمال اولور و مناط فعل استعمال اولور قبول ایلدی و قبول
انکل و قبول ایلد کل معنای **بخشیدن** قبول اکل مستقبلا نده بدو و بدو ندر در **بخشیدن** قرشو لوق
استقبال معنای **بخشیدن** باد الصافیه مقتضای سنج کا دیکر اولور و باد مصاحب مقتضای سنج بونکل
اولور و دخی بدان لفظی بانو که جمع معنای ایلد اعتبار اولور **بخشیدن** کوکب صدر معنای بوندن در کم جو بیره
سیم بر و سیم بر در لر و شمس معنای کلور شمس اسدی درخت کرم هر یک بچ کرد کشت از نکل شمس بالان او
کرامید دار یکی کز و بخوری بنت منه آره به پای او و نصیب معنای کلور شمس خجی **بخشیدن**

بخشیدن

چپ جوز، پروازی فرسودیلند، الف سز ترک دلند، الفله شمشیری ای قضا کسوت قبا ی تر است
داد، ار اطللس فکر فروز لاف کویه را کز کرم پوشید جودش در وجود طاق اطللس جلالت پروردگار است
برستان امت دقیقی شفیق باش بر شه مرا بدین زلت جو مصطفی بردار از پروستان را برومند
او تلو بر کینو کلو بر لرو حاصلتو باغ ونصب لو کثی و اقلو با زرگان **برون** طشره پرونده کردن
و پروندیدن بیزی نوک طوق و اول بغلنانه همی بزه پرونده دیر لر عریجه ززم دیر لر **برون**
برون او کز تر با معنای **برون** قوزی را نکل شریدی و تخفیف کسی در شایع در **بر آستان** ذکر من پری
بر صحن **بره سر** او جی پوری سکوک فرات معنای **بر صحن** ادبک و او کز نکل شمشیر فخر ک
سان بند و ان ترک فلک را با بحوب کین بالید و هر صحت **بر صحن** حکیم هندی را نوک سکوی و ما
نوک فتم سی و عکسی کسی در خی وایت در اسدی بران که یکی برهن پیر مرد بر آورد و کز و کز و کز
دک برهن چنین گفت از راه پاک همه چیز از جرح تا بیره خال بهستی بزدان یکا بکلا است کرایان مانا
بر برون و کوبند راست **بر برون** بلخج عاری معنای **بر برون** بلخج لوق عریان معنای **بر برون** ضرر غرق و هم
او دایستی بیزی بیز او دایستی سندن ضرر مق لازم و متعدی که وجه است سوال اول نور بوشکور جگر بر خواهم پرورد من یاد
ضرر غرق و هم بیز او نزار و ان دول ار عشق ان بکین پرورد **بر برون** دایره شمشیری فرو و جرح محل حوادث آمد و آن
استی سندن بعد هزار جهان خاصیت ازین برهون **بر برون** ادبک و او کز نکل شمشیر بلخج اخراج معنای
ضرر غرق لازم و متعدی است سوال و صیغه امر در و ترکیب و صفت دخی است سوال اول نور **بر برون** اوجق طون کثی معنای
او نور **بر برون** کسک قطع معنای را نکل شریدی و تخفیف جایز در **بر برون** با بجمی اید اوجق طون کثی معنای
را نوک نشدیدی و تخفیف کسی بیل لغت در **بر برون** اصرا غی کون **بر برون** اصرا غی کون **بر برون** اصرا غی کون
اوجق طون کثی معنای کسبی که پیر مرد پری سایه کون کون صور می غایز زیر کتله لبلا ب
او دی وصف اید لر **بر برون** پریشانلق معنای اسم مصدر در شمشیری مکرر در سر نوان تیان زباز
نماند در هم ملکش و کرمی ال پریشان و پرشیدن لفظندن صیغه امر در و وصف ترکیبی **بر برون** طاق
بر برون ابر شیم لفظندن تخفیف و تخشرو ساز قیلری دخی و او دایره **بر برون** ی با و از پیر شمشیر کمال
بطریق که آید تر و زجنگ **بر برون** طاق غنی فرجی **بر برون** توان آند از جیم و آن دور لغت
نفسه پر شیده بر شترن **بر برون** صغری **بر برون** دمر کو که طیلر قند قوباد کلا مشهور
هر شیده

بر

بر برون با بجمی اید منتوه و زای بجمی اید عقبه که ز جمل کجور حروایه سفر خوشست کبی که با مراد بود
اگر سر اسر کو و پز آبوش در پیش **بر برون** ختم بایله که با بجمی در و آفونده زای بجمی اید فراغ که کوز و قنلرند
دو شتر **بر برون** یا شده بیوک اولان **بر برون** قاپو طر قوسبی که منطل دخی دیر لر شمشیری **بر برون**
در شکندار چه بود حصن مد و را از مند سکندر در و از قاف پروانده و کازر لر تو قابی نه دخی در لر
بر برون اولو عظیم معنای اشیا به وصف دلور **بر برون** اولو اولان که که ذوی العلم اولنره
مخصوص در سنک بزرگ دیر لر سنک بزرگوار دمر لر مرد بزرگوار دیر لر بزرگ در لر مرد بزرگوار
دیر لر **بر برون** طیل شک و کوشک قافیه سنده استحال اول نور **بر برون** قور بغه ضفدع معنای
بر برون دکل فدی که بر دکلدر منون بخت در **بر برون** حرکت که انوکم دکل قالد لر لر بزدن
بر برون سونیدی **بر برون** او غلق **بر برون** قور بغه بصوفی **بر برون** قور بغه بصوفی **بر برون** قور بغه بصوفی
داروی معروف در انوک عصاره **بر برون** محبت و مشرت **بر برون** فراغ **بر برون** قبولو عنقری
اندر بن خانه بود مام مهمان که دام شادان و دل بزمان **بر برون** خلیفه لقمه سی بر طهام آید بر فاسان نوال
دیر لر عریجه زما و رو و بستر و منشا و زجی لکایت دیر لر **بر برون** فریدون او کوز بنک آید بر شمشیری
نور ستمی فریدون و بار گیر تر از احترام بخواند رخس **بر برون** صولق ذبول معنای
بر برون است خیاری که طیلر قند قنار الخارد مکمل مشهور در بغا ریدر و مسهلدر شمشیری
بوی خلقت بهر زمین که گذشت **بر برون** نیشکر آورد بجای **بر برون** دباغ **بر برون** نفوسدا معنای
بر برون طلق کعب معنای **بر برون** نیشکر او فبا عی **بر برون** بلخج و قدر مق حث و تخیر معنای
بر برون بز و عیدن لفظندن صیغه امر در و وصف ترکیبی خبر بز و و لشکر بز و در و اسم مصدر دخی
استحال اول نور **بر برون** چتر کل ابر شمشیری دخی دیر لر نقش معنای **بر برون** ختم بایله
بازق کناه معنای **بر برون** کتو و غفنه که کتو دیر لر **بر برون** کتو و غفنه که کتو دیر لر **بر برون** کتو و غفنه که کتو دیر لر
باز قلو **بر برون** فتح با بجمی ال بیل اسمک شایع بود که وزیدن دیر لر اول **بر برون** ختم بایله جدمکل **بر برون**
فتح با بجمی اید بشور مکل **بر برون** بز نوع بو خا کجا در **بر برون** اخج فقط معنای **بر برون** شمشیری
سخن کرمه دل بند شیرین بود سزاوار تصدیق و تحسین بود جو یکبار کثی مکو باز پس که حلو احو یکبار
خوردند پس و نیجه نیجه دکل اولور و با و لفظندن تخفیف ادب شیخ سعدی بسزا مور بزرگین و بن

برستان برون

شمار معنای و جلا لک سو بکل آنکری که هر چه مرشد در **بش** کسر شنبه بگویند و تکرار
 بوزنه بلور خدی که طبعی قند کلف و مکمل مود و در **بش** صومع حق **بش** قزم شمشیر
 در آورد سطحی در شهر از جای بکل اثر بیست بر دو بشک **بش** بدو لطیفی
 کسی کو بشون بود زشت کار بهر جا که باشد کند کار زار **بش** یلنک بزو لیدن معنای است
 بول نریمان بدشاد و کما قول همه کارهای دیگر بر بول **بش** او نیز یعنی بوری بکل معوض معنای
 و بی معنای **بش** بول استی بهر بود جان توان یافت چیزه چون جان نذر دهرمان بکل بشیر
بش بالفکر و از دمان و تفرغ و قاپون بکل بوری فردی تنش پریشیز ز سر تا میان
 بگردار بر غیب برستان از و پریشیز جو یک سپهر نه آتش آمن در و کار کره بر از دهای معنای
 ایدر **بطار** ایر لود بد کلری اوت که طبعی قند و حسد مکل مود و در **بغا** روی صورت و
 حیز او غلا **بغا** حوی بسا سکل معنای **بغل** قولتی ابط معنای **بغیر** جلای آنلریدن در
 بعضی کوی در دیر بر بعضی در ویدر **بغ** آغز یاری که سیر کن سا جلور شهید **بیت**
 با او افتد از که سر و روی تو بیند زان حرم و زان پنج چکان بر و رویت **بغ** جوق بسیار معنای
 منجک بدان ماند بنفشه بر لب جوی که در آتش زبک کوردن و در خنثار اولنا اقمی و شکری و
 قرد و از وی مواد اکین طوق ایچون آلت عفری از که هر کرد کرون **بغ** نه شکر جدیدی که درم
بغ شمشاد اغای **بک** قریبه لیبی ای عجم بکل بید جواد و نابرون مانند آن که کتی مورو انجک
 ناکی می رسد در ای و کردم هم روی خدا که نری و فزاکن نری زپکن و رعنائی ایدوب برگشتن در
 بانی طوعه دخی دیر لر **بغ** و آن یکی به من غریزه است وین دگر خوار ماند زیر سکل
 این علامت نه آن مست بود بهر چه دعوی کنی بگرد و چه یک و اگر بود که لکل لظندن صکره انباء و امزاج
 طریقه سنج استعمال و نور کل وکل در لر بیلوب بو بریق معنای روزی ای لکار ناز و خوی و نشت
 کرد در گاه او کنی کل وکل عجمی **بغ** عجمی نام تو نیز بر چکنی جزیره کردا و لکل و بک
بکا ز طفلده و بیانلرد اولان اینلر که ایچند قیوقلر و کار بانلر صفور فرحی
 شهر یاری که خلافت طلبد زود افتد از سخن از بخارستان و از کاخ **بکا** ز اسدی طوسی و سوزنده
 بخوانی بولعتی بویا نقل ایلر و بوییتی است شهرار کتور در ظاهر بود که اصل لغت کا ز در اولنده بالاصحاف

بغیر

داخل و شد

داخل و شد **بکا** وقت صبح **بکمار** سوجی کسای برآمد بر پربت از بنا کوشش
 مکن پرواز کرد و د و بکمار **بکیت** خیارش لطیفی ای همیشه کن و بریده ناکس ز
 که بکیر و گاه باشاف بکیر **بک** کو بری بول دخی دیر **بک** کثیر با و عجمی ایل و کیم باشه معنای
 شمشیر خانی مانده در شکار محنت غم آلم کرده باشاف **بک** کسریا و بی اله امر صیغه سدر
 بهل لظندن تخفیف اولمشدر اغای **بک** تا جگر م شک شود و آب نماد بر روی من آب است کز و جمل
 شمشیر خانی خواست نه ناکه دست و کبر **بک** گفت جرج او که باشای نه **بک** **بلاد** و **بلایه**
 مندر و زری جوان کریم که فرزند و **بلاد** بود شکفت باشا کوا زکنا ساده بود کسای
 دلکش از صحبت که کبرای **بک** دوست ندارد کس ز نالان **بلایه** **بلایه** شال و اسکیر که حول **بلک**
 برقع پولاد در که اندن ککون قلع لود و زلر و اول قلع لود دخی **بلک** دیر بر بعضی کحیف تخصیص
 و تعیین ایدب سندی قلع در ددی عفری چه چیز است آن رونه نیرو خرو چه چیز است آن **بلک** تیغ بر آن
 یکی اندر دمان حق زبانت یکی اندر دمان مرک دندان **بلیل** معروف **بلیل** با و عجمی ایل بر دید کلری
 انی اوت تعریف ایدب نکل دیر بر فصیح بود که کسین استعمال اولنه **بلیل** کلندر که ایچنه سوجی
 طولدر لر **بلیل** بیان صفائی **بلیم** صهان فلاح معنای **بلک** کیاب جو بکل شکر صوغله
 دخی دیر لر با بون معنای **بلک** بر اوت آیدر که قزل بویه پیغمبر غی و ارا اما اندن و صفره
 مرتج بلدی و ارمرب و لا بنده اکا مصفاة الرقاد بر لر ز بر جوبانلر آو کلمه سوزر **بلشت**
 چیل و مردار زشت و طشت قافیه سنده استعمال و نور کسای بادل کال مر اجامه ناباک روات
 بدو آید با که دل و جام بلیدست و **بلشت** **بلغونه** فکر که عور زلر بوزر نه سورر یعنی قزلق **بلک**
 کوز قیای جتن معنای **بلک** بو کرک کلبه معنای **بلکن** مخفی یعنی بیل و ارا افکن اهل المثل
 سروت و کوه سیمن جزیک میانش سوزن حصن است جان عاشق و آن غمزه ماشه **بلکن**
بلغری کنیت در فرخ چیل و کل و نور **بلشت** معنای **بلغری** اولدر که اندن نه صادر اولور
 چیل و مردار صادر و لا **بلیمی** ای **بلغری** ساده میمدون سه فرخ و کینت ملعون **بلغری**
بلکچک طرفه مسخره شاعر یعنی بر شوک آیدر منجک شاعر که با ندر کا و بکل **بلکچک** کوی
 سیود کوی و بکل و **بلکچک** از کون فرو و تر پچ ارش می بر هد سبک از منجک **بلکچک** بولبو

مکرز اسدی به بنم درین رای کردن چه چیزه در کمر بنم با نه بنم بنم **بنم** شستره دیکوی
اوت که طیبیل فتنه شاهنجه دیکه موو قدر تو بیا غلدر **بویوب** دوشکله او بوزینه دوشاپور
زینت ایدر لر و رنه کی شاه دیکر و زیباغ آراست خوب تخمه انبها دو برکت دپوت
بوش و بویوب و بویوب به ایوب که دد کمری فوشک عجمه دهد در بر معیار جالید شمس فنی
آفرین لفت که بویه مشرک در آرزو مندلق معناسه دیکه کورد بونقل بلدی اشوبیتلری انشا الله
بدایه ای از انعام عاشق بود طوق حلقه چای بویه که پیش از خدوا از انداز دارم بدرگاهش آفا ف بویه
ولیکن مالک و مسموع اولنا ن آرزو مندلق معناسه اولی بایله در که آخر خرو فی نهج در بعضی خود بولفظ
بضم الباء بنقطه واحده مخزنه نام بالیا بنقطه من دیو تخیج ایلدی بر و ابات بولفظه مضطرب
اولدی نزاع قطع ایدر فرس شاعر لر نو کافیه سنده واقع اولان لفت شو لکم کند و لفت تیج ایدوب
نقل ایدر و انوکا اوزرینه شعر دیرینک یکی خلافت روایت نقل اولنا ن برده آنوکا اشتها را فکر در
دکله زیر لفت عریه و غیره مالوفه دیو بیج ایدوب نقل ایشدر احتمال وار که اول مردن یکلش
دوشمن اولان معیار جالید جمه اولنا ن لفت لر بوفیلدند در بل که اسدی طوسی دخی لفت جمه ایشدر
معلوم در که اول جمه اندو کی لفت لری انا سندن انا سندن اشمش کل در پس کرشاسب نام
سند کتور دکی لفت لر بیه خلافت روایت واقع اولان بر لوده اشتها را فکر درست دکل در
بوتیار بالغیل ابواخرین صنا **بوش و بوش** بر بر که طیبیل فتنه الحاد دیکه مشهور در **بود** اماله
ارغاج که جلایه لر برین طور لر **بود** اماله سوزقا و آنوکله حقیق جتوب اودیز لر شمس فنی
شک نیست که آتش ز سنگ بلاراه جز جان و دل دشمن بکش نبود **بود** وجود معناسم مصدر
استعمال اولور نظای ای جهان دیده بود خویش از تو هیچ بودی نبود پیش از تو و هم چون
نظندن صیغه اصرار ماضی در اکثری بود که ایدی معناسه رابط استعمال اولور جان بود
جان ایدی پادشاه بود پادشاه ایدی **بودن** اولق کینونت معناسه مستبلا شده و او مفتوح
قلور بود دینلور مرغایب ده باد دیر بر اصله بود ایدی کثرت استعمال ایلد الفخذ و
لذی **بود** قاف بود دیر لر بود در لر **بودینه** خضاع **بود** آت شمس فنی پیور بر دی بر
افکندین **بود** دوشد کورد از دلیران کرین **بود** اوغول **بود** آغز چورسی **بود** شیخ سعدی

برفت

بایان

برفت هزار دیده با او **بود** شکرین لپی و پوزی واغوز معناسه دخی و ابات اولندی
بود زاعی ایلیم **مخمل** امروز باز پوزت ایدون تباقت کوی بی بدندان خواهی گرفت کوش
بوز بند بر شکل که طار بوخینه اصار **بوز** بلور ساق معناسه و اغاج بلدورند دخی استعمال
اولور **بوش** عذر اسم مصدر در **بوش** **ن** **بوش** عذر اعلی **بوش** بهمون دید کمری
حانور **بوسی** بوسیدن لعظندن صیغه امر و وصف ترکیبی و اسم مصدر در **بوست** در
بوستان **بوش** بوشان افروز معناسه در **بوست** **بوش** صغری **بوش** کورک **بوش** او یک قبله
اسم مصدر در تبیل معناسه مصدر در **بوش** با و عجمه ای چورک **بوش** فتح با و عجمه ای چورک و بویوب
دکله اولور بسیار و عظیم معناسه **بوش** ضم با و عجمه ای چورک **بوش** ضم با و عجمه ای چورک
لظندن صیغه و وصف ترکیبی و اسم مصدر در **بوش** فکر اندیشه معناسه **بوش** اور تو
واورنر و ورلش معناسه اسم مصدر دخی استعمال اولور بل حقیقت اسم مصدر صیغه
اولکی معناده بطریق الخوز استعمال اولور اما کثرت استعمال له شایع اولوب حقیقت یکی اولمشدر
بوشک جدول کریمه معناسه **بوش** **بوش** اتکین بلینه صوفی و کی دور شمل **بوش** اورنگ و یکم
بوغلشن کاوزبان دید کمری اوت **بوغنج** چورک و نی برنج قافیه سنده اولور **بوق** بوی
که چلر **بوقلمون** کلتا نه کنجا که در لودر لودر **بوک** اول اولاکه دکل اولور لعل و عسی
معناسه و قافا و کلا نوکله حقیق جتوب و دیز لر و قیو که ایچنه غل طولدر بنه بان ایدر بر و اسنه خار
و خاشاک قور لر نا که بلنیا حق بود که بوک اول چورچوب دیدر که قیو اوزرینه دو کور بوشمون
دیو خفاق با دراز بوکان برون افکند و پروردت بشر کره شیرک مزیدیش نواز بشان او
چونکه با مازن زب خوی سکناری که باد فریه بر تو سکن نژاد و بوک بر بوکان او شمس فنی
بامید بهی کا سینه چند کیم دلا مکر یا بوک غم اگر بار من بود چه عجب میل آتش بود همیشه بیوک
زیر خار و غم بجران ماند فضل سز چو غل بیوک **بوکان** رحم یعنی انه فرزند او غلان بریکه
نوک دلیچه مزره دیر بولفت یا بایندن دخی و ابات اولندی که آخر خرو فی نهج در **بول** حروف و کور
شمس فنی انکر هر فیزی در جهان خانه کرد و در باطه و بول غم **بول** دکش قاف و قد و قوی
بوم لکه معناسه کلور اولایت کوش دید کمری قوش ویرانه لوده اولور کیجا و چار ثانیان نور

بوش کردن
و بوش کردن

بوش

وسرحد معنا سنه کلور **بوسن** زلزله اسدی برآمد یکی بوسن نیم شب توگفتی زمین
دارد از لوز تب **بون** دیب بزه معنا سنه لطیفی درختی پاکه گردد کبر افزون
سوزد نیز بر شاخ تابون **بوی** قو قوا یوسنه و کوسنه اطلاق اولور مطلق ذکر اوسنه
ایوسی مراد اولور **بویا** بوییدن لفظندن صیغه مبالغه در بعضی قوخلوسنه **بویا و بویان**
بایعجی بله بوییدن لفظندن صیغه مبالغه در بیلکن دمکرا و لور لطیف عشق کردا مهل عشق **بویا**
بلبل از عشق کل شد کویا **بویا** حواجه سنایی کفر و دین هر دو در مشربیان **بویا** وحده لاشریکه کویان
بویا نکر معدنوس **بویدان** قیود جو دیرج معنا سنه که ایچنه قوخلوسنه لور فور **بوی مازان**
قوان چکلی طیب لفظندن فیصوم و برنجاسف دمکلا مشهور در **بوی** آرزو مندلق علی
وقف نقل صحاح الفرس در اضطراب روایات خود سابقا ذکر اولور **بوییدن** قوخلو و قوخلو
بوی و بوییدن بیکر بویه اسم مصدر در نظامی رقبش ز ترک نازی افتاده هم باقش
زویه باز افتاده **بوی** ایکی معنای کلور اولایا ز بیع معنا سنه ثانیاً بتجانه آید در فرجی و نایق از جو بارست
بهار ایکی معنای کلور اولایا ز بیع معنا سنه ثانیاً بتجانه آید در فرجی و نایق از جو بارست
واو در جود صنف **بهر** سرای از جو بهشت است و در و حورست **بهور** اعلام رجالدن در ایو
انودمکرا و لور **بهر** ایورک صیغه تفضیل در اوج و معنا سنه **بهرام** اوج معنای استعمال اولور
اولا ترج اولور بلذک آید در ستاد لر دندر بنجی قوت کوه اولور ثانیاً اعلام رجالدن در
ثالثاً فرس بلر نیکر میگوید نول آید در **بهرم** عصر دیکلری اوت **بهریان** اوج معنای
کلور اولایا عصر **بهرم** معنا سنه ثانیاً باقوت ثالثاً نقش و حریر شمس قوی تا بود خورشید و بهرگز زمان
تا بود در کان عقیق و بهرمان **بهر** پیش رخ صرو آفاق باد **بهر** کوه خارا بر مثال بهرمان **بهر** نصیب
بهشت اوج معنای **بهلو** بان جنب معنا سنه وایا کوسو کوی ضلع معنا سنه **بهله** دستوانه
که الیچور لور بر غی قوشلر برستون دیوشاکر ای بر فرس عادت از قدر سوار **بهله** توشایی
بود از بهر شکار **بهله** زان بهله کشند پاشان بر دست **بهله** نادرست لطیف شاکان نیکر آزاره
بهلم بیده معنا سنه **بهمان** زاید و عشو واقع اولان عبارت که سوزار اسنده ملکشی عادت کوه
تلفظ ایلر **بهمن** درت معنای کلور اولایا بنج قذیعدن و تارنج جلایدی بر آید در تارنج

جلالید

تارنج جلاید **بهمن** استقنی اورنه قشش آید در تارنج فرس ده کبیله اعتبار اولور و غندن او تر و الی و کور
دور آید در ثانیاً فرس بلر نیکر ایچ کوی که بهمن آید اول کوی بهرام آید لر دی اول کونه بهمن
دیر لر دی ثالثاً اعلام رجالدن را به طیب لفظندن معروف ایکی در لور او دویه نوک آید در
بردر لوسی آغ اولور بهمن سپید دیر لر بردر لوسی قزل اولور بهمن سرخ دیر لر بهمن کهنه
بهمن اول بهرام کوی که بهمن آید ایچ کوی در اول کونده در لور لور نعلر شور لر دی
ایچنه بهمن سرخ و بهمن سپید قزل لر دی اول حرف جمع اولوب بیر بری نعلش آید لر بر و بش
قدم صور لر دی **بهمنی** جنبی و زننه پسک او یکد اره باشی یکی باشی اولور دیوار او زرنه
بر طیب لفظندن عصاره سن اولور بغایت قابض در قافیه قطع آید **بهمن** این و بعضی معنا سنه **بهمن** بهمن
بهمن اینلو و بقیه بعضی معنا سنه **بهمن** ایکی معنای کلور اولایا غ بقی لغی بیکر انکر ثانیاً
میمون دیکلری جانور شمس قوی هست بر جوان سابلان درش قلیه جرب آتش بهمن کشتش
کرمه آدم کشت است کترین بسی **بهمن** اول کیم کینه که غازی لر آنکلا و زرنه طوب
اونر لر یبه طبطبار دیر لر فرجی نامه نوید بدیع و نظم کند خوب تیغ زرنه کوه بهمن باز و جویکان
بهو اعلام رجالدن **بهی** حرف ثنی در سوز معنا سنه بی جان بی بار بعضی جانور یاز **بهد**
دمکرا و لور **بهی** فتح باو غی ایله سکر عصب معنا سنه وایا اثر معنا سنه **بهی** کس باو غی ایله ایچ باغی
به لفظندن تخفیف و نمشدر شمس قوی نیست جسم و جان خضم بکداخت بدان صورت که آتش در غی را
بیایان بیابان و یازی **بیاده** به راجل معنا سنه و شطراخ کول بید قی **بیاز** صوفان **بیاتو** غری
بیکر ویر اولان **بیوتی** بیاستونور خلق را مکر بدان **بیوتی** بیایون بورای کون بان در افره
و معیار جلاید **بیوتی** قو قان که کر که کجوجکلا و لسون کر که بیکر **بیوتی** شمس قوی
نسبت ترا بکوشش و بخشش بر شیر **بیوتی** کفتم کنم و لیک غی آید مکنو **بیوتی** زبراکه این جود و دی باشد سبانه
وان نیز کره است نسبت **بیاتو** **بیاتو** فتح معنا سنه که آنکلا شرا بیکر **بیام** خبر
بیج ایو دمکرا و لور به معنا سنه **بیج** منو جهرک **بیج** بیی آن ترکی که چون او برزند **بیج** بر چکر فکر
از لایزال بکوزد بعد فرس **بیج** طولا شق و بوشق **بیج** غایتده طولا شق لغدن عبارت
اسم مصدر استعمال اولور **بیج** **بیج** مشهور و معروف جواهر

آباد بالیا

انواعند بر نوع جوهر در اویسی با قوت رنگند در اکثر بود که پیچاده با قوت متشبه اولو را اول
فرق ایدر لورگاه اولو که اود دخی تغییر اینرا بشو نکل فرق اولو را با قوت سننوزلق کدر ر
پیچاده کدر مرز و بعضا رباب لغت اینک دوزخش اوج محبوب لری یعنی قرار دقد شاعر لرا کاتشبه
ایدر لر پیچ بورغو که د و لکرات لرن در پیچیدن طوق لری معنانه پیچیدن فتح باو غمی
بارلق اند پیچ کول اصل و عرق معنانه پیچ باو غمی ایدر جفاقی روض معنانه عماره
مهمواره بیان براز پیچستان چشم فراکن کوی که دو بوم آنجا بر خانه گرفته است پیچال
قوشهای یعنی قوش نرسی ذرق الطیر معنانه شمس خری بهای ظل و را اصباح ظل بنود
که ملل بخشد سرچاکه بنکند پیچال پیختنی الملک تحمل معنانه منبلا تنده حازابه قلب و لنور ببرد
وین نده دیر لر پیچنی گرفتار عا جز معنانه الملک که دهر نکل محال قلمه عسجدی شادی و بنا باز
زین پیش نگوییم کاین قافیه ترا بیک پیچست و گرفتار و عا جز قلا نکیه پیچست و پیچست دیر
پیچست اکا دیر لرد بندن کول ایدر بر کزدن قوغش و لا پشت و مشت قافیه بنده استوال و نور
شرفی چنان بنیاد ظلم از کثو خوشی بفرمانی آهی کرد پیچست پیچوسته پیچوسته ایا غله بفرش
بیر بای دوست لفظندن تخفیف و لجمش در او رسمی در جرب دست و کل دست قافیه بنده استمال
اولو ر عنقری ز پس بجال اندرون کنج بوده از و خال پیچوسته را رنج بود بید سکوت اغاجی
بیدا آشکاره بیدار او یانق بیدار او نیچ بیدار بیدار کنه او نی که طیب لرتند خروج دیکله معروف
در بیدار یکی معنایه کلور او لایدرم صاعقه معنانه دقعی توان ابری که ناساید شب روز
ز باریدن چنان چون از کجای تیر بناری برکنی دخواه جز در چنان بریر بدخواه جز بریر ثانی
دو شک جامه خواب معنانه شمس خری گفتند از دل و جان مدح شیخ ابواسحاق مسافر می در راه خوشنگان
در بیدار صدای ره شنوی از چهار گوشه چرخ بوقت آنکه ز شنست کشاد باید تیره بیدار
قوجا و قری پیدار سال بیلشچی بیل یعنی کجریل پیدار استن بش معنایه کلور او لا بزرگ آراست معنانه
بوند که بزرگ بر آید در لر ثانی اغاجی و دکاکی بو طوق تشریب معنانه ثالثا در پی سهولا کل را بعا
اکین لکا کچون بری صلاح آنکه اولایره پیراسته دیر لر یکه فلوچه دیر لر حامی قوغای بی طائله
اور بکل اول قوغایه جاه پیراسته دیر لر مستقبلا تنده سبن یا به قلب و لنور پیرایه و پیرایده دیر لر

تاکم

تاکم اراستن دن آراید و آراینده دنلور قیاس بوایدی مایه قلب و نه بیدی حواسن و کاشتن
دن خواهد دید کلری بکی **پیرامنه** شهر دن طشر شینلکر واد معناسنه بر نیجه معنی پیراستن
لظنونل شر ضده بیان اولندی **پیرامن** حواله خوب چوره معناسنه و انکله امن معناسنه
پیرامن کو ملک قبیض معناسنه **پیرایه** زینت بزرگ معناسنه **پیرورد** قصنی چار خوره و دونه
چار درخی دیر لر بار ذلظن دن اماله اولمخدر **پیرزی** اوق دوکله فوده فروشلتر
پیرزی فروش فوده فروش **پیریک** هیولی یعنی هر سنه تک نیادی و مادی نیقاشلر
که بر صورت تصویر انکلاسته لرا اول بیزیکل سم ادر لر اندن صکره تمام نقش ایدر لر شمشیر
خدا یکانی و شاه کی نوک جامه او **کشد** بار در عدل و داد را **بیزیکل** **پیرو** ارچه کیدن
یعنی آرد سیره کدن نتاکله و کجه کیدن **پیر و در لر** **پیرور** بیکل کلن منظر معناسنه **پیروزی**
بیکل کلن منظر معناسنه **پیرون** طشره **پیر آمد** طشره جقوق **پیرون** **پیر** جقوق **پیره** کل
اقرع معناسنه **پیرون** قری عورت عجزه معناسنه **پیرس** اول کودسی برص و لایفه لایله
پیرست بیکر کی عدد معروف در و ایستادن لظن دن صیغه امر در کلور طور دکل اولور **پیرستار**
زاید و خنود افه اولان عبارت با ستار لظنونل اماله ایدر **پیرسکا** ایلق و طونلق الی و زمانلرد
بیکر کی کونده بیرویر لوردی بیستکائی در لوردی **پیر** عشرینه دیر لوردی زیرا که سنه شصیه ایلرینه
اعتبار ایدر لوردی سنه قریه اعتبار افر لوردی **پیر** **پیرس** **پیرس** اماله باوی نیایدلرتی افر
معناسنه **پیرس** اماله سوز باء عریه ایلد برا و توکله ایدر که اغودر دفعی اولدر رسنده اقلیمده
هلاهل شهرنده بتر تازا کنی بر لر زبان ایلر قروخی دجی اول برده بیکر زبان ایلر اول بر دن
یواق بیکر دفعی اولدر اقلیم دن نقل و لنوب صانلان کو کی در بعضلر دیکل غاجدر اوج
در لود لر در لوسی بونوس جعفر کی کلید الملک بوجکله نی بکر سنبل هنری بولنور قرون سنبل
در لر و هلهلدر لر او زرنده کافور و فطوق از ندوسی بکی اغی واریدر یلدر اشتر یوغون یوغون
اولور برقی مقداری بر در لوسی سنبل بوزرق و صرورق قاره قار بنقطلری وار ما بیلر لون کو کلر
بکر ز بر در لوسی دجی یوغون یوغون اغ در قش کو کینه بکر ز بر برقی و زونی رنگی مارا اولور
یوغا بیده بر مز رفی در بونکله بر صه و جدامه علاج ایدر لر **پیرس** باغی ایلد اول قبل معناسنه

یهود باطل کمال اصغر هانی. ابا بکام موسی راه عمر یهود. سنوز سیر نکشتی رگای یهود.
یهود شدن اوداشی شدن بنصر رقی **یهود** اول آئی در که فرستاد تنی تاریخ
برند کبیه اعتبار اولناد و غندن او تور و یوزیکری بیلده بر گزار تر لر بر بدلان اوج آی اولور
اول آئی یهیزک دیر لر اول آئی شدن باشه میرام ادر لر صکر که جلال الدوله والدین ملکش سلجوق کبیه
اعتبار بیلدی بو عادت ترک اولندی اما نفوهم لوده اولان تاریخ بله یاز لور و اعیادی بله ذکر اولور اگر چه
شمد که زمانه بالکلیه اعتبار دن و شمد **باب التاء فصل** ناسکانه که پارسه ده کلمه نول
آفرینه اولانور ضعیف خطایه را سمل آفرینه اولانور مضافی الیه معنانه جانت سنول جانول
بارت سنول بارک فکل آفرینه اولانور معنویت معنانه دیدت کور دی سنی دیدت کور دینی
بندت کور سنی وروابط آفرینه اولانور دینی اکثر بوقبیلده در شیخ کمال محمدی بایار سنی
کمال روزی در عمر اگر نصیب باشد بونا نول مافیلی سه کلامه تلفظ اولانور مکر ضرورت
شعر دن او تور و فردوسی خرد بهتراز هر چه ایردت داد ستایش خرد را به از راه داد
اگر آفرنده حروف متداولان کلمه اولش الف صور تنده ایکی وجه جابز ساکن تلفظ انگ کمال اصغر
کزی مکن جوکان تات خیری تو نند جو نیر است و کی کن که بال و هریابی مابعد نه یا منتوج زیاد
انگ جابز لطیفی بندش زکشتی لطیفی بای زبش چون خون بهایت واد صور تنده اوج وجه جابز
ساکن تلفظ انگ جابز شخص قوی بود بر روز و نا محو بیکر بهرام زنج و تیر نوجان عدوت در تنب تاب
شیخ سعدی کیمسوت غبرینه کردن تمام بود معشوق خوب روی چه مخدع زبورت منتوج تلفظ
انگ جابز لطیفی کمان ابروت پیوسته مارا تیر غزن که می نوازده مابعد نه منتوج زیاد انگ
جابز لطیفی اگر از کشتن چشمت عزیزان عضو با جو نند جو مقصود منست از دل خواهم کشت معنویت
با صور تنده اوج وجه جابز کمال اصغر هانی کمر که دوستیت را بهام باشد خود جو دشمنی ترا دشمنی جان بخیزد
سپهر قدر اندر ازای دوست تو رجت خامشی عجز واضطر اگر کزیر لطیفی صادق وثابت قدم شونا که باشد نزد خلق
دوستیت با نبات و بر کلامت اعتبار آفرنده علامتا ولان کلمه اولش ده لرنده بر همزه مجتنبه زیاد
ایدر لر حواجه نیست بر روی نوبیل کل و بک سمع ناشدم بنده است از دسر و چشم کاه اولور وزن
ضرورت تندن او تر و علامتی تلفظ دن و شورب یا دهر سوز ساکن تلفظ ایدر زر و یا قوت و

اگت نر بالالف

لعل اندر فزینت نه بنید روی کبیه نه بلنگو بو ضعیف و نوندر جع ایدر لر کمال اصغر هانی
طباب عمر ناز اندر سلامت بهم پیوسته با دانا فیامت اسدی اگر تان دگر بینم اندر در نکست
بنید خبر دار و باران سنگ **تا** درت معنانه کلور اولان ارادت غایت در حقی معنانه نایب
ارادت تعلیل لطیف از ممد تا بلید یا موز و پاک زی تا نزد حق و خلق و جهان معتبر شوی ثالث
نوبت چون کلور کمال اصغر هانی تاجهاست صدر عادلاد فیض و جودش جو عدلش مل باد رابع
فات دمک اولور طاق معنانه بکنا و دوتا و تا و تاد بر لر بر قات ایکی قات اوج قات دیویر معنانه
تأب شعله معنانه کلور و حرارت و برنج معنانه کلور و برنج معنانه کلور شمس قوی
نوا فاب جهان و سایه بزدان بر آسمان مه و خور را بود ز رای نواب بود بر روز و نا محو بیکر بهرام
زنج و تیر نوجان عدوت در تنب تاب چنان ز معدنست را سنی گرفت جهان که باز شد سر زلف ماه روان
محیط با تو بر روز ها کیمه دیای سپهر با تو به شکام کین نازد نایب و تابیدن لفظند نصیغه امر و وصف
ترکیبی حواجه بلمان مراد و درخت شد تقین که جو ملر لعل بدیدی شود از آفتاب عالم تاب
تابستان باب فصلی **تابستان** طلیسان و نیم تاب لفظی جمع ضعیف غایبه مضاف اولوب متعذر معنانه کر
بیان اولندی قصد اولش ولور لطیف نیست سروری تابستان تا کسوت یا خوب تابستان **تابیل**
آشول آینه قود قلمی ابا دینرواقا و به خود و برنج و بر جک و ماش و کرز و شلم و صفان و کلم و معدن
وز عمران و استیوات یکی **تاب** تا و که اینجده بالق و عید بشور لر حضرت قدس الله تعالی
ما می اندر تابه گرم از سواست رفتن از متوربان شرم از سواست **تابیدن** قزمق و قزد رقی و
یلد رقی و طول شقی و کوچ تبک **ناختن** جمیع معنانه کلور سید فاسم فواز مرکب تحقیق از برای طلب
ز صگاه ازل تابش نام ناخته ایم و ابلک قورنق و بورق معنانه کلور کسایبی ز سول ناختن و بیند آختن مرا
همی که ناخته همچون کناغ ناخته کبر و بر بری طنز طومالوب حقی معنانه کلور اسدی زبالاد و غیر از دل
سنگ سخت بیرون ناخته همچون زنج از درخت مستعبد شده حازابه قلب و لنور تازد و نازنده دینلور
تاراج بنا دقیق دانی که دلین که فکدست تاراج ان دو صط مسکبی که بدید آیدش از عاف **تار**
و به آدمک و لسون و طایف و لسون و غیر کمال و سون بوشکور زدن مورد رانیع بر نار خوشش
به از باز کشتن ز کتار خوشش شمس قوی دعال بنده کینه می کند سوسن شکوفه نوره می بزدش از این تار

بس نیری دید نزدیک درخت سر کبی باکن عجبی تند و سخت کرسنه روابه مذنان بیهوشم
 زی او بود ماند خیر خیر شمس قوی ایا شاهی که بردرگاه جاعت زطاس مرموم باشد نیر
تف پرد، **تف** سحاف **تف** کوهل طرغی و تغییر الحال غصه دن و بلاد ن بولفت در که شمس
 واسدی و طوسی تسلیج بایند نعل و لذی اما هندو شاه بخواجه صحاح الفرس ده بولفتی اولها بالتا
 المنعوطه بنطین من فوقها دیو تصحیح الیدی بوسیدن بورد، دخی نعل مطابق ایراد اولد ب
تخله عصا و فعلین شمس قوی ایا شاهی که هر سایل که آید بدرگاه تونیه دستار و تخله زجود و
 بخشش تو باز کردد ززر بر کرد، صاع و کس و پله **تخم** اول آلت در که آنو کله شکر چین لرنار
 اولان شکر و آقیه و قروا و زو حی هواد ایلکن طوتر لر شمس قوی بکه انکشت زربا ساند
 جوغ سازد زمرط جاد را بر تخم **تخم** معروف **تخم مرغ** برده **تخم** معروف و مشهور
 اوله مرط در که معدده طعام فاسد اولور و هم تخم معناسنه دخی کلور و مینی معناسنه دخی کلور جانور ک
الباب الال تخمیدر اسدی بت ناوی کنت این مرجهار نیم من جزاز تخم شهر را **تدرو** فتح داله و کون
الاد بالار رایله کلون دید کلری فوش **تر** یا ش رطب معناسنه و ادات تفصیل در بد تر بر مرق و حوبر
 ابورک **ترا** سکا فخر خطابه علامت معولدن مرکب در و اوسمی الفقه دوشب متصل بازمشدر
تراب سزید و سوکه بر بردن سزب جهر شمس قوی خدا بکانه و شاهی که چشمه حیوان
 غلام شمس کلکش بود بوقت تراب **ترابیدل** ضریق ترشح مخنه **ترانه** بونقه **ترانیدک** یوغنی
تراک جاند و حورو آن شب نیرکان ستاره برفت و آمد از آسمان بکوش تراک
 و بر ننه چلبوب تارلق عنقری ازل و بشت مبارز برکش آید صد تراک کوزه عالی کمان صر و
 یک تراک **تراویدن** ضریق تراویدن معناسنه **ترب** اشکنجه **ترت** تار مار معناسنه شمس قوی
 بر سکا لیکو اسن تار مار نیکو اه بیک کالشن **ترت** **ترجان** اوله بر بلنزد بلبه مالوف و معلوم
 اولان دله ترجمه ایلنه **ترخال** فوش بوجی بخاله معناسنه **ترزد** قاضی نیمی فیاله و جل معناسنه
 شمس قوی قاضی کرد و ن خودیده عدول ملک دارش ملک را تا ابد بینه بنامش **ترزد**
ترس قورخو ترسیدن لفظدن اسم مصدر در و هم صیغه امر در **ترسیدن** قورخو **ترش**
 اکشی اصل بود که ضمیمه ایلنه تلفظ اولنه فرش و رننه و گاه اولور که تخفیف فضا ادب ایی مکن کلور

البابالتا

البابالخا

البابالال

الاد بالار

اسدی چنان خوش نیاید بدن کت خوردن چنان نرش زینرکت شکر نرشید انشکل بودند را البته
 ساکن تلفظ اولنق کرک زیرا که تقرقات مشافانده تخفیف مقصود در **ترف** قروت که کشکد خی در
ترفج اینجه و طار بول که چنکلنکله کد لور اگر خواهی غایب بینه در رخ مرود را به سامان و ترفج
ترفند محال و بلان اولن وعده و سوز شمس قوی در بیهوشم کوش با جله مرک سودا بکنند بر و تن
 جوشن ترک زودا که درخت زنده کی را بیهوشم بزمرد شکوفه و فرو رخته برک **ترک** فتح رایله تراک
 لفظدن تخفیف اولنمخدر **ترک** ختم نایله و سکون رایله خطا و خن و دشت و قیام کلکتوک اهلنه
 دیر لر انکرک قوس باغ بوزلو و قرکوزلو و قره قشلو و جفا کارا اولد قری سبیدن عجم شاکری محبوس
 بر سبیل تشبیه ترکد بر لر ترک من ترک جفا کن که و فائز مینه به **ترکان** بنما و غار بنجون ابل و زربنه
 چمن و هم اوله بیان کله سم مصدر در استعمال اولنور و وصف استعمال اولنور **ترکز** ترک که انجیلر
 اگر **ترکش** معروف **ترکون** قیفا قیفا فتراک معناسنه **ترکیدن** جخلق ترکیدن لفظدن تخفیف و تخمید
ترجیان بادربنویه دید کلری اوت طب کتا بلرنده بادربنور دیو ثبت انمخدر **ترجیدن**
 قوشاغی قولانی حکم حکم اسدی بنجید غدر احو مردان جنگ **ترجید** برنار کی شک شک
ترند قرجان دید کلری اقی قوشو سجو غز با غلرد و جملرد اولور سر چه دن کورک اصغرها به
 نفی در **ترنک** بایک کرشنوک تنلدرکی عنقری ازل و بشت مبارز برکش آید صد تراک کوزه
 عالی کمان صر و آید یک **ترنک** **ترنکین** معروف دار و در هوادن حاج اغا جنول اوزربنه باغ طبیب لیر
 نمین طبعون و ترطب صدر اچون و خربک با چون استعمال اید لر اوسی فاسان و لایند و ماوراء النهر
 اقلیمدن کلور **ترنیاف** اولدر که انجیلر طبله کی اور لر و بولایند جت غلبه دخی ترنیان در قریب ابوب طینا
 دیر لر **تروشه** قوری قولانی دید کلری اوت **تروند** محال سوز و بلان وعده ترفند معناسنه و اوله
 قارا اسنده تبار و تراخی دارد **تره** هر سزه که بسانده اگر لر صر لر اصنافاچ و باز و معدنوس
 بکی کرچه ترک دلنده بر سبیل تخصیص طبیب لر و غر بلر رشاد دید کلری نه ددر لر انکل تخفیف و تشدید
 جابر در **تره دویج** اولدر که تره لودن برنج سنی بو غر دله تعبیه اید لر بو مجموع سینه نو دغ دیر لر **تره**
فروش سینه صان کشکی سینه فروش دخی دیر لر **ترشک** قی دید کلری اوت **ترنیان**
 لفظدن تخفیف و انمخدر شمس قوی زحل عطی از کشت زار جوغ آرد بقول بر بلیق سبر مستور تر

اسدی چنان خوش نیاید بدن کت خوردن چنان نرش زینرکت شکر نرشید انشکل بودند را البته
 ساکن تلفظ اولنق کرک زیرا که تقرقات مشافانده تخفیف مقصود در **ترف** قروت که کشکد خی در
ترفج اینجه و طار بول که چنکلنکله کد لور اگر خواهی غایب بینه در رخ مرود را به سامان و ترفج
ترفند محال و بلان اولن وعده و سوز شمس قوی در بیهوشم کوش با جله مرک سودا بکنند بر و تن
 جوشن ترک زودا که درخت زنده کی را بیهوشم بزمرد شکوفه و فرو رخته برک **ترک** فتح رایله تراک
 لفظدن تخفیف اولنمخدر **ترک** ختم نایله و سکون رایله خطا و خن و دشت و قیام کلکتوک اهلنه
 دیر لر انکرک قوس باغ بوزلو و قرکوزلو و قره قشلو و جفا کارا اولد قری سبیدن عجم شاکری محبوس
 بر سبیل تشبیه ترکد بر لر ترک من ترک جفا کن که و فائز مینه به **ترکان** بنما و غار بنجون ابل و زربنه
 چمن و هم اوله بیان کله سم مصدر در استعمال اولنور و وصف استعمال اولنور **ترکز** ترک که انجیلر
 اگر **ترکش** معروف **ترکون** قیفا قیفا فتراک معناسنه **ترکیدن** جخلق ترکیدن لفظدن تخفیف و تخمید
ترجیان بادربنویه دید کلری اوت طب کتا بلرنده بادربنور دیو ثبت انمخدر **ترجیدن**
 قوشاغی قولانی حکم حکم اسدی بنجید غدر احو مردان جنگ **ترجید** برنار کی شک شک
ترند قرجان دید کلری اقی قوشو سجو غز با غلرد و جملرد اولور سر چه دن کورک اصغرها به
 نفی در **ترنک** بایک کرشنوک تنلدرکی عنقری ازل و بشت مبارز برکش آید صد تراک کوزه
 عالی کمان صر و آید یک **ترنک** **ترنکین** معروف دار و در هوادن حاج اغا جنول اوزربنه باغ طبیب لیر
 نمین طبعون و ترطب صدر اچون و خربک با چون استعمال اید لر اوسی فاسان و لایند و ماوراء النهر
 اقلیمدن کلور **ترنیاف** اولدر که انجیلر طبله کی اور لر و بولایند جت غلبه دخی ترنیان در قریب ابوب طینا
 دیر لر **تروشه** قوری قولانی دید کلری اوت **تروند** محال سوز و بلان وعده ترفند معناسنه و اوله
 قارا اسنده تبار و تراخی دارد **تره** هر سزه که بسانده اگر لر صر لر اصنافاچ و باز و معدنوس
 بکی کرچه ترک دلنده بر سبیل تخصیص طبیب لر و غر بلر رشاد دید کلری نه ددر لر انکل تخفیف و تشدید
 جابر در **تره دویج** اولدر که تره لودن برنج سنی بو غر دله تعبیه اید لر بو مجموع سینه نو دغ دیر لر **تره**
فروش سینه صان کشکی سینه فروش دخی دیر لر **ترشک** قی دید کلری اوت **ترنیان**
 لفظدن تخفیف و انمخدر شمس قوی زحل عطی از کشت زار جوغ آرد بقول بر بلیق سبر مستور تر

اسدی چنان خوش نیاید بدن کت خوردن چنان نرش زینرکت شکر نرشید انشکل بودند را البته
 ساکن تلفظ اولنق کرک زیرا که تقرقات مشافانده تخفیف مقصود در **ترف** قروت که کشکد خی در
ترفج اینجه و طار بول که چنکلنکله کد لور اگر خواهی غایب بینه در رخ مرود را به سامان و ترفج
ترفند محال و بلان اولن وعده و سوز شمس قوی در بیهوشم کوش با جله مرک سودا بکنند بر و تن
 جوشن ترک زودا که درخت زنده کی را بیهوشم بزمرد شکوفه و فرو رخته برک **ترک** فتح رایله تراک
 لفظدن تخفیف اولنمخدر **ترک** ختم نایله و سکون رایله خطا و خن و دشت و قیام کلکتوک اهلنه
 دیر لر انکرک قوس باغ بوزلو و قرکوزلو و قره قشلو و جفا کارا اولد قری سبیدن عجم شاکری محبوس
 بر سبیل تشبیه ترکد بر لر ترک من ترک جفا کن که و فائز مینه به **ترکان** بنما و غار بنجون ابل و زربنه
 چمن و هم اوله بیان کله سم مصدر در استعمال اولنور و وصف استعمال اولنور **ترکز** ترک که انجیلر
 اگر **ترکش** معروف **ترکون** قیفا قیفا فتراک معناسنه **ترکیدن** جخلق ترکیدن لفظدن تخفیف و تخمید
ترجیان بادربنویه دید کلری اوت طب کتا بلرنده بادربنور دیو ثبت انمخدر **ترجیدن**
 قوشاغی قولانی حکم حکم اسدی بنجید غدر احو مردان جنگ **ترجید** برنار کی شک شک
ترند قرجان دید کلری اقی قوشو سجو غز با غلرد و جملرد اولور سر چه دن کورک اصغرها به
 نفی در **ترنک** بایک کرشنوک تنلدرکی عنقری ازل و بشت مبارز برکش آید صد تراک کوزه
 عالی کمان صر و آید یک **ترنک** **ترنکین** معروف دار و در هوادن حاج اغا جنول اوزربنه باغ طبیب لیر
 نمین طبعون و ترطب صدر اچون و خربک با چون استعمال اید لر اوسی فاسان و لایند و ماوراء النهر
 اقلیمدن کلور **ترنیاف** اولدر که انجیلر طبله کی اور لر و بولایند جت غلبه دخی ترنیان در قریب ابوب طینا
 دیر لر **تروشه** قوری قولانی دید کلری اوت **تروند** محال سوز و بلان وعده ترفند معناسنه و اوله
 قارا اسنده تبار و تراخی دارد **تره** هر سزه که بسانده اگر لر صر لر اصنافاچ و باز و معدنوس
 بکی کرچه ترک دلنده بر سبیل تخصیص طبیب لر و غر بلر رشاد دید کلری نه ددر لر انکل تخفیف و تشدید
 جابر در **تره دویج** اولدر که تره لودن برنج سنی بو غر دله تعبیه اید لر بو مجموع سینه نو دغ دیر لر **تره**
فروش سینه صان کشکی سینه فروش دخی دیر لر **ترشک** قی دید کلری اوت **ترنیان**
 لفظدن تخفیف و انمخدر شمس قوی زحل عطی از کشت زار جوغ آرد بقول بر بلیق سبر مستور تر

ترین قوت ترف معنانه **ترین** ترخه طیان کر همه دیدگان برینه شوند. نوکبستانی
 کجند منی **تویو** اینش یوقش یو که چنگله کد لور. چون باز پرند بر کریم چون با وزنده بر تریو.
السا بانرا تن کج جو که قوشخیز در زنگی بوزق قرالغ مایل آکند ایوا و هر یا غلرد و کلسا لور اولور
 بزم ولا تیو اکا قر جان دیر لر و صفا نده ترند دیر لر ناکم ذکر اولندی روز کی **بیت**
 چون لطیف بد بکا نوباره بکلیک و بانکر و دبانکر تر **تر** زا و غمی بله یوقش فوا از معنانه و آگنی
 که بردن تیل تیل سنوز خنجر عجم شطاد دیر لر **تر** و کرمن ملکوزنی عجم طسق و بزرگ دیر لر
 یعنی خندق **تره و تره** بنیادی باشوک و آریه باشوک قلیج و قاپونکر سو باسی و اوک خنجر و کلبه
الباب الثانی برسی **تسیدون** بو غلیج **تسخیر** سحر و زنده قمار و استهزا منته سلطان ولد قدس سره
 می دمی کون و سوزنیکی طنل خون از می کبی تونید ز **تسو** لکه جبه در جبه نکر بکری درت بر دینار
 دینار کسد سی یعنی آلت عتند بر بخشی بر دینار و تور انکو کر بی در یعنی درت بخشدن برسی در تو
 دینار کسد سوز کبی دیر لر بخشدن برسی و لور نوبیاد ب طسوج دیر لر **بیت**
 چو دینار است شش آکل ای برادر و د آنگ چار طسوجت شهر و طسوجی و جبه افتادست و لی جبه
 و وجو کشته برابر **تسی** بر نوع کبری در اوزون اوخ کبی توری اولور دیر لر که آنو که آرد بجه توان
الباب الثانی آدمی و لایه اتر لطیف اگر چه کشد زم زم را باسی نسا و کبی بو سنین از تسی **تشی** یو که کسر در خط
 صاحب معیار سوری باله که آنو که آغ یوسر لر و بر لر **تشیل** اوله که آنو که بالی اولور لور اشهر و لایه
 اولی نوندر در **تشت** لکن که تریا بدب طشت دیر لر **تشت خواجه** سنی **تشرین** ناریج و معدن ایما آنو که
 آیدر تشرین اول و نوز بر کوندر کشت آنو که و ن در دخی کویه عتوب بر جبه انتقال دیر تشرین آفر او نوز
 کوندر کشت آنو که و ن او چو کون قوس بر جبه انتقال دیر **تشیخ** سجاده شمس قویک زیم خنجر و مهر آد نوز
 بجای جک و دی جام مصفی **تشیخ** سوز عطفان معنانه و جهم معنانه و جهم استیال اولور انا بوناخی
 معناد لغت اصل دشته دد الله بونکر کشته دالله ما را اسنده غام نواخی و بنادل وار در **تشویر** حالت
 شیخ سعدی می گفت اندران غایب تشویر مرا بکذا در دست بار من کیر **تشی** شین معنی اید وین
 مهله اید کسید چی استعمال لغت در اوزون تویه کونیه ذکر اولندی اسدی که نامش بوی دری چون کشی
 بکی سکه خواهد ویک تشی **تعویذ** سبک که او غلا بخر بونیه بغلر خنجر و دفع آفا چون **تغیح** بر یو که
الباب العین
الباب الفین

غله او یک در که بعضی پرند منز و دیر لر برسی درت یو که اولور ما و را الله افلیند شمل در بولفت تا بد
 دخی نوندر مروی در **تف** قاب و حرارت اسدی بدیا بسوز و تف خنجران چون آو و نوندر بک **الباب الفی**
 خنجران **تناع** قنای سکویه آبیاز معنانه بولفت شایع اولد و نی بر لر و بوندن ساغر لر و وزب
 شرایع لر بوسیدن تناع لظندن شاع لر ساغر معنانه استیال دیر لر بوشکور بیکما زبشتی کان باغ
 بخور و ویا نرا ایداد و ارتناع بولفت تا بدیم نوندر مروی در **تفت** حرارت معنانه اسم مصدر و صیغه
 ماضی در نافتن لظندن خنجر و لوب تقوی او تفتش در و جیم معانی سده بویل مختلف دخی استیال اولور
 اسدی زبشتی می دشت و کردون تفت زبانش می کوه و نامون بکفت و قزغهار مل لازم کلد و نون
 او تر و ار مل معنانه دخی استیال اولور شمس قوی تن و ظلم دل ظالم بهر شمس چوس در کور غم تفت باشد
 و بیکم و ما کمل معنانه دخی نقل اولندی مجموع و ار کمل لوز مندر **تغیر** قاورق ملی معنانه **تغیر**
 خرمق و قزدر مق لازم و متغی لکه و جهم استیال اولور **تغش** و ارت **تغش** طعنه لطیف
 مکن **تغش** بر من نوابی نند خوی چه دانی چه آب و برت تر دخی **تغشیل** قلبه کز و بد کملی طالع نم عرب
 ابدب طغش در لر سبک عری ای نا بکار چون غلبه روی چون آنکه خنجر تشیل بغلر تبالا و در
 در لر **تغنه** او ر مجمل وی سنبید عشق او عتکوت اماند بنفیدست تفت کوردلم **تغور**
 نو و مل اولور بر کشته فایق بوزینه نو کور لر نو کور لر فایق نو کور لر بوشکور بر بوزن و کلو
 تنو بر چنین ناشکیا تنو **تغور** سفیدی ن اولان قاب فحاح قار معنانه **لطیف** مشین
 ای دوست بهر خنجر عجم که سلکن بجای سکنده چی سخی جونی **تغور** سنی غازی پیری دیکلری آغ
 بو شق طاش **تغور** کشیز **تغور** کمر او باد بد کملی طار و ک طیس لر قشده موقوف در
تغور آنو که چود و عی لر عجم شوط و طلق دیر لر لطیف چنان تماخت بودشک در هر دی بیک تکر می
 جت حمل شری می و بو کومل و بیکل معنانه دخی کور لطیف بشتا اندر آب می تکر تکر اندر
 فرا زو شیب جوباد و دب معنانه کور که عجم قمر دیر لر و قوش بور و بیه معنانه و تکر
 و بیکدن لظندن صیغه امر و وصف ترکیبی باد نک واسب تکی وادان تشبیه در که اسم آفرینه اول
 بر شنه آنکچون ماه نک ای کبی دریا نک دکر بکی **تکاپوی** و **تکرو بوی** بو پورق معنانه لفظ مرکب
 اسم مصدر معنانه استیال اولور **تکاور** بور غالت **تکرک** طو کور موادن بفر بر کمر کافیه سده

الباب الفی
الباب الفی

استعمال و نور **تنگش و تنگش** اوزم بکردگی و اول که اوزم صند غندن مکره فالور چیره دبر لر
 عزیمت خیر و بر فیض و شایع آفرین ممله اید استعمال و نور هوس و فرس و زننه بهرامی **بیت**
 آن خوشه بنی بنانکه یکی چکمه بنیدند. بیسته و بنده برد و سنج کس. بگونه بیای چمن غم اده
 هم مرغال مرد کل چشم از تنگش **تنگل** نوحه سنج بکد که بنور نمایا کما شد در شمشیر فی بدو الی اجرات
 جفت حسوف. زانکه غام بود و کور و نگله **تنگور** جانور صورتند و زلفش قدح که آنو کج شتاب بهر لر
 روز به خورشادی و روزگار و نوبهار. میسار اندک کوشا مواز **تنگیدن** یلوب یو پورق و
 بوکر کل ویدن معنانه و یکدیگر پیدن معنانه **تنگین** بهادر اسدی بدادش صندوسی هزاران شیران.
 تنگینان لشکرش نام و ران **تنگ** دبا جک عین صحیح در فار سید و خیشای او شد و یقیق معنانه
 استعمال و نور اسدی در آیین دیبا در کوی و بام. فروزان زمر سونبل عود و خام **تلاوت و تلاوت**
 چیل و کیر غی و کسه که مردار لعدن بر میز الم و کبر و پاس کیا سیر کیر شمشیر فی بنان فیلسو آنکس بکند
 بهر زشتی و ناله تلاوت **تلاوت** اون و مشعل و غوغا غلبه طیان آمدن شب ریشیدین بامرد حراج.
 در غیببند با بانه و تلاوت **تلاوت** اجمی **تنگ** هندوستان قشردن بر فاش آیدر اسدی
 براز شایع و کله چن و برند. هم از محوطه این زمند **تنگ** کلن صبر سکی و نور **تنگوسه** چیکه قیو جفی
تنگ او تو که در لر و کول و کلاه روز لر و کالت لر و کول در و کج که آنو کله قوش و تر لر و توبر و طوار بوغز
 ناه بر و بر لر **تنگ** بوکر کلن دید کله ری عین علق دیر لر **تنگ** کزی برین برده که طبلر قشده سبل
 دکل معروف در اسدی زبیر کدر ششم جهان تم گرفت. زبیر کشته شست زبیر تم گرفت **تنگ زدن** ایل و لوق
تنگول اول او که طبلر قشند قشده قیاری دکل مو و ف در ارینی لر خیر و کول دیر لر **تنگ** بکند
 ناه و معنانه عیسری سر و رویم چیل و زبان کشته غنده. زبالا در باران زبیر و پیشیایان **تنگوز**
 تاریخ و روع دن بر آوکل آیدر غایت استیلر و قی کشت آنو که اوزن بشیم کوی به اسد برجه استعمال در شمشیر
 عمر بر فست و قیاب **تنگوز** اند که ماند حواجه غره هنور **تنگول** اسدی و کاشنده بنا که او خله انزلر هدف
 معنانه بود قول شمشیر فی بنان که بومینی ات ایلمدر. سیر مدج شاه پس مرکه کلن شمشیر تیغ فاده توک
 و اسدی روا بینه بر نوع او قدر که بنا انزلر عماره. پس حواجه دست برده بکوک حواجه و رابزد بنیر
تنگ توک **تنگ** بکود و معنانه **تنگ** ضم ناله بویوک بالق در بحر مطلق ایا رآیند شام اولر لر و در لر

الباب الاول

الباب الثانی

الباب الثالث

بلان

بلان صوفانه چور لر قوند لر خلاص بولور و قود و زطلا بنوک جواحتی و زرینه قور لر
 آغوی کند و بچکر شفا بولور **تنگ** بویوکل و کوش **تنگ** قیو جفی لر و ک بونه سی اول نو و صکر
 و عکس آکی و جهرله بیدر ویدر **تنگل** مکر و حیل لیل و سبل قافیه سنده استعمال و نور شمشیر فی
 دولت و عطای بی بردانت نه بکرو و بسوزنه **تنگل** ایبل و رک **تنگ** نهالجه که ندر
 ایدوب طغنه دیر لر و فضلر دیر لر مطلقا قال در **تنگیدن** قوشا غی و قولای حکم چکمه زنجید معنانه
 روز دکی مهر مکن بر آینی سراج سنج. کابین جهان بال بازی و نرج. نکل اوراف نه دار شده
 بد او را کمرت سخت بخت و طر لفق معنانه دخی کلور اسدی بی راندی از کنت. سود و خنج
 کنون با سنج از کنت باب بر منج **تنگ** ضرب معنانه فردوسی اگر نند بادی بر آید ز کج
 بخال فکند نار سید نرج **تنگ** نار مار معنانه کلور اغای سرج و زیدند مارا سالیان
 شد بدست ندرت بافت تند و خوند **تنگ** و **تنگ** کور کلر عد معنانه بو شکور **تنگ**
 اگر تندر و رویه کر نبستی. سوی ابر چنبدین سنو نبستی. شمشیر فی ابواسحاق روشن نوا
 که از رای تو کیر در روشن منور. جو با یا دتو باشد غم نباشد. غب ناریک و ابر بروق و تند و
تندرست صاع و سلامت اولان که **تندو** اور مجک غنکبوت معنانه تند و لفظندن
 غنبا و لغشدر شمشیر فی شاه غنای فی ففتح و نهرت. بود بر طاق و ایوان تو تند و **تندی**
 کود. د. برحق و مرت بکجه اولن بیر مثلا آلتی طوطا غل و رنه سنده بو مرحق و این تیر جو کز و قولانک
 اچنده و طاشنده مرت بکجه اولان بیر **تندی** کور کلر کورده استعمال و نور و آدمه استعمال و نور
 خشم اند و کج وقت و آغ پیر غی و چکر و عیش تور مک غصری بصدر کار تخم اندرا کند بخت بتندید شایع بر آورد خشت
تندی ابوق **تندون** اسم اولق بمله دخی نوله لغت در **تندو** دکر من کلور لغی نوز معنانه ابکی
 دخی روی لغت در **تندی** طو جخفق نخر معنانه **تندو** اوده جابه که فایه فی غی پور زانجه دو کر لر
 اندن آخر طشر کدر عی بالوعه دیر لر **تنگ** سکون نون اله درت معنانه کلور اولاطر طبق معنانه نایا
 قولال هر ام معنانه نالنا مشکل و ضرب ولادر. بومعنی عند التحقيق اولک معنانه منشوعه. معجک
 بزلق تندر شید بر آموئی تنگی. بدیده. بدیده. بدو ز زجاد و ی قبال. رابعا بولک نای که بکدر لر عدل معنانه
تنگ فتم نون اله بوفقه اولان شد رفیق معنانه **تنگ** بر نوع در که او غلان سود کینی بقر قابل

وهم سرشته کري نظر بويکي ولا تمم دير لر شمس قري . نبت در برنم چون شفته را د .
 نبت در زرم بجوشاه تمم **نهي** . بوش حاله معنائه **نهي** است . البوش بوشني فتر دور ویش
 اولان کس **تیککا** . بکور حاصره معنائه **تیب** . متحیر معنائه کلور اما لفظ شیب صکره اتباع
 و نوا وجه طریقه بجه ذکر اولور و زکای شیب تو با فراز و فرار تو با شیب . فرزند آدمی بتواند
 بشیب تیب **تیت** . سکر معنائه کلور اولا اوخ که انزلر نایا فاما او نینوک تیر که اودن تیر که بری
 ا چون نصیب معین تعیین اولمشدر اوچنوک نصیبی بو قدر ثالثا نصیب معنائه کلور را ابعاتا ریخ ویر
 تویم و کبک اعتبارا و لتمام و بی سبب ن الار و کور و در ایدر خاما قرالو معنائه کلور سادسا
 ناریخ فرس قدیم ایلر توک اولان اوچی کوبه که تیر ما مده اول کوبه برام ادرر سبکا بولانی معنائه کلور
 تیر در لر نامنا بلکن اغاجنه دیر لر شمس قری بو معنائه کز که اکثری جمع ایدوب بویستری انشا ایلدک
 بزحم تیغ زخور شید نور بنایه . بنوک پیکان بودری تیر . رنوج موک کشتی عمران بکند . که باشدش زدها
 و ثبات لکرو تیر . اگر معدنت در قوز یا دکنند . زاعتدال در بهشت کیند تیر . خزان موافق رایزا
 بود چوبهار . بهار دشمن جاه نرا بود چون **تیر** . بر قوش آد بیدر او کبک مذار ی عراق ملککنده
 چق اولور عزیم شغین دیر لر **تیراز** . انکم سفال نوس قرح معنائه **تیران** اوخ قری باق دکنر اولور
 بیکر طلاق اولینور و چوکلر طلاق اولینور و قریوله سله اطلاق اولینور **تیران** او قلاغوز که انگ بیتی
 لر و بوخا پر لر **تیرم** اولو خانون **تیر** . بولانی و قراکو معنائه دمی کلور شیخ کمال مجتدک
 کونه بینم رفت زطره مشکین چه عجب . در شب نیره خورشید نظر نتوان کرد . و بر شنه که منور اوله
 متغیر اولوب قور دغنه دمی دیر لر **تیرکوز** کوز که انوکله بغدادی و طرف لر **تیر** . اماله ایله بیتی
 دکنر اولور د مورد . استعمال اولور ککن معنائه و طارود . استعمال اولینور دار و ییز
 در لر حریف معنائه **تیردادن** او صریق **تیرکام** . بورکن دکنر اولور انت اولسون و قرا اولو
 و دوه اولسون **تیرنای** کس کونلک و یا غوکا غری که انوکله کسر **تیریدن** او صریق تیردادن
 معنائه **تیش** کس و کرات لر ندر **تیش** غلی که قلیج که مردن عبارت تیر بلکه مطلقا قلیج معنائه
 اولینور انور که کور نور جو غرب بندی نافرینه فهم . در قبضه تیغ نشاندی دیران را . و بیز که تیغی
 مشهور و دوا نوک دپسی و ظاهر بود که اوزاه و کنه و دشمن کوش معنائه در اما اکثر دپاسند

اولینور اسدی بلینو کفته انابد سپاه . تو برنج کرد و همی کوب نگاه . فردوسی بتیاد و پیزن
 جدا کشت از وی . سری تیغ بانج بنهار روی . و خومن دکر لر سور سوزی بقولر صور ما غون اکا دمی تیغ
 دیر لر لطیفی دران ده فرو دآمد از بهر کشت . بکمی تیغ جویافت اسبش بشت و شعله معنائه دمی
 کلور کسای از پس پردنهایه سوی جاگز نکرد . کنفی از تیغ سمی تیغ زیدز مر و ماه **تیم** بزارستان
 و بازار دکنر اولور اما اسدی و طوسی و سغد و شاه بخوایه و شمس قری کاروان سرای معنائه نقل ایدر
 غالب بودر که اول اقلیم در بزارستان و بازار اکثر جانر . اولو دمی سبیدن اطلاق اولینور لیمی
 از شمار تو کشت لاف بهرست منور و ز شمار دکران چون در تیم دورست و هم مواد را استعمال
 لرینه تیغ اولنه شیده ظاهر اولور که بازار و سوق معنائه ابوالعباس نهاده روی بخدمت چنانکه کوبه بر
 بنیم او لکران آمد از در بنیاس **تیماس** . بیشه معنائه یعنی غلج و اورمان **تیمو** طاقت عنبر
 بکی مهر . بازست کینی کدیو . نادر دینر فدا و هیچ **تیمهان** . بر بوجکدر طوکر لان قور ددن کچرک
 انزروت دکنر نده اولور اوزر نده . اغ رطوبت حاصل اولور ککنر قایه بکی تمام اولد و قدر . اجنده اولور
 بر قرا کلک بکی اولور رطوبت اریر کوز مرض لر نده خلیه شمع و دار در **تیمو** چلد بدکری قوش نوب ایدر
 طبع و دیر لر والله اعلم بالصواب **باب حرف الجیم** . جیم سکن آفر کلده علامت در هر اسم
 که آخر نه با علامت و لا غریب و لکن اکثر بودر که آنوک بر نیمه جیم سکن کور لر بنشج و بابو یخ و افشوج بکی
 کاه اولور که قاف کتور لر بیدق و فرزدق بکی و کاف عی مطلق غریب و لکن قد جیم ابدال اولو جهان و لجام
 و پنج بکی جیم عی مفرد کسر اید غیر ذوی العقول دن سوال نده دکنر اولور آفر نده باعلامت باز لر اما تلفظ او غیر
 کاه اولور که مابعد نده کلن لفظ کلن اسکان ایدوب بونیه اکا اولشدر لر حواجه سبایی نشود دل خرق قرآن به
 نشود بز جیم قریه . نوک در فید کلک و انکایه . چهار را از نقاب چه شناسی **چاکر** و **چابوک** آکسی دمی
 مستعمل لغت در اسدی چو چاک دستیت بازی کال . که در پرد . دانغودن خیا **چا بلوس** دلاله لفظ
 ایدوب و دستق صورتین کور سکر لقا کو کلندن دکل ترکیه بلدق و آلد غولجی و دکنر کلک دیر لر جیم نبصص
 دیر لر اسدی سپهید می رفت نا شهر حاج . بزرگان رکروش ایا طوق و نایج **چاخسوک** او تا را غی سین
 مهله ایله و شین می ایله و اقل جیم دمی مکر . جای می ایله و کسکی مجموع مروی لغت در **شیدیت**
 ای حواجه با بزرگ و نیه ترا . بر کبر چاخسوک بد و میدر و حیث **چادر** . مروفه معنائه و بزم بیدر

برکن

جنا به بر او بون در که معاها ایدر بر ترکیه وای طنائی وای سبلیای **جناغ** ابرو که دنگوی
 شمر نوی براسب ولس خدادند ملک جم بر وین سنام باشد و فرشتد و جناغ **جنان** اید
جنبه نوحاج که آنکه کار زرد و که دو که یور و قوار دن بر اقد قریح که ط قور و فاکوکی
 دیر لر بیبی دو چیز ش بکن و د و بر کن بندیش ز غفل و غبه دنداش بکار و دید باشت
 بهل و بد بر و سر جنبه و بوفیکر صفر کشتان در که نطق و تقر و بدوب دعالی صورتند
 دعا علیه قصدا و لنزی جو برت کشت موافق اکنون دولت مردان بنوباد افزون
جنبین دیر نکر نکر عسانه قدیه سند جنبانیدن دیر لر ترکیه **چند** بنجه عدد و دن سوال
 در کم معان **جندال** فیلسوف و لنگر خاص مستعدا و لان صاحب لری بران که ز جلال و از برهن
 فراوان بهر کوشه دیر انجن **چندان** بنجه که آجی دخی دیر لر کم صریه معنا **چند** صندل اغای
چنک بر ساز آد بر معروف و قوش قینی وادم بنجه سی **چنک** بوز لشرال معنا **چنک مرغ**
 قوش بور وینی تقار **چنک بوز** او کوک بور نند غی سوریکه که عی فر طوم دیر لر **چنکال** معروف و قوش
 قینی **چنکال قوش** بنجو ردید کله طام که عریه دیک دیر لر **چنکال** اعلام رجالدند **چنکال**
 بر نخی قوشلرک بور وینه متعارف و بعضی دیکر قینی محلب معنا **چنکال** الی و اباعی بوز
 کشی تشیدن و باطل کن دایه نکر برزد و نرو غندن و یا بر آفتن عنری بردن با ریز و چنکلو
 به نرو غوک **چنیدن** طلمو طلمو چکیدن معنا **چنین** بویه **جو** ارب **چو** حرف تقلید
 چونکه معنا ظرفیت و توفیت معنا به ملا حظا و لنور حافظ جو یا جیب نشین و باره پیمانی
 بیاد دار محبان باره بیمار و حرف تشبیه در یکی معنا حافظ جو بار عزم سرکوی با خواهم کرد
 نشین بوی خوشش مشکبا خواهم کرد **جوان** انجن دز لشر سوبه که چند طوز و برج و کندم و بلفور
 دو کور و صر ساق دو کاکر دخی دیر لر سرکوبه معنا فرقی ای بکوباک کران کوفته پیدانرا بشت
 چون کربجی که فرو کوفته باشد **جواز** معروف فرعیل بدوب جوالق دیر لر **جوان** بکت فیتی معنا
جوامرد بکت کشی و سخی معنا دی کور **جوب** اع که کشتا و لا **جوجوار** اغای فردی و اور سمید
 کلزار قافیه سنده استعمال و لنور **جوب** دیری که نثار کرک لند ندر عریه سندن دیر لر **جوبان**
 او خلا غوک و زدانه دمکام و قدر **جوبه** بکتا و لن که **جوز کوه** دکه **جوزه** قوش بوری **جوزهر**

فکر الف

فکر الف که غنای اید باطله اید و که اکی پرده بر بر نه مقابل اکی نقطه عقدین دخی دیر لر و راس
 و ذنب دخی دیر لر **جوسیدن** بشیق جنیدن معنا **جوش** قینق معنا اسم مصدر در و
 صیفه و وصف ترکیبی و فرسایر نیک و ندر دخی کون **جوشن** جبه **جوشیدن** قینق **جوشن**
 بو غرد حرات معنا حکیم غناک وان زراز تو باستاند انک انکون ازو جو غری خوری می و طایفی
 و لیک **جوق** جماعت معنا فارسی و ترکیب مستعمل افتد **چوک** دشت و قجاق و ترکنا
 دل لر ندر فارسی نام لر دخی استعمال و لنور بادشاه لر او کنده دزیر قوبوب بویک معنا
 لطیفی سردی کر مرانوک زند **چوش** و دل بلا به زجوک زند **جولاه** **چول** امال و
 و اشباع سوز و حرف تقلید و چونکه معنا چون عاقبت ز صحبت یاران بدید نیست پیوند با کسی
 نکند که عاقبت و حرف تشبیه یکی معنا حافظ کر ضلوت مارا شبی از رخ نبروزی
 چون صبح در آفاق جهان بر سر نرازم **چون** امال اید و اشباع الم بنجه و نته دمکام و لور کیف معنا
 حافظ زکریه مردم چشم نشسته درخونست بین که در طلبت حال مرمان چونست **چونان** اید
 چنان معنا لطیفی مکن بد که چونان بینی جزا نگو کار باشد یک سزا **چونین** بوی چینی معنا
 اسدی چن بود کیتی و چونین بود کماش هر بای که شکرین بود **چوب** ارمق و صفت و جویست
 لفظندن اسم مصدر در و صیفه امر و وصف ترکیبی جسته جوی دیر لر استکل اردمک معنا
جوبار ارمق کناری **چو** ماء ملفوظه جاه لفظندن تخفیف و نخر در ماه و صکی **چو** نادر و مل
 و کسریم غمی اید ندمکام و لور غیر ذوی العقولدن عبارت مانلفظا و لمر اماگاه اولور که وز لفر و
 رندن او تر و کسری اشباع ایدر لریا حاصل اولور **چهار** درتار ربع معنا **چهارضانه**
 که چکیکن شیردان دیر لر **چهارده** اون درتار ربع معنا **چهاردهم** اون در دخی رابع عشر
 معنا **چهارم** در دخی رابع معنا **جهان** ندر نوع چکدر مرکز زکی صولمز باز و قش تر و طازه
 درر اسدی کل زرد بهال و جهان زنده جنت گرفته برید بویا نهشت **چهره** و **چهره** صورت
 پرسید بنبار و بوسید **چهره** نوازیده و سر که کونه افزود مهر **چهل** فرق اربعون معنا مانوک
 سکون جابزه و کسری جابزه بوشکور بر دخی خ من از خانه من ماه بند جاده ز مشو بر دخی من از آل بتر
 چهل و پنج در و سوزن و انکشتی فلم کار دیر دنت هم آن شوم و صیر **چهل پان** در چیان

د بیکری آغولو بوجکله صرعاتا رهندن درعجه شبت بر لر **جهیدن** قلعی چن معنا
جهیو چاه بوز لفظندن تخفیف اولمندر **جهی** نه چه معنا آفند کی باکترت نه وزنجون
اشباع املدن حاصل اولور اسدی چوکن کنت شد بودی چی و چون سنور ش پوسته باکا فونون
جیدن در مکر مثلاً انجمن بشی و کلساندن کلی مستبلا اند بریاز بادا بدوب چنبد و چنبد
جیر جیر بور کلوک جرات معنا **جیر دست** اول که هر اشیه صوفله و بشار **جیر اندون** بور کلمک و جرات
انگ **جیر** نسته شی معناسه **جیریک** بر ننه اسدی بجیری فریدن دل آرد که باشد نیش
بدان بیشتر **جیت** ندر لفظ مرکب **جیتنا** مثل عزیمه و عیه دیر لر نظم شاعر لر صور
ویر لر لفظ دیر لر **جیلان** عتاب **جین** طفر و راست معنا و بولکم کن معنا کمال اصغر هاست
چین چین تو چون صورت سوطان گرفت دست اجل نیز کرد تیغ قنار ابدان و بر معروف
شهر آیدر که تغیریل بدوب صینی دیر لر و چیدن لفظندن صینعه امر و وصف ترکیبی کل چین و
عرق چین یکی **جینور** طوزق یکی دانه چندن والا اسدی نباشد سوی چینه آهنک باز
تیوسوی کونشت آید فراز **جیو** سندک جیم عزیمه دخی زاء عجم ایدر دخلت در **حروف**
ح حق بود که فارسیده حاء مهمله کلمه اول که استعمال اولور باغی دین و غیره
دلدن منفول در و یا تخریقا عوام فیسلندندر لیک بعضی الفاظ حاء مهمله ایدر فارسی دیشای
اولد و اجیل ولد بکه نقل اولوب شرح اولنه **حاش** فتح شین ایلد حاشا لفظندن تخفیف
اولمندر در کلمه تنزیه در لطیفی لیت رالعل خوانم حاش الله ز سر جان نوانم حاش الله شمس قری
نه مهر تو بتابد خوشید حاش نه از صبح ترتبا بدایام سر ز سن **حاشا** کلمه تنزیه در حافظ
حاشا که من بوسم کل ترک می کنم من لاف غل میزنم این کار کی کنم و هم بر او آیدر که طیبیلر
قنده معروف در **حال** شمدکی زمان معنا کلور لطیفی بسیاری عمرت رفت یافت نایند
این حال غنیمت دان میندشز آئنده و حالت معناسه کلور که کشنوک و صفندن و حضور نندن و
تغیر اتندن عبارت در اکثر اشیایه صفت واقع اولور اسدی در دخی که دلست خوش کند
به از راستی کشت مشوش کند و بوقیلد ندر مقام خاشیده نوسل اولور لطیفی **بیس**
دم مرنو میزید او حاتم نایه حال اگر ندادست بکسی کار نایه **حالیسا** شمدکی حاله دکر

اولمندر و جرات
بیکری آغولو بوجکله
صرعاتا رهندن
درعجه شبت
بر لر
جهیدن
قلعی چن
معنا
جهیو
چاه بوز
لفظندن
تخفیف
اولمندر
جهی
نه چه
معنا
آفند
کی
باکترت
نه
وزنجون
اشباع
املدن
حاصل
اولور
اسدی
چوکن
کنت
شد
بودی
چی
و
چون
سنور
ش
پوسته
باکا
فونون
جیدن
در
مکر
مثلاً
انجمن
بشی
و
کلساندن
کلی
مستبلا
اند
بریاز
بادا
بدوب
چنبد
و
چنبد
جیر جیر
بور
کلوک
جرات
معنا
جیر دست
اول
که
هر
اشیه
صوفله
و
بشار
جیر اندون
بور
کلمک
و
جرات
انگ
جیر
نسته
شی
معناسه
جیریک
بر
ننه
اسدی
بجیری
فریدن
دل
آرد
که
باشد
نیش
بدان
بیشتر
جیت
ندر
لفظ
مرکب
جیتنا
مثل
عزیمه
و
عیه
دیر
لر
نظم
شاعر
لر
صور
ویر
لر
لفظ
دیر
لر
جیلان
عتاب
جین
طفر
و
راست
معنا
و
بولکم
کن
معنا
کمال
اصغر
هاست
چین
چین
تو
چون
صورت
سوطان
گرفت
دست
اجل
نیز
کرد
تیغ
قنار
ابدان
و
بر
معروف
شهر
آیدر
که
تغیریل
بدوب
صینی
دیر
لر
و
چیدن
لفظندن
صینعه
امر
و
وصف
ترکیبی
کل
چین
و
عرق
چین
یکی
جینور
طوزق
یکی
دانه
چندن
الا
اسدی
نباشد
سوی
چینه
آهنک
باز
تیوسوی
کونشت
آید
فراز
جیو
سندک
جیم
عزیمه
دخی
ز
ء
عجم
ایدر
دخلت
در
حروف
ح
حق
بود
که
فارسیده
حاء
مهمله
کلمه
اول
که
استعمال
اولور
باغی
دین
و
غیره
دلدن
منفول
در
و
یا
تخریقا
عوام
فیسلندندر
لیک
بعضی
الفاظ
حاء
مهمله
ایدر
فارسی
دیشای
اولد
و
اجیل
ولد
بکه
نقل
اولوب
شرح
اولنه
حاش
فتح
شین
ایلد
حاشا
لفظندن
تخفیف
اولمندر
در
کلمه
تنزیه
در
لطیفی
لیت
رالعل
خوانم
حاش
الله
ز
سر
جان
نوانم
حاش
الله
شمس
قری
نه
مهر
تو
بتابد
خوشید
حاش
نه
از
صبح
ترتبا
بدایام
سر
ز
سن
حاشا
کلمه
تنزیه
در
حافظ
حاشا
که
من
بوسم
کل
ترک
می
کنم
من
لاف
غل
میزنم
این
کار
کی
کنم
و
هم
بر
او
آیدر
که
طیبیلر
قنده
معروف
در
حال
شمدکی
زمان
معنا
کلور
لطیفی
بسیاری
عمرت
رفت
یافت
نایند
این
حال
غنیمت
دان
میندشز
آئنده
و
حالت
معناسه
کلور
که
کشنوک
و
صفندن
و
حضور
نندن
و
تغیر
اتندن
عبارت
در
اکثر
اشیایه
صفت
واقع
اولور
اسدی
در
دخی
که
دلست
خوش
کند
به
از
راستی
کشت
مشوش
کند
و
بوقیلد
ندر
مقام
خاشیده
نوسل
اولور
لطیفی
بیس
دم
مرنو
میزید
او
حاتم
نایه
حال
اگر
ندادست
بکسی
کار
نایه
حالیسا
شمدکی
حال
دکر

اولور اکثر تخفیف غلامه کلام مخلد استعمال اولور لطیفی حالیا مساحت وقت چند یاست و چینی
کنشینیم هیچ احد در باغ نه شین **حاما** اوزاندن در انیکی در لوا اعتبار اولندر حمامه مغیر وار که
اکی مثقال در حاما کبیر وار که اوج مثقال در **جیدا** کلمه مدرج در نعم معناسه نه کوکله دکر اولور انوری
مرحبا نودن و آمدن ماه صیام جذا واسطه عقد شهر و اعدام و مقام تعجده دخی استعمال اولور
نه عجب معناسه انوری جذا کبیر فاضی کبیریک که ندارد ز سنک خارا سنک **حبیه** اوزانده
بر چکر دکر آغری در و بر چکر دکر ایه آغری در **حذل** حفظ دکر ایه دار و دکر طیبیلر قند
مرو فدر حاد مهمله ایدر دخی حاد عجم ایدر **حرون** لفظ عجم ایدر سرکش و متغداد اولمیان آتد بر لر
فارسی شعور دخی استعمال اولور احمد کرمانی بر نکر هرون نه انوکی بچ ناراحت روح بابی از کج
حصیر فارسیده و ترکیب مستعمل لغت در شمس قری دایم حصیر بان مه ارمز عان جرخ از بهر حاشا
شمنه بر نوج **حزیران** تاریخ روم دن بر او ک آیدر او نور کوندر کشت آنو که اون در دخی کون
سرطان بر صبه انتقال ایدر **حکم انداز** اول که اند و غنی نرمیا سیریه قصد ادر سه اوره **حدان**
ارک آل در خوار زم لغت رنکام پنج سدی جیشا تندر نقل ایلدی عجمیک جو آیدر و برون حمدان
بدان ماند سرخشن که از سینی ستلائی فرود ایدر عجم **حدونه** همچون دید کله جانور که عجم
فرد در لر **حواصل** سقا قوشنک نور صغی کور ک آیدر اسدی حو بر حو اصل بر آورد زاع
بر افروخت کیوان ز نیکی چراغ **حیزر** اول او غلانی که محت اولاطوسی هند نایه بچل و حکیم قهرانی
ارموی و شمس قری شیع نصیج ایدر لر اصل لغت سیزد مایله یراک فارسی ده حاء مهمله مملد
هیزد یو بهلوی دی حاتم طاسنه دیر کر که دو تو غندن او تر و غنشت لقی ایدن ارکشیه بر سبیل استفا
هیزد یو لر کثرت استعمال حقیقت بیک اولدی اما عوام حایله یزد لر و حایله تلفظ ایدر لر بوسیدن بو
رده نقل اولندی **باب حروف الحاء** خانو که مخزجی که در دمانک اول منظم اولد و غی بر دندر
بوسیدن فارسی ده اکثر بود که حاء ضنوصه دن مکر و حاء مکسوره دن مکر دوم ضمه به اشار
ایند و او رسمی یزد لر شولیک مرکز تلفظ ده دخی یو قدر آنجوست و استخوان و خواب و خوش
یکی **خاجسکر** اونا و راغی اولیم صکره خا و اول خاصکر جیم کسی دخی موی لغت در
خاد دلوک که جابلاق دخی یزد لر زغن معناسه فرجی چون د و خذلان و عصیان تو

ای شبهه یافت کاخها شد جای کوفخانهها شد جای خاد **خاد** طغور راست معناه و بدق
شاه معناه **خار** دکن **خارا** قتی طاش که اکا هیچ نشه کار اغز و بر نوع قاشد معروف شمشیر
بمن گشتن من اگر سوال کنید زلا اضطر بر آید ز خارا و از خارا کدام بنده زانعام عالم او گرفت
مزار بدو دینار و رزمه خارا **خار پشت** کمر بی دید و کلری جانور قنقد معناه **خارش** کجیک
دید کلری مرض که معناه **خاره** قتی طاش که اکا هیچ نشه اثر اغز خارا در بر و خاره در بر فرجی
بر سنگلاخ دشت فرد آمد مجمل **خار** اندر میان خارا و اندر میان آب **خاستن** قایم اولو
اسدی ز توبه باز کجا حاست کس که ببرد پیش و در بر **خاشاک** جو چوب قد آینه
خاک طیارق تراب معناه **خاکدال** جو بکله منزه معناه کمال استعلا صدق آدم بلفظ منع خودی گشته
بس بهر میطواد خاکدان انداخته اسلوب صیفه شبده افشا در که طیارق محله دکل و **خاکرو به**
سپردند و در کجا دیر **خاکست** کول رماه معناه **خاکشو** خا مع ایله اول کوزا و به
در که جیم باندن نقل اولندی اصح روایت جمله در **خاکلی** قزل توردی خیه معناه **خاککش** بنان که انجل
انوکله تخم سجد قرن مکره آنوکله اور تر **خاکنهر** او غلابخو قرا و یونلردن بر او یونلر تراخی
بفررا چینه بر سنی کور و دوار را اول طیارق ای که بر لر اول اجنده کزل و کلری قنغنوک بولونه
جهره غلبه دوار **خاله** فایرجه بکدر شامه معناه عری طایر ای انا نوک قرا قرا شد **خالو** فایرجه
طایر در خال معناه **خام** چکا شتر و اندر استعمال اول نور و عیشوک هنوز شمشیری و دباغت اولنگار
کون و کند معناه **خام** کلور اسدی بی پیل بخته در دام او سوان از بنده در ضم قام و **خامش** اهرم
ساکن معناه **خامش** سرد کلری او ت که طیبدر قنده شیطیح و مکمل معروف در **خامه** قلم و قوم نفی
ناست خامه خامه بهر بادیه دیکه و زها و غیبه بر نقش پر **خاموش** اهرم و اوله و در و او و
دخالت در **خان** اولوبک و خاوان سرای و خانان معناه او برخ و مکله دکلر و لور یا کلوز
خان و یا کلوزمان دخی استعمال اولینور حافظ بیکه ترک نکو خان روزه غارت کرد **ملا** عید بدور
فرج اشارت کرد **خانه** او بیت معناه **خارو** مغرب ننگ اسدی طوسی اشراط سامت پیانده
بیور بدر سوی خاوار آید بید آفتاب هم آتش کند جوش طوفان هم آب حق لغت بود که نقل اولندی
ارباب لغت قوبونلر و زرنه اتفاق انشرد و انشا عر شرق معناه حق استعمال اولندی انوریک

بدست خن

بدست عشق گرفته امید دامن دل که آفتاب هم اکنون بر آید از خاور **کمال** استعلا **سپید** دم
سنگرست کوی **دیده** بر اطراف خاور شکوفه **خالی** لذت و طامع معناه اسم استعمال اولنور
و غاییدن لقتندن صیفه امر و وصف ترکیبی **خایکل** بیوک کلچ بطرقه معناه منجبت
انجا که تنک باید خایکل پیر دوست **کوزست** حواصی سکنی مغز آهلی سخال **خایبون** چینگ
مضع معناه **خایه** برده و طوق **خای کینه** و **خایه ریز** و **خای کینه** قیفه **ختاک** بغر فصح
خب شیده که مویش و قنده خصمنوک بوغز نی قمر زبون ایدر ارتق طوتره اولدر
انوک لوزی دخی مراد اولور که جناب و طو بخفی در **روزیک** باتوسه بوسه راکن این دل اگر کرم جاک
نامنت احسان باشد اصل الله جاک **واغیر** و چهار دیوار که استی اهر اولاد قیقی ز کلدن بنیه
بر شیران قصص شد کندش دشت بر کوراه **خباک** **حبایب** چینگ شمشیر قیقی و زان کرد
ست تحت تیز دندان که خلق دشت را خاید **خبر نرو** خبری کلر بود که جاسوس واد او
لور **خبر دکل** و **خبرو** و **خبرو** طو کوزلان قوردی جعل معناه شیخ سعدی خبر و و همین قدر
دارد که هست و کرد در میان شقایق نشست **خجک** شیده که بر کبی بوغز قصص بر کشیده صلا
شیخ بر بریک بوغازی به بوغاز خرو ی نایری بلهوسا این و نشاط ناکیر و تو مرک جیک
خجکال بعد و معناه در پونه دکلر و لور شمشیر قیقی **زیر** حادثه اجرام را غراف نواست
که چشم نشست کشایست جز سوی **خجکال** بولفت بوغز جیم و نون باندن نقل اولدی **خجبه** بوغزش
اسدی بی پیل بخته در دام او سواران خیه در ضم حام او **واسیم** مصدر دخی استعمال اولنور
بوغز معناه **خجبه کردن** مصدر در **خجبه** ضم خایله قرتودری دید کلری دار و که طیبدر قنده معروف
در ترکیب فوش انگلی بر لر حق بود که بر نوع قزلچ غم در اصفهانده اکا خاکش در بر **خندلان** خنی و
لایتنه بر بر و کلدیدر **خنی** مملکت آیدر معروف و مشهور **خنبر** جری که هیچ نشه سی
اولیه دیلده لاف او را مالدار و غنی دیر بر شمشیر قیقی بردست بحر خند لاف و لای غفل و اندک است
او **خنبر** **خننه** سنت **خننه کردن** سنت ایلم **ختو** بر مرغوب سکول در کر اغویی
دفع ابهر طعماده که آند اغوا و لا آنوک او زرنه قور لور که کرد نیل سکوی در هند و سنان
جزیره لرند سودن هورا و لور ابه چورر روزگار که کونه قرش و یا تور اغز و رالور لر اندن او و نلق آلت

خجک

دور لر بعضی شبله روایت بلدیکه چین و لایله زنج اقلیمه ارا سنده خرابی و جول لک بر و ار در
اوراد هیچ شینک و آدمی بود قدر اند بر سوک فوش و ارد که بر سوک جماعتی صحراندره اردک
ناگاه کون دولدی بولدا شلر قوباشلر نون اشاعه اند لر یوز لر اوزر بنه دوشلر باشلر بن قالد مدید
کون اچلمیجه بولدی صور دم که بونه حالدر دیدلر که ختود بر لر بر سوک فوشلر ذکرا و لانا اوصوفله
صنایلد برکت بدو دخی اشوب عیار تله نقل و نمش قرن الحوتیباله قرن اغولوبه دیر لر اسدی
چهل تنکیار از ملتج ختو زکومرد افسر زنج بهو **خجته** قوتلو بعون و مبارک معن و بر چک
آد بر عینه معن **خدای** تنکری تعالی علم خاص در غیره اطلاق اولمز اگر چه اصله صاحب مالک و عزیز
معن در صاحب مطلق مالک مطلق عزیز مطلق همان تنکری تعالی در اندن غیریه صاحب مالک مالک مالک
و عزیز التو کم دیر لر باتذات دکلدر بلک بالقرض در بوسیدن او توری خدای واجب الوجوده اطلاق
اولدی کثرت استعلا علم خاص اولدی شیده که اندن غیریه خدای دله کفر لایم کلور مکر معنی ترکیبی
ملاحظه اولنه کند و کلجی معن آد بر من که من رسولم کفتم تو بر و که من خود آیم و یا برینی حاصله ترکیب
اولنده خدای و خانه خدای بکی شیخ سعدی خانه خدای کرد در برج کیوتران بکش با با بکش بر دم
از نفس **خدا** شهادت برقی سیمه معن **خدا** اس صاحب معن خدا و نزال و خدا و نملک
و خدا و نعلیم بکی گاه اولور که مضاف الیه سوز بر اولوبه تعظیم قصد ایدر خدا و ندر لر لید هبالتا مع کل
ذهب ممکن بوا اعتبار لر عزیز لر و صاحب دولتر و علم کمال اهل لر بنه شولقد رشایع وضایع اولنده
عوام خریف و تخفیف ایدوب خواند دیر لر و خواند کار دیر لر **خدا** اولو و صاحب ولت اولاه
که **خدا** حفضی طیبیلر قنده معروف در **خدا** قاین اغایی اندن اوخ دور لر اسدی
همه سینه گوه بید و خدنگ بکی پیش که دش زیر و زنگ دیگر در خشت طرخون و پینه خدنگ
کیا سبل و شیب و سباد سنگ براغدن دزل و ضعیف خدنگ بر کثرت استعلا مضاف خدق
ایدوب خدنگ دیر لر کمال اصنافه بسوی مردمک چشم دشنت نرمک پیامه ادرشت و در زبان خدنگ
خدا اولدر که ترک دلنده هدول دیر لر بر کشتی بولدا شنی او شند رسه بکا هدول دیر لر
عسکر مکر بر در که ملوک بود از جنین کار با خدول بر **خدا** سزا و ده که خدا اولن عورت
کدبانو معن دوزخ کی نکو کنت مزدور با آن خدیش مکن بداکر بخوابی بخویش **خدیو**

اولو بک

اولو بک کشور خدیو بود بر لر و خدیو هند بر لر فردوسی سیامک ز دست خدیو رای دیو
نه کشت و ماند انجن بد خدیو و تنکری تعالی بدخی اطلاق اولنور پادشاه لفظ اطلاق اولنور و عیالی
خدا اشک خار معن و خزدن لفظندن صیغه امر و صفت ترکیبی حضرت مولانا فخرالدین
کوش خدیو دیر لر کوش عز و بن سخن را در بنیاید کوش خدیو لطیف دیدنا که و را مجر شد
عاشق دل فرو شد و غم خرد و ابولجی که آباغه بولا شور طوار بر قلور شمشیر **بیت**
یک آن باد پای مرکب شاه که ز نذبت دست بر اختر بیش چشمت چه شب چه روز زبید
وقت سیرش چه کوه و چه کرد باد با سیرا و وقت شتاب چون خزلک انده اندر **خدا**
کس خایله طومان که بای وقتند بوجه طفلی بوزر کوز و قدرند الحق او و الو صولوبه لر در ظاهر و
خدا ختم خایله هر بوری آدمک کوه سنده هراسم عامر بعضی بخصیص ایدر **خدا** و شش
غوغلبه که خلق ارا سنده واقع اولور غلغل معن لطیف هر دم که صلیب صلی بکدر آرد مجموع خراسا
نکند و بخار و شش **خدا** قدر کونی که آت دکر منی دکر منی مشهور در و اول دکر منی قوشون
انکه دخی دیر لر کمال اصنافه اسبی درام بکندی ز خضر تر مانند فراس بل کز و پر خور تر چند لک
همی و دوی هم بجای چند لک می پیش خور و لاخر **خدا** اکی معنایه کلور و لا طریق که طریق
دن و دکندن کوده و قفانده واقع اولور و بختوده انچه حاصل اولور ثانیاً در کون افتا
مشا شمشیر رسد آیت عدلش بدان که بان شاخ نمی ناید از که تراش فراش بدون فکند
جاروب لا ندر کردون عدوش از در خانه جهان چو خراش اصح بود که اول که معناده کس خایله
در انچه معناده ختم خایله در **خدا** طویل **خدا** صوغلجان **خدا** بشارت اسک
سپه دار از ان کفرها کشت رام که پیغام بد بانوید و خرام **خدا** کس خایله صانثش هم صدر
مکر از بار من آموخت کل و سوجن کابن جنبی خد شیرین و خرامی وارند و خرامیدن لفظندن
صیغه امر و وصف ترکیبی سرو خرام و کبک خرام بکی و کوزل و خوب معناده کلور شمشیر **بیت**
نا نیا شد کرم میچو لیم نایا شد کرم میچو خرام **خدا** صلیق **خدا** خوزان بر که کل دخی
دیر لر یعنی هنوز سور کاش قبی بر **خدا** قاون و قار بوز جسنول آد بدنتا کم عیسی شتر کدر
اکس بنده بطبع دیر لر **خدا** ابد و بون کشی **خدا** اکی در لودر قرانه حریق اسودد

و فایز حریق ساه در ترکیب کرمی دیر بعضی برود، طمانه قران دیر و آغنه حریق ابیض
 در فارسی حریق سپید دیر ترکیب مارچ دیر بعضی برود، کلهچ دیر بعضی بلبس برایش
 بکما و تا ولور دینوک لین لری اولور غریق قوخر حریق ابیض ولدر بر لراصح بود که حریق
 ابیض مارچوق دید کلمی در **خرینوار** باراسه حقایق معنای شمس خجی ز نور طلعت او
 دشمن ابود و محروم سزد که مهر نور زد بهر خرنوار **خوتوت** قره توت **خوجال** کو که فرغ
 شمس خجی با انتقام کند هر زمان عقاب غاب بهمد معدلت و کبوتر و خوجال **خوجال** ابلیک
 سلطان معنای **خوجال** کیک یازی بیابان معنای **خوجال** ای برجه فیکان کیتی خوجیک
 کون تر افراج ترز سید خوجیک **خوجی خوجینه** مکه **خرد** اولور بالچ که ایامه باشد
 سرد و فرد قافیه سنده استعمال اولور شمس خجی بشیر از انترج کن بهشتی
 در و دشتش هم بر کسر و در **خرد** سیم را و بود کوه و زینش نباشد دیولاخ و نور و خرد
خرد عقل **خرد** اوق **خرد** تاریخ جلالیده فولک یازی و تاریخ فرس دیکه اعتبار
 اولمخ و غندن او ترود و راید و فرس لبریک النجی کو **خرد** قولان دید کلمی جانور که
 معروف **خرد** اوق دو کبار، پور که هر نه نکل و آغنه دیر و آنوک باغونک خرد اسی
 معروف در فارسی و ترکیده استعمال لغت در وصف ابراهیموکل جز لریک نفسی غامض
 ایاده دیر لر دقیق بیستم آخو و زی بکام دل خود را که ایاده خوانم شها که ای خرد
 بعضی در خرد باز نکل جز لریه و آیت لریه دیر لر **خرد** اوق دو ک صابخی **خرد**
 ارک الی کیم معنای **خرد** اغوا غایبی قدم معنای **خرد** ابود دید کلمی جانور که
 عربی ذب دیر لر **خرد** برا و بندر که او غلا بختل و بنر و دی اکل طور و اوزرینه قلقلر
 قنقی نکل باغی بر دکر اول طور نوک کو جسی وار در دیر پکر اول دین طور آنوک اوزر
 قلقلر بر بر و اوبونه اورن اکل دیر لر **خرد** قانع **خرد** پور سقی تعفن
 معنای **خرد** بونش کشی که سوزینه قرشد و اصله عنیه لغت در فعل و زنه فتح فایله
 و کسر عینله صفت در فارسی و دخی استعمال در بوسیدن نقل و لنوب شرح اولندی **خرد**
 خور لقی که جان چکر شد کن واقع اولور اسکی ز دشمن و بهر گرفته شدند و اگر کشته از خفته

شدند

شدند **خرد** تخمکان که هر برم تخمه دیر لر شمس خجی اگر حکمش کند تغییر افدا ر
 قرنتل با اضراد صر **خرد** درت معنای کله و اول آخر لفظن تصفیر در انجول
 دکل ولور ثانیای فرق که اوزرنده اوطون بر لر و اغ بونر نالنا و جکر دید کلمی بوجک
 که جکر که شکنده انجک اوزر و نرق قنلری یوق اوزون اینلری وار را باعاساز لریک بشنده
 کرش التنه قود قلمی که عربی زامله دیر لر **خرد** قره او که نرکانلر سلاقمه طونر و با دملر
 و اولور در لور دینت لر ترین ایدر لر و ناغ دیر لر و ناغ دن غلط در **خرد** قودق
 که اشکول کمر کنه و کجنه دیر لر **خرد** کون که شکل انواعند لر بای و قنلرند، اسی بر لر که شنگل
 اولیه طور و آده او شرملاک ایلر **خرد** معنای که ایامه کیر لر آتش قافیه سنده استعمال اولور
خرد اول چق ایتلو بوجک در کیره و دشمنو یا پشور عربی خارقان در لر ختم کافله منش
 و خاموشی قافیه سنده استعمال اولور **خرد** طوشان ارنب معنای **خرد** هر بر کرم سوبله
 و سبزه اید و جک لر بله راسته اول اول بر و حرم دیر لر و عربی مکان تره دیر لر و فارسی سینه بای
 مصدری الحاق ایدوب حرمی دیر لر زهت و تراست معنای لاجرم حرم اولان برکت بنی خاطر
 و فرخنده سبب ولد و غندن او تر و شاد و حرمی دیر لر و شاد اولان کسبه حرم دیر لر و زمانه دخی
 صفت واقع اولور انوری عدل تو شب چور و زر و شن باد روز تو مجو عید حرم باد و کاه اولور
 رای تخمنا بدب حسروی ای سر ابا بی معدن حرمی چشم نو نهاد بر دلم کمر و هم بر قزل چکک
 آدیدر که اولد و کندن صکره نازه طور وصول **خرد** کوز بونجوی که کات و قنره دقر لر
خرد اولکه اشکله بندر کز در لر لیبی بکی مواج و نیشرم و نا خوشی تره هزار بار
 خرنبار بشکر دس **خرد** انا معیار جالیده شمس خجی بر نه نکل و زرینه جمع اولق در ددی و بونفایه
 مناسب کند و بریت انشا ایلدی بدج او و قصد دشمنش **خرد** همی سازند انجان **خرد**
 برا و تر خنانه بکر ز کلکرا ندن اولور بلخ و لایند و اکا خنایان و خرندر لر بوشکور ندر و ناچه
 اندر خرنده خایه نهد **خرد** کوزن ناسمی از شبر بر کند پستان **خرد** بکی بونوزی دید کلمی بکمر
 قیراط در حبه دخی دیر لر برشی او بر و پستانهای اولور پستانه خرنو برشی دیر لر و بر نوع کنی
 اولور که ای فونوب نبطی و فونوب مغزید دیر لر و خرنو بالشو که دیر لر و خیار شبره فونوب مندی دیر لر

کبی برا زوبل معنا **خشلکار** اول انکار انماری او کشتن اوندن بشور لر خشلار دلفظندن
 تخفیف اولمشدر **خشلکار** بر نند بی غایتی ایر شیخه چتر مک تقبیل انکار استقصا معنا
 روز کی از بر آنچو خشلکار کرد تا مرور از ان زمان بیزار کرد شمس **خشیخت**
 خدا یکان سلاطین کرد و کاندید نظیر اثره بی جت و کوشکار **خشل** بوی کرد
خشلراز انجمن بودنان قوری و طون که عجب به شذب دیر لر **خشل** منل کی که
 طبلر قند سر و قدر **خشم** قیق غبطه و غضب معنا اسم مصدر در افصح بود در که
 چشم دیشم قافیه سند استعجال اولنه **خشم آلود** قند خندن طوب طلوا و لن یعنی غضب
 بر لبه بوشم **خشد** راضی خشنود لفظندن تخفیف اولمشدر اسدی چو خشد بود خند
 کاری کند چو خشم آیدش بر دباری کند **خشنار** بر نوع بوی که از نکر نکر سونه و قبل قوبرق
 دیر لر **خشنود** راضی **خشوعه** قاین اناسی همدا به وین جی ای که جهله بله مودی لغندر
خود طریق دبد کلری بنا بخیلر که **خشودن** طریق و دیشیلر چنوب دکل **خشوک**
 بیج حرامزاد معنای طبعی هر که بداصل و یا خشوک بود صیف کور هر بوی که بود **خشین و خشیند**
 بوز رنگلور قوالوغه بابل اغ رنگلورن عبارت در و کولکلر قوالی ارا سنده بی رنگلور دخی دیر لر و غلغا
 بشکلر ارا سنده بی رنگلور دخی دیر لر قوخی نایا میزند باز اغ سیه باز سبید نایا میزند باز
 خبن کبکدری کسای کوسا چشینه رابهار کی فرستد لباس خور العین **خشیبا** ز قبل قوبرق
 و سونه دید کلری در دکل حق بود که مرتی دید کلری قوش در که دگر در دخی اولور **خشیار** دیر لر
 و خشیار دیر لر دقیق کزان کردار کومردم ربابه عتاب نیز زاید خشیار **خشیار** مستطرف **خشف** مستطرف
 اکی معنای کلور اولا بوغیم نایا فاو که بزی کوبند لر اسدی لب کن کن کافه زیر کف ذکر مای
 خود شید خشان چو خشف **خشان** کیم که خشل کوننده کیر لر اسدی سپید مر و را بکشی نایا است
 بکین جتنی دیو خشان بخوات **خشین** لکه معنای کلور اولو و قتی سبوغازنه غاز خشن دیر لر
 یافت و اوبی معنای کلور کاه اولور که بقی معنای اولور او یقندن قطع نظر حافظ شب قدری چینی عزیز
 شریف بانو تار و زختم سوار است شیخ سعدی و یی بجه اول معنای شیخ بخت کاه اولور که او
 بقی معنای اولور حافظ کفتم ای خندم جام جهان نیش کو کنت افسوس که آن دولت بیدار بخت

خشنه بتشر و او بوش دکل اولور و اکلمش معنای کلور شمس قری شهنش بکی هر خدمت او
 همیشه پشت کرد و نرفته باشد **خشنه** قاضی بر حد و تقریر و جقی اغ کاه اولور که آلتوندن
 و پاکشدن و پاکوندن دذب علم لر سندر بر میورد او که می خور را بخنجه بکوبند بیچاره را
خفزد و خفزد طکوز لان قوردی خفزد و معنای استعمال اولینور **خفنج** قره جلیان **خفه**
 او کسرک معنای معنای اسم مصدر در استعمال اولینور **خفه کردن** بوغنی خفه کردن معنای
خفید او کسرک **خفشک** بر نوع برد قدر خام نبر قدن دز لر در دلدور لوتشدر و زرر
 خلی شهرند قز لر در دز لر خال خشل لفظندن استعمال اولینور شمس قری ای شاه شمر حله زاهو بود اگر
 باطنی تو کسی کنایات بوی شکل جای که ذکر کوزه با قوت و زر کنند ابد بود که شیخ کند کوز **خفشک**
خکین بمعنی **خند** سر که عربی صحیح در فارسیده دخی شایع اولمشدر **خلاب** چور و چوکلور اهد کربا
 چون خرمه در **خلاب** مانده با هم در حجاب مانده نقل تار به اویش کسند پیا شده ذکر ایدر
خلاشمه تخمه صبر و لغی و دیر لر که بوغاز لر بوزن ارا سنده طماغول علی بکی بر علندر تخمه دن حاصل
 اولور شمسید آن کسی بادل بود نالان اوعلاج خلاشمه نکند **خلاوش** غوغا غلبه و او از و
 غلغور و دبد کلور ارا سنده و شرزار و شر دیر لر و خلاوش دیر لر اقالا شایع در روزه کب
 کرد کل سرخ اندر خطی کشیدی نا خلق جهار نایا نکندی بخلاوش **خلج** بر شهر آد بدر که غایتی
 کوز لر و و جوبه لری و جوبه جاریه لری بی اولور **خلخان** برا و تدر اندن کلکر حاصل اولور بی و لایند
 اکا حزن دیر لر و خلخان دیر لر **خلم** جلیان **خلم** سمو که بوزن آفر عریه مخاط دیر لر
 خانو که ضمه سی و کسری جابز **خلمه** ضمه خابله و لامک تشدید و تخفیف جابز اوج معنای کلور اولا
 سمو کفلم معنای عسجدی چو آید ز و برون حمدان بدان ماند سر رخش که ازینی ستلا به آید به **خلمه**
 نایا هرزه سور هدیان معنای ثالثا کونی که کمی آلتوندن در لطیفی در باست و اهر آب شده
 کیران جهان در و چو خلمه شال تخفیف شمس قری رای منیر توز معالی و افشام در دوی پادشاه
 فلک افکند **خلمه** هر موج و آفرین که اندر نایاست نزد یک عقل کذا فله و **خلمه** کشتی اهل فضل شود
 غرق موج بایس کوزه زاهتمام تو باشد و را **خلمه** فتح خابله بوی که معنای افضلر ضمه خابله شکر
 روایت ایندر عنری او مران را دران بد کرد دست مهر او را ز دل فله کرد دست اریب

خمش

والبوران و قنار و زبانه و کمان و کمانچه و...

طوسنوک و سندونه بخوابد نوک نفع و تربیتی نوک او زرنه در که سرزه و سدیان مفتاحی فتح خایه
خلیق دکن واکه بنی و یاره بخور غریق معروفی بخلد دل که من از فرقت تو یار کنم چون
جرات که بدو باز خورد که ستم **خلیس** الحی صو **ضم** فتح خایه اوج منابه کلور اولاً اگر ی
شمس خجری خم کردن ز طاق خست او یافت چون قامت خود در خم تابنا صوفه مناکلور فردوسی
مزاران بدو اندرون طاق خم هزاران نگار اندرون بشرد کم نالنا کندوک بوز غازه کن بریا اسدی
پای پیخته در دام او سوران منبه در خم خام او **ضم** خم خایه کوب دن معنای بوری که جلر
فردوسی سپید بزنای و روبینه خم خوش آمد از ناله کا و دم **خا نیل** الکل و بر کینه بر کینه و بکنوب
سویک شیلکه آنوک بکی حرکت اید و آنوک بکی سوبله طیان مردم نه ای خیر مانور ویت چون بوزنه
کوبکی باز خاند **خیر** کوبچوک ستوفه **مخا خج** اول که ایمنه فاو و جف و یاق و طراف و بنروانی
تور بر معار جلد ذکر اولندی که اکا قوی دیر حق بود که بورالود اغوی بوز مالو بخود در شمس خجری
بجای شانه و انش نه ساهی او کند بر زبانی کیه **مخا خج** کوبچوک خیره معنای انداختن
اولمندر شمس خجری ز اصطلاح نوهر کرد سایل و دروش سیم و ز رسید و خیره و تفار کنور **خوش**
ا هم خاموش معنای شیخ سعدی خداوند بیز و فرسنگ شوش نکوبد سخن تانه بیند خوش **خیدن** اکملک
اختا معنای کمال استواری که دست بوس نو چون خام تواند یافت که تاز بار زو و لعل نامش **خید خیر**
کوب نون کن یادن او کدن کله خود لده می قلب و نور بولفظ دخی اید ایلد بر صکره خفیف اولوب خم دیر
خیر کوبچوک اصل لغت نوید و تلفظ نون می قلب و لند و بی سید ن سید دخی بزدلر باشه لغت اولدی
اگر کم بونیک تلفظ قلب و لندری اصلا و زرنه بزمی کوک غبر و قیر بکی **خینه** اول که کوب بکی انجمن او بر
و بالجدن او در لایحه بغدادی و ارب و طاری طالع در لبوشکور بر از سبو کن خانه رانا بدور پر زده
کن خینه رانا بر **خج** اسدی و طوسی و هندو شاه بخواند و او بنده منفعت معنای شمس خجری
روا بنده و ناز و غمت و طرب و عیش معنای در اسدی مرا هم ملک و سبب و کج هم آن است و ترازو
فتح **خجک** فتح خایه بر دکندر ابوالوید باشد پس عجب از ختم اعود شود در دست من مانند خجک
خجک کسر خایه سترلق اغای که عیینه حب الخطر دیر فارسی و شک دیر بر کج جده دیر **خجک**
ضم خایه یون ندر نه معنای **خج** معروف **خج** اول سس که جماع صفا سدن ظاهر اولور

لطیف

لطیفی نرای قلبان که کوی به که بنوئی بنب در خانه خج **خجید** اندروت یای خذ فایدوب
خجده دخی دیر لر **خجیر** هریش تنو نوک قوضی که بشور کن فحوی درت یکا بابیلور
شمس خجری چنان سوخت ز ناب عنان خست که بریاید از کوب سوزن خجیر **خجیل**
صالحا قیاب ربع معنای **خندان** کلک کشتی و بر سبیل اسعاره اساندن غیره دخی استعمال ادر لر کل خندان
بکی **خند** کلک صحت معنای خندیدن مصدر در خنده اسم مصدر در **خند خیش** بر کشتی
بوزنه کلک که سله کولک دخی دیر لر اول بوزنه کولک کوی کشته دخی خنده خیش دیر لر فرقی **بیت**
ای کرد مرا خنده خیش همه کس مار از نوبس جانا مار از نوبت **خنج** قوش انگلی دیر لر برات
در که طیلر قنده معروف در **خنک** کسر خایه بوزات **خنک** ضمتنه اکی معنای کلور
اولاً صوق سرد معنای آب خنک و خوا خنک دیر لر تابنا نه بختلور دکل اولور طوبی معنای **خنخ**
ادر بر سبیل **خنور** او خنده و دتلان قاب فحاق و بلبه و یچی شاع البیت معنای **خنیا**
ایر سرود معنای **خیا کر** ایرلی سرود کوی و مطرب معنای **خید** بنقود صدک اکی صاغ ارسند
و آواز که طاسدن جگر خید دیر لر اسدی برادر بدان شاه سروری خید بر دی کشتی
فردوسی بکی شادمانی بد اندر جهان خیده مین میان کهان و ممان **خو** صرشتق ابوالمثل
چنانچه که سرچل کلین بیچم من بر آن سیمین صنوبر و خوب که بنالود بنالود و تاشلر
انجمن هر لر خسروایه بر بی ان قاش آن خسار او از بر خو بخور کرد و قمر **خواب**
او بخونوم معنای و دوش و یا معنای او رسمی در عند الخقیق خاع الالف فصلند در **خوابانیدن**
او یونق و یا ترنق و جو کر کل او رسمی در **خوابیدن** او یونق و یونق و او رسمی در **خواب** قوش
ابوکی مثلاً اثر نک و طور غایول و ابوکول ناجی بوسیدن تعظیم فضا بدوب بعضی عزیز لر حواجه دیر لر بورا
و د اکی وجه جایز لطیفی من چون دیکر و تو محون برم شد راست بر نوخته حواجه انوری **بیت**
خواجه در بخل چنان معروف که بیاغ اندرون دود را به هر که رو با یکد بر می گفتد کیر خرد کس از خواب
خوار کوبه صغر معنای ابوا و دخی که وجه جایز بری اول که و او رسمی و الالف ثابت اولاً اسدی
سر زجان کند و بردار کرد بید فرستاد را خوار کرد کجرا اول که و او ملنوظ اولاً خور و صور فانیته
استعمال ولنه اماله اید اعتبار اولغیه بواسطه استعمال نادر و معنای استعمالدن خارد **خوار** از رفیک

خواره اول کوشک که باد شاهلر شهرده کلده شهر جماعتی طوندر لر در لور لو چکلر و خوش قوقولوا و تر
 ونیس فی شلر زینت یدر لر و اور سمیدر الف ثابت در عنقری منظر اولند چون خواره سر یکی و برینتی نازه
خواستار طلب کار معنی در خواستن لفظن نعرف اولمشدر اسدی کسی گانه جهانرا بود خواستار
 و را داتش آید ز کوه بکار و اسم مصدر و مناط فعل فی استعمال اولنور **خوشتن** دگر ارادت معنی
 متبلا نند مین کویا هیه قلب اولنور خواهد و خوا منده دینلور و اور سمی در الف ثابت در
خواست اکی معنایه کلور اول اسم منقول هیه سیدر خوشتن لفظن دلخوش دکل اولور که ترکیب دگر دیکل
 شایع در نایا مال و متاع و قماش معنایه کلور که عریض دیر لر اسدی بدان به ز داتش یکی خواسته
 که ناید می زد من کاسته و اور سمیدر الف ثابت در **خوالیدن** بیک دوشمک و اور سمیدر **خوالیکر**
 اسدی طوسی نقلنده آشنه معنی در و معیار جالبیده حوانت لار معنی نقل و لندی شمس قریب
 جو سهدست بزم او و دوست. فهران تیر و ماه خوالیکر. فردوسی یکی خانه او را بیار استند.
 بیبیا و خوالیکران خواستند **خوان** سزه و مرسته که آنکل اجنده طعام آرسته ادوب سیر لر و اور سمی
 الف ثابت در اما غنی سنده خامکور و او منتوج و الف ثابت استعمال اولنور جوهری صحاح الفقه ده
 مایده اید خوان ار اسنده بیان ایلدی اگر اجنده طعام اولجق اولور سه مایده دیر لر اولجق اولور سه خوان
 دیر لر دیدی **خواندن** اوفق فارسی ترکیبی که شکر در قرأت معنی کلور و دعوت معنی کلور و او
 رسمی در الف ثابت در اندن و ماندن قافیه سنده استعمال اولنور **خوانا** او که پانز هلوکل و کینه یک
 دوش و بیک آنکل حکنده اولور و اور سمیدر **خواهر** قز قز داتش اخت معنی بو و او دایه و به جایز
خواهی طاد لذت معنی و اور سمیدر الف ثابت در پای و جای قافیه سنده استعمال اولنور **خواب**
 کوزل معنی معنایه **خوج** و **خواجه** قوش ابوک شمس قریب هر خروسی سو میج شهنشه خواند
 باعدادان ز شرف بر نکش ساید خوج. و رسمای از نظر سمت و دور افتد شوم و ویرانه نشین کوددو
 مانده کوچ **خو کند** و اور سمیدر بر و در قافیه سنده استعمال اولنور و اداتیه در که بر اسمو که اخر نه اولنور
 مترنیده مخصوص فائده دالت ایدر لطیفی من خود غنی رسم که پای سکت بهوسم یارب قیبت کال زنه و رای پسید
خود اشق که تولفه دنی دیر لر صواش و فتنده بهادر باشلرینه اور سیر لر و او ثابت در وجود و بود قافیه سنده
 استعمال اولنور **خود خوره** جو ستا افز و معنایه در **خور** و اور سمی ایدر سرفافیه سنده استعمال

اولنور برین معنایه کلور اولیک طعام معنی اسدی چه نازی بدیسا و جز و سمور جو خواهد نشت بر
 خور کرم و مور نایا کنش آفتاب معنایه کمال نبات معشوق من که رشک و غیرت خورست.
 جانش فدایم که بدین پایه در خورست. ثالثا فرسایلر نیکون برنجی کویه را با خور دن لفظن صنفه امر
 و وصف ترکیبی **خور** بیاکن صنفه مبالغه در خور دن لفظن و اور سمیدر **خورا** بیاکن معنایه کلور
 اولاشول الیکم جمع اسباب معنی اولانا نیا شول سوبه دیر لر که بنددن سزب آفر شمس قریب نبود مردمان
 اهل هزرا. انتفانی بریسمان و کلابه. زانکه از جو کشره یار جهان هست بسوی کشتن افضل خورابه.
 هر یک از فاضلان بود لایق از عطا بش مرادیه خورابه. و اسدی طوسی نقلیه شول ارمنه دیر لر که اندن صو
 الا لر عنقری ز جوی خود ایه چه کتر بکوی جو بسیار کرد در یکبار جوی **خورد** طعام و اور سمیدر سرد
 و فرد قافیه سنده استعمال اولنور و خور دن لفظن صنفه ماضی در و اسم مصدر در فی استعمال اولنور
خوردن بیک مصدر در اکل معنایه و اور سمیدر **خورش** اسم مصدر در پیش دکل اولور و بیا
 و اچاک معنایه کلور کمال آشنه ای عجب شمشیر خسرو از چسب از نکل شد چون همه ساله ز خون خشمی با نکل
خورشید کنش آفتاب معنایه و اور سمیدر **خوره** بنور باشک طیب لوقتنده آکلده مکمل معروف در
خوش و اور سمی ایدل آتش قافیه سنده اکی معنایه کلور اولا غشی و اید دکل اولور نایا قاین انه مادر زن
 معنی مجیک نازبانده و ناکو کیر خسرو. موزه اندر شکسته چون کس خوش **خوش** انبعاث و اوله موش
 و زنده قوری دکل اولور خشکد مکمل معنایه شمس قریب اگر نبود فیض سخا و غشش تو. شدی درخت
 اسید جهانیا نیه خوش. و کونباشد عون تودر چنین وقت بر آید. از همه اهل جهان فغان و فروش خوشیدن
 لفظن صنفه امر و وصف ترکیبی **خوشا** نازه و تر اسدی نه هر آهویی را بود مشکاب. نازمه
 صدق در بر و خوشاب و اور سمیدر **خوشه** اوزکل و حرمانوکل سلف و بغدادی و وار به نگر باش و کوه
 برج آیدر که عریض سبیل دیر لر **خوشیدن** بورشمن و قوریق و کوز قیزرق لطیفی در فنی کمال زدست
 نبوشد همیشه میوه و شش خوشد **خوک** لکوز ضریر معنی **خول** الابه سرجه که جنگل در لر
 و میدایه نقلنده طوفای زیر اقبیره و ابو الملیح لفظی بنو کله نیر ایدر و یلاق که اغاجدن دوزر رو باین
 بالق و بعضیله فیار که بد کلری عیلت معنایه دخی نقل ایلدی **خول** فتننده خدمتکار رخدم معنایه
حولان حفض یکی **خون** فان **خون** فتح و اوله بنگله اوزر نه باغ یونر لر و او طون کسر لر

متبادر صیدگاه لرنده ایدر لرایدر لرتا که صیدان زن اورکوب دوزف دوشه شمس فنی صیداکر
 هر زمانه او سازد بنود میج ترش از اهل **دایم** تاج در موضع اکثر بود که اما لایله تلفظ اول
 بلکه شایع بود که با صورت نه یا زور باید دخی لغت عدل و نور **دبره** فصل خودی معنای نقل
 اینتر حق بود که اصل ده غنیه لغت در مشار معنای که سر ذاتی بولک بولک اگر لر فصل معنای نقل
 ایدر مجاز موسی طریقه بی استعمال اغتلاورد **دبج** کوکجه که اغچلر فرنجی بتر و بعضی بر لره برج
 دیر لکه قوش بوقدن اولور او کسوت انوک عیشندن اولور بوسیدن او تر و او کسوره
 دخی دبج دیور **دنبک** اول اول خلا که اندو حکم اول داله دخی نایله دخی لغت زننگ
 و زننده استعمال اولینور **دبوس** چوماق **دبه** تخفیف باید معروف بر سر ضرر که
 خایه نک کسه سی بفرسقی اید و یا سوبله و یا باغله طو اول علت دبه در لرو اول علتک صایه
 دخی دیر لبر بر بیل بخور و الا ضیقند دبه خایه در **دبه** تشدیدله متار که کوندن اول
 سزده صوفای ایدر لرو کوندن باغ و بال و معجون قابل بر نه دخی دیر لبر طیبدر اصطلاحنده دوا
 دوا دملک اولور بعضی دیر لبر معجون دملک اولور **دبیر** باز جی کاتب معنای **دبیر** مکتب یعنی
 بازی باز جی بیرو باز و او کر جک بر اگر چه او غلا جملر اوجقی برده شایع اولور **دجر** بوکر لجه جیو
 معنای جنسند بر طیبدر قند لوبیاد مکمل معروف در **دخ** حصار و یه رخ فایه سنده استعمال
 اولور شاگر تجاری روی مرا کرد در روز دتر از زر کردن من کرد عینی نرم تر از رخ
دخت و دختر قیز بنت معنای اسدی جز از دخت و نیست زیبای من بدوشه روشن کند رای رای
 من **دو دختر** و **دختدر** اوکی قز قز نداش شمس قری کین آواز قبایل دشمن
 نه پسند رهلند **دختدر** **دخترک** خنجه جک که قز مغار لرا و بنر و بعضی لرد دقتله دیر لرخش
 بشلق ابتدا معنای دیر لکه و شتم بنت یعنی خنشین معاملت من بانت عطر من عاق و نو معانی
 و زلفق مرا بانت دخت شمس قری بدج شهنشاه اعظم کند سعود کوکب بر کار دخت
دخمه سله نبره معنای عنصری مکره رار بری کلاغ کند بی کمان بدخه داغ کند **دوده** برنجی
 بیع معنای **دودام** قورد و قوش دملک اولور **در** درت وجهل استعمال اولینور اول
 قاپو باب معنای حفت مولانا قزیز العزیز از در اهل صفاد و رشوای دامن مکره دیر

ازین در بخدا نزدیک نیست ثانیاً ادا و طرفیت فی معنای ثالثاً بحسب لفظ احون بعضی افعال و مصادر
 اولرنده ادخال اولینور لطفی خور و چهار ای چهار کور می با چشم کرم در کمر را بعد دریدن
 لفظندن صیفه امر و وصف ترکیبی بر در یکی **دو دتر** ابو کورتن دید کمری دکن که طیب لبر
 قند علق دملک مشهور در اکثر بود که بمشبه اطلاق اولینور **درا** او زون طویل معنای
درازی و درازی او زونلق طول معنای اسدی زدر یا فاده بخکی برون درازی او چار صید
 فزون بر بیوک بالی وصف ایدر **دراغوش** قوچق معنای استعمال اولینور لفظ مرکب در اسم واحد
 لطفی وه که من می توانم که پوشم بی او ای بکسر قرف زدر اغوش گذشت **دراغوش** قوچق
 مصدر در **دراغن** بر شغال و در **دراورن** ایچر و کورمک دخال معنای **درا** چال چرس معنای
 در آمدن لفظندن صیفه امر **درباش** کوکک طباق که آنو کله آدم دو کر لره لطفی **درباش**
 دی بدر کاهش بر فتم دید و باش مرا بر سرم در باش و کف کزین در دور باش **دربان**
 قاپو جی بواب معنای **دربند** اول بر که ز قله کجور نغمه و مهر سینه که آنو کله قاپو بنور اچلمه قوز
 اما اچنده معنای حور اچلور علق معنای عین مهله ایل **درج** قبر صاف بویدان معنای **درخت**
 اچ که منور کسما شدر کسلد کد نصکره چوب در لرا قما حضرت صاحب اعظم و کافل مصالح امم مداه
 ظله مدا و جعل بنیه و بنی الحوادث سدا اشوبیتند لاله حد کدن مکرک رنگ و بوی او غلادی
 کم در فته صابوین کز در لرا باز اردد خوش استعاره باشد که رنگ بوی محبوبه مطرا و خوش بوی
 تازه و ترا و لاش لایله مقابین اولند چوب جقر قوت غاذیه و نایمه استعدادن بولوب درخت
 مرتبه من بولشدر **دریت** خوب رویی مجنبتی مردم زلب کر برده جان دهنده بود عجب
 و هم حکایت اولینور که شاه منصور که استازی که شاه و غلان کن ایوا بیو قله نایب اغشدری باشد
 اولد قد نصکره و ستادنی او خود کی غلاب یدر استادی فرا صله بلدی یکی اچنده بر او اکر لدی
 قاننه وارد قد غلاب خطاب ندو که ایوایی یکدن قهرل و کندن قودی و استدی که ابن میو
 آن درخت است ابراهیم در بیغ بو آداب و معارف اول غابک عیدر و هم غم دو کمری او و تو غابک
 او و تاسه کجور و کمر نه درخت بند بر لرو مجاز مرسل طریقه سخی خود مشهور و معارف بولدر
دقت اناج دکن دید کمری قوش **درخور و درخورد** لایق و ادرسی در کمال غایت معنای من که

در لای و درازی

دختره سینه

سوز و قریق و یاز لر **دشتیان و دشتوان** اولکه بیانده اکندری و بوساندری و باغدری
 ستر و کوز در **دشخوار** چنگ عسیر متقا اصل لغت خایده دو او رسمی پاکر چه که خایه خذف ابدی
 و اولفظ آنک شایع اولمدر انوری هر چه نهان قضا حزم نویندا داشته هر چه دشخوار قدر عزم نو
 آسان یافته **دشام** سوکل **دشمه** خج **دشوار** دشخوار متقا در اندن تخفیل و
 لوب شایع اولمدر **دغ** طازد مک و لوردغ سردیر باشی طاز کشته **دغا** دغل و دکل اولر
دغد کلن و وس متقا **دغدغه** فجوا صله عزی در فارسی شایع اولمدر **دغل** اولکه
 ایچی طاشی بکی و لمیه فلبوله سلطان ولد قوسو تره برنر او قلع دغل از خود دیور چون خور
 پشت می شود **دغول** هیچ حرام زاده متقا روزه کی استاده دیدن آجادر دغول روی زشت و چشمها
 پیچ و دغول **دغول** غاشبه میچک کن خود فنوک بار بار بند چارش برکت نهد دغول
دگاه بلوط افاضلک از دکنده بنی قافو لطیفی در کهن دلالتی شفت چنان شده است
 کاندز فرو زدار بر سینه دکان نهند **دکاجه** سکوکه بازار گاه لرد هر چی بر و غیره را و نور در **دکو**
 دخی بار دگر بردخی **دکر کون** بر در لودخی **دل** یورک و کوکل **دلاله** بیز و نک او لن عورت
 شایه چون درآمد وصال با حاله سرد شگفت و کوی دلاله **دلاور** بهادر **دلب** خنار اخا جی
 عربی صیحه در بحر الفرایده و طب کتاب لر نده نقل و لند قده او نرو بوراده آید اولدی **دلساله** کوکل ایچی
دلینی طکوز بالنی **دلسوز** یورک یا فنی **دکشی** کوکل ایچی **دلسواز** کوکل و خنای بی
 یعنی کوکل که کنور بی که او حشمتدن متصود اولدر **دله** سکر دید کلری جانور که در سنی کوک
 ادر لر ایکی نوع در ایوسنه زردا و ادر لر کوکوزی صا و ج اولدی سبیدن الجغه سکر دیر لر کوکوزی
 ایچی اولور مق بودر که سحر دخی بو نوک او اعندن در غایت ایوسیدر زیر اگر جانوری حاقه و مننده
 دو کاتده مان سکر بکی در **دلسیر** بهادر **دم** تقس و کور که دمو ر جیلر که الترنند ز
 منغ متقا **دم** قویق اده و ابده و هر جانور ده استعمال اولتور و هر سنه نکر آفونده و او جنده
 بر سبیل اسفاره استعمال اولنور **دما** نفس میر و لکی میو طور مادن بجید کوف و کوف صولر
ادما بر اول کشی کوف و کوف صولر **دما** انتقام **دما** آو **دما** قاندر و کوب انتقام اولر
 و در کنته قریق **دما** دیکر **دما** و دما بر مقدار **دجه** قیرو که کرک اولاد **دمن** صولر

یعنی نفس و رب الملق و کندوی بر اولوننده و شریف مقامه ابو خاله نسبت اید و ب آورد اور مق
 بر سبیل اسفاره غیر ناطق لور دخی استعمال اولنور کمال امنه یال جوهر بر آر و کلکت زجاء ظلمانی
 بود مطالع انوار جای دم ذدنش **دم غره** فیرق بجهنم بتی بیر مثلا آنوک و اشکل صوکنده کی
 اتدن و دریدن و سکوکن فیرق بترا و لیریه فایرجه دم غره دیر لر عجم عسب دیر لر **دمل**
 چان عرب لغتده مشت و در جمع ایدوب دما سید دیر لر فارسی ده قشله دخی تخفیل استعمال اولنور
 لطیفی دور کن از ریا و سمع عمل **دم** فاسد بود و با و دمل **دمنه** دکل و دیر لر که شفا در
دمه دبی که هر صوفدن عبارتدر اسدی بران کرک یا سرک به در دمه بی خورد مانده میان دمه
دمیدکی انداموکل قبر قبر اولما غنی تاکم قور داشنی اولد و قده واقع اولور **دمین** او فور و کواوت
 بیکر و بیل اسمک و صباح و قتی بنسب و بلور مک کل صد بر کلونده مداز خاک سیاه و رن خلق توکلند باد
 مباراتقیم **دن** عرب لغتده مضاعف در کوب دمل و لور فارسیده دخی مضاعف غیر مضاعف
 استعمال اولنور و سم دیندن لفظدن صیغه امر و وصف ترکیبی لطیفی ای سرو آهودن و حور
 صید هر امر من مشو بامانینی حکمت شونا سود و بازارت شود **دنه** شمس خج یا جالیده دن لفظی منفرد
 استعمال اولنور دینیل ایلدی و اشوبینی انشا ایلدی **دوسر** و باد سرت سبز و دولت دایم
 چوکل باد طرب روز شب شگفته و دن **دنباله** و **دنبال** فیرق دم دید کلری بیل اصل
 دنبالیدی فاعله مفر از رنه نون ساکن بادن او کدن میه قبله لندی کثرت استعمالده لفظدن بایر
 کتابده دخی ایلد باز در بار شغه بر لغت اولدی خم و سم بکی **دنبیل** چان دمل دید کلری تشدید میله
 بو نون تفرق الهمشدر اما اصل اولن لغت عرب دلنده شمل کدر اما فارسیده شایع در بو نون
 اکلنور که عرب دلنده دمل دید کلری تشدید میله اصل عربی دکلر بلکه فارسیدن قبول و همشدر و جمع
 کنسیر نوه دما بیل دید کلری بوکا دلیل الله مکر اید لینه اصل عربیده شوبله وضع الهمشدر صکر عجم دبلنده
 شایع اولد و قد نکره نظیر نه قیاس ایدوب اصل اثبات ایشلور و اصلنی دخی تلفظ الهمشدر **دنبه**
 قویق اکثر بودر که قویبونه استعمال اولنور و آگاه تشبیه ایدوب آدیده دخی استعمال ادر لر **دند** احو
 لیبی اندرین شهر بس سانس برخاسته اند همه حطیع همه احو و بی دانشر بودند و لیبیلر قشله
 حب السلاطین دید کلری دار و نوک آیدر آغولر دندر اما اسدی طوسی مرسته که غایتده قبضدن بوغ

کوترا و بکی و انار فابی بکی دندردی و میخک شویستله اشتیاد ایلدی قندجداکن ازو
دور شواز زهر دند سرحه باغبست جان تران پسند بویستوک خود معنای حبسلا طایع
اظهر در **دنته** دلوه که بیدای دن آزر **دنگل** ابله و بی اندام اولن که بمل و زنده استمال
اولینور ابوالعباس کرد نکل آدست هنرک بر بندیش بر آفرین مرتب شمس خری چارکس در مالک
ش نیست نظام و خیز و غنای دنگل **دنگلار** دکو بی جو که قار بکی یغ **دنه** نیز لکر آتش
طبیعت و کصفی در **دنه سرفتن** نیز لکر آتش و بیکی بیکی حاله و فرجینه مغرور اولوب خصمه حواله
اولق آن غام مغرور آنکون و آن کبی بالکلیه الما غنی **دنه کوفته** بیلی که که غیر که اندک دشت بر
دیندن صانی صانی نازله یور وکل **دو** آیکی افصح بودر که و اولفظ اولمینه کاه اولور که وزن
فرود رشتن اولور و تلفظ اولینور اسدی بجنده غنیمتی لفظی کرد شباهت دریم و بنم کرد
اما آفرینه بای مصدریه لاص اولق و اولبته نابت اولور حواشی بای حکم زمت نوی و دوی
چون بنی شد که منم تو نوی **دواج** فوجی و دید کمری جادر شب **دوادم** اغ کوبکی
دوازده اولن آیکی **دول** قبش **دوال پای** قبش بالذکر دیر که آدم اصنافند بر
در لولم و قدر انلر شبیه ایدوب عیار اولن که اطلاق اولینور **دواله** اشنه معنادر **دوچم**
سرجان که ایکه اوزرنه سارنش برده بکی اسوی ایه یوماغه دیرلر **دو برادران** فردان
دید کمری الی بلذکر بر بریکلی شده قطب شمالی حواله سنده نبات النعش صفی باقنده اولور
و هم سک که دید کمری قوش که عاقری دخی دیرلر کسی بر آوا و زرنه متفق اولور برادره دیرلر **دو بیکر**
جوزا برمی و جوزا دید کمری بلذکر عنقری سه سالار ایلر کن کمالش **دو بیکر** دقتال ایزد و بیکر
دو چندان آیکی اولتدر ضعف معنای **دوخ** صیراوی و اولد دخی و او سوز دخی لغت در شمس خری
دایم صیراوی نه اوزر غات جرخ از بهر جانان شمنه بر نردوخ بر شوخ فتنه بودن ملکر کال
عدلش باب نیغنی حصم از شوخ **دو خشی** دگل مستبلا ننده خاز ایه قلیا ولینور دوز و دوزنه
دینلور **دود** تنون دغان معنای **دود آسکر** بخاری داخه معنای **دودر** جبهه راست که عمامه
غریب ایدو بچهار دیرلر اکثر ابرشیم کلا به لرنه استمال ولینور و کمر دوزلرنه دخی استمال ولینور
و بونلر بکزر نه وار **دودله** ملک اوسمی که عزمی قد دیرلر افلا جعفر اولینور **دودمان** بوی قیسقه

دود او باد و دمان بوندن مأخوذ در **دور** ایرق بعید معنای **دور بان** جوی
و طایق در باشد دیرلر **دور** باشد دیرلر **دوروی** بر نوع کلدرا چنکر زکی بر در لوطا
زکی بر در لوطا اسدی هزاران صف کل دیده زسنگ زصد برک دوروی و از سفت سکت
و دخی ضایع اولن که دخی دوروی دیرلر زبیراکی یوزلوا اولور **دورخ** طایفه بنم معنای
دوژ زاء عجمی ایلد برق که قفانه یا پشور خفاف بدلها اندر آویزد و زرقش **دوژ**
اندر آویزد بر این **دوست** معروف **دوستکامی** کشک خایه دوستلر دیرلر بکی اولق
کمال اصنافه منت خدایر که شهنشاه شرع راه اسباب و سکامی و دولت مستبرست **دوستکان**
معشوق قرچی کسی را چون دوستکامی چایده که دلش اکرود به دوستکامی **دوستکامی**
طولو که شرا با خیرا اسند مستعمل در بوا یکی اغندن تابی خذ فایدوب دوستکان و دوستکامی
جایز در **دوسر** یولاف صوبه بنمندر **دوسر** صوابی **دوسنده** بلنکر اولن
دوسینه صومق نظیف معنای **دوش** آکی معنای کلور اولور که چکن دخی دیرلر
عزیم مشک دیرلر تابا دون کچه دکل اولور **دوشاب** بکمر که عزیم دیرلر طیب لوقنده دیرلر شواب
که مطلقا ذکر اولنه فرما بکمری مراد اولور اوزم بکمری نه ذب العنب دیرلر طیب لوقنده
صفی حلب معنای **دوخیزه** قیرا و غلان **دوچی** دوز صوی که معدیه قوت و زرقش ایلر و طایفه
و طایفه کدر عزیم مار الحدید دیرلر اصل بودر که بر بیکر موری دوزچی و کاندنه بخشی فرود لرتوبان
در پی چلر لکده رالرا ندن کمره کال صونک چنه بر غلر غیض دیرلر و لینی خامص دیرلر **دوغو**
یوغر داشی عمامه عزیم دب توغادر دیرلر **دوغه** اول که باغ ضرور و بقی دینه چورلر **دوق** بیان
کشور ننگی **دوک** ایکه که انوک ایلر ایلرک و ایلر ایلر **دوکادر** سندو که در لروک و کلا
دوزلر و کالت لرندر **دوکان** پارسی در دکان لفظندن تقراف و معنادر **دول** لفظی بوصول تخریب
دوکان بهشت **دو** عالم فدا بهر دوکان تو **دوکوبه** بولک آیکی **دول** نزل یعنی قوفه
عزیم دایر و دوز دیرلر **دور** قصر عباد کرم معنای **دوبوی** قرغل کشی که نکالک برزی **دوبوی**
اغ و برزی قرار در **دون** اولکه کند و نوعه نسبت جوهری کوی اولادینه معنای آدمده و برینه
ده استمال ولینور **دویدن** یلکه و یوکر مکد **دوست** آیکی یوزده **دوده** کوی دیر

لفظن خفیف و خشن حضرت مولانا قزوینی ده مروده مرد را حق کند غل با بی رور و بی یقین کند
 و دادن لفظن صنفه امرو وصف ترکیبی باری ده و فرمان ده یکی **دکار** مفاره اسدی **س**
 که بر دمار و شکسته دره دمارش پراگان ز ریکسره **دهان** سفره فرقی بنده تو بر دی توانی
 تو بر کشیده دمازه بولغنگ آفیه اسدی زای عجمه معی عنده الیه وایت ایلدی و شمس خجری زای عجمه
دمان اغزدان دره است که اسنان که **دما** نه اغزلق آکچیلر و جلاوه لر قنده معلوم
دهره اولکه آنوکه باغ بو طر و نعلیند لر و ک طینق یو بخنکری نده دخی دیر **دهش** بخش یعنی
 عطا دمنل سم صدر در دان لفظن و برش دمنک و لورد دمنه تصرفات عامه قیلند ندر اسدی
 فرزدون و فرج فرشته نبود ز شکر و ز غنیر سرشته نبود ز داد دمنش یافتن بکوی تو نزد او پیش
 کن فرزدون شوی **دستان** کویلو **دهل** طول **دهله** کرن دیدکری اوت و دیدکری قنطره
 لطیفی بر پشت آفرینشی دخی و دهله به زانکن دونان طبلن ناسر کهله **دهنت** دافنی اغاجی برشته
 حب الفار دیر **دمن** اغزدان لفظن خفیف رد مان دیر دمنی دیر **دمن بند** بنق که عجمه
 شام دیر **دمنه** بر طاشد معروف و غیرت بدوب دهج دیر بر نیچ در لوا اولور ایسی کوکر اولور
 فرسیدن کلور دمنه فرنگی دیر و بر نوحی دخی صار ورق اولور و بر نوحه موشی دیر در لودر لودر کلری
 اولور و بر نوحه دخی طاوس دیر قرار ق اولور قزلغنه مایل لیدر اشد **دهو** بر بوجه
 طاغول دیر سر سبز قنده آدم پسر که انده انیزی وار در زبانت ایدر دیر که مرانیزی بنیش آدم
 در اول طاغ ده در لودر لوچکلر و خوش قو قولا اولر بر اولر که بره کانه دایم حرم و آراسته در
 دکر دن اکا سبلنداری بیدار در دیر که بر که دکر دن بر بلوت کلیمو اکلیو کلور و اوده باشد و دکر دخی
 بر لوده هرگز بغور بوکلن **دنی** الک فیشی نازخ جلای اعتبار بر شعله ده بو نوک اوزرینه استعمال
 اولور فرسکی فرس را بکنده الار و دکر و دیر کیم اعتبار اولمده و خندن اوزر **دی** دون اسفا
دیبا و دیبه افس اسدی چه نازی بدیا و جز و سمور که خواص دندت بر جور کره مور
 دیگر نهیست و درویشی در دوتاب سم دیبه زربید جواب **دیبار** فرس ایلر نیک سکرینی
 کوبه **دیبارین** و **دیبدین** فرس ایلر نیک کیمیا و جی کوبه **دیبه** فرس ایلر نیک اوان بشی کوبه
دیدار دیدن لفظن مشتق در اسم مصدر استعمال و لیسور رفتار یکی مناظف استعمال اولور

دیبه

مؤدار یکی

مؤدار یکی **دیدبان** کوزجی که عجمه عینی و طلبه دیر **دیدن** فتح دالله عادت متنا در عجمه در
 فارسیده شایع اولوب دخی استعمال اولتور **دیدن** کنزد الیه کور ملک ویت متنا متغیلاتنده
 غیر قیاسجه دال بایه قلب و لیسور بیند و بینده دیر **دید** اسم مفعول صیفه سدر و بیک و مطلق
 کوز متنا دخی کلور **دید** کاه کوزجی طور بخیق بیر اسدی جوزی اژدها مانذیک میل راه بدیدر
 دره یکد بد کاه **دیر** یکد **دیر** دهر روزگی یا فنی شویال غره منو چون تو بر دید و
 بیند این دیر **دیرینه** اسکی قدیم اولر نند **دیزه** اولر ننگ انده خبرت اولای یعنی
 بوزرق اولانوزر نکلو اکثرات و صنفه استعمال اولنور هم عرضه اطلاق اولنور هم معروض جمع رنگه
 دلالت ایدن لفظن ک حال بودر اسبه یزه و دیز مار ننگ یکی **دیس** ادات تشبیه در که اسموک
 آفرینه اولانور اکا بکر نکلون ماه دیس یکی ای صورت لودر لور **دین** لفظن صیفه امر و صفت
 ترکیبی فرقی یکی خانه کرد دست فرخار دیس که فروزدان دیدن اوردان **دیش** و برای و دیر
 اکا دمنک اولور دادن لفظن صیفه امر و صفت ترکیبی ضمیمه مفعول مرکب و مشد با هادن ابد
 ال او شدر روزگی خوش بیکانه کرد رازی سوده خوابی آن روز مزدکتر دیش **دیک** اماله
 چو کل قدر متنا اسم عامه هر ننه که انوک اهنده اش بنوزر لر دیک دیر بر تیر دن اولان نیکجه قرغان
 دمنک مشهور او شدر فارسی دیک مینی دیر بر تسجیدن اولان سفاله دیر اماله سوزدون دمنک
 اولور اسم متنا **دیک** و **دیک** ای **دیک** اولدر که عامه غرنی ایدوب دیر و دیر و چان اونی
 دخی دیر بر تیز دار و سرون چو کلکی چو کلک و زربنه قنوب تصعید او شدر بو سبدن دیک بر دیک دیر
دیکر ایکی مهابه کلور اولانیکند و ثانیادخی مهابه کلور **دیکمک** بو دیدکری اغلوبو کلک که
 اور بیک اوزاعندن در عجمه دینلا دیر **دین** فرس ایلر نیک کیمیا در دخی کوبه **دینار** و زنده به
 متقال در و مطلق اقی و فلوری متنا دخی استعمال اولنور عجمه لغتد فارسیده دخی شایع او شدر یا نو
 نذن بدلدر زبیر اهنده دنا نیر دیر **دینارویه** چور و دکر دیدکری اوت که بیضی بیان طوی
 اونی دخی دیر بر بنودی آنوکه تعبیه دیر **دیو** شیطان **دیو** است **دیوانه**
دیو است فره یونجا دیدکری اوت که عجمه هند فوق دیر **دیوار** دلو دیوانه **دیو** قدر
 است **دیو** ای ایلری اوزون بو یک اور بیک **دیو** چ تخیدیتی ارباب لغت بو نکر اوزرینه

منتق در لراما شیخ اسمعیل جانی دخیه خرر شاهی ده ارسال علق بایند دشر رسو که بنوم
ولایند دیوبه دیر **دیو دارو دیو دارو** بر نوع آردوج اغاجی در که سوری اولور شیر دیو
دار دیر استرخا عصب مرض لرند و افلاج و لغوه علاج لرند افضل دارو بود قرحار و
یاسدر **دیو کتدم** چو دارو بدی که نبدای چند بر **دیو لاج** شبنلکدن و آمدن حالی ولان بر زیر
که لاج لفظ هر اسکل فیه اولور اول نشاند جوع اولد و غنه دلالتا بدر سنکلاخ یکی طاشق
دکل اولور بعضی طاشق اولور بر برین دیو لاج دیو حق اولور بریر لظا هر در که دیو حق اولور
برده آدم و شبنلک و لغز و استحق اولور عنری چرند دیو لاج کند پهلوی نخی فیه بیان چون
مویلاغر **دیو** طوملان نتر **دیو** کوی قریه معنای **دیویم** تاج شمس خرمی شهر ارجهان
که طلعت اوست **زینت** تحت و زیور **دیویم** والله اعلم بالقواب **سرف الوار را**
علامت منقول درگاه اولور که تخصیص چون کلور لام جاره معانه حافظ شیرازی
زرقب یوسیرت بخدای خود نیالم مکر آن شهاب مددی کند خذارا وگاه اولور که قسیمیون
حافظ دل می رود ز دست صاحب دلان حدارا در داکه رازنهان خواهد شد آنکارا وگاه اولور که
بر وجه زیاده ذکر اولور که ذکر اولور در اصل معنای خلل کلر انوری هر آن مشکا که توفیق نوبلر نبود
زمانه جل کند خبر برای خن **را را** جواغر دس می معنای **عجیدی** اگر بنیم نیت یا هست قسم
و کر نعمت بنیم یا هست ادم **را را** ابکی معنای کلور اولور اسرانیایا بجی و بجمند دیو اریای شیخی
یکی تیره فاش کند راز عصاره و بر بر کرد بود سنک بجای کلنار **را را** طزو و هم صاغ یان و صاغ ال
را را اول کسکی اشبی صاغ الیل و یکی صاغ الیل بر **را را** سخت کز طاشی **را را** اندوز دیکل
اوت **را را** آسردیکلری جانور و دیر بر بر کوزن **را را** طاع آنکی **را را** مطیع و فرس
بدر یکدیگر بر بری کوی **را را** ابکی معنای کلور اولور اسرانیایا بجی و بجمند دیو اریای شیخی
رکوش تیره بر آمد خروش جهان شد بر از راض و نای و رود نایا فکر و رای معنای لطیفی
هر آن شه که بارای و راض بود **را را** معنای متاد و راض بود **را را** مطرب **را را** ترکیب موقوف
ایکی طل ماز و بر بر طل نایا و یارم رطل قمع و رطل قرا بویه اوج رطل بایله و یا بکر الی نور در
را را اولی فحش معنای و هم داندن لغظندن صفا و صفا کز کبیری **را را** سورک **را را** نین

را.ع
هندوستان فوزی
و سرنگر

ایشم کلام

ایشم دیکلری سنکه شلوار و کله مشهور اولمشدر **را را** اول بر که شسته شسته اولاد لرودلو
بچکلر و سینه لر نمش اولو **عجیدی را** بالوک کو مجندن سزوب القنده الکرن و هر سنه نکر
صاف سنده دخی استقال و لنور مقصود اصلنی بلدی و الا بو خود ترک دلنده شایع و مشهور لغتدر
راه بول **راه آورد** ارغان **راهبر** قلاوز کمال اصغرانی برین صفت که توکم کرده طریقی نداد
زما بروی بر دکانز بهرانی **راه زن** بوله و بری که حرامی دکل مشهور **راه شاه** اولکه عالمی کز کشر
یولتدر و جی یور مشدر سیاح معنی **روزی** **براه** اندر می شد راه شاهی رسیدا و تانیر دپاشای
و هم اول بول که اندن نجه یولت مشعل و نور شاه راه دیر بر راه شاه دیر بر کسانجی **براه** شاه نیاز
اندرون ستر مکال که مر کوفته کرد بدان راه اندر سخت **راه کذر** بول او غراغی **را اهنای**
راهنی بول کسجی **رای** هندوستان پانزده و عمری فکر و تدبیر **د باه** دکلر **د بوخه**
اولکه جامع مانند مشهور کلمک بنین اولش **کیسی** که ر بوه کرد و او بر پشت تو شود برین بوه خواهر
د بودن فیمی مستبلا تده و او بر نه الف و بکلور بر باید و بر بایند دیر **د بوخه** سنه پیشتر **د بودن**
و ارمون معنی و اسی ریح معنی **د** فتم رایله بوش و بلخاق نپی و بهر هه معنی فرمان کن آنکن کن و زنج
بنداز بر روی و برون آرمه رویت از روت شمس خرمی بنیغ سزنا بر کز ان شد که یکی صحو او
لشدرت **رجله** معیار جالبد ساروغ معنی نقل اولندی و طب کتاب لرند بهر برم دید کلر او ندر
شمس خرمی نهال دولتت بر باد باد **عرباوی** کلناید **رجله** **دخ** بکلی خدمت **نظام** مرمر **دخینی**
چو کاکر **نمار** بینیت می بینم چون خانه اگردان **آراسته** عوانه شیران و بر جین بعضی طیلیر
و بدلر که بشمش بوغروک صوبی در و بایس در یک بر مرز شافا لیر اسهال الیر بعضی دیر که بعد از اسهال در
یعنی خراسان عادی و اولن کشک بعضی دیر که ابرایه بنو سلم قوبله و قورس مصل اولو و کشته قوسلر
و قورس **دخینی** اولور ایرانه طوز قلعی کوک بعضی دیر که کشک قابلر نزن مرز شخ اوین شولر که
اوز رنده قاتور **دخینی** اولور **دخت** موقوف **دخار** بیوک و دکر می یکی زیر که زار لفظ که هر
اسکر آفرینه اولور انکر کز ننه دلالتا ایدر کلزار و لاله زار یکی و آفرینه خاکن اسم اولو شایه
تلب اولور **دخار** و سناخار یکی بر کشید یکا عکس چو قلو غندن مراد بیوک لکی و در میکی **دخشی**
رستم زالو که آنشور علی در شمس خرمی کین بند شه بود روز زم اگر زنده کرد خداوند **دخشی** و دیر که

مخیار ظل بغدادی دیر بر طب کتابی بلندی که رطل مطلق ذکر اولینور بغدادی مراد اولور **رغد**
 کول کورسی **رعنا** اولکه کوز کلنده اولنور خلعه کندوی کوزل کورسز فارسید شایع و مکرر
 استعمال و لانی بود و جملی تفسیر ایلد لوظاهر در که صیفه منتهیه صیفه در رعوت ده محبوبه
 نسبتا و عقدن سفار به قصد اولنور **رغنه** بر بخجی بوک و آوازی اکثر پسر آوازنده استعمال
 اولنور روزه کی کور و به یوزداری رغدن خوشتن را خند بر بیرون فکند بولفت فتم رایله
 مهله با بنی ن روایت اولندی و هم رای عجمی با بندن روایت اولندی **رغنی** رانی معتاد
 اندن مخزنی اولمشدر **رغوه** بوند قوشی صغوه مش **رف** اولکه اولرا چنده دیوار بر یوزده
 ادر لر تعلیظ ایدوب علامه راف دیر لر **رفتار** یورشن اسم مصدر در **رفتی** یور و مکرر
 کنک مستیلا شنه فاواوه قلب و لنور و د انوک ضمیمی اعشاب اولنوب بر و اوزیاده اولنور
 روید و روینده دیر لر **رفت** و **رغبت** که آنوک خرم سوز لر کسی بر سر در مرتب استعمال **رفوه** یاکه
 اسکی فتنه میر لر و کور ز که بر لاش دلو که کوز لر **رفوکه** بجای و کوز جی **رقان و رفوف** خنای و بفسل
 دیر لر زعفراندر **رقصین** سماع اور مق **رک** طر **رکاب** اوز کور **رکدن** قانالق
رکدن قانلقی **رکوی** اسکی پاس و هر شنه بر باره بیزد مکا کا صادق در رکوب دیر لر و قول بقله قلی
 بیزد دخی دیر لر و شکوک بغر دقنه دیر لر **رکی** جان اثری **رکبان** فقی قلی منجیک روید برینک
 اندر ناپیدا چون کیرم دغره بر مکان در **رسم** سوری و آفنده هار علامت خذف اولنوب زم
 زهر سورم آه و ورنگ و غزم زدر لادم کلز دایند کرم دیگر بر اغشان نیستان و خیش
 رم شبر سوا زانده از بنش **رمدن** اورمک نغرت **مقارینه** فقی قلی لیبی
 آنگان که من هجیات کویم نور بنش کنی و زنت ربه **رنجیدن** انجمنک **رنده** طب کتابی بلندی
 راقی اغاجی نخر ادا اولنور راقی اغاجی مراد اولنور که می شنه جبال غار دیر لر و لغت کتابی بلندی
 عود اغاجی دیونقل اولندی **رندیش** قازند و **رنده** فرجین که صغیر کناری و گوشه سی در
رنده دو کراک لیر ندر زک دلنده دخی مشهور در و اول آلتندن جقن یونقایه دخی دیر لر اسدی
 جو خوشنده دریای از سندر و س **رنج** رنجه رند ا بنوس اودی و صفا پیر و دخی اوت آیدر
 شمشیری شود در رفته رضوان طبع بمعنی هکدر و طوبی چورنده **زیرین** بلله و کور کل

بلقی و کورمک **رنگ** اکی معنایه کلور اولایه لونی معنایه کجکی اما ل دیر لر **رنگا**
ور در لودر لوسر لر بارشدر ب سوبین و بر سوز در لودر لوسر لر و جی مغن دیر لر
رنگر بویاجی صباغ **مقار و اس** صور اس **رواق** چاردق حافظ شیرازی **ریت**
 رواق منظر چشم من آشیانه است کرم و سخا و فرو داله خانه خانه است **روان** جان معتاد
 اسدی ز زخم شان پیش زخم زبان که این کند و هسته و آن روان و رفتی لفظی صیفه مبالغه فا
 علد آب روان و دینار روان در لر **رواخواه** دلیکی فایوقایو کوز دینور و بازار لر در
 در یوزده ایلر و اسحیدر الفنا بتدر ما فافیه سنده استعمال اولنور لطیفی **روباه و روبه** دلو
روبیان کور و د بیکلری جانور که سوله ده اولور جق ایلری اولور بعضی در لکه قوم بالغیر
روح بهلول فکند و فرسوق دمک اولور روح جکاد دیر لر دباسی طارک شیه که آلتو کول اوزر زده
 و دبا سنده قبل تجیا جکاک استاده چشم بر دوا و ای بنی ن سباه و روح جکاد **رود** اکی معنایه
 کلور اولایه ارماع جویله و دارا سنده فرق بولم جوی حقیقتد ارماعوک بیرینه بر لر و داخن سینه
 دیر لر اسدی زدنال و دشت هر جای جوی بهر جوی در رودی از زهرادی بهار در پای
 و صفا لیر لر مجاز مرسل طریقه سجه بر برینک بیزد استعمال اولنور ناینا ساز لور ک کرشمی چلر لر
 سبب عشرتا ولد و غندن اوتر و عشرن معتاد فی استعمال دیر لر اسدی سببید جو آیدیم آغا
 فرود شدار ز زم زی بزم و شاد و ورور **روده** بفرسوق ساز لور ک کرشمی چلر لر **روز** کندر
روزبان فایوقایو جی فردوسی شبانه بدرگاه بردش دوان مرور زبانان مردم شان
 شخص خجی زحل بهرام اواز به سوران فلک در کمرش در روزبانان **روزگار** معروف **روزن**
بجای روزه اور و **روزی** رزق **روستا** ایلک شبن کوبلردن عبارت در **روستا زاده** اولکه
 کوبلر طغش اولایه سی وانه سی کوبلوا و **روستایی** کوبلوردن بسی **روسیج** کرطاشی
روشن کدش و یوریش اسم مصدر در رفتی لفظی و تره و عادت معنای کلور **روشن**
 فتح رایله یی اغاجی و پنجه اغاجی **روشن** ایدین که کونزک مسفتی در روز روشن و غیر لر ده دخی
 صفت و لواق اولور و ظاهر و افع معنای دخی کلور خط روشن واه روشن یکی **روشنا** اشتلو
 و نور لوا ولان شنه و مر قشش طاشنه دخی روشنای دیر لر **روشنایی** اشتلو و بعضی کربت توینالده

[illegible]

او اوق دمک اولور **دیندن** دوغلمک کور کواق اولوق **دیندن** اگر مکن معنائور لطیفی چو زیارش
 جدا باند کویست دو کویسه کوفت و پشتم بریست و تقطعاتک معنائور لطیفی **بیت**
 ای که برسی دوا در پشت چیست از علامات تیز باید دیت **دیحان** **اب** **دیش**
 نقلیه معنائیش **اماله** ایلد برت و باش قرصه **ریشه** سچا فله که دستماله و قوشه و مندیلم
 کنارنده ایدر لر و ناصور علقنه دخی نقل ایدر و طاهر بود که عرق مدینه علقنه دبه لم **دیشیده** نقلو
 حیر که کوز کوز ابلشلا ولا **عنصری** گفت بر پریشان رشیده طبل عطار شد پریشیده **ریق** آغز
 یارب عرب لغتد و فلاح الابد و انزل و نقل اولندی **ریک** قوم رمل معنائی **ریکانه** **ریکانه**
 بن مهملد و بمعنی ایدر کرید دید کلری جانور خا رشت معنائی **عنصری** کسی کرده نتوان زمر انگبین
 سازد زربکاشه کس پشیم **ریم** ابرک **ریم** مکار و کینه و رمعنا **عنصری** **بیت**
 که صودست و دشمن **ریم** کیست که نیست دشمن دشمن **ریم** جبق که کوزدن آفر و کر بکل و بند
 جم اولور رص معنائی **ریو** مکروال سلطان وکر دستور در بند این دنیا و دین **تا** کدی و دشمنان
 رازبون **ریواج** و **ریواس** اشغوق دید کلری اوت **ریوجو** آغ قوردی ارضه معنائی **ریوین**
 یوشق تیراق و اشغبه احمق **حرف الزاوی** کسر حرف دردن دمک اولور من و عن معنائی
 لفظندن تحقیق اولمشدر شعر لره استعمال و لنور **اگر** وزی با استعداد بودی **زاد** نادان شکر و
 نه بودی **زاج** قرا بویا و کوفه عورت **زاجور** نمونه در یکی **زاد** باش من معنائی
 سر و باشوا و لانه بزاد بر آمد و دیر و دول معنائی کلور آدی زاد و پری زاد یکی زاد ن لفظندن
 صیغه ماضی درگاه اولور که مصدر حفا منده استعمال و لنور نوانست **زاد** و سوان زاد یکی و عجم
 آرق دمک اولور توشه معنائی فارسی شعر لره جبق کلور و زباده لفظندن صیغه ماضی **زاد** الله الله
 نفا که یکی **زادخواست** او که باشوا و لا انا بوی اوز میه نیکم موز و دیر عجم فصیح دیر و او
 رسمدر سنه دست قافیه سنه استعمال و لنور **زاد** طوغی و طوغی معنائی و لازم
 یکی یکی معنائی دخی استعمال و لنور مستقبلا سنه دالایه قلب و لنور زاید و زانیده و دینور **زاد**
 اکلیجی نالان معنائی و ادات اسم مکان در که بر اسمک آفرین اولانور اول برده جی اولدوغنه دلالت ایدر
 کله از یکی و لازار یکی **زاری** اکله و ناله معنائی **زادیدن** اکله نالیدن معنائی **زاد** یکی طرفی بله

زای عظمی بر او تابد بر عجب غلبه و بر او معیار جالبه بردنکلو او تر نره دوع ادر لمر صحرالرده
 تیرد و ایر اکثر بر رده اکا کندر دیر **عجده** زازداری تو و هستند پس از خوردن و بن عجب
 که بازند سوزی زازد خان و کلبه سوز دخی زازد بر و حاج معنادخی روایت اولندی لیبی
 پای و افراشته اینجا چنان تو زکون بر زازها افراشتی بو معنایه لغت هم راد مهمله ابر روایت
 اولندی هم زای عظمی باندن روایت اولندی **زاسر** اول بکار قون دمکد اولور زان
 سوتر لفظدن تخفیف اولمش در مثلا کشتی بر پرده او تویش اولاکاد بر لکه اورادن قلعه
 و اول بکار او ترو مکد اولور بارجه مختار دیر لکه از آنچه بر خیزه و از ان سوتر تثنی اسدی
 زمانه بتتاده موش و رای چو آمد بهش زاسر شد زجای بوشکور ستاره بدیدم
 بدیدم زبی بدل استرماندم از حرمی **زاع** قرغه و قورغون غنیده و فارسیه مستعمل
 لغت در و بابو کک شسته سی شمشیری برام قصر دوشل زاع بکدرده شاهی دهدر سایه خود
 چون سمان زاع و بر ویش کند در دست افغان نه خامها هلد زکان فلک نه زاع **زاع پیشه**
 ابر قرغه **زاع** اولندی زای عظمی اید و آفرنده راء مهمله اید فرصی حوصده معنا عنصرک
 خوردن از اگر باندن زما ملوک زین توار بیلید و مردار بر کبی زاع **زاف** کورن دید کبری
 او تکه آغز قور کور و کور بر لک و کور بر لک و کور بر لک و کور بر لک و کور بر لک و کور بر لک
 زاف بار در مراکم بولفت هند شاه بخوانی راء عجمی باندن نقل البیدی و اکثر ارباب لغت راء مهمله باندن
 نقل البیدی **زالک** قره بویه و لحسم غوررت تعریب ایدوب راج دخی دیر **زال** قره و رسم جاکیکه
 آشی آید **زالو** سلوک علق معنا **زاله** اوچ معنایه کور و اولاکه که بار پای فصلنده
 او ترو زربنه دوشتر عجم ندی دیر **زایا** قرا کو که کوز و قنده فار کبی اوله صطو کقد
 اولور بر آرد دخی دیر و عجم جلید دیر و نالفا تو لم که او فورب نوسو کلم **زایا** فرس آلیریکر
 بکرمی سکر عجمی کون **زان** اندن دمکد اولور لفظ مرکب **زبان** **زانی** اندن صکر **زانی** دیز
زاور زمره که بحال معنا استعمال و لیسور شمشیری **زانک** بنو خلا فر مانس
 انجم و آفتاب از آور روزی کمر بسته کاند و بیچاره کان بی شوشه کاند و بی زاوران
زاولش عطار دآید بر بعضی دیر که مشری یلدوز در و هم سدل صفت لفظی و سید بر نده

استعمال

استعمال و لیسور بوکر دلالت اید بر بولفت بر و اول استعمال و لیسور آتش فایه سنده لطیفی
 خال او چون فلفلی بر آتش است با بخور شیدا اعتراف زاولش است و ابکی و اول استعمال و لیسور
 مدوشن قایه سنده شمشیری اگر بنا شرعون تو دخی و فقی بر آید از بهل جهان فغان و خروش
 بدر که تو تو نسل هم کند کیوان بمدت تو فنا خرمی کند زاولش و زاولش دخی دیر بر معاش و زنده
 انشاء الله تعالی انشاء هادی له برنده ذکر اولندی **زاولان** بو قاعو که آنوک ایامه اور رر
زاهوی خوش قوقو عماره نابید آمدت اسال خط غایب بوی غایب خوراشد و زاهوی
 غبر خوار اهل لغت یله نقل ایلد لرحق بود که بر خوش قفولونند در **زاییدن** طوغریق تولد
زبان **زبان** دلالت معنا **زبان و زبان** او دبا که زانوک فحی سی و ضمیمه سی جابزه و توقا کدر دلدن
 دخی دیر بر طبیب لوقنده لسان الحاح مکمل معروف **زبر** بو قار و فوق معنا **زبر تنک**
زبطان نبغور قولا که **زبطان** تو فکر صواش کونده انزل **زبکر** او غلا بخنلرا و بی در
 او در برین بیلده طولد بر ابکی یکادن یومرق اله او در بر بولفت کافو کضمی اید بر و مرق قایه سنده
 استعمال و لیسور اما کافو کضمی جابزه شمشیری بدخواه ترا حاله باشد کاکون غریب زنش
 باشد و المیس خیره در بادیه مانده هزار حار و خشک بی نان و نه آب مانده بی کفش و نه سر
 خورده ز سر خفه و دران سیاهی داده بر برای جرم بودن **زبکر** لطیفی کولاف زلف خیمه کانه کرد و زباده
 از دست خوارس بکفر قحت و باد و تشدید جابزه **زبک** کوبی نیم مهر باز از غدا خورده
 ای مهر باز زبکر **زج** اکلد و زاری و ناله معنا شمشیری بسی عذاب که کدون دهد و دینا
 همیشه بر فلک منتهی رسد و زخ **زخشی** ضم زای عجمی اید و راء مهمله اید که و جهله اید روایت
 اولندر بر نو و عکس نور معنا **زوت** او روق ضرب معنا متغیلا ننده نون زیاده اولیسور
 زنده و زنده دیر **زود و دوت** صفت لقی مستغیلا ننده و او برینه الف و با کتور بر زاید
 وزداینده دیر **زور** التون معنا کور و بر معنا کور و زاکر آشی آید و که رسم جهان کبر
 آنوک تورینه در شمشیری ناگه کیتی زکودش خوشید که باشد جوان و کاهی زینم عهد و زال
 سان بادا بند در که توانی بر زور **زور دشت** ابراهیم ملتندن بر او و اما موکد اید بر لطیفی
 بهل آیین بر زین و زرا دشت بشیر احمد مختارده پشت **زراغن** **زراغتنک** قوملور قایه کبر

خرج فلک مرکز بنیاد کرد. چون توکی بند و دون و زکورد **زکبدن** ضم زایل و شمشیر یعنی قنق
غیظ معنای کاهی ای طبع سازگام چه کرم ترا چه بود. بامن می ساز و دایم می زنی **زکو**
سلوک معنی **زل** اورق قوشی دیدلری بچو که اورق و قنده ایستی و قند زده او تر دیر
روزه کی بانک زله کرد خواجده که کوش. و آنچه ناساید بکرم از حر و ش. بر زنادای دونای که بدست
بانک و بکش به چندان اوی هست **زلیغن** قزو و بیکر تندی معنی شمشیر خنجر ایا شمشیر سلطان
فلک. اگر قدرت کند روزی زلیغن. زنا بقتل سوط تو کند یکبار کی ترک نشین **زحکر**
از غر و ناکس کشی اصلا انعام خبر ایز **زستان** قش قشیا شام معنی **ز میخ** سکک بد کله
فوش که عاجزی دخی دیر **ز مه** شب **ز می** و **زمین** بیر از معنی **ز ن** عورت امرا معنی
و زدن لفظ زن صیغه امر و در ترکیب زده صفت دخی استقال اول نور نای زن و پنه زن یکی یکی ادا
در جی معنی که اسمو آفریده لایق اولور آنوک فاعله و مباشره دلالت ایدر خشت زن و دروغ زن
یکی کبرچی و بلاغی معنای **ز باره** معروف **ز بر** کز که آنوک کله بالی طر ز **ز بنور**
ارواسم عام در جمع اولور اطلاق اولینور **ز بخ** اغ کوکی. اسدی زبالاد و چیز از دل سکر خشت
برون تافه سوزخ از درخت. دیگر ده از غیر و زعفران بود سیر زده از زخ و کافور و مکره جین.
زخ اکل زقن معنی **زند** ابراهیم پیغمبر عم کو کدن ایان اون صحف. دقیق
یکی زردشت وارم آرزویت. که پیشتر زور ابروالم از بر **ز ن باف** بلبل شمشیر خنجر
کلین جودش ایران بیامیج خوان بروی تو میچون ز ن باف **زندست** و **زندستا** و **زندوستا**
صحنه نشین و لفظ اصله ز ن باستا ایدی یا مصیبت کلمه لفظ اصله ز ن باستا ایدی بر سبیل
تعداد و جی لفظ اصله ز ن باستا ایدی عطفه و یا خود ز ن باستا بابت اولد قد بصره بوله
خود بابل و او را سنده تمام تبادله و در **زندگانی** معنی معنای کلمه و صیوات معنی کلور
زند و اف بلبل عترب فراینده شان خونی از جهد لاف. سرانیدن از کلور زنده و اف
زنده بیکر که قرین و میباید اسدی. بدان سان بزرگ از دما کزد و میل. بیو بختی
او بدم زنده **زند** دیری **زنده** زاده می اید فرقه معنای کلمه و بیلش و پاریش عجبی
می پای نمید بر سر فران. بالون فراخ کند و زنده. حواجه سنایی دید وقتی کیر پراکنده. زنده
نند

زند ز بر حایه زنده **زند** درت معنای کلور اولور طایفه آیدر که اکانت ایدون نکی
دیر لر انور و کلمه زنگار دیر لر نایا جگر اعو که بیک لر سیر لر نه و بلدر لر نه طر لر او تر نالنا کشو
راشنی را بجا پاسکی دمرد و غیر نند. حاصل اولور اما بومعنا ده عامه زایل و عجب اید استقال ایدر لر
ادر لر **زنگار** بر اقلیم آیدر اسدی دواست ایدر جز عجبی بیان اند و کیرده کی زنگار و بیکر
بیر در جمیع طایفه قیاد اصلا کن و غله و غله و کز اچند بر کونک لیل. بر طایغ وار در اول اغده
در لود و غیش و غنم و آکنلر و آو حق اولور لیل. بکیر الله تعالی امر لیل و طایغ حرکت ایدر کنار. کلور
زنگار جاعنی فرغ لر بر بق آرتلری اول طاعدن جمع ایدر لر و العمده علی الراوی **ز نکلا**
و کوله بیکر بغار یکی **ز نکله** چکر اغو و بر و ف و اوزه در **ز نکله** زایل و عجب ایدر یعنی چال
طنبا که صفر کیکو و کچن و قوبونکی اولور ظلف معنی **زندیدن** اولی یعنی است و قور و بنر.
بکیر زوار **زندینه** ابنوک و قور دکل و لمسی **ز نهار** کلمه تنزیه در و عهد معنی عصمت
معنی کور کال **ز نهار** زبان بر آرد تیغ و تیغ و کشت. و لیک آن همه جان خواهد و آن همه ز نهار.
انوری دامن عمر نواز که داخل در عصمت. پای جاده نوز آسب فلک در ز نهار **زو** اندن
از و لفظ ندن تخفیف الی شدر شعر لده. استقال اولینور **زوار** زندانده مجوس و لفظ خدمت
ادن شمشیر خنجر بنیم سبجی شجن را نوید نیست. خلاصه سیر جاده غار ایدر نیست **زواش**
زواش معنی دار آور مزدی حورانت را داده بهر خس. ترا بهر کرده سعادت زواش بویست
صادق شاه که مشری سعد اکبر در عطاء در ممتنع در اور مزدی خود فرس شور ز نهار
فرس شاعر ندرانه سندن انه سندن او کون و کچن و نهار و ز نهار **زواغار** اوده طهان
کافر اچند بر اولو اما مکر آیدر شمشیر خنجر زمین اتمام او اسلام عجبی و نایان زواغار
زواله بر نند که طوب یکی بر سیر و دس کرمی اوله و غلا نخله انکی اولسون و کان کرمه بولفی
اولسون و خیر زواله سیر اولسون مجوسه اطلاق اولینور اگر چه ترک یلنده خیره شایع او شدر **زوان**
دل زبان معنی زوان دیر زوان دیر بآه و قاف و او را سنده تبادله و در و هم دلو بهک بغداد
آزروا و دیا لکی **زوان** سکو لویس اقا که بغا سیرنی دخی دیر **زواه** بر طعام در که زندان
اچون و مجوسه اچون بشور لر شمشیر خنجر عاصیان کرم و رافت او کشت شنیع. مجوسه اچون و افرا و داد زواه.

زیر

زوبین سقون و سکون قصاص و غنه دخی دیر **زود** تیز سرع معنا گاه اولور که آفریدن
خذا در تخفیف چون احمد کرمانی کوز انکر محمد بری زوبیر که زنده کی نگری **زور**
کوچ قوت معنا **زور** یوقرو و زبردیر و چکا معنا دخی کلور زبردیر و زودیر **زوبین**
سکون که اندر کی که عجم قبیر **زوش** صرب قتی کوکل لود مکر اولور اسدی یکی بوز کی
نور سیده ست و زوش بنور شش کل شکوش **زوشیدن** زاده ای که غنایه کلور
اولا صود یا سود و بامنی سزوب جوق عجمی تا شکسپاه من سمن پوشیده ست خون بکرم بدیده
بر پوشیده ست شبیر کی بکوز کی لم نوشیده ست اکنون زبنا گو شم و بر زوشیده ست **زانی**
آدم طوشنی معنا کلور **زوغرا** هر دل بد کمری او ت که بیان طورق اویه دخی دیر **زوله** طوغرای
چکا و کز او بخی باشد **زولیدن** ساج بوزمق و ولیده موی دیر لاکا که ساجی بوزمق قازمق
اولش اول **زویج** نونله برنج و دنج قافیه سندا استعمال اولینور سحوق یعنی غرسق طولدر می شخمی
اسحاق کر عدل و کس برنج بنار دکر قتی ربکسی **زویج** بحالیت خمر کی نزدیک او جویم
طوبیست اکنون **زویج** اسدی و طوبی ترینیدن اکلور که باید اولاهج قافیه سنده معروفی
می زار زوی کیر خود را که خوان بخر **زویج** نباشد خورش خوانش **زوه** بای کوش و حینک قفنا
دکر لرو کله تخن زبی معنا اسدی جنان ششم جوش کردم بزه که پسندی و کوبیا زول که زه **زه**
سزند و ما مترشح معنا **زهار** قسق **زهران** مذره رحم معنا **زهر** آغو **زهره** او دراره
معنا و بحال معنا دخی استعمال اولینور تطای زهر و نذارم که بیوسم لبست تیر و کان دار دابروی تو
زهش سزش اسم مصدر زهیدن لفظندن اکثر بود در که جماعت کنایت اولینور اسدی
بریشان بمبست کازر که **زها** زهش مرد بر اندر **زها** **زها** اول سزوک که بشمعی
بر و ارجیل و سراجلریوده دکر لرو عجمی زخ دیر **زها** **زها** دولوش نسل معنا **زهی**
کله تخن در **زی** کسر زاید اما سوز زیستی لفظندن صیغه امر در که بعضی ترکیبده صفت
دخی استعمال اولینور لطفی ای بزی کر که مردم زی نه مردم خدا مر د باد عوی صورت بنود مر باشی
زی اما لایله یکا د مکر اولور سوی معنا اسدی چو ذی خوب کزید نامدار بیامد ماکر
کلمهان یار که آمد فرستاد گاه سام زندی بهوزی تو دار پیام **زی** فتح راه بخیله صوج اولن

صقور

چنور بر اکیه معنا روزه کی ای انکر من از عشق تواند زجر خویش آنشکد دارم صدمه زده زبی
شمس فخری شاه ایام شیخ ابواسحاق ای کلاه تور شک افتری انکر از چشم دشت دایم
می بر آید چنانکه آب ز ذی **زیان** هیستلو بر خیلر صفتنده استعمال اولنور شیر زبان دیر
زیب بزرگ زینت معنا **زیبا** و **زیبان** بزرگو و بر اشلو غم فخری ضایا کرست
را زارد حام ملوک زمانه خواست که نسبت کند بکاه شان خرد و شنبه شو و انهار کرد
این معنی که نسبت نسبت این در یک مکان **زیبان** **زیباشدن** بزرگو و بر اشلو اولن
زیبوت سزک زبوه لفظندن تعریب و لمتدر **زیبیدن** بر شمع **زیستار**
زیتوک شعلی و حراریه وار در اگر حق فیندوب بشور لرا لخی در جده اولور اگر بقا با صیده
فیند لرو قوبلخه حفضی فعلی اشتر بلکه اندن دخی بیک اولور اگر شرابله بشور و یا الکی سبی
بر باله بشور لرو اغری دشلو و زینه در تلر اغری دفع ایده **زیر** اشعه تحت معنا در
زیر دست رعیت **زیر** کیون که طیبیلر قنده کتون د مکر و زبره دیکل معروف در
اکثر اقلیدره اولور ایوسی کرمانده الکلور **زیر** بیان صوغان سر که صیده اصلر اول
سر که زیزی دیر لرو **زیردن** پیچ اده که مرکز عیسی تهر **زین** دیکل حیات و معیشت معنا
متغیلاتنده خذا ولنور زید و زینه دینلور **زیغ** حصیر و دوشور لرو ابوالعباس
زیغ باقان را باوشی باقان شهند طبل زن رانش اندر رود نواز اسدی زدر دخران
در دل زاغ زیغ هوا بسته از شکرواغ میغ **زیغال** قحج که آنو کله شرابا هر روز که
شکفت لا تو زیغال شکنان که می **زیپی** هر لاله بکف بر نهاده به زیغال بولفت هم راه مملکه
بانبند نقل اولندی و هم زاده میبایند نقل اولندی و هم غینله وایت اولندی و هم قابل
زیف ادب لک کاهی کی بر و زور و سیم عرضه کنیم خوشی را بکفت را دکنم نابدین مکر و حیل
زربدهم برره زینش اسناد کنیم **زین** ایر سرچ معنا و ازین لفظندن غنیف ایدوب
زین دیر شرلر دچی استعمال اولنور **زین پوش** غاشبه **زین پس** بوند نصکره
اسدی که قرنام تو تا زیم زین پس بخویم نه رازت یکویم بکس **زین کوه** ایر قشی فریون
معنا **زینهار** کله نریه در شیخ سعدی زینهار از قرین بد زینهار و قنار بنا عذاب القاره
زینهار

و عهده و حوزة عصمت نهادن کلور انوری تا خشرنگش نشود آفتاب اگر آید بزیار
 سایه عدلت بزینهار **زینهار** خراج گذار اولن که کافر ذمی معنای **زوار** کوی یوی **زبور**
 بزکله التوند و انجیل و قیملوطا ندر اول **زبوه** زایع اید سندک بوندن غریب اید و باریق
 دیر **زخرف السین** خراج که بر افیلیدن بر باد شاه کند رر **زخرف** ییت
 ملاذدا و اسلام شیخ ابواسحاق که هند سند فرستد سوی جنابش **ز** و سایدن لفظدن
 صیغه امر و وصف ترکیبی مشک و عالیله ساکی **زاکنی** و **زاکینی** یک قرح که آنو کله
 طو لوار لو عمار چون می خورم با نکی بار و خورم و زیاده و باشد خال مر ضحیر کال است
 در زوزه و نیست روی می نوشیدن کلا راج کارست جنبی خندیدن مشکل کاری که وقت
 کل اندر پیش قندیر یان ساکنی دیدن **زاج** آنوسل غاجی اسدی در و بام آن خانه
 از عود و ساج نکاریده پیوسته با ساج و عاج **زاجور** است بینه بفلد قری ایغ پارس
 که ترکیب کوک دیر انوری خصم بر بخت که کهن ملک شتم گشت که کند خدمت بخش مجید ایدم ساجور
زاختن دوزمک متغیلاتنده حازایه قلب و لنور از دوز سارنده دیر **زاد و ساد**
 ادی اولان ننه و غیره جمله بهم و طاش و قریش قفانده استعمال اولور و اگر ننه بود استعمال
 اولور و هم نقلش معنادی کلور شمس خجری برای کورت خدام در کوش خورشید زجر خگاه
 نقش طرزد که ساد بولفظ تعریب اید و بسا و دیر تصور ساج یعنی حکم بهم و لک
زاده کردن ارتق یعنی غیردن بال یک **زاد** صغوق دید کلری قراج قوش که عجم زر
 زور دیر **زار** عنبر خاص و حالص که غیر لوش و لاش در ظاهر بود که خان ساحل لونه
 بر بروک آیدر که غیر ایوسی نره اولور **زارک** او زون استکوا و یاز **زارج و سا**
زک و سارج او تلوکن دید کلری کچر چوک قوشچو غرق بود که بیل ایاغند زینهار
 مومنده بیل دیر بوکر تلکی و قشند او تلکی دیر **زک** لطیف صفای بکری ناید از وج
 نباشد سار در ننه چو سارج شمس خجری چو مردی فاضل بیزو سیم گرسنه شود چه بکرتل
 پیشتر چونه سارک **زک** لطیف زین بنمود در هر صرکچ هو بر نهای سار و سارج بولفت
 نین بجه باندن دخی و ابست اولندی **زاروج** بلجو تعریب اید و بصاد و دیر **زاد**

براق

وقف

براق و ساحتی لفظدن صیغه امر و وصف ترکیبی کار ساز و نغم ساز کی **سازاک** دهلر
سازن چرا ساز کار کاف غزیه ایدالت مقدار **سازگار** کاف عجم اید موافق دکلور
سازیدن دزک **ساس** لطیف و قیلادیدر اول قبیلک ایدلرینه جایدوب ساحتی
 دیر و ارباب نورخ ایدر زین غنچه پادشاه اولن عجم بکلرینه درت مرتبه او زر نه قسمت
 انشدر اراکلی مرتبه سی ملوک پیشداد اندر اکبجی مرتبه سی ملوک کیان در او جنبی مرتبه سی انگا
 بنان در در دخی مرتبه سی ملوک ساساندر **سال** بیل الف و نون جمع اولد قده بر باد دخی زیاده
 ایدر سالیان دیر کمال صغایه ماه و حور اخرند هر کسی بهم ای خدای داد جمع بهم نغم آن سهره اسالیان
سالار معروف نظامی سابقه سالار جهان قدم رسل پیوند کلوی قلم **ساله** باش سن
 شمس **سالخدا** صاحب طالع دن عبارندر **سالخورد** حق باشمش **سامان** بونیه
 سامان بونوز کال صغایه و قش است دلم را که سامان کرد و کار در یاید و از کرده بشما کرد
 و معیار جمالیده اشوک انداز می و تصمی سی و سنور ک نشا به شمس خجری جهان کنه سر و سامان بد
 از و قایع دهر ز سر گرفت بهر عنایت سامان و عقل عنانده دخی کلور **ساختی** سعدی بیت
 کامران دل که محبوبش هست نیکبخت آن هر که سامانیش نیست **ساون** او زانند اوج قراط
 در و دیر که بر بخت غبار **سان** شمس معنای نقل اولندی و عادت و خوی شمس نقل اولندی
 حق بود که وجه و اعتبار معنادر که بر ننه احوالند ملاظط اولور اسدی نادر جهان بکری بال شکب
 فراز بست پیش از پس هر شب حواجه سنایی عقل کل را بسان بام شناس نردبان پایه سوی بام جوش
سار خراج اسدی شد کننده نزد بکش از باز و زدی بار سنج و چهل خروکاو والتون
 او اخته دخی دیر لطیف کیرم که بکیری از جهان سا و با خود بری ز نتر و سا و سا و بدن لفظند
 صیغه امر و وصف ترکیبی **ساون و ساون** کلمتر کا جنه بق و بدرک قور لر عجم قعه دیر
سایدن در بیک و ایک **سایه** کولکه **ساییدن** در بیک و ایک و دخی
 بر ننه در یک **سپار** او آلتی مناع البیت معنای فرخی مهانه جوید بر مال خوشنخت خرن
 کزین اراج زینر ست زاندر ایدر سپار و ما و را و التدر افیلند منکنه که چنده او زیم صغرله اسپار
 چرخش شمس خجری پرست ساغر لاله ز باد صغایه نذیره رنج قرابه بخورد زخم سپار

سالوش
 یاد جلد دکلور
 معنای در دکلور

ساختن از کمال صغایه

ز عدل است که با این همه زرو نمره. بیاض نرگس سرست خفته است ستان. و سدن لفظ
صفه امر و وصف ترکیبی دستان و بازستان یکی و ادات اسم مکان در که براسمک آخرین
اولانورا و لیرده. چنانچه دلالت ایدر کستان و درختان یکی **ستانه** دیگر کوی
کوزی لطفی دعارف ستان هنرست. دانهاء معارفش غرست **ستاوند** دکر
او زرنه یا بلشت بوجه یایای لطفی. بیچین ستون یک ستاوندید. معنی
لیکن وی نابدید **ناش** او کشی اسم مصدر در ستودن لفظن **ناشکا**
قصیده تشبیهن مدح انتقال ایدر جگر عسری بنام و کنت آراسته بادا
سناشگاه شعر و خطبه ناختر **سبر** یوغون و فالک **سدن** المی مستقبلا
الف نون زیاده اولور ستانده و ستانده دینلور **سربانکر** برآید راصله ستور
بانکر ایدی کثرت استعالمه و او تخفیف اولندی **سردن** بولکر تخلیق معنی **سکر**
بیوک مکرا لور بنوک بزرگ را سنده فرق بوکه بزرگ عامد رجته ده بیوک اولند دیر و برته
ده بیوک اولند دیر لور بنوک بزرگ یا سنده بویک اولند دیر لور بنوک خاص در انجی جنده ده بو
یک اولند دیر لور بنوک بزرگ را سنده فرق سابق شرح اولندی **سزکر** استرکر معنادر
شمخری ز شوق اگر شری نباشند هزار طفل برآید بهر می **سزکر** سزکر قمر اولن دشی
که فرنده یوا ولیه و دیر لور عیم اولن دشی که هرگز طغریه انوری زانیدی خاطر بنم چه بود
چون از نیجه خلق اینجا سزوم **سکر** بلی ایجه باریکر **سز** او تم پیش جور معنی
سز ظلم **سزناوند** درک زرنه یا بلشت بوجه یایای طیان جهان جای بقایست
بابانی بگذار با یوا ایجه بری ریخ و بکاخ و ستناوند. گاه اولور که تخفیف ایدر و لکی نون خذف
ادر لرتاکم اشتها دی ایدر اولندی **سزبه** قوی و زورلو فردوسی از ابرینان برتم
کینه خواه دلیر و سزبه هر زرمگاه **سز** اوج قات **سزجه** الیه کزکن بدکلی قوشجفر
ستودان سند قبر معنی اسدی چنین گفت که این حصین جای شکست ستودان فرج سیامکر دوست
اسدی طوسی بویته سند معنی استعالم ایدی زبر که سیامکر کند و زمانده پاکه بن لردن نقل اولند
اما منخبند کافر سنده سرد بویخصیضا ایدی و هم معیار جمالیده دخی شمشیری کافر سنده تخصیص

ادب بشوینی انشا ایدی بکن سنده کاشمر که جان داد بنا شد جای او غیر از ستودان
ستودن اولک موج معنی متبلا نند و او برینه الف و باکلور ستاید و ستاینده دیر
ستور طوار اسم عامد رجیع درشت بیلور. اطلاق اولنور **ستور** اب طبق علفی که طور که
لکینغده بلور **ستون** درک عادم معنی **ستوه** سرکردان و عجز اولن که لطفی **سیت**
چوکر دبار جیره خرو. بماند چکنکاش افر **ستوه** گاه اولور که او تخفیف دیرسته دخی دیر
سینی بولادیکی برقی دمور در سویی کند و بر جگرش بوران دخی دیر بر بوسگور زمین چون سنی
و آب رود. نکیر و فرار و نیاید فرود. و معیار جمالیده شمشیری سکوا و جند و عصا و صنه برکانه
کدری دمور دیو نقل ایدی و اشوینی انشا ایدی. شاه ابام ابواسحاق. ای کلاه تور شکر افش
انکر از چشم دشمنه دایم. میز ایدر چکنکه آب زرنی. آب در خلق بدسکالانت. عجب ست از غی شو
چوسنی. بولفت نوند دخی روایت اولندی **سینج** طغز اولن سنده فردوسی خم آورد
پشت دستان **سینج** سر ایدر. برکند مقادی میخ. شمشیری بسی شیخ بود قصه بن مشیداران
که هست معدلش چون قوی و **سینج** **سینه** آلتی بچق درم استیر لفظن تخفیف و نشر
شمخری. هادش بکی پیشر لکینش. بیکل فاقه نیست نیم **سینه** سزیدن لفظن
صفه امر و وصف ترکیبی اسم مصدر دخی استعالم اولنور جدل معنی لطفی ای بکر بکنر و خوک **سینه**
این سینه نکیرت چه **سینه** جدل بدن که کرا و نکودیر لطفی سینه چه وصف بدست اند
سینه بمقصود خودی **سینه** زای عی ایدر ماحول که جلاد ماسور که جلا بکر التکر نذر
نفر ایدر **سینج** دیر **سینه** جدل انکر **سینج** طغز اولن سنده بولفت هم را ایدر و
اولندی و هم خایله شمشیری **سینه** کوهیم خزیه کوهیم. چه غم از هست بر فرازم تیغ. بچو سزوم
ز مهر آزاد. سرفراز و کثاده دست و **سینج** و داغ باشند دخی دیر **سینج** قانلور که یعنی
سینه جراحه چند. اربکه دشمنان رودکی گفت فردا ریشم و را پیش تو خود بیا ستم از ریش تو
مرو فی بجلد ل که من از فرقت تو باور کنم. چون جراحه که بد و باز خود رکر ستم و معیار جمالیده اول
چا اکر آید رنخ بولش اوله و قایه ایدر که دشمن اوله شمشیری **سینه** بوسنه برم دیر خصم
کشت چیم خدوش بچو ستم بولفت هم شمشیر مملد باندن روایت اولندی و هم شمشیر باندن

موقوف اولن شهره عربچه سرود دیر لر **سر ز نش** باشم قافیه اسم مصدر در توبیع
 معنای **سر سام** اول مرض در که دماغ بر دسی شش صامور صامور سید **سریش**
 بر بخوک که عورت لر بولرینه طولر متعنه معنای **سر شاخ** حروج اغاچی شمس فخری
 برای ستغ بنایش فلک سب و ام فلکد و کرد بدان راست از ایدر شاخ **سرشت**
 طبیعت و سرشدن لفظندن صیغه ماضی **سرشتن** بو غریق متغیلاننده باز یاد اولنور
 سرشد و سریشده دیر لر **سر شک** کوز یا غولی شکر معنای و آزاد درخت اغاچی که قرالوغ
 مایل ساغ اغ کل لری اولور و الیکه بکی باغی غشی اولور و او دقوغی شراره معنای و بر سبیل
 اشغاره بغور قطره لرنده دخی استعمال اولنور کویاکه بولونک کوز باشد مجموع معنای و نده
 فتح را بد در اشک و شک قافیه سنده استعمال اولنور **سر طاق** اولک عاتة تحریفی د ب حوق
 دیر لر **سرغبی** سرنا انواعدن در بونیزدن دوزر بر چلر لر اسدی زهر سوهمی کوس زرین
 زدند دوزر یار وینده و سرغبی زدند **سرف سرف** بلیه دبد کلری و کسرک عتله اطلاق
 اولنور لطیفی ز سرما سرف سرف قنادم اینجا علاج سرف سرف کن بجانه **سرفه**
 او کسرک معنای **سرفدن** او کسرک **سرکش** باش چکی **سرکشته** باش جورلش
سرکن نرسن کمره دخی دیر لر تقریب بدوب سرفین دیر لر **سرکن کردان** طکولان قور دی
 جعل معنای **سر م** فجا دبد کلری اوت **سرما** صوق وقت **سرموزه** ادک و زرنه کبد کلری
 بشق بکینه بریر و ارجق انچه قدر لر و پاک دکلر و تور لر **سرمه** سرکن دبد کلری کوش
 که تقریب بدب سرف دیر لر حق بود که سرف سرکن دکلر غیر **سرنا** بو زار مع اوینی
 که بعضی برورده اکا سرده اوینی دیر لر **سرنا** ختم سینله و کله لر عاتة غریب بدوب ضرنا در
سر نجام صوک اوجی دکلر لور حافظ بنیر ازی بهست بنست مرغیان خمیر خوش دل باش که نیست سر نجام
 هر کمالک هست **سرنه** اکلهج دید و کلری اوت که صرامش جنسندن در کوی و بیبر اغی اولر
 غمی اولور اغاچه طولا شور قور در طبیعت فتنده اکوت دمکام و فدر و کور شجیلر و ک بند مسی
 که عزیمه شغریته دیر لر بولغنده رانوک فتنه سی و کرسی جابیه و سرنه فتح را بد اعلام رجالدن در
 اسدی بدرا و رابکی پوز نامش سرنه که زحش ز پولادی کردی پرنه **سرنک** سرکن دبد کلری

اوت و سرنک

اوت و سرنکیدن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبی و اسم مصدر رانوک فتنه سی جابیه و کرسی
 جابیه **سرنک** بر چولشقی یعنی سوزله قرشوا و لب بر برینه طولشقی ابر شمشک **سرو** بونیز
 فرو قافیه سنده استعمال اولنور **سروا** یلان سوز و یلان قصه اور مزدی چند کنی و عدل
 دروغ هم چند چند فرشتی توجیه بامن سروا شمس فخری علویایه قدرش از ان بلند ترست
 که فکر محوینی اندران کند سروا **سرواز** بشی اچ **سرو د** ایروضا و غنا معنای **سرو دکن**
 برلق تغنی معنای **سرو** باشکش **سروش** فرشته و فرس ایلرینک اوت بدخی کوی **سرون**
 اوج **سره** فتح سینله کچرک فیه و هر نشنه نکر مقبولی و طاع باشند طار بول غنیه معنای
سره ختم سینله بر نوع این قابیر و ایدن او ز لر و بعضی سید در دیر لر **سرجنک**
 اولک غیه برنیک و زرنه حواله اوله یورث سور جری باشلرینه و یایه باشلرینه و باشلرینه
 طور ب ارغاد اشکلر و بونکرک مثالی کسنه لره اطلاق اولنور **سریه** فتح سینله لفظ عید
 تحت معنای و صلابه اغا جنه دخی دیر لر منیت او زرنه و ایلجی متیل و زرنه اوجی اران دیر لر
سریه کسر سینله لفظ فار سید را بنکم شمال قوس فرجه معنای **سریش** سر اغوش معنای در **سریش**
 کسر سینله و لکه عاتة تحریفی ایدوب جویش دیر لر **سریشم** بیکم طونفال دخی دیر لر **سریق**
 اوج **سرون** دیر لر **سریق** برلق سرو دکن معنای **سزا** لایق **سزاوار** لا یتلو
سزیدن لایق اولوق **ست** کلشک ضعیف معنای **ست** لایق اولوق **سطل** صوصق که بکار
 سدن ا نوکلر صواجر و حامله طولتن بقردن و اعجن طاسه دخی دیر لر و سایلر و ک آت سور قلی
 قاب دخی دیر لر **سخر** کویا کوا و نی که کلوک دخی دیر لر بر نه در لوا اولور **سخری** زنجیر
سخر فتح سینله بر در لویا بودر که اوی او پل و زون پیر لر عجمه ارج دیر لر **سخر** ختم سینله
 دمور لوبه یون معنای طبیعت فتنده قوباد مکمل معروف در **سخر** غار اتوا بنده بر بروک ایدر ندیه
 ایلر پیر لره کاشیت اولنور پیر سغدی دیر لر تا کم عربده بخدا قلیخته نسبت اولنور شنج جری
 دیر لر فردوسی بهومان جنبی گفتن معنای **سخر** که بر نایدا ز خانه باز جفده **سخر** حاضر و متا معنای
 لطیفی چشم بکش و سخره باشلرها که بکار ناکان آید **سخری** بر نوعه قلبه در کر عجمه بقیلد دیر لر
سخر اوزون تولوک بر تسی معنای عین مع ایلد کافیه ایلد ایکه جملد بیلد مروی لغتدر **سخرال**

سعی و فوز و فند و کوک و باداموک فابغی **سفالین** سنبه اولان قب قباقی **سخت**
 فتح سین التفت و رفت قافیه سنده محکم و سق معنای کور فردوسی نگه کرد رستم بدان سرفراز
 بدان سخت جنگ و کابیه را **سفت** ختم سینده و موزاسدی کی ناجدار آفرین کرد و گفت
 که زور اینچنین باید وبال **سنت** و سنتی لفظدن صیغه ماضی **سنتی** دلم که نیت معنای متبلا
 فابیه نون و یا کتور لر سینده و سینده دیر لر **سنت** صیغه اسم مفعول در لغت دیگر اولور
 و اول سینه که بر بدن بریره کشکد لر لر شهر خجری شمشای که بر خدمت او همیشه
 پشت کرده و ن سینه باشد ز مردم دایما سوی سماوات دعای دولت و سفته باشد
سج و **سجی** دو ملک حار و انهر اقلیمده بر لر و اجنی و بر لر و آنوکا شراب ابلر ابو المثل
 نقل اخوشه انکو و یوسا و غریغ بلیل صلصل اشکر بر دست عصیر شمش خجری **سخت**
 ستم را سز نش مکر و عدلش که خور دست ز فلان بالیزیکر **سج** **سفل** کسر بنده
 و سکون فایده سفل لفظدن تخفیف و تمش و تصرف او تمش در قاعده عربیت و زرینه و نی
 لغت در فارسیده شایع او تمش در بد کمر و دون اولنره دیر لر **سند** بوزر که حرمل مثنا
سفيد آغ عارضه اطلاق اولنور و معروضه اطلاق اولنور رنگ سینده و سفید رنگی
سفیداب اسفیداج سیداب معنی **سفیداب** بر آتش آید در تعویب اید و ب سفید باج دیر لر
سقط هر سینه که خراب و ترک اتمالوا و لا فارسیده و ترکیده استعمال لغت در **سقوطیا**
 محمود دید کلری بیرونی دارد و **سنتور** **سنتور** قدم بالی که جاعه قوت و بریکه چون استعمال
 اید لر و دیر لر که غشخ طوغر جوق تورده قله سنتور دیر لر **سک** ایت **سک**
 ختم سنبیل بر نوع دارد و در خوش قولو ملوک تازه سندن عصاره طوتر لر و عادت لر ندر
 که مشک دخی فتر لر سک مشک دیر لر و بعضی را مکی مشک در سینه طولدر لر اندن خوش فطوط
 سکر جلود دیر لر و بعضی سکی صویا اصل لر مکی آنوکا بوغر لر سکر الماء دیر لر و بعضی مشک دیر لر
 منزه افسله و جوق طوغر لر را مکی بوغر لر سکر اگر اش دیر لر سکر اصلی بلوغه ماز و یله فوما قورنی
 عصاره سندن جلع سکر و زر لر آنوکا اش **سک** کسر سینه سکر اسدی بهر سو سکر نش
 و داروی تیز بریزند ناز و کبر و کبر **سکایه** قند ز دید کلری جانور که صوابتی در

سکاج

سکاج خربور که جند و س دخی دیر لر **سکار آبیخ** تنور دن انک جوق جنکال **سکارو**
 دیر لر که چور که آید و دیر لر که بوغاج دید کلری انک که کوز کول اهنده بشور لر غریغ میلدر لر
 جوق بود که سکار و اول انکدر که بهر جوق قز لر را و دیتوب قز لر را و دن کدر ب خراطولدر لر
 بشر انک اولور اول انک خیره و طلمه و میلدر لر و بارجه سکار و دیر لر و اول جنوره مکی دیر لر **سکال**
 ایت بوغی شخص خجری بلایه ایلای برای دیده اعدای خسرو بود برج در کفر اسکال برای پیش
 خصم می کند راست دعا کور می خوب از **سکاک** **سکالیدن** صنوصنق خیره استعمال اولنور
 و شرده استعمال اولنور انوری چون فلک کالدت جز نیکویی بهر کالت ایدی کویسکال
سکبا اکشی آتش تیر بادب سکباج دیر لر سیکر با لفظدن تخفیف و تمش و بهم سیکبا
 دخی دیر لر **سکینه** خیاب شکو بر و توکل بسی در او توکل طلب کتابلرنده منفعتی منقول و کلدر
 اما بسی بلطف و جلا و سخن در جوق در لو منفعت لوی وارد در تعریف بدوب سکینهج دیر لر
سکر کافی عجم الی بر نوع اوزون توکو کر نه در عین معی اید دخی بجی بدلنده مروی و منقول
 لغت در **سکر فیدن** طوار سر چک عتور معنی **سکر** معروف در کچر جفتدن عبارت در تعریف
 ایدوب سکر دیر لر و اوزانده دخی استعمال اولنور سکر به صغیره و جوق و قبه در سکر کبره طغوز
 اوقید در و سکره مطلقه التي استاده و دخی بر استار که بی در **سکر** بر نوع مخلوق در ایت
 باشد و ایت اعز لو و غول یوزلو و سچی قز لو و طکوز آرو و فیل و قلو و یوز لری صار و و کوه
 لری حیوت یکنده قالون جزیره سنده او لر لر **سکفت** خداوند جرخ بلند بیکتی که دانشمردن که چند
سکلابی سکایه معنایه در **سکیم** هر غده که اسکی خاملده و اوقید در کجیله ارنه دکی اوستدر
 او تر شکیر دخی دیر لر و طبیب لر قنده این و رادن دکی معروف در **سکندر** بر او یون آیدر که
 غریغ حتی جعل دیر لر بر دیر لر دایره جز لر را و رنه سنده بری طور دایره نکر طشره سندن بکچوب
 چور طور لر را و رتاده طور لیه او لر لر و ادرنه طور دن دایره فقر سوزن هر قفسی دیر لر
 آنوکا برینه دایره اهنه کبر **سکنور** ایت اوز دید کلری او شک طیبی قنده عینا ثقلب
 دیر لر **سکینه** بر نوع اوزون توکو کور بود اسدی که نامش سویی در ی چون کشی
 یکی سکنه خوانند و دیگر کشی **سکیندن** صوجق یعنی آت و فتر آیه او کب بیلرین یوقار و قلدر یق

قوم مشا **سل** فتم سبند او بکن شش مشا **سل** کسر سبند انچه اغری دید کلای علت
 که باشند نیز خلط او بکنه و کولوب جراحی ایلرا و کور و را بر کور را شغدن اسماء فاقه
 اولور **سلفور** جو بلوک **سلم** او غلان تخته سی **سم** اغز لفظ عبیدر فارسیده دخی
 شایع اولمندر **سم** فتم سبند اکی معنایه کلور اذلا طوارک طبغی ثانیاً بردن کسمه او که بولرد
 و کویلرد، مسافر چون ادر لر شمس قمری آنک پر خیزی حد در جهان حانته کرد و رباط و پول
سم قو غلق او یکه سولر اولدوغی بولرد، و ستر قلرد، بتر **سماروغ** بر نوع اغ شتر در
 باشی میری بکرده بکی **احمد** مشوری کر تو بردوغ من آروغ دسی من ندیم و همت جنبه سر شجوه
 سماروغ بود **سمانه** بلدر جین دید کلای قوش **سج** و **سج** نقب که بر التده قلور او در لر
 شمس قمری بدان رسید ایا دی شیخ ابواسحاق که چشم ابر بود ایم ارجیا بشی **سج** ز بیم تیغ جهانگیر
 و فتنه سوزش ظلم برون نیار دسر بکیزمان ز کوشه **سج** حکایت و فقه افسان مشا
 شمس قمری کسری حمدی شیخ ابواسحاق که بعد است در زمانه **سم** بر نوع آغ چکدر
 پیغمبر چکدر بر انوری خیال نغم و کردون همی بخش خیال چنان نمود که از کشت زار برک **سم**
سمند صار و رنکوات و دید لر که کلکون **سمند** و **سمند** کلر بکی بر جانور
 و در لر دوردور کلای وار در اکثر بود که کلکون اولور و شیل اولور و صار و اولور او دانه کز رنکالر
 بولور دیر که آنک توری اولور آلور اگر در لر مندیل برار لر کیرا و لقا و ده بر خور لر پاک و لور
 کر کدر هر کز نیز **سمند** ارشته آشی اطریه مشا **سم** دیوب که بویند رف
 او کوزک بویند آنک کلر بلر و جلایه لوک ایلک هرش در بخت آلتی **سنا** فتح سبند لفظ عبیدر
 نور مشا شیخ سنا بی اکا نسبت او مشد **سنا** کسر سبند بر اوت آدید معروف ابوسی مکن
 کلور سنا مکی دیر **سنا** صونک صیفه بر که او رد یکیلر بلر عنصرک ما بچو نان کشتی مار سار
 که لرزان بودمانه اندر سنا **سینان** سکود موری عریده و فارسیده مشعل لغت در **سنب**
 فتح سبند بردن کسمه او که بولرد، و کویلرد مسافر چون ادر لر لطفی بار بار من چه جرم حاجت
 چه دنیب که برانیت خانه جز **سنب** فتم سبند اکی معنایه کلور اولا طوارک طبغی ثانیاً
 بردن کسمه او فتح ابی دخی روایت اولدی بولغت اکی معنایه بله فاعده مفرده او زر نه نون ماکن

بادن او کدن میبه قلب بلدر خفیف ایدوب آخزندن بای خرف ابلدر باشد بر لغت دخی اولدی
 اکی معنادن بد استمال اولدی ناکم سابق بیان اولدی **سنباد** اعلام رجالدن در اسدی
 پس صف بیمار و سنباد داد کبکی که بکدر ابر نشو داد **سنباد** بیم بار دید کلای طاش که
 که تریب ایدوب سنا فح دیر **سنبان** صیفه بالغه در سختی لفظندن دکنی دکنی لور و مهم علام
 رجالدن در اسدی سم اسب سنبان کر دپست کرم کرم در اگر امون شکست **سنبله** هر نشه که بند
 ای باشی بکی اوله سنبیل و سنبیل دیر طب کتا بلر ندر که سنبیل ذکر اولور و اوج در لور و به اطلاق بر سبیل
 هندی در که سنبیل طب دیر و سنبیل عصا فرو می دیر بر یونان دلخه نار دین دیر **سنبیل** رومی در که
 سنبیل قلیطی دخی دیر فرس بلخه نخوت دیر لم جد و ک و تنوک بر نوعی در حقیقده بک سنبیلکی بو قدر
 رایج سنده و زموینده سنبیل هندو به بکزد و کندن او نزو سنبیل دیر بر همان کوی استمال اولور و جیجی
 سنبیل جیلدی بر پیرانی و بود قری بوغاد کشته بکزد راندن کمرک اخلین حش و دکنلو دکل فر کوی اولور
 اکی و دخی زیاد، قوسی کویکل اولور بلدوری و جکی ویشی و لمر کوی استمال اولور بوکا سنبیل دید کلای
 رایج ده و فعل ده مشا بیتی سبندندر سنبیل لفظی و نار دین لفظی که مطلق ذکر اولنه سنبیل هندی مراد اولور
 بولم قنده نار دین لفظی مطلق ذکر اولنه سنبیل دخی مراد اولور **سنب** کسر سبند او جه سرون مشا شمس قمری
 بزمانش حیوان و انس و پری، همه داغ دارند بر سنج و غنج **سنب** و قلیق پیرافنه دخی دیر **سنباب** بر جانور
 در سنان بکی قیر غی اولور در سنی کر که ادر لر کور که سنجی به بر **سنب** اکده دید کلای باغ غیره مشا اکثر نور
 عیشه اطلاق اولور **سنب** بر نوع کل در عقیص داد اندر داد سنج بوی بوی بای کلکون سنج بوی بوی
سنب کز کانی غناب **سنب** سنبه طوبخی آلت فردوسی خرد را و جابزه اسمی سنج او در اندیشه
 سنبه کجدا و **سنبیدن** طروق وزن معنایه **سند** کسر سبند پنج حرامزاده معنایه **سنبیدن**
 ای سبند حواست چه نشی تو بر است چون خوشی را کند مرد سخر و بر اقلیم آدید معروف **سنب** شمس قمری
 سوی در شمشه اعظم جال دین کوبا و رندوسا و بسر شاه هندو سبند بعد از حراب ملکست مردو
 فلک کند اثبات پیشی شرع که هستند مرد **سندان** او رسک دم بیلر و ک و قریخیلر و ک و
 جیو او دانی اشیا نکر آلت ندر عریچه علان دیر **سندر** کس که بر اکی بر پیشی در الا که بر بادن
 یشرق طادنده اجلفی وار در طبیعتنده خار و یا بسج ریوستنده که بر یا بونکله بر ایدر اصا

ضارنده اکو کرک در بلکه که با بعضی طبیب قنده بار دو یابس در عجبدر که برینک بدلنده
استعمال یدر لر بلکه اکثر طبیب لرفرقا الیمنلر **سندره** بیج حرام زاده متقا غواض بیت
سرخ چهره کافریه مستحل ناپاک داره زن کرده و زنی ناپاک زاده سندره **سندل** بشمق کفش
متقا شمشیری چرخ بر سندی مهربند چون کند شنه زبا برون سندک **سند** یوغون
وقتی اوسن غایط که یانه وار جق زخمده کلور لطیفی صد سنده سرازیرا کونست همی آید کسیم
خور و کوبی در رفت سر بالا **سند بان** بلوط اغای حق بودر که بلوط انواعندون پیرنار دیکله
شهور در اغا جوک آیدر **سندل** طاش **سندل** قبلوبه **سنگجه** طولوک هودان
نفرنگر متقا **سندل** قوشوک چکر که قانصه متقا **سنگسار** طشیلر جم انگ فرقی طاعت نو
چون نماز ست و هر انگ کنی غاز سیرکسونا فت او را کرد باید سنگسار **سنگبویه** اوزم چکر کیندر
ن بویو چکر غجه دانه جوک لدر طبیب قنده معروفه دویدند سرکه اید اصلدر در مرکوبه و چند
و بهمه طای در لر اعین اسلر طین دخی دیر و دیر کوا و دگ کوزیدر **سنگلاخ** طشلق یعنی طاشی حق
اوسن بر **سنگم** جز عددید کلر لدر قراج چکر که او جملدره واسکی خاملدره ارنیادک او تر شنگبه
دخی دیر **سنگور** قاعیلر وک سلسی شمشیری فتای نوات در بیابان برای تشنگان ست
ست سنگور **سنگه** بر نوع اوزون کزیده در شس و سغ و سکر دخی دیر **سند** فتح سنی ایلر عریجه
بلد مکر اولور سال متقا و قاریچ لنت مکر اولور شمشیری شهر و اسبوع و سده مانند روز میکنند برین
جایست **سند** بر نوع فنی و مورد در صوبی کند و به چکر سنی و تا فصلنده شرح اولندی **سو**
جهت متقا که نیکجه بکا دیر لر آن سواول بکا این سو بویکا و نور متقا دخی کلور شمشیری
نه و خوشید بر کردون کردن همی کبر ذرای و روغنت **سوار** اتلو **سواره** قطره
دید کلری اوت **سونا** بکچک متقا و آزانده متقا طوسی عبدیتدر فرقی ایچ کدوسته
و ایچ خواهد کرد ستم اندک نماید و سونام حکیم قظر لدر از سخا سونام باشد نام غمی پیشتر
فر کرم نزد تو باشد مدحت سونام نام شمشیری خسر و ملک بخش بولسحاق که جهان پیش او بود سونام
سوغتی کونیک و کوبند در مکر لازم و متقا یایک دجله استعمال اولور شنبلا نده حازه قلب اولور
سوزند و سوزنده دینلور **سوغته** صیغه اسم مفعولدر و هم قاذو کبیر کوبند در لر انوک اوزرینه

چقن

چقن جنوب و دجزلر **سود** افی ریح متقا و هم سودن لفظندن صیغه کما فی درگاه اولور که
مصدر مقامنده استعمال اولور بی باید سود و می تواند سود یکی **سودن** از مکر دخی متقا و ل
یو حق لیس متقا و درنگ تطلبه متقا شنبلا نده و اواله قلب اولور و بریادخی زیاده اولور
ساید و ساینده دینلور **سور** دو کون کدر لوب عشرت ایدر لر و عریجه بار و متقا کلور
که بر شیری چپ چوره احاط ایلر و او که ارتق متقا کلور وادی همزدن دغشدر **سوراج** دلوک
سور بر نوع قزل کولدر سر و تاز و فرج بخش و هم قرا بویانوک فرزانه سوری دیر **سوز** سوغتی
لفظندن اسم مصدر در صیغه امر و وصف ترکیبی در لطفی ناخودی رخت بشو و ناز
کار منشد بدو و سوز و کراز سعد سیاهی ساقیا از روی خود امشب چرخ بر فروز در د لزم
آتش دیکر که هسنم نیم سوز **سونا** صیغه مبالغه فاعلدر آجعتن دکر اولور و معنی لازم نظر
ر بشما سوزا دیر یعنی غایتده آجغن جراحت و سوس چن بار و کوبند در دیکلری چپانه کدودن
چغریچ حقه دیر و بار سجه سوزا دیر **سوزش** کوبنش سوغتی و سوزیدن لفظندن اسم مصدر
سوزن کنه ابره مفسانه **سوده** سغزه که جابوق دخی دیر **سوز** اوج مضافه کلور
اولا طبیب لطفی نوشه ملک قهر و ملک سوس سعادت یار و تحت بخت مانوس نایب
بشی وار ویدی دلوک دلوک دن قور جوغر ثالثا بویان دیکلری اوت که طیلر قنده کوز
مرضند و معنی لره استعمال اولور لر عر السوس و اصل السوس دیر قندر لر سوسنی قوام کنور لر
قور و کدر رتبا سوس دیر **سوسمار** کلر متقا شمشیری ظلم در تبا م عدل و رأفت
ماند در سوراج غم چون سوسمار **سوسن** بر او تر معروفی چکر کوک اولور و واخ اولور کوک
چکلوسه سوسن آسمانگون دیر لر تقریب یدوب سوسن آسمان بخونی دیر لر و بنوک کونک
ایر سادیر **سوفار و سوزال** اوج کوزینه دیر لر و کنه تک و جوالدوزک بر دس دیر لر انوری
ای چو مرقت هزار مدخت کوی ای چو کفر هزار خد متقا **سوز** نا چو نیرست کار و دست تو
بی زبانت قصم چون سوفار شمشیری نفاست از ملک ملک چون شهنشهر نیرست و چمن
عدل یچوشه نهال چون غرق گشت نسیم تو جانهای گمان بغیر نه کرفت ایچ درد مان سوزال
سبیکه بیبا لظندن و کشنده دو کشتن چوقه **سوزیک** بلی لقمه که در خوان تو خورد آن مسکین

سوز خوار
سطح یا معدی
سوز

سوز
بر نوع کلدر

سبکی سوخته ز رخسار و شش کنون **سوک** مصیبت مشتاکلور اسدی کرسنی بنکام باکو
 و در ده به از خنده ناهنگام سرده و بغدادی که دار به نوک باشی حوشه مشتاکلور بخارک
 اندام دشمنان تو با تیر ناوکی مانند سوک خوشه چو باد آزد و کوسه و لن کتبه سوک ریش
 دیر **سوکند** آن دم و بین مشتاکلور **سول** دو انوک طایفه که عریج فرسن دیر بر و غیر جانو
 رلر ده دخی استیال اولور **سواج** سنایی آه یکی غیروان دکر خرسول این سوم خفوان چهارم
 غزل **سول** میان که انجمله آنو کله بر مور سر **شوم** اچین ثالث مشتاکلور **سومان** چینی ولایتند
 بر بروک آید **سوش** اکی او اخی برار **سوتان** ایکه و درنی سنن مشتاکلور **سوسه** و **سوش**
سوسه اکی او اخی سوش و برار **سوسه** اوج ثلثه مشتاکلور آفرنده کی هاء علامت فتح در تلفظ او
 و هم بنی فتح صریح ابله تلفظ او نیز بلکه کسردن صکره اماله ابله تلفظ او نور خنی اکثر بودیر لرد اشیاع
 باید تلفظ اولور **سپای** و **سپای** ساج ابق **سدر** دو قوچین ادبونه **سهم** عربده اوج
 کلور و نصیب مشتاکلور و او چکلن اوج مشتاکلور و فارسیده قورخو و هیبت مشتاکلور اسدی
 و شکسته اشیا به شاهی چو این هر نبود نباید **سکین** و **سکین** قورخو روزه کی **سیت**
 سویی و در با کار و این کش زان به بد و اندر **سکین** **سکین** قورخو **سپی** طرد
 و سر و دهنده استعمال اولور **سی** کسریجه و یا و تلفظ اولور و تو ز ثلثه مشتاکلور **سیام** بر طاع
 آیدر ما و اراء التهر طرفه متع فرا سانی عزم آن کی کسری شمشیری کرسنه بر آورد می
 از به خشت زکوه **سیام** بناید ز رای روشن تو **سیدی** سهرار بر تمام روزه کی نه ماه **سیام**
 و نه ماه فلک که اینست علامت و آن پیشکار **سیاه** قره عارضه اطلاق اولور و معروض اطلاق
 رنگ **سیاه** و **سیاه** رنگی که **سیاه** قره باغ **سیاه** روز قرا کو نلود مک اولور **سیاه** کاسه بخیل
 دن کنایه در ترکیب از غار دیر و کاسه مکله معروف در **سب** **سبیا** مرکب بالی که ایندن
 مرکب کی سینه خور و نوک بعضی سکو کی در زبد البحر دید کلری کوزاد و به سندن شدی کرمان طیب
 و صبارله سقلمزده بو آله مشهور در حقیقت زبد البحر بود کلدز بو نکر آدی حقیقتده سان البحر در
 زبد البحر غیر در **سجید** بر فانی یعنی متبا انک بسجیدن مشتاکلور **سج** فارسیده هر شش بر نشی
 سخر لرا غدن اولسون و در مور دن اولسون مجموع سنه سیخ دیر و اوج او زنده کباب جورد قلمی

سوش

سوعیه و بالاندوزلر د مور نه دخی سیخ دیر بر ترکیب غار اغرنه سجد قلمی او جی سوری اغرنه
 شایع اولور **سیدر** طوقه ویرا و یونیه سدره و سدر و سیدره اوج و جهله بله مروی در
 نه کم بر لورینده ایراد اولندی **سیر** اماله سوز کسریجه سمساق **سیر** اماله ایل
 طوق دکر اولور شمعان مشتاکلور **سیرش** بور بخوک عورت لری شمرینه و بونلرین او رت لری سرش
 دیر بر سرش دیر اکی و جهله بله مروی لغندر تا کم بر لورینده ایراد اولندی **سیرکوب** صرمساق دوق
 آت که اینجده صرمساق دکر لم **سیرناس** بر قوش را و زون یونیه وار برنده مختلف دلو کلری و در
 در لور لور لور بر لره آواز ایدر شیکه ایشیدن خبر ان قلو رکیر کن ایشم طور دیر لره که اهل فریق
 دود کی اندن المشرود و بعض قومدن روایت اولندی که بر جزیره ده کدر کن بر خوش آواز
 اشد لری طلب ایلد لری کور دلد یوار پشند و انده دلو کلر در مشلر چونکه بل طوقه بو و جهله آواز لری
 ظاهر اولور و اول خبره اول آواز لری سیر ناس دیر لری ظاهر بود که بو تصنیفی اول قوش اولد و غیچون
 دز مشلر تا کم اول قوش اول آوازی اشد کند و نوغدن صافوب کلا اولیالر لطف ای با نوع
 نغم چون سیر ناس می شاد از نغمات سیر ناس **سیرنگ** سیمغ قرحی همه عالم ز فتوح تونکا
 رین کشت **سیر** چو آکند به صد رنگ نگارین **سیرنگ** **سیر** کر به خار پشت مشتاکلور **سیر** صرمتلو
سیر اوج ثلثه عشر مشتاکلور **سیر** بر اوت در که خوش قتلو ترکیب و سیر دیر بعضی
 تمام در دیر متاخرین بویل دینلری خطبه ایلد لری حق بود که سیر و تمام اکی بر در رسم غیر در
سینور بر نوع قاش در اطلس جسدن ظاهر فاریابی کناخ چند ضعیفی بخون دل بتند
 بجم آری تو کاین اطلست و آن **سینور** **سکیا** اکشیاش تخفیف ایدوب سکباد بر خذف یا بله
سبکی سوجی ضرمشت حقیقتده مثلث کادیر استعمالده مطلق سوجی مراد اولور **سیلا** **سیلا**
 سیل چو کی به ارجی چگونه راهی و راه دراز تا که عظیم **سوسا** سیر سیلا بکند و خاره و خا **سیله**
 سوری رده مشتاکلور قرحی بیاغ اندر کنون مردم نبرد مجلس مجلس آهونر **سیله** **سیله**
سیلی شیکله او غلا فخر و کوبه اد بک بد نروک یوزنه او ردر **سیم** کس فتنه مشتاکلور **سیم**
 سندر ثوب مشتاکلور قرحی اگر مهابت نبانک بر زمانه زنده نیم در دل کان شفق و سیماب
 کوکس چنه **سینه** کوکس هدر مشتاکلور **سینه** قرا سیاه لفظندن تخفیف و نمشدر

سپه پوش

سیر پوش قرا لکیان و بر سر و مملکت آسیر و اردر که مجموع ار لری و عوز لری قرا لکبر سیاه
 پوشان در لری شیخ نظامی هفت بیکر نه بطرفه طور غندن طشره حکایت روایت ایلدی والود
 علی الراوی **سیر چیده** قرا باغ **سیر روز** قرا کونلو دکلر دور **سیر کاسه** بخیل و ناکس از غار اولر که
صرف الشین ثین ساکن کلد نوک آفرینه آکی معنایه الحاق اولنور اولاضمیر غایدر
 اسمو آفرینه اولاشور مضاف الیه معنی جانش آنوک جانیه سرش آنوک باشی فعلو آفرینه اولاشور
 منعولبت معنی دیدش کور ذی آینه دیدش کور دم آینه بندش کور آینه واد اوات و روابط
 آفرینه اولاشن دخی بوقیلد ندنر لطیف بر سر دم بکویت اگرش نصیب باشد چو دلیل بخت مشش
 کرم جرایب بوشنک مقلنی بعض طایفه فتح ایلد تلفظ ابر سر بعض طایفه کسریله در گاه اولو که
 وزن فرور شدن اولنور ساکن تلفظ اولر اسدی تن غنده را پای بایدم غشت پس نکه خلی ال بایش
 جست و فوف مددن و ناء علامتدن هکزه بونک حکام ناء خطا ب حکام بکی درو بوضمیه الف
 ونون جمع ایدر لجان و سرشان و ویدشان دیر لری نایا علامت اسم مصدر در که امر محرک مصدر
 مشش رانش وینش و پرورش بکی بوشنک قبیل مکسور تلفظ اولنور کورک **شاپاش** تحسین مک
 اولور **شاپانک** شاپانک لفظندن تخمین اولنور در ان شاء الله شرح اولنه **شاپوران و شاپوقان**
 بر نوع قتی دمور در پولاد بکی صوی کندیه هکزه صورر سکور و بعض یلدره اکاستی دیر **شاپیرک**
 قرون دیدر کلر اوت که صیلر قنده لجاج دکلر معروف **شاح** بونیوز و بداف **شاحار**
 بونیوزک و بود توک چوقلغندن عبارت در زیر اگر زار لفظی دات اسم مکان در بر اسمو آفرینه اول
 لاشور اول شنه اولراده حق اولر دغه دلالت ایدر آفری و ف خلق اولن اسم اولاشنه زاسینه
 ابدال اولنور رخسار و شاسبار و کسار بکی **شاحک** اکلیل الملک دیدر کلر اوت که غمی بونیوز
 حق بکی اولور **شاد** سونان که **شاداب** سونو و تازه و تراون فردوسی توکنی همه دشت
 شراب بود **شاد** بسان بکی سروش داب بود **شادان** سونان که شادیدن لفظندن صیغه مبالغه فاعلدر
شادربان و شادروان و شادوان و شادوان اولوز بلوکه او یوزنه د و شر لری بعضدر دیر
 که کونلو کدر که بادش هدرک و او نو بکلر وک سر ایدر لری و او نو بکلر وک سر ایدر لری اوزرینه طو لری
 سودایی جم الخم جوز دیرجه شادربان دارایی برآمد شاه قلم پوش ازین ابوان سخی پنه

ز آب کدر دیر ارباد باد افرا **شیر کین** بتاند شیر شادروان **اسدی** بکی حسروی
 شادوان کونلو کونه درازش میدان اسبی فزون **لطیف** انجا کبر و پیش ایدر شادروان
 بیکر که مرقع و زینت شادوان **شادکام و شادمان** سونان و فرحناک اولن که **شاد**
کونه آکی معنایه کلور اولر بورغان و جادرش که کجا ورتنر لری عسجری همان که برده از پیش
 شادکونه من کمنون شدست و اج توای بدوی فاش **شاد** نایا چالوب کوننده کک ایدن عورت
 غمی غری بر طایم جلالت کینان بجای حارس در بزم داخل و زت نایب شادکونه **شادنه**
 بر معروف طاشدر شایخ عدوسی دیر لری قزلبا و لوب مرجک رسمنده وزم دخی یلدر اولور
 منطاطیر طاشنی بخر لری بعضدر جاهن طاشنو کد شسی بخر لری شادخ در لری **شادورد** ای
 آغیل لطیف دلکشت از علامت حطت ایدر چون برزگر که می شود از شاد و در شاد **شاد**
یدن سونک شاد شدن معنی **شاره** دلیند **شایدن** صوغلی **شاش** سدرک **شاشه**
دامن قاقق مشانه معنی **شاشیدن** انکسرتن و معنی **شاکا** سره انشلی جرتن ایشلیر
 اصلده شاه کار ایدی یعنی بکاشنی کاشی بکفی طاعت و ربس بکفی سست ضعیف راست
 کوبی می سره و شاه کار کفی **شاک** جری انوری **شاک** در کوی هنر پیشان کان کوی
 اقطاع قسیم شاک است **شام** افشتم و فنی **شاماک** نیم تنه قفان که مکادی لو کبر
شاش و شاموش بر نوع آغ نراقدر اکی در لو اولور بر در لوسی صقالج اولور بلا کوبی
 باره باره از حق اشلماسی اولور کوب شاموس دیر لری ناکم طلق اشلد و غنی سپیدن کوبی ارض
 دیر لری بر در لوسی دخی غایبده بینی اولور دلد کور جک اسکوت بکی پاشور صوبه بر اقیق بتر
 از لور **شان** فارسیده کوچ بال شهم معنی لطیف لب شکر مذاق و انکین شان
 مکرر خوانش از انکین شان و ارجی لری قالی که اود کلک بالدورنه اور لری فرسرد لنده و ترک لنده
 مستعد لغت در و بیکو معنی دخی کلور دقیق خورشید تیغ بتراب می دهد میرج نوک
 تو بر شان زند می و ضمیر غایب ک جمع در ناکم ذکر اولندی و شاندیدن لفظندن صیغه امر و حسن
 ترکیبی لطیف دیدش ریش شان و سبت بر **شکر** رفت از صد که پرس و عربی لنده الف
 همزدن ابدال اید و شمش معنی شان دیر لری فارسیده دخی استعمال اولنور **شاندن** شاندیدن لفظندن

فرجی حاری که بمن در حلد اندر سفر میمند به چون بجزرت دکن دسه شب بوی شمشیر
 برای بزم او مردم بر آرد فلک زانچم هزاران دسه شب بوی **شبت** طوق او **شبتاب**
 بلد ز قور دی دید کتری بوجک که کچه اش در دوده کی شبت منان بود کپی سردیافت که مکی
 شبتاب که بنافست کپیان آتش می بنداشتند بشته هینرم برو برداشتند **شبرید**
 قرارق کولوت **شبرید** بر نوع او تدر سود کون انواعند بر ذراع مقداری بوفاروق القرق
 بوغونری وار در اوج رقی پیر غی اولور جام پورنه بکزر و باطرحون پیراغنه بکزر فرقیبر چاک اولور
 مرجک بکی غرق صارد جرق اولور بوغون کوی اولور **شبت نکل** بوزرق فراوت **شبتان**
 تابخانه که قبش او بیدیر **شبتش** بیت آدمکل رندن و کندن در بانوک سکونی و ضمیه بی جانر
 شال سکون لطیفی جامه پیر شبتش او بر کاشمش را بر میزند باکل فریادی کند کالمستقانی مسینی
 شال فته جلال الدین مرزان روی که در دست غاندرت صفا باخلق خدای میکنی جور و جنا برفرق سرکل
 نوبهار شبتش کوز انکل لوه زندینند بتقا **شبتش** اولکه قور قیج و کوبه اللو اولاکورن او که
 طبیعت سوبه معدنی حاکم آمد بکی بنیض و ششت ربتک کنده و پلید کردشت **شبت**
 غله بینی ویشوک وادوبه نوک قور دی که دلوک در **شبتک** ایچی قزل منتر **شبتکا**
 آغیل اینه قوبن بتر **شبتور** اولکه کوز کچم کور مبه کند وزین کوره اغشی مقدار وح بصره سی
 غلیظ اولقندریاکوزینک جمعی جدا سی رطب و لوب بفضیه بی غلیظ اولقندور **شبتکیر** جغد
 دید کتری قریه جگر که جوک او جغلده و اسکی قاملده حق اولور ارنه دک او تر و هر که که
 اخمدن ارنه دک او بیه کچم در دی دوت اکادخی شبتکیر دیر **شبتیم** چه که باز کونلرنه ایا
 اولد قده اولور اوزرنه دوشر **شبتور** بوری **شبتوط** اکلنوس بالی **شبت** اوج
 معنایه کلور اقله صارد بر کچ که بقول طویتمار زینی دن دوزر التون رنکنده صارد اولور
 بوسیدن شبت دیر لر معنیسی دخی اولور پس آخرنه ها علامت دکلدرا اصله در
 اما کثرت استعماله علامت بکی استعمال اولور لطیفی کس را بمعنی بود مرتبه چو در
 معتبری نبات شبت **عجری** همچون رطب اندام و چور و غش سر ایی بچو شبت زلفی چو
 بیسته اش **الست** انوری حد کهای شهاب اندران شبت کبی روان چو نور خرد در روان ارن

نابنا سر دکنلوا غدر اوج ذراع مقداری بوی اولور قتی بر برد بتر بود قلی قتی اولور مرسن
 پیر غی بکی پیر غی اولور شبت صارد و لغه مایل قتی چاک اولور و کندر غش بکی غش اولور صفتی
 اچندن بلشوک طوبت جقر ناکشا شبت کالک دک اولور یک شبت دوشبته بر کالک کالک علامت
 مجردی بجنیفت عظیم سلطنت است زمین شتونن اذا دوشبته مساز برای یک شبت دوشی
 که خاک بر سر او اسیر زن توان شبت لای در از **شبتیکام** کچم وقتنده دمکل اولور **شبتی**
 در بکه کچم کوب بیلد با تورد **شبتیکه** کچم دمکل اولور **شبتاب** ابومک متقا امهم
 انوری پای حلم توندرد خاک **شبتیکام** در شک تاب حکم توندرد باد **شبتیکام** و صیفه امر
 و وصف ترکیبی باد شبت دایوشب بکی **شبتابان** صیفه مبالغه فاعل ابومک دمکل اولور
 ابومک مستبلا تده فایرنه یا کلور شبتاب دوشبته دینلور **شبتانک** بلد ر ساق متقا در
شبت دوا **شبتیان** شبتیان دواچی **شبت غار** بر نوع او تدر فراسانده و بخوانده
 و موصل طاعله کفره و اذریا بجا نده حق بتر **شبتکا** و **شبتک** ذرافه دید کتری جانور عاتمه خرقی
 ایدوب زنبادیر **شبت مرغ** دوه قوشی **شبتک** شطریغ شمشیر خرنی اگر توشاهی و اثار
 شاهی این که نراست شهان دیگر هستند چون **شبتک** **شبتک** قتی صوق که اغلر قور در
 شمشیر در مضافتش مریض نرسد شاخهای پرهنه زار **شبتک** **شبتودن** قتی صوق اولق
 و صوقدن طوقی مستبلا تده فایرنه الف و یا کلور شبتاب دوشبته دینلور د قتی **شبت**
 صوبت شمت از رهیت خوش زره را بچاک نماید خاک در باشد بود ذآب بفر افتاب
 شبتاب **شبت** بایر اولن بر بوشکور فرامیدن بک بیتی شبت توکوی و دیبا کلدست غ
شبتا شبتودن لفظندن اسم مصدر طریش متقا و حاصل البصر طر موق متقا و صیفه امر
 و وصف ترکیبی **شبتار** کلکه بعضی اولق بجز لر اندن حاصل اولور **شبت** التون توانا
شبت نفع خابله بر فوشد بیدر روز کی کوک اکی رسد علامت شات باز اکی بود تیش
شبت سکون خابله مرسته نوک اسکند دیر کندن متقا شمشیر بجای رسیدست حال عدش
 که پیشتر از شرب مریض شمشیر و شمشیدن لفظندن صیفه امر و وصف ترکیبی و اسم
 مصدر شمشیر شمشیر همان بسیر دقلم که بکذره محتاج بشود شمشیر **شبتیدن** سکون

تخته برینه قورله **شکله** کوبه کشتی که منفرد و طغان اولاد و هر نه نکر کشته و اسلمنه و
او شمشه و خواب دلشنه دیر لر و کشتی بنداشت هم جاسد کوباز نیاید باز آمدن امر شکل زار
نخایر و معیار جالبه فائوک سکوندر وایت اولندی شمس قمری در ملک شمشاه جمال الحق
والدین نه ظلم و ستم باشد نه فتنه و نه شک. انجا وطن مردم و مرده و دلاور نه جای محنت
بود و نه مکر شک **شکو** حرام **شکفیدن** ستون ویریک **شقی** خاص بکلمه مقدار که
باشد بکوب **شقا** ترکش و چون که ایچنه اوخ قورله **شقر** لاله دبدکلری بچک شقایق مقابو
بر رده کلچوک جاکه دیر لر **شکر** دیر وک که سحاق اوینه دمکله مشهور در **شکا** کافی عجمیله
شقا و شقا مقنا در بعضی غنبله دخی قاف الود دخی کافیله روایت اولندی **شکار** او حید مقنا در
شکاف یارق و صیغه امر و وصف ترکیبی موسکاف بکی و جهره بخش بر شمس **شکافتن** برحق
شکافته بارش و حقه مقنا دخی کلور حکاک سره کرد چون شکافته داشت لیکن از خور
شکافته داشت **شکافه** مطبلر وک زجه سبکه آنزکله ساز بی جلور اسدی زشادی عجمیله
کفر و وزن شکافه شکافیده کشت از شکن **شکال** طوشکه آت ایفته کجور لر **شکور**
کافی عجمیله از وزن کلور بر نوع کوبه در سین مهله ایله و بین معی ایدر وایت اولندی ناکم بر لو بر نو
دکر اولندی **شکودن** اولی یعنی صید انگه فردوسی جهانا ندانم چرا بروری که پرورد
خویش را بشکری **شکرف** قوی و بخشی و خشنو بشکری و ابو حالو اولن که کاسی
ازین زمانه بجای و کدرش شب و روز **شکر** کشت مهور و مهور کشت **شکرف** **شکرفیدن**
قوی اولو و در یک اولو **شکر** او اکر بکلمه جانور قوش اولسون ایت اولسون
و پارس اولسون عسکری باغلامان و آت شکره کرد کار کارگاه سره **شکتن** صحت مقنا
متبلا تنه سین نونه قلب و نور شکند و شکند و نیلور آفرندن نون خرف اولنه صیغه
ماضی اولور و بعضی نکر کسیده مصدر مقامنده هله استعمال اولور توانر شکست و باید شکست
بکی واسم معمول دخی کلور شکسته مقنا حافظ بکدم پودج بدست کبر **شکر** بازار تیان شکست
وگاه اولور که مکست نظمی اکاتاج ملک اتباع و مزاجه طریقه بجه شکست و مکست دیر لر و دیکه
ای از ان چون چراغ پیشان و یا از ان دلکر شکست **شکفت** کسر شنبه عجمیله اسم مصدر
و صیغه

و صیغه ماضی در بعضی نکر کسیده مصدر مقامنده استعمال اولور باید شکفت بکی **شکفتن**
مصدر در عجمیله مقنا متبلا تنه فایه ابدال ایدوب ما قبلند بر بازاده ایدر لر شکست
و شکست و نیلور **شکفتن** ضم کاف الود اجمعی تنقح مقنا متبلا تنه و او زیاده ایدوب شکوفه
و شکوفه دیر لر **شکفیدن** اجمعی شکفتن مقنا اسدی جوانی اکلی نزد اشرط رسید کل شادی
اندر دیش شکست **شکله** بر باره که بر شنه دن کسر مثلا شکله خرنه دیر قاف اولنه
شکله کریان دیر لر یا اویند سنه **شکلیدن** برحق و بر تلمی لازم و متغی الی و جهله
بد استعمال اولور شمس قمری و رستم جلال زبده محمود شاه بیکان نیز روی قمر شکست مثال
لازم کاسی یا سیمین لعل پوش سوسن کوهی فروش بر رخ پیغوش نقطه زد و بشکست
شکم قرن بطن مقنا **شکم در** قرین آغری **شکنب** شکم مقنا در اصل لغت بودر
قاعده مقرر و او زبده نون ساکن با دن او کدن می ابدال اولندی تلفظ تاج اولوب کتابه
دخی ایله یازلدی کثرت استعمال غنیف قصد او سوب آفرندن بیم اخذ دخی اولندی باشنه
بر منت دخی اولدی خفت سبندن شولندر شای اولدیکه اصل اوین لفظ دلردن و کتابدن
مهور اولدی کلمه الافرس شاعر نوک شولرنده لطف چه شود که عجب توفیم با شکم بر شکست
توفیم **شکم** و **شکینج** بو کلمه **شکنه** ای که دو ککر روک آلتلرنندر **شکینه** معروف
شکبه و **شکبه** اش **شکوفیدن** سوچوب سبکی شو بیکه بره دشمیه شمس قمری
ظلم از نسیب شاه جهان سخت می دوید کاندر عدم قنار سکوصیده از کجوج بو نقلندن او کدن
گاه اولور که بر الفی مدود ایراد اولور ناکم صدر کتابه مثال ایراد اولندی و دیکه شولرنده و هم
انکریبی در اینکو خد بر زم عوایز **شکنان** کاندر زمی دشوار تر **شکوفیدن** ثابت اولدیکه
دالالت ایدر که الفی مدود ایدر **شکنان** اذخال و محشر ناکم الف غیر مدود و اذخال اولور
تنیه اچون و خصوصه بولفظ و سمان بو شاعر کثرت کلمه کندن اکلور که لغت بریده دخی
وضع او بخش اولو الف لغتدن اولاد ایدر و الله اعلم بحقیقه الحال **شکوفه** جک **شکمه**
وشکه خشم و یا رشوق شمس قمری شیخ ابوالسحاق بن محمد شاه آنکدر اوخت شاهی و کوه
عسکری پادشاهی که باشک باشد **شکم** اوچون بلند باشد **شکینج** صبر اسم مصدر در شکستن
شکینج

نظنند اسدی نزار د جهان بر کس سان شکیب فرازیت پیش از پس و شیب و صیفه امر و صین
نیکویی لطیف از بزرگان کریم جوایب نصیب آدمی شوکر به خلق و سکت شکیب **شکیبا** صیفه
مبالغه در صبوریت شمر فخری بی توجه کون باشد آرام و ملک و ملت مرکز نشی بود کواز جان بود شکیبا
شکیبدن مبرای شگفتی معنی **شکیل** یکی معنای کلور اول طو شگفت آت ایا غنه کچور در شکان
نظنند که مال سیدر جلیق فینده استعمال دلنوب بویله بازوب باشند بر لغت و شمر تابا
اشکک دیکلری مثلا اول که چادرک ناجو به فینده آنو کله بر کور و طو شانی آنو ک ایا غنه
آنو کله بغلر کمال صفا به بدان که بسته کنی ارطیع سوران را شکیل و از میان بسته بر سر پای **شلی**
خوبه **شلبوی** نهدوس که اشد لور شمس فخری بید بشود از صفت فر هنگ شب
تیر و خیال موی و شلبوی **شلنه** بیا که انجیل و کالت لرنند را او کله همان صا و رر **شکر** سک
جو کله از نطق دخی دیرر شمس فخری جایی دهد نظم فک سک لالین شانه فاق بود و وسطه
از معدن شمس قائم بال با نندن همچون هر تنگی بودای زده در تنگ رود یک جو پیش از نکر در است
بخش فرومانی جو خرمیان شکا آفرند عن الف اشباع در **شلم** اغ پی صغ معانه
شلو کسر شنبله اندام و صغ معنی مشتاد لفظ غریبه بحر الغیر بده و دوا وین عجم کلد و پی بیدن
ابراد و لنوب بیان اولدی **شلوار** ایچ طون **شله** خفیف لامله بنا عجم و ک فاجی لور
نیل قورند کلری لطیف دجهن باشد تران را فلفلی شود عبید و در رنده **شکه** تشدید لامله
عورتوک دیری کس معنی **شکوچ** و **شکوچک** دمو رکن که طیب لرفته مکر و مک معروف در **ششم**
چارخ که انجیل خام کوندن دکر و انجیل بیکیر میسک جندی بدع کتم و فندی عذاب ید کریم نیبایی
صغی شمس فرست و شمس فخری بویله با پوشی دیونقل ایلدی و هم نفرت بعد معنی کلور دیدی و انبو
بیت لری انشا ایلدی جا هسلان بر استران بود فاضلان پای آبله بدر یکشم با سبهمان جله انش قرار
وزعزیزان جله رادوری و شمس **شما** سبج جمع صغی خطاب **شما** صغش عدد معنی و شمر دن لظنند
صغی امر و وصف ترکیبی و قیامت کونند و زشمار دیرر بوم الحساب معنی لطیف ای بدینا سیمار و
روز شمار بیج دانی قصه روز شمار **شمارا** سزه **شماریدن** صیغ **شمان** فغان ایدن
و اختواری اعلان که عنقری زان ملک را نظام و این عهد را بتا زان دوستان بحر و این دشمنان

شمان شمس فخری ز خانه نو موافق کند همیشه طرب ز هجر تو مخالف بود همان شمان **شمر** فتح
شنبیل کولک شویله طوب طلوا و لا **شمر دن** صیغ مستقبله جابزه کالت زبانه ادب شمار
و شمارنده دیر و جابزه که انش شمر و شمرند و باله اگر دیر سک شمارد و شمارنده شماریدن لظنند
مشتق دیرر در که شماریدن لفظ معتبر و زرنه بنا اولان مصدر قبیلند نور بازیدن و سازیدن
یک **شمشاد و شمشاد** اول اغاج که عاده تحریف ایدوب جمید دیرر کمال صفا به زلف را تاب
می دهد سنبیل زلف را شانی می نهد شمس و بکل و لاله داده اند مکر لب شیرین و سینه زهاد
شمس فخری زمین بیاغ بیکبار که عجم گرفت نه زلف یار مکر بود با صبا بیکتار جو زلف من شک بی ندر
ربمان جو قدموش او سر فراز شد شمس و زنیسی بیتندن اکلور که شمشاد اغاجی دکلدر که
برقرار نکلوا غدر زبانشان دی که عجم کب شمشاد قدندن اشاعه عجمش زلف بر دشته برکتوری
و هم اسدی طوسی برقی انجدر انذن آلت لرد و زلف را زلف تو قاعی یکی دیونقل ایلدی تا کم نزم بر
ده سترلق اغاجندن دوزر شمس فخری معیار جالبده شمشاد اغاج در دیدی بوکل و زرنه نقل و لقا
بیلدی انشا ایلدی **شمشیر** فتح شنبله فصحا دلنده و کسر شنبله عاده دلنده قلیج **شمش** فیم شنبله
قافله صغیه دید کلری دار و که طیب لرفته مکر و مک معروف در **شمش** پور چکل دم که مر دار قوخر و دخی
بشول عورت که او دیری قوخر **شمسن** بتا طبان کافر رو ذکی بت پیستی گرفته ایم همه این جهان
چون بت و ما شیم **شمه** اول سود که انجک به باقی قانور غلقدن مکر عجمی اکایس دیر
فتح شبن ممد ایلد اجوف و مهور اللام دیر **شمیدن** کوف کوف مولق سوز سوز لقدن و هم
اغلقدن و هم اغلق و فغان انک معنی کلور شمد و دش موج برزد و جوش زدل جوش و از دل شمد
فوش و ارا کله شمشاد فی کلور دیدن یکی عناق کرا هوئی بتا و کنارنت حرم ارام کبر با من و از من
جنین شمس و بیوش اولق شمشاد فی کلور لطیف نازلف او بدیدم آشفتم و شمدیم **شمید** صغیه
ماضی در که بعضی ترکیبند مصدر قمانده استعمال و لور و اسم مفعول شمشاد فی کلور شمدیم دیرر و شمدیه
دیرر لطیف با کرم وجود او بحر که باشد لیم با فرد و جوش و عقل چه باشد شمد **شن** تاراج
و غما **شنا** صوده بوز مکر معنی و اسم مصدر و صغیه امر و وصف ترکیبی اسدی بدیا شانهون
ننگ آورند بشمشیر یا شبر حکم آورند **شنا بد** یوز کوچ **شناختن** اکلن مستقبله فاسینه

قلب و نور شناسد و شناسند دینور **شنار** فراسون دیوکلای اوت که طیب لہ قندہ مرود در
شنار و شنار اخرند رابلہ و والہ اکی و جملہ بید موی لغت در صودہ یوز مک معناسند
 اسم مصدر در شمشیری مخالفان تو دایم ز فوط بلختی کشد بکس در لجه سنار شنارہ جو قار
 کشت یوکی درون حشمی و روشن شدار حوادث افلاس زبنا را دی نار **شنار و بر بوز کج شاو کردن**
 یوز مک **شنار** اخرند ما ملفوظلا اسم مصدر در شناس معناسند اسدی جو غوامی زی در دانتند را
 مہی دیدر یای معنی شاه فتی کوکہ باز بجی سنی وصف ادر کہ هندوستان کلن جواهری و قاشای
 علی التفصیل والتجیل باز ردی **شنبلید** سود بخان ججای در بر بنجہ انواع در جکدم دخی جملہ انواعند
 بر سید **شنبلیل** بوی حلبہ معناسند کہ جو بجنسند در **شنج** مہی انوکلا کاغدمہی لولودع
 انواعند در عمان قراکنند بولور در لودر لولور سونی بومہ بودمہ اولور و دکومی و صدف
 قایہ و سفند یعنی اولور مجموع شیخ در کوزاد و یسند در **شنج** فتح شنبلہ بشیخ لفظندہ تخفیف اولور
 نظم معناسند کہ بعضی بر لہدہ ہر کہ دیور لم **شنج** کسر شیند اوجہ سرون معناسند منجیکہ برودر لوی
 و خشک شنی کوپی کہ کند لہرہ بھی بولف ہم سین مہلہ باندن روایت اولندی ہم شینی معنی باندن
شنجار اکلکہ دید کلری اوت کہ کوکی قزلہ در قان بلکی جلوا جیاد و موجیلر انوکہ کوکینی استعمال
 ادر لہو اجوہ دیور **شنہ** قوش بدی شمشیری کلک من زند خوان باغ شناسند کہ ورامج تازہ زند
 نکتہای سپید زاید از و کرچہ دایم سیاه دارد و **شنہ** **شنوف** طبل شمشیری از ہیبت تو زمرہ مرغ نودا
 چون نالہ براید ز مصاف تو ز **شنف** **شک** حرطوم معناسند کلور کہ بیلوکہ بوند دیور بوشکور
 تاکمندا و جوارم تاکی زند او شندم فوسودہ شوم آخر کوز آهن و از شکم و شاہد و مطبوع و یوزین
 حرکات معناسند کلور ظہیر قاریاہ کند سناہ تو بازی بجان حمہ چنانکہ بمقلد لشکان شاہدان
 چاکہ و شکہ و بر کوپی فتی انجد راصلایش بتی عریجہ عرد دیور منجیکہ ای تو شوم کہ بشکنی سرچک
 وی تو جوزد کہ ہجوم کبی سنک **شک و شک** اغزلاد لودر شمشیری نودزد و درامن
 اطراف ملکہ کردہ بنان کہ محوشد ز کتب نیز نام شک و **شکار و شکال** اکلکہ سنجار معناسند
 اخرندہ را مہلہ ایلہ دخی و لا ملہ دخی لغت در **شکرف** ز بخت اسدی جہان کشت چوت
 ابرالاس ریز شد از خاک و خون باد شکرف ریز **شکل** شاہد مطبوع و شیبین حرکات

مناکلور و حرامی و اہرن مشاد جی کلور **شکونہ** بر جزیرہ نوک آدیر ہند و سنان جزیرہ لہ
 ندن اندہ مار سن و مار بنہ ادلوار و عورت کلسی بالکلور بر حصار و بنجہ کو شکل و کبند لہ و چا طا
 قلم بشلرد کہ ہر بر طاشنی بیک کہ سہ توسلر غرق اولور دی اسدی جنان بود ہر سکر دیوار لہ
 کہ کشتی ندی غرقہ از بابا و بہر و تن این کاخا کردہ اندہ جنین سنکہا از کہ آوردہ اندہ نندو تن
 نام این ہود و تن بدان مار بنی مرد و مار بنہ زن بند باری کرشان در بن کار سی زن و شوی
 بود ندہم بار بسی **شکنیہ** توفا جکہ کار زر آنوکلہ بز یور سر و مند کہ قاپوار دینہ پور
 حکم بفلور اہنر لایسی **شکنیہ** بر مرار از جاکر ناراست باشد و چو تر از **شوا**
 اشکن صنفہ صنفہ سمیع **شنودن** اشکم **شنوشہ** اخسرق عطیہ دن **شنوا**
 روزیکہ رفقا چند کوپی کوشا ملت بنکو بز دکر از کرم افروشہ مرا امروز توبہ بود
 دارد جنان چون در دمندا از **شنوشہ** **شنہ** بیا کہ انجیلر وک الترنند در آنوکلہ صمان انزل
 کوہنن لغت در **شنہ** کوشنبلہ و نو نوک تشنی و تخفیفنی جائز آت کشمنہ دیور صہیل
شنہ **شنہ** زمرہ مرتج خالہ خون شودہ چون زند در زم بکرات **شنہ** **شنیدن**
 اشکم شنودن معناسند کہ جی متبلایہ شنیدن مستقبلایہ بکی تصرف اولور **شواظ**
 طوبہ دید کلری قوش صباری **شوح** کبر دشر **شوح** شمشیری ہر شوخ و قنہ بود ملک بک
 شست عدل بآب تیغ من ملک از شوخ و مطبوع و باقوم اون کسبہ دخی دیور بر کجہ اسجق
 قانودن لور شمشیری سپر گفت جو بخت شمشیر دی روز شنود عقل بد و گفت آن کوی **شوخ**
شوخیدن کیلر و لوق و باقوم اولق **شودن** اولق شدن معناسند شمشیری در دولت او قنہ ہر
 بکذرہ رح امن نیارست کہ بشخود **شور** طوز لو و او ز کو و کو و دفتہ و آت باز ار کہ اکا بکرز
 بر در شمشیری اگر عورت کند نیز عالم نباشد در جہان دیگر شورشور فالیا شوریدن لفظند
 اسم مصدر و صنفہ امر و صنفہ ترکیب **شور با** معروف **شورہ** چورق بکر کہ اندہ الکی و ایوانلر
 اولر **شور کز** اہی یلفونکہ عربی اندر بر **شورین** قرشوق و قرشدر مق و بولفی **شورہ**
 صغیر کہ جاپوک جی دیور **شوش** کلمش دگر جوقلری کہ کوہک دیور **شوشیر** قافلہ
 صغیر کہ طیبیلر قندہ معروف **شوشہ** بککہ التوندن و کشدن اوزون صبق بکی دوکر

شور طوز لو و او ز کو کہ
 باغ سبندن ایدر بویہ
 بر بدینہ قاشور
 شمشیری
 اگر عورت کند نیز عالم
 بشکند در جہان دیگر
 شورشور

و انچه دخی استعمال اولور ترک دلنده اغاجده شایع اولور و دو کمر یو کلن برلر بجه اوزون
جبق قورلر غوشه دبرلر **شوغ** اولکله ابق قابندن و بلته و بید صابندن و یوکلنه وقتي
ننه طوقندن اعضاده بو بنزکی قص قتی اولور شنه دبرلر و شوغ دبرلر شمس فخی فتح نا
خورد، چندا ز معده صد بریشم برسد ایام آروغ، طعام و دوق ذوناق مرغ و طسوا
غذا و نذا ایلان از سماروغ، ز پس هلوکه برضار ایچم، حوری خیم نه شد شتم از شوغ
شوغا و شوغاه و شوکا و شوکا آغیل آملده شبگاه ایدی و اوله یا ارا سنده و کان
عجم ایدغین ارا سنده فرس دلنده تمام تواص و بتاد اولور در لطف چو کر که دزد کرد و فشوفا
شبان اندر شبان اندر فغوفا **شوکران** بلدان دبدکلر و دت **شوکل** قرا بوزات
اسدی، سپه دار بر کرد شوکر زجای، کشیده، بکین پنج کشور کرای **شوله** ستاخی پروک و قرا
مجله وک زبل قور دجق بر عمار، بنم کرده، بر دی بریش پیش کشت، بعد کلمه سال نو نو له و بر بخت
شولیدن درلودر یواندیش لره دوشوب و متغیر و قارش مور شرا و لوق **شومیر** نطس که
بعضی برده هرک و بعضی برلده و لهن دبرلر لطفی اندر اصلاح دلت ندیر کن، تخم پاشیدن
برلر شو میرکن **شون** بیکر که کوکلکوک قولوغنه دکر لوشنر و خشمه معشا **شوند** چوکلدر
که باز و نکله صافند در **شومر و شوی** عوزیکاری زوج معشا **شوی** خشک عهده لری بیکه
دور تر **شوی و شویت و شوید** طوق اوپه شبت معشا **شویلا** قوان چکله نکل آغی بر جاش
معشا **ش** اولو سلطان و شطر نجوکل و لوشی و کوپا گوشاه لفظندن تخفیف اولمشدر
شپه قنت یلک لرتک اوز وینه قوش آنوکا ایواچر حافظ شکر خدا که باز دین اوج بارگاه
طاووس و شیری شود میت شهرم **شهره** قری عورن عجز معشا **شهرلو** کدنه **شهر**
کوچ بال عریده و عجمه مستعمل لغت در عریده سنک فخی سی و فخی جانی و فارسیده فتح شنبه مشهور
اولمشدر **شهرانه** شاهدانه لفظندن تخفیف اولمشدر که معشاده بله مستعمل در **شهر دیوار**
بوجه حویله دیواری که پادشاهلر وک و بکلر وک و اولور وک سرای لری جور مسنده بوجه او رر بر
صفا اولور که اندن ایچر وچه همان اول سرای هلدنه مخصوص اولور غیر لر دستور سز کر مکر اولر
شهره فارسیده مشهور معشا استعمال اولور کمال اصنافه چون سایه بر دیکه سرای قناعتم

چون

چون هر درص شهره نازار بنیم **شهریار** سلطان شهریه و شهریه **شهر** اورده
بای آبی و فرس ایلر کند و دخی کوبنه **شهو**ر انجوکلر اسی و ایوسی کمال اصنافه
کتابچو خزینه زر و کمر نه من نیز بحر لوی شهر و انیم **شیا**ر نطس که بعضی برده
هرک دبرلر حواجه ناسی قدس سره، حق می کوبد که د، ناد، مکافات دهم آن بخت ندی دبرلر ان
پاشی **شیار** وین نه شرط مؤمنی باشد که در ایمان تو حق می خابن نماید چاک و سرکن استوار **شیلک**
قرداش قانی دبدکلر دار و و هم جز اعتقاد دخی کلور **شیب** فجنوکلر چلد و کلر یقماکی
عریده و فارسیده مستعمل لغت در عریده فتح شنبه عیبی ربک زنده فارسیده کسرله و اماله ایل
دخی استعمال اولور شمس فخی یا سب شاه برق باچشد که شرق غروب کای بود پاشیدن دست
بر د شیب، کسر میله انیشک بوقش نماید سنده استعمال اولور شیب لفظندن تخفیف اولمشدر
نون خندق فتح اولور و غندن اوز و خندق اولمشدر نشی و شی بکی و اشغه و الت معشا دخی کلور
زیر و فرو بکی و باش چوزنان سرکشته معشا دخی کلور تبیب لفظندن لفظنی اتباع و مزاجیه
طریق سنجی کا عطف ایدر لر روزه کی شیب تو با فرار و فرار تو با شیب فرزند ادمی بنو اندر شیب و شیب
شیت طوق اوپه لطفی بنا ز نعت رزال عنادت نمی بنده فاضل است با شیت **شید**
کشت آفتاب معشا فردوسی بر و کشت از ان سوکه تابنده شید بر آید بیکه پرده بنیم سپید و کشتو
بر آد دخی که خورد بر لفظنی آنوکلر ترکیب اید و بکسیه بر اسم قلوب کشته اطلاق ایدر لر خورد شید دبرلر
بالکوز خور و بالکوز شید اطلاق قندن لفظنی کت اطلاق لرتدر **شیدا** دلود دیوانه معشا **شیداب**
اعلام بجالدن در برسی شیداب بن نور بن جشددر که زادستانه پادشاه اولدی اسدی
مرادنگر شیت شیداب شاد بشادی در داد و بخشش کثاد **شیر** کسر میله سودر لینی معشا
شیر اماله ایلر اصلان **شیر**ر حوال کوشه سی **شیران** مشهور و معروف بر شهر آیدر
و سوزلش بو غرده دخی سیرازی دبرلر و بعضی دبرلر کسرار طور قدر عریده و پارسیده مستعمل
لغت در **شیرامله** که طبیب تقریب اید و ب شیر ایلچ دبرلر اول ایلچ در که سودده اصلخشی اولم
بعضی قضی ایل و سون دیو **شیرا و زن** ارسلان اقدیمی بهادر **شیر بخت** شیر و غن که
سمیم اغی در عامه اهل فرسی شیر بخت دبرلر **شیر** و **شیر** شیر بر کوکلر هندوستانه

لغاکو راجی و طاشی قرادق اولور سار و لغه مایل سودا و بلغم سور و بعضی طیب و شیطانی
 هندی دیر لر بعضی خرب و دیر لر **شیر خشک** اولور که هوا و لایتنه سوکودا غاجنه یا غر
 عامه تحریف ادب سرچشت دیر لر تا کم سین همله بایند شوم اولندی **شیرین** طنلو **شیرینکار** طویلی
 و هم ندیم لک ادب شیرین حرکت لر اده و شیرین سوز لوسو بلنه شیرینکار دیر لر **شیر** بر
 انجدر سندستاندن کلور اندن ایریای لود ز لود و اندن ذولن بایه دخی اطلاق اولور
 سدی دو مد کیند از جندن شیر و عود ستاده بر زین و سیمین نمود مهر اچ شاه ضحاک کونور
 دکی مدایا جمله سندر **شیر** سکر کنایه عسکر جوا و فتنه بر انگیز ز رز مژگان خشم و خون ریز
 جهان از فتنه بکمر بند شود کریان سوی داور سوب آن محکم که از دوش بنی آدم بیار اند عالم
 هر مؤمن بر حق شیر **شیر** بار اسنوک رملی در و دیر که سودی در زیر که بار اسنوک
 قولان دار دکل اذون و کور و کل موج بیوض **شیر** اول دلوک که کاز رو یا سحانه اغدر
 لطیفه جو بهای کوس زد دوران مرا که اریکی جامه را کاز زادی کشتی سراسر **شیر**
 سر کل دیکلری اوت که تغیر اید و بیشتر دیر لر **شیرین** متغیر و قارش و شیر و لوق
 حالور و عتوک و اکثر انیان کصفیه واقع اولور **شیران** باخشا هملو کسما طلی شمس فخری
 کیوان برای سبزه شبلاست روز بار از کشتزار اجم آورده یادر **شیر** دلور که
 بنیادین آرز **شیر** لپا پر خ **شیر** ایت بالقی صر تنده اغ غنظ لری اولور شمس
 چون سمندر کند در آتش های کرب در نام شاه ماهی **شیر** سپی و دلتود و دکر
شیر انیش و اشاعه والت شب یا بله و اوار اسنه غام تو اسی و تباد لوار در **شیر** زبان
 فصیح کشتی **شیر** افغان و ضلع **شیر** طریقه و محبوب لور ککر شمس عشو مقنا **شیر**
 آت کشته سی صیل مقنا **شیر** عدوت و ایشود ز آب نوشیده با شد خون مجید بدیده
باب حرف الصاد حرف الصاد صفت اطلاق و استعمال و صیغه جمع اولور دخی
 سبیدن غلظندن حایه دکلدر قیاس بودر که بر بلاست و لطافت اوزرینه وضع اولمش دله
 هیچ و جمله کلمه پس او که صادره کلمه در اکثر بودر که غیر دلقدن متعولدر و او که فارسی صیغ
 اصله سین ایدی صکره عنیه لفظ الفتنه طوندر تغلیظ ایدوب صادره تلفظ ایلدر و صادره یازدر

تبع اللفظ

تبع اللفظ مختلفا غیا لروک ملیح و شیر زبان اولور که یه سینه تلفظ ایدر لر و سینه یازدر
صاف صافی لفظندن تخفیف و تخشدر فارسیه حق استعمال اولور حاقط
 کنون که بر کن کل جام باد صافست بعد هزار زبان با و صافست **صبار** ترهذیب
صباغ قانع بنوک فارسی سینه در **صبر** بر اوت آیدر که آنوک عصاره سین
 طوندر عند الاطلاق عصاره سی مراد اولور ایوسی سقوطی از بر سنده کلور صبر قوی
 دیر لر غایت آیلو سبیدن شاعر شمرنده حق استعمال ایدر لر عبیده و فارسیه متعول لغتدر
 عبیده بانوک کسره بی جایز و نکون جایز لا تحب المحمد المحمدر انت کلمه نزلت المحمدر حتی
 تعلق اصبر فارسیه سکونید استعمال اولور **صد** یوز مایه مقنا فارسی صیغ در
 اما اصله سینه ایدی و هم سینه دخی لغتدر تلفظ اولور و یازدر **صد پای** میان دیکلری
 بیکر که خشرات ارض دن در حق ایتلری اولور دخی سبیدن صد پای دیر لر **صد بر** بر نوع
 کل در اسدی هزاران صف کل دیده زسنگ ز صد بر و دود و روی داز هفت زنگ
صدف مشهور انجوقا بنه دیر لر و حقیقته اکثر مثالی نه فارسیه مهر و مرجان قولاغی بکی جو
 عنه صدق دیر لر **صفت** کوباکو اوت و کلوک دیکلری اوت که نیچه در لود اولور سینه دخی
 صادره دخی لغتدر اول بهادر که صف بر تر و طاعندر لفظ مرکب در اسم واحد قلتمدر
صفر نوح روی مقنا **صفر اغون** بر لجن دیکلری کچر جوک قوشجو غر که ضرورق قرالغ
 مایل بستاندر دیوار لر جالوسند و جالو کرا چنده حق اولور صفر اکون لفظندن تفرق اولمشدر
صل ماقصده دیکلری یلان که دیکری یوزا اولور یوزن کورن و آوارین اشدن
 همان یوزا وزرینه دوش و سهوش اولور و اکثر بودر که اولور دیر لر که مصر و اسی سنده اولور
صلا و صلایه اوزرنده مشک از حک طاش **صمغ** بک اعجن سزر جتر
صنوبر جام غایب **صوطل** چکندر **صوف الطاء** حرف طاء دخی مقنا اطلاق
 و صفت استعمال و صیغه جمع اولور دخی سبیدن غلظندن خایه دکلدر بر سبیدن فرس ایل
 معقائتا و خور لوتا بنمده اکثر یز لر حتی غیر دله و قرانده واقع اولان لغتدر دخی بوید
 ایدر لر **طارم** قرا او که عامه عربی ایدوب درم دیر لر و هر سینه که اکابر بر سینه شبیه

صغوه
یونده فون
منزله

اطلاق ادر لر انوری از عالم کبریا که عاست . چون رحمت از بندش نرجم . و این پ کبریا نشی شکر
 ناغایت این روزه طارم **طاق** مصدرة متعالک و قات متعالک و یک طاق و دو طاق و
 سه طاق و دیر و تک متعالک و که عربی فرد بر کمال صغریا طاق در واقع ذکی طاق بود .
 خود جهان طاق نبودست و **طالقون** بر نوع اغلو بقدر که اندن متعالک در زیر او کفیل
 یولر کج بر و آینه دوز لر لقا اولن کنی قرا و اجنده مدا و ستاید و ب کما بحر خلاص یولر
 بعسل و دیر کجیل دکلدر معدنوه شید ظاهر اولور بعسل و دیر کجیل بری فرد در فرد بر برنج کز
 بشیل جوغان صوبه بانور لر و اکثر طیبیلدر لر که بر بالی صغر سودکی اید و آدم سودکی اید و بشیل
 جوغان صوبه و سخی او بخش مر جان لر اصل لر طالقون اولور **طالیفر** قالیکر قبو قلی در هفتاده
 دن کلور تازا کن رنگی قرا و دا و اورا کجیک قرار و رجاء ایدن کنی غزده طوتله اندلایع ایدر
 بنوک صفتینده حق اخلا فله و ادر اصحی بود که نزل اولندی **طباشیر** بر معروف و دوی هندی
 در قرا فلت اولد و غی بر لرده اولور اما حقیقتینده اختلاف بر و ادر بعسل و دیر که فاشوک نمیشی
 بیل اسد که بر بر نه طوقنندن طوشورینار طباشیر اولور **طبرخون** بر قزل رنگلو انجد که عامه
 غریز ایدوب طبلوغ دیر بر و معیار حالید قزل کود که بید طبری دخی دیر بر و نزل ایدی شمس خری
 در زمین محذور خج او هر وید کج طبر فونست **طبرزد** اول حکم کمر که بلته اید و نالودر
 تیز دلفظندن تعجیم و نمشدر **طب** قاله طبه لفظندن تخفیف و نمشدر **طبل** طوک
 چلر دهل متقا **طبل باز** طول باز **طبلک** دبلک **طبله** معروف شمس خری بیت
 کینه بنده نور بخشش و انعام . طلالیکل و صد زر بطله و کوبی **طبییدن** طبیعتی شکم قوش
 بوئلدر قدنصره **طرز طراز** قفان او موز لر نره طلس اید کلمی علم . انوری نا ایدنامه
 عمر تو بقید بدوام و از اول جابه جاه تو مطرز بطراز . و طراز بدن لفظندن صیغه اسرو وصفی
 ترکیبی و اسم مصدر لطفی منم آن مرد سازشک ساز نه جوز در و زکان جابه طراز بننون
 طراز ساز و سلاح منم اندر که طری بران و کاه اولور که برانقلو و زیبا متقا دخی کلور **اسکی**
 جهل حادیم از دیکان طراز رود از اسیب نازی بر زینه ساز **طرازیدن** لفظ علم کدر بود و
 برانقلو قدر بید دکلر و بطلو دکلر متقا دخی کلور **حسروی** خود بر او رد باز و بران کرد

خود طرازید و مان بود سیرد و مطلق بزمک معسانه دخی کلور اسدی خرد مذکس جابه فوکار
 طرازیده دکلر و بزم و بار **طح** ادو هتور و الحرق بر در طفلد بند و در مرد که انده
 سوا کلنور عریجه ماحل دیر لر **طرحون** معروف بر اوت درار بنیر متقا **طرز** طرا متقا
 لطیع جامه عمر تو بدست و ام از جلال اید طرز داد **طروان** یا یوق که آنو کلمه بو غری یا یوق
 یاغ فز لر **طریح** بر نوع اوجی باقی در قور و در لر ایلد ایلد التور بر صغر لر **طرید** جولان
 نصفر عریه صیغه یا و زینه **طروج** تتولفظندن تعجیم و نمشدر **طشت** کلن که اجنده فنا
 ن یولر نماز نام کز امواج این دریای دولابی فرو شد زورق زرین بر آمد طشت سیمایی
طفرای پادشاه نشانی **طغری** داغ غوسه بید کلمی قوشک پادشاه و بکلر دلد لر
 اسدی بری جهه کانشت دنواز دوش بر زمر غانش طغری و باز **طلا** التون و اکثر بود که
 اماله ایدوب طلی دیر لر و طیب بر قنده باخو که یوقه در تر لر **طلا به** قراول **طلبین** طلب
 آنک **طلق** بر نوع معای طاشدر بر آق و قاره قاره اغ اولور و قرا ق اولور کوکب الارض دخی
 دیر لر قاله کیم کترم الله وجهه من صل الطلق استغفر عن الحلق **طورک** بزرگ و ستر قافیه سنده
 اعلام رجاله نذر اسدی بر از رنگ رخ داد باسخ طورک که کر کو حکم هست کارم بزرگ .
طوکک طوطی **طیره** خشم متقا در طیره شدن ققی غضب متقا **طزیدن** اوصرف
 تیز دادن متقا بولفت تا بد دخی روایت اولندی **طیلان** اول که عریک سادایه دلبند لری و نند
 بر و نور لر **طریق العین** حق بود که با رسید عین مهمله اید کلمه و اول که استوال و لنور غبر
 لدن متقولدر بر غریفات عوام قبیلند در یک بعضی الفاظ عین مهمله اید به رسید شایع اولدی
 واجب اولدی که نزل اولن بیان اولنه **عاج** فیل کوی اسدی بیالاجو بر رفته بر بریاج
 بد ندان چور و شانهر بر سم زعاج بر یوک فرا زنگی و صفنده در **عجه** خاکینه معکنه
 در عانه خریف ایدوب قیفنده دیر لر **عذب** بلغوث که طیبیلر فتنده مشهور
 و معروف در **عرعر** سرو و فای که ترکیب و فز لا پنده اند از اغاجی دیر لر **عروس کلن**
عروس سرفه بر نوع کل در که لعل کون دیر لر اسدی رده در رده زان کل لعل کون
 که خوانی عروسیش سپرده درون **عروسی** دو کون **عطه فان** عروسی عریه لغت

و عروسی و عریه
 سرو و لاله یولر

کتابنامه عنزان تصحیح او شد و طایفه اهل فرس جیب طایبی تا او قورکن و اکثر بن تایلر
کن بولعظی طایفه تصحیح الیدر و طایفه بزدلر اگر چه او خوش بزمده او خوربر **سکه** سنغان
دیدکری نوش عنق منقا لطیفی چون کنی چو عک در دزدی تو دم بختانت چون او باریت
عنزان قوشوک قورمنی حوصله منقا **ملک** ستره نرئوک کوکله و لون اقامه مطلق
دکرا و نر مصطکی مراد او و رور و می لفظیه صفت نه عکک و می دینه مصطکی ستغنی او و ر
عند حال که آنوکله صو کچر لغدی بری برینه چتر لر او ز رینه او تور بر سچوک فتحه سی
جانبه و سکو نی جانیه لطیفی آب ایستل از کز زکد و رید دگفت من باید عدد از بهر رود بستند
کربستند شهمان نه ی ایشان رسیدن زمان **عنان** جلبور یعنی او یا نوکله طوقه
تایک آیه آنوکله مقصود اولن بر لره قول او ز **عنده** کسرت کلا دیدکری جانور که حشرات
ارض قییدند **عور** اوان و اوان و کور لره صواش کونده افاقیه طوتر اسدک
بوسید از ان پس زمینی بیش شاه عزای و کوس اندر آمد به **عورت** عوب لغتند
اعضاد نر ترا و نهای واجب و لان بره بر ریشلا ارکشوک کو بکندن دینیکر الله دکر
و خانون کشند یوزندن و اباعی التندن غیری و جاریه لر ارکشی یکی در الاار خالری و قرن
لری عورت در بار سیده و ترکیده خانون کشی دکر او و ر **حواجه** سنایی قدس ستره **یت**
جامه بر عورتان پسندیده است جامه دیده آفت دیده است **غوبج** سجان دکنی **عیو**
عومنتا در اسدک از ایرانین رفت بر چرخ عیو زکوداران نو بهدارینو **حور**
ف الفین غاب فاسد و کشی و ارق قلوب اکشیاش شش خری مرانقن
که نه در مدح پادشاه بود بزد بزدگان روزگار جو غاب نعتی که باشد سرمایه عداس وجود
دخوان و نعت اصان نغاره غاب **غار** ذاتنی اغاجی عیشه حبیل لغار دیر و مغاریه
دخی غار دیر **غارج** ابرو و قنده آبلن شراب صبح منقا **غارجی** اولک که
شراب صبح ابرو و لکامینر او و ر شش خری شش نهایی او را ایما هست بسوی عالم علوی علاج
مدام غارجی از جام دولت در اندزد دلش هنگام غار **غارل** آفرنده زا و عی بد لغری
بکک شیه دیر شش خری اس جردن دان نیز دکریم جهان لغه دان بنزدیک غار **غاز عاز**

طرفان نار مار منقا **غازه** قزل که عورت لر یوز لر بنه ستر لر بعضی بر لره اکا فکر دیر و هم کلید
دیدکری او ت کوکله دخی دیر که خلوا جیلر و موجدلر استعال ایدر لر منوا جوده دیر لر و کدر عورت لر ی
ناز سنی یوز لر بنه سوز لر قز در رباطی از غازه و سرده نیست حالی شعر و غزل کمال خانون
شش خری عروسان امل را ممت او حقیقت چون سپیده است غازه **غاش** غابنده خالص
و غلص و بهوادار اوین که روزه کی خوشی پاک داری پر غاش هیچ کس ابلش عاشق غاش
غال این که طاعله و بیانلر ده او و ر اینه قویون طولدر لر و هم اولک که بر سنه نکر جور و طولدر
قبیل و یاعدا و تله و غالیدن لفظدن صیغه امر و وصف ترکیبی و اسم مصدر غار کسی که
غالب نذر اندر شود ی تو ملک خدای خانه او جای رسته دادش و غال **غالوک** که هر سنه که طوبیگی
بوس میری دس دکر می اولا خیر ذوالیس و سون و کان که و سه یو القلری اولسون و او غلا بختلر که
اکم ی اولسون **حسرون** کان کرومه ز رین نذر محاف ماستاره جمله جونا لوه کهای سیم اندود
غالیدن دوستنوک و یاد دشمننوک جور یاننی طونق لطیفی سچو آهوک جنت را غالد
من برار و زو شب سیم غالم **غالبه** خوش قنولون ترکیب مطبوع در غاوش و غاوشی و غاو
وش نمچون قوش سر مشضبار دیر مثال غاوشی کیسی زرد و دراز بر شد چون غاوشی
خام ز سبزه و چون ضبار نه شیرین چو خربزه مثال غاوش آتش و زنده شش خری مزج راحل باکن
کردن جمله فریاں مرکه که بند کانت بر سته اندر کش پالیزه ششست یا چون وقت ذرع باشد از پیکره
و مهر در سپهر غاوش مثال غاوش بالوش و زدن لطیفی مر و راز حسرت کیر کلان و سخت
در سبزه زار کرد و غاوش میخورد **غاوشک** او کندر که آنوکله او کوز سور لر شش خری
چو کا و بست خصم برای ادب نر میخدا و را مکر غاوشک **غبار** نوز **غبار**
آفرنده زا و غریه ابله و بنورق که او کوز بو بنه کچر لر که صبان در بد دل جوتا و لست و تا و ل
مکر ندم نکرد و مکر سخت نمازه **غبح** و **غبحی** و **غبرک** جتور بیر که انده سو او و ر
آبگیر منقا **یت** بهر تلی بهر از فته کردی بهر غیبی بهر از فته بنجان **غیب** غریبه و عجمه
استعمال اولور لغت در عریده اکثر صغر که بو غازی التندن مرصن در ی در ی منقا استعال اولور که کوز لکر
مختاتندن صایلو رنه کج شفی و شلم دیر **غت** فتم نمیده آبله مقدار شش خری مست با فضل
شیخ ابواسحاق

نیکردن ز راه دانش گفت. تیغ سرتا بس که زان شد که بکین خود او شد در **غفره**
 بجای دکل و لور **غدر** اول دالوک فتمه سبله جد و زننه فارسی لغت در بزرگوار و لور
 غلیظ خلط دن یوشق و ضعیف اوین بر لورده. قشقی منعقد و لور و اما دالوک فتمه سیل بر سینه
 لغت در غده نوک جمع در همان ذکر اولان بز معنائی نام شده نوک جعنده سدر بر بوسید نوک
 کور پس گاه فتمه دالو شد و مدافیه سنده استعمال و لور گاه فتح دالو رد و ز دافیه سنده استعمال
 اولور **غذنگ** ابله و کوبت بی اندام اوین که قریح الدهر همه چون غول بیابان همه چون
 مار سلیب همه چون هیز بخوبی و همه چون کا و غدنک **غدر** روسی عورت و جزا و غلان
غدر فتمه غنبله دبه روزه کی پس ناسور کون و کز پای. خایکانی غرداری چون
غراشیدی قشقی غضب معنائی قوط لک نیکان در آمد آن نگار. این غراشیده زمین زنی چنگ
غراما بر بوی که اندر و دیدلر اندر **غرب** سکون را بد عوب لغت در کون طو لحنی بر مغرب
 معنائی و اوج که آنن بلنجی و یورکن آت و کوز که یوزندن بیک گوشه سنده ناصور علقی و قلموک اغری و هر
 ننه نوک قرا که و قوغا کوکلو نوک غایتده بیکو فارسیده همان مغرب معنائی در **غرب** فتح را به
 و قوافی اناجی و کشر سواق که انوکله شراب ایچلر و شراب معنائی کلور و قونده بر علت ذکر بنوک
 و کوز کل قبل بر دو کلور و شول سو که قوغا کوکلو کندن حوضه قوی ارمند و دو کلور و اول و خ
 که آنن بلنجی بو معناد فتح راه و سکون را ایکسی دخی جائز در بو معناد لور و ک هیچ برسی فارسیده
 اولش دکلر اما قوافی معنائی بعضی طب کتابلر نیز کلور نیست مستغنی زبانی از زبان در بیان
 علم طلب بی افتسان **غربه** جامل اسدی بود ابله و غربه این نیکان. بخندیم باری بر
 بکزمان **غرد** بای اوکی که بود بر لرا چنده کوف کوف بل لرا سر باد غرد دیر باد لفظی بیده ذکر و نیز
 مغرب سزین لطفی این طاق و رواق و صنفه و غرده سودی بکنند بزاری و در **غرس** قشقی
 خشم معنائی روزی که کز بد بختی مرا که بکنند بیک جافی جافی زود غدرل و مراش شیریندن
 تمام بر و نشت مکس **غرنج** اول عورت که جامع طویله **غر قرد** سخنان دکنی **غرم** قشقی
 خشم معنائی را نوک کوبه جائز و فتحی سی جائز لطفی بیک غرم اگر و دم مجرم آدمی شو تو ای بکنند غرم
غرم فتمه غنبله ابدی قیون عنبرن توشیر و شیران بگردار غرم بر و نار هاله دلم از کرم

غرم غراما لفظی و تخفیف و لغت در **غرمیدن** قشقی معنائی در مصدر در **غرمیده** او که
 قشقی او در خشمک معنائی لطفی نفس تو از دراست غرمیده. بیک و بر هر چه یافته چیده **غرم**
 یثنی یثنی انجربا غلقی **غرمینه** سبقریق یعنی غره او بر **غرمیدن** کور کور کور کور
 اسدی برآمده ده افکون و کبر در و غرمیدن کوس و بیکار و عو **غرمج** بر ما آشی
 برغ و زننده استعمال و لور **غرنک** افغان **غرو** قشقی فصح بود که سکون را به
 سرو قافیه سنده استعمال و لور اسدی در آن کوه بدیشید و غرو. بیانشی آورد. افزون ز سر
غراشید بر او تدر که جلای هر و شمع پی لیا ایدر بر ابله و سخیا نوک یوزینه سر لکچن و اول آت
 لره دخی طلاق اولینور لیبی جو غروا شید ریشی سرخی و چندان که ده ماله از ده بکش نشاید
غریاسنک بشک که باغ اچنده بشور لر بوشکور کرمین بنیلا دم با تو غریاسنکم نزدیک تو چون
 ربه دست خوش و غریاسنکم **غرمیدن** کور ملک و قشقی آواز انگ **غریو** فریاد و فغان ابدن که
 کبابی غریب فایدن زان غریو کز شب و روز بناله رعد غریو انم و بصورت غرو **غریویدن** فریاد و
 فغان انگ **غریب** اوزم دانه سی شمش قشقی از دست بر شمش سحاب ارم بر دمل
 و عنق روید در درجای غریب و راز شامش بر و زهر شمش خلق و کرم ثانی در جای محل و عجب
غریغرو بیان صغری که قوبه و غنی قوت از اولور اسدی در و دشت و کرم بود از انلا
 زه پیش دم کور و آهو و غریغرو و غیش **غرم** فتمه غنبله و ذاب غمی ابله یکی معنائی کلور و اقلا
 خشم و کین و میبت ثانی از مانه سی سوک قشقی غنندن عبارت در که بکر دک و شیرا کرا اچنده اولور
 شمش قشقی هیچ دانی که چسبست ز راه ناک مایه بیری و موجب غرم. همچو خورشید در بنور بن جام
 چون سبیل بایه اندر غرم **غزید** او که قشقی ز اول **غزیدن** بر روی او زینه مطبق
 طو رقی کبابی زاغ بیابان کون بر خوب بیابان سزید. باد بکل بر بزر بکل بکل اندر غزیده **غزی**
 اسم صوت در که چو کی دعوت آنکه استعمال و لور بوی برود. پس دیر **غس کردن** خدو کی
 پس پس دیک **غاک** مردار قشقی طایان از دهان تو به آبدغاک. بیکشتی نوی خشت
 از بهاک **غسل** کس غنبله خطی و بیکشتی و دت **غش** کس غنبله ضیانت معنائی **غشی**
 فتح غنبله امر لک **غشیشک** را کس بد کلمه دار و در که طیبی قشقی معروف در سابقا را با بند و شرح اویدی

غشاک شیی بجای غشاک معنای در سینه مایل و جلد مری لغت در **غف**
 قورچ قاساج جور معنای لطیف بوسران سر برهنه موی غف و دودل که آتش خدش تنوع
غنج ایرقچ شمشیری ابواسحاق به دفع دشمن همی تاب کشیده است اکنون غنج چنان
 در جواب شد ظلم از نهیشتن که بنده ای و را بگرفت بر غنج **غنج و غنچی** چتوری که آند
 مو اگر لود ایکی معنای عنصری به نالی بر از خسته کرویی بهر غنچی بر از فوحه پنجاه بایله فاراسند
 و بیله زار اسند توانی و تبادل وارد **غنج** سوسق که اسم عام در بکورد کلن کچن اچما کچن
 دزد کلر بنه دیر لور و یو خا تمکلن که بو کور و انوکل شور باد و یوغر دیور لوکاد خدی دیور و حمام لود
 دوتلن انجیدن و بقردن سود و کفیک طاسه دیور و سپاهی لویانند عنبر بلشاریدن دکلش
 موساخ دیور **غف** قوزی درسی کوک که تویی قورچ اولاد و ذکی روی هر یک چون دو
 عفته کورمان جامه شاه غف سوریشا کلان **غل** باغ لفظ عربی در جعده اغلال دیور لور بارید
 چن استعمال اولور **غلالم** التذکیر کی کوری قصه جن کوکل کمال اسمانی تر و اندام یاسینی و سمن
 بس لطیف در غلاله لا و **غلالم** قول و اغلال لفظ عربی در جعده غلمان و غله دیور لور اقا فارید
 چن استعمال اولور **غلاباره** اول فاسد مزاج و بد کوهر اولان که کیم کوزد ز اغلال سوداسند
 دوشب شریعت و حکمت محالف حرکت لرایدر نکبات دینوی و عقوبات عقوبه مستحق اولور
 نکبات و کجده سندن برسی انقطاع توالد و تناسل که قوه جازیم اولد غی سبدن نطقه قلیقه بخارید
 باقی قلو خراب و متعفن اولور انده صکر که شریعت امر نجی مکان خرثه قصد اتسه خراب و لش
 تخمدن نبت و سانی دخی آنوک استلانی بایله خواب اولور **امیرلار** لوح بیک غلامیار یتیم من ندارم
 این مذهب هلاک جادرم و کشته بیک پوشم **غلبکن و غلبکین** مشک که قاپو و در بیک که ابحار و دی
 طشر دغین کور و در طشر دغی ابحار و دکن کور من شمشیری اعظم جلاله دینودین است انکه است بان
 عد و جوب سمل و زخمش جوبان کرون مشک از پی این شد که ناشود بر منظر معالی او بجی
 غلبکن بوشکور رستن و مردن یکست هم غلبکین درجه باز و پام فر از لطیف بروی جوی پیچون
 غلبکین است رمد کیوان او اسرارین است **غلبه** ال قرغا و معیار جالید سقسان شمشیری
 کراید زیر ظل دولت او همان اسان شود غلبه **غلب** کسر غیند و کوم کوم معنای

شمس قری

شمس قری شایانوی که دامن عمر ترا بخوم باد من ابد بنای غلج کرده اند قاصبان قمر بلیدی حادثان
 از بهر ریش معصم تو در کج کرد اند **غلج غلج** فتح غینده کلید که قاپوی بغلر شمس قری
 اباشامی که کر حکمت بخاهد قرتنل ادهد حاصبت تلج چنان این شد از عدل تو آفاق
 که بر کند ناز و در ماسم غلج **غلطاییدن** بوالق در حبه معنای **غلطین** بوالق ندر صرح معنای
 بو طالری تا او خوردر بلکه بعضی برده تا بده دخی بزر لور **غلغل و غلفله** قوغا غلجلا
 لوشر معنای **غلغلج و غلفلیج** جق دغده معنای اسم مصدر در شمشیری دیده بخواه
 ملک دایما بر کوبه باد ناکه شک طفکان مرا خند آرد غلفلیج کبکی جوبینی آن فربخت را
 ملالت نیست که بر سکنز چون فرو سپوزم نیش چنان بدانم من جای غلفلیج که شمس همی عاشر
 اقل بر افتد برین **غلغ** صار و آری که اشک روی دیر شمس قری دیم شه بیار دزد
 غلجی به بالیزی زبان بر هیچ سخن **غلو** مبالغه دکلور **غلچین** بار پوزد بد کلر
 اوت پوزینه بشا و طیب قنده فوتنج و مکله مع و در **غلچین** **غلچین** صولو و هر مک را چنده کی **غلچین**
 قرا بچن **غلچواچ و غلیواچ** دلوکچ که جلیق دخی دیر شمس قری پیوسته مای ظرف و فتح نشنت
 بر کنگره فقر جلالت جو غلیواچ سرتیر که از شست قضا و قدر آید پیش تن بدخواه شنه
 بود اماج لیبی ای چه دروز غلیواچ غلیواچ ترسم به باید بطاق اندرجه لطیف بیت
 مگوی ز از خای این پیورده زاز بیاکل بذر از بانک غلیواچ **غسم** عربه عجمه منقول لغت در
 عرب لغت جمع عمومی و پارسیده غما کلور و آواز اولور که الف و نونله چه ایدر لرغان دیر لری
 چه چیز آمده مهره فرزند و در که در نیک و بدست با جان نیرد جو بود دل اندر پس غش خون شد
 جوباشد رغان انکه افزون شود روزه کج ای از بنی جور بد زمانه شوم همشادی وغان آمیغ
غلم خوا قاپو روجی و او رحیمه جایز در که الفله با زار قافیه سنده استعمال اولنه کمال الصغری
 چست این بی غنابی بان چون نوی اهل فضل را غلوار عالم و شاعر و قیبه و ادیب از نو دارند
 راب وادار و جابز در که الف بود این و سرور و زنند استعمال اولنه لطیف توی اندر جهان سرور
 توی اهل کمال را غلوار **غلمه** کوز قفق و کور بوک معنای دخی کلور **غلر** او کوانین معنای
غلکاری او کور لک انش معنای **غلکین** قیغلو و **غللول** آنوک او بی و قنایری دید کلری اوت

غناک غنند قیغوشم خری حذاوندان شاهی که باشد زمانت شادی جان غنده
غن یارغ جق جق عصار لوتنگی روز کی هر کلی بزمرد لو کورد زونه دیو مرکی بغشار و ده
 راز یغن شمر خری محالف تور اساک و خندم ندهد بقر نانه نهند شر جو کجند اندر غن **غنج**
 فتح غنم و غنم غنم چوال لبیبی وان یاد ریه هفته مدیکر غضاره شد و اکنون غضاره
 همچو یکی غنم پیش کشست و ناز معناسه دخی کلور شمشیری همیشه تا که خوب آید ز خوبان دللا
 و ناز همچون شیو و غنم سبب دهر راد در خمی ران من بر حور ز ملک و لشکر و کج **غنج**
 کس غنم او به سرون معناسه اکثر بود در کسب لفظدن صکی اتباع و مزاج طریقه سنج ایراد
 اولوز شمشیری بغشارش حیوان و انس و بری و داغ دارند بر سنج و غنم **غنجان و غنجان**
 اکلیک دید کلراوت که کوکن تازه ایکن کرد عورتلری یوز لونه سرت لور قزدر و فکر دید کلری
 قول که بقم اغاجیل ناز که دل بند پاره لونی بویر لور حاتونلری یوز لونه سرت لور کاسی لاله بغشار
 سرخ کورده روی از حد خودید بر کشید سر از خودید **غنجان** اکشی میش شمشیری اگر صیاسی
 لفظ او کند در باغ نبات معرثود در مذاقها غنجان **غنجه** چک طر جی که ترکیب بود کدیر لور
غنم کردن بو غنم عجن معناسه **غنند** دیر لور مجموع معناسه شمشیری فتح و ظفر و نصرت
 و نیروزی و دولت باشند همیشه بدر شاه جهان غنند **غنند بر** اول آلت که انوکله باغ بود لور
 دهر دیر لور **غنند** اور مجک تنده معناسه **اسدی** تن غنند را پای باید غننت
 بر آنگاه خلخال باید شرجست کاسی می تند کورد در خانه تو غنند کنون باز فرداش
 بیی برین تو تارتان **غنشدن** هرزه سبک **غنک** عصار لور که یاغ جق جق تنکی غن
 دیر لور غنک دیر لور خید شوی چند ندیم اندم کوش برون ای توا غنک غم **غنودن و غنودن**
 امر غنم معناسه انوری بوخاک درت ملک تو کوبی که رازم طغیت در اغوش رقیبی غزید
غو اون و آواز د کور لور و غنم مهمل اید دخی و غنم معیله دخی مروی لغتد **غنوت**
 سین او ت وینجک کشی که شلفه دیر لور وادی خدن اید و بخت دخی دیر لور **غور** مر باغی **غور**
 قور و معیار جانی نقلدن بولفظ مشترک در یوق قوز قند دخی دیر لور اما مشهور و سموع
 اولدر که بو معنایه زامع اید استعمال اولور **غور با و غور** و اقورق اش **غوز** قوزق

بو تو ک اولسون و جام اغا جنک اولسون **غوش** قبی اغا جی که اندن او خلد و زور لور
 سارنده لور زخام زور لور شمشیری تو نور دید ملک و دشمنان ترا مزه بدید پرازم بود چون
 نا و ک غوش عماره خواهی تاتوبه کرده رطل بکیرد زخمه غوش ترا بغندق بر کیر **غوشاد**
 طوریت جق بر اخور اولسون و آغیل اولسون شمشیری ز پارس پاس تواند کنا م شیر و
 شباهه شباهه از بی کل غوشاد **غوشای** ترک که صحرالرد قورمش صغدر سندر لور بعضا لور دید لور
 بیانده دو کلمش بغدای باش که فقیرانی دیو شور لور تو کیمه باشق دید لور طیان یکی ز را
 ز ریر ندارد دو سیم یکی ز دشت تبیی می چند غوشای شمشیری کار مردان نیاید
 از صفت عظم غنیر نیاید از غوشای **غوش** یلنجی برهنه معشار و ذکی گفت هنگامی یکی
 شهرزاده بود کوه و پوهن آزاد بود شد بکرمابه درون بکروز غوش **غوش** بود فزی و کلان
 و خوب و گوشت **غوش** قبا صبا بیان او تنه دیر لور که نه طوار یرونه منفعت یو ار دشت
 و پلشت قافیه سنده استعمال اولور **غوش** بر نوع طور لور ق منتر در قورده قد مناسب
 که بر کج کجنا غی بر کج کجناغ اوزر نه قومش لور یوز لور آدیو مشق طوقور طوز لور لغدن
 اتر و انوکله طون یوز لور سو جی شور جک طوز لور لغی کدر **غوط** صوطه بو طابن که عادت لور
 نا اوصور لور گاه اولور که تایلده دخی یوز لور **غول** قور بغا منجیک چشم چون جامه عو ک آب کوفه
 هر سال لغ چون موزه حوام حسن و حسن کز **غول** جبد و س که شقوت و خربوز دخی دیر لور
 قیون اعلنه دخی دیر لور شمشیری گاه چون غول در بیا یا نه گاه چون کوسفند در بیا
 غول **غولین** کس کور ملک **غولین** کوبچو کیمار غولی و فو و شت دو غولین ید و آبر و پنهان شد
 اندر پس اطمینان در غولین **غوبه** یا یوق که انوکله بو غردن یاغ جق دیر لور **غوبه** یا یوق
 ییمق **غوبه** بیلک اوزر زور لور در لور نقش لور اید لور عسجدی تامست خام فاده لور یاد
 ذریک و ز باد غیب غیب برو نقش بی شمار **غیش** کونی اوزر نه سوتنک لطیفی این تکابوی و این
 بخشدن غیش هر هوا ی نفس و ریز غیش بر اوت در ضیاء و ییکی چوال اور لور عثمان طشر لور
 و اول چوال دخی غیش دیر لور لطیف به حواء تو بیشت همیشه **غیشیدن** محتاج و قربین کج همیشه **غیشیدن**
 امر غلک **غیب** دکر قراکند بولناقی بولت که سنگدیر **غوبه** آواز و ن و کور لور و عین مهمل اید

دخی و غین مجله ایله مروی لغتدراسدی نکه کردان دور سالارینو کوزان سپه دیدی
 ملوش و غیو **حرف الفاء فاء** فاء تعقیبه معناه کثرت بود که واء ابدال اولور
فاجام خرما دیو لر که ن صا که اغاجنده یا قیلان **فاخته** او یک دید کلری قوش **فاز**
فاذه اخوی زاء عجمیله استمک معناه اسم مصدر در عزم ثواب و دیو لر **فازیدن**
 استمک مصدر در تناوب معنای بی قیاس کوش چگونیم بیا و بکوی ایا گوشه بشمار زبانی
 و بولایا کردانی بنیدیش تا چگون بود که میر خورده بتاژدهارگاه **فاش**
 آشکاره **فاشرا** دکل و کلری اوت که صریشق انواعدن در طبیب لکرمه البیضا دخی دیر
فاشرین بر نوع صریشق قرطبه بنجویا اولور سلتوم سلتوم کوکنک طابش قراچی
 قزل اولور طبیب قنده کرمه السوداد مکه معروف در **فارا** کجوله بدور لرینه مجال اولور
 او جهل طوتر **فاغده** اغری اوج دید کلری دار و که مشهوراد و پدن در هندوستان ولایت
 بولور اول ولایت کور خود یکی بر یا ی برق دانه جگر در اچنده قرصه دگریم جتی وار در
فاغیر صیغه و نه **فالاد** پیورده سوز **فالیجیقنی** بر اوت که بردن اوج بلدر جگر جگر
 بر قلب اولور اغی جگر اولور سوسن مجله کبی اما اندن کج کج که تراکنده از جوق دلو کلری
 اولور قرصه غمی اولور کج کج اولور بردن قورلد و غی و فت زکی صار ورق اولور مکره
 قوریمی اغری لطفی سردی همچون ربتلای زنی باریمجویی توفالیمیقنی **فام** بر لفظ در که
 رنگه دلالت ایدن لغت بر آفرنده کتور لر اول رنگه ارتق بلی اولدغنه دلالت ایدر مثلا کبود فام
 دیر شول نسبه که کوکر قوی کوک اولیه و قس علی هذا و دخی بوج معناه دخی کلور که عجمه دین و قرص
 دیر شمس قوی آنکه از امضای حکمشن یافتن احکام کام و آنکه بی خواهد ز قدر شرح بیل فام فام
 و شایع بود که بوج معناه و ام دیر لر اول و بودله خود و اول فام ارسلنده نواخی و بناد اولور
فانه جموی که اغاجوک بار و غنه فخر لکله یا رتقون و دیر کوک آتینه قورلد بولما کچون کابی
 بلای کشتون راهم پیوسدن نکردد سرکوزان فایه کشت زطاعت نمی فانه **فانید** پانید لفظندن تفریب
 او تفریب **فادایا** اولوت که قزل قزل کولری اولور طاغله و قوز پیرده جی اولور آوکی
 دیر طبیب قنده و کتا بلر نه بنوک کوی مراد اولور **فام آمدن** بوز ملک تفریب **فادان** دشمن

فان و جگر دیر لر افادان دیر **فانیدن** بر نسبه قوی بروب برحق مثلا انجدرن بمشی
 و پیرانی عماره باد بر آمدن شاخ سبب شکفته بر سر میخواره برک و کل فانی شاه ناره کمر فانی
 لرشد این دیده ارجوی کسی که بود نزد من اورا غم زابر قال **فتراک** قبح ترکون معناه کمال استقامت
 فتراک است عدو و ثقی که جبریل در وی زنده بهر شرف دست اعتصام **فتردن** بر حق دریدن
 معناه سروی خود بر آورد و بار ویران کره خود طرازید و باز خود بفرود **فجام** فاجام شاد
فخمر اولد که بر باره بنری اغاجنده یوفار و طوتر ناکه جگر قری الفی و شکر و قروا و زوی
 مواد مکن طوتر اسدی ز پس کومر اندر کنارم فم هم بشت چبندکان شد بجم **فخیدن** کوده
 قیل و یوقدن جلدی آبر تلقی **فخته** جوان بودم و پنبه فحیدی چو فحید شد دانه بر صیده عجب
فذاک اصل و قانون معناه استعمال اولور اصل لغت عیدر فاصیه و اسم اشارت و علامت
 خطابدن مرکب در عجم اسم مزدکی استعمال بدوب عرف عام قبیلندن او شدر جهان خوشست و لیکن
 زوال مالک است بقا خوشست لیکن فذاک است کاه اولور که تخفیف قصد ایدوب الفی رسم
 خدق اند کلری یک تلفظ ایدر و مال مکن تلفظ ایدر **فدام** باشم **فدرنگ** قاپو طرافوی
 و کاز لر و ک فوجاهی **فسروی** پای سرون منه از پاکه دعوی خویش نایاری بدر کون فراغت فدرنگ
فذلک سکون زاله فذاک لفظندن تخفیف و نشر در ناکه شرح اولندی **فدم** عاقبت ایکی فتمه
 فرم و زنده استعمال اولور **فر** رونق و قوت **فرا** فعل لر و مصدر لر فوا و لرینه داخل اولور
 غین لفظ ایچون **فراشه** بدل که کوفتر دخی دیر **فراخ** کبک واسع معناه **فراخا** و **فراخی** کبک
 وسعت معناه دقیق شادیت باد چندان کاندز جهان **فراخا** او با نشاط و شادی بادر و بیخ اعدا
فراختن بوجلمک فراختن معناه **فراخته آمده** امکلا بشتن و غلاخی لطفی طنک خد و فزافیر
 آمده این قدر مبدانای بدانیده **فزارون** اوق دوک خده بلدر که کوک یوزنده طرطغان کورنور
 بری بری آردند و آردی سره سیر ایدر و هر نسبه که بری آرد سره پورر اگر صلاح اوزرنده
 اولور لر **فزارون** دیر و اگر صلاح اوزرنده او لر لر سره فریدون دیر و فیرون دیر و قتی **فزار**
 صودت در بداز بهرام فیرون **فزارون** فزارون **فزار** درت وجه اوزرنه استعمال
 اولور اول **فزار** فعل لر و مصدر لر اول لوند و همان غین لفظ ایچون کلور شد که ذکر او نمه اصل

فزارون

فزار

لطیف س و جمد و کوششها فرا ز اند و ختم دانش. تواند خورد و خواب خوش چه دانی گشته
 نایاب و خوش رفته کی شب نوبت از نو با نشیب. فرزندان می توان در شب و شب
 ثالثا و خوراسدی گویا کشتی بجای دراز که هرگز از و بر نیایی فراز. رابعا و زرق
 معنی کمال استغناء به راه نونهاده ملک مدتها چشم ناز و فراز دیدار کار هم پیری
 قریح و دیگر قوش پر شک مناسه لطیف عورت گذشت گذشت چه نایده باز نه فرنگ گریخت
 سقوط شمس خورشید بدخواه ملک خسرو دارای ملک. کی باشد در در و درج همیشه جوهر ملکوک بر طاق
 بارگاه سما چون اساس دارد سما پس خانه بجای فراستوک **فراشا** او بر بسلک ملک و قوبری که بر
 قشربوده دیر بر علت لودن غذا و شش در و هم فراشدن لفظند صفت کماله فاعله **فراشتن**
 بوجله کماله فراشتن **فراشتن** او بر بسلک ملک و قوبری معنی مصدر در افتاد **فراغ** بوج
 معروف مشهور فراغت معنی فرس و نده صوق بلکه اسر شمس خورشید یکدم فراغ نیست. نظر از در کمال
 از بیم. انکه بر سر او بگذرد فراغ. اهل درج بهشتی عدل کشیده اند. پایا سر و بهجت در دامن فراغ.
فراش و فراموش او تنقی معنی اسم مصدر در **فراشی و فراموشی** او تنقی معنی مصدر در
 اسم اعتبار به حاصله همان اسم قیلند **درست** فراموشم مکن مقصودم است فراموشی نگار و نداشت
فراموش کردن او تنقی مصدر در **فراوان** حق وافر معنی **فراوان** بر دار که فرس و بلغم پر و زبرد
 فقر الفی **فراهم** جمع متعارف فعل لود مصدر لرا اول لوبه داخل و لور فاعل لرونوک باستغول لرونوک
 جمع اولی فعدا و لور مثلا فرام آمدن دیر بر کلی فاعل لور بر آری جمع اولی معنی فراهم آوردن دیر
 کشور و نمنقول لری بر آری جمع اولی معنی **فرب و فرب** سمر حکم انوری صریحی قلمهای توفیق صورت
 که آید از لازم اعیان مونی. بلب است خاموشی و زو عقل گویا. تنی هست لاغر و زو ملک فری **فربون**
 بر دکنلو آغدر سود و لبه و لایتنه جن او لور دبه نبون فرین لوبی پاک ابدب قور لرا اول اغاجی ابدقه
 باره لور سودی روان او لورا دل قریه آخر آنور لور سدر الدن اله التوب ستر طبع کماله زده که فریون
 ذکر او لور همان بود و ما و او لور **فرت** بنیز که ارشته دیر که جوسی در شمس خورشید **فرت**
 کسوت عرا و اسحاق را. هست ارشح ابریم پور و فرت. و او ریک آخته دخی دیر **لطیف**
 در مباحث از لجهال. عمر فرت و فرت غنده **فروت** بوش خرف معنی **فراهم** آخو

ناید

ناید. شاد و خیلور فردوسی بگویم فرجام کاراه بود که فرمان و رای جهانان بود **فرتج** قوتلو
 مبارک حجه معنی **فراخ** کیک لک فراخا لفظند تخفیف و تخشدر شمس خورشید بود و چشمه سوزی
 چشم اعدایت. ز بس بلا و سخت عالمی بدین **فراخا** ترکستاند بر شهر و گلدید و هم بر تخته
 نول آید و آنده کوزل جار به یکجه کند ز طور بل و ل نبله قول لرا ایدر لرا ایدر بشدن اسکول و ل
 لردی هر بری کوز لکده به نظیر بر ز قیصر بود لرقده برینه بر اوسن دخی بولوروی برکس کله و ل نبله
 سجد ایلد بوجار لردن هر قغنه التقات ایلد فی کمال اول جاریه طوننه وارردی نول مراد فی
 برینه کتور ردی ثوابن اول نبله عطا ایدر دیک و هم بت معنی استحال اول نور روزه کی
 فراخا بریزک و خوبتر جاست. کان معدن آن بت نوایی است. ابوالثل بت من جانور آمد
 شمشید دل و جان. منم و راشمس خانه من فرجاست. روزگی ای عاشق دلسوز بدین جای
 سینجی. همچون شمس چنی بر صورت فراخ **فراخا** رابده دخی لاطله دخی لغت در موقوف سایه
 دیر قورجن اولیه **فرخج** جیل و ملک و لور پشت معنی انوک فخر سی ایلد و جانوک لکوبه ایلد و آفر
 نده جیم عیالیه لیبی ای بلغر خج ساد. میدون همه فرخج نامت فرخج و کنت ملعونت بلغم **فرخته**
 براوزرنده او زاده کینه یا نور سوزند و بلعباس او می خورد بشاد و کام دل دشمن ترا کشته و فرخته
 عفری بهزلی باز هسته کروی. بهزلی پراز فرخته نجاه **فرخته** قطایف روزگی **بیت**
 بساک که جوبن نان همی بناید سیر. بساک که بره فرخته ست بر خوانش **فرخیدن** بوق جفری یعنی
 حکید بوقی حکید دن ایزتلی کاه او لور که رای خذقی ایدوب فیدن دیر لطفی ز فرجین پنبه
 مراجه عار بود. بشیت خار کشم منت کان کشم **فرخته** قوتلو **فرخو** دگلک بوطی صود
 فافه سنده استحال اول نور شمس خورشید شاع زر لعل و کوه آر دبار کونام کنت بود **فرخو**
فردا یارن غده معنی **فرازاده** زواله **فرازم** لاقلود قبی مکن ای روی نموشی آغاج
 خویش کز نمور و یان شتی بنود فرزا ما **فرزان** حکمت و معرفت و بیلوک حکیم و عارف و دانشمند
 اول لروک صفی در بهرامی مخالف توی فرهند و بی فرهنگ. معادیان توانا فرزند و نافرزان
فرزان اولک حکیم و عارف و ذوقون اول **فرزد** بر سولور د. بشیل چن که دایم ناز و
 در صولز شمس خورشید ایا شه یارب که ارطاعت تو. سعادت بر دهم و او روزه و فیض کنت کنت ارامند

کشتزار اند
 جان

بود نازده دایم بان فرزد **فرزند** او غول و قیر و لد متنا اما اکثر استعمال ده او غول اولور
فرسب هزن اوزرنه قونان اچ که فروزاکنل و زرنه قونور اندن مکره سفت آوکل و زرنه
باپلور اسب قابیه سنده استعمال و لنور شمس غری اسحاق اگر زین کند کنش اسب کند مرد
بام نلک افرب و بعض ایبانه رانوک سکوبه ایل و سبک فقه سی ایلدنی کلور روزه کب
بام و فرسب بجله خرد شوند از کرا نیست اگر نوی بر بام لیکن پندار خاطر کتا بنده روز کیدن
بویست شو به روایت دندی بامهارا فرسب خرد کنی از کرا نیست اگر نوی بر بام **فرستادن**
و بر یک سال متنا **فرستاد** فرستد ایلمی رسول متنا **فرسد** فرسودن لطفدن تخفیف او بشدر
اشتیق و اشتدرق متنا روز کی آخر هر کس دزد بردن نیست یا برادر دینت باز دینت
نه باخرمه بفرساند هو که انجام راست فرسینست شمس غری جهان بادنا مشربس بقایت
که دست قنادانش انفرسد **فرسد** اشتیق مک دلور و مویش و متغیر اولش متنا سنده
هر که دارد سوای بد خواست **فرستاد** بنش فرساده **فرسطون** بیوک قبان که آنوکه بولکل
طرز لر لطیفی نظرها فرسطون فراست سخت که متادیر همه می شود از وی معلوم **فرستک**
فرسخ متنا حواشی شایسته قریه ریح مکون که از طریق شمار شد بفرسک بست و جار هزار
فرسک اول میل در که بفرسک بود علامت اولافون ابور لر و بول لرده علامت اولافون اندکلرینه
دخی دیر شمس غری بامید عظامی شاه عادل بندر وچ سوی او سر کامکار رب نوید ب یافت از خور عامش
بهر گای به فرسک ریا **فرسودن** آشتیق و اشتدرق لازم و متغیر ایکی و جریله استعمال و لنور متنبلا
تند اصل بود که و او برینه الن دیکتور و ب فرساید و فرسانده دیر لکاه اولور که خدق ابدوب فرسد
و فرسده دیر تاکم مصدر ندن و او خدق ابدوب فرسدن دیر **فرسک** اوزم دانه سی شک و مشک فایه
سند استعمال و لنور **فرساده** نوت لفظ عربیدر فارسیده دخی نایج اولشدر **فرغی** مرشوق
فرغی ابرق کاپر قیدن ابردب فشار لر فرقی از آب دریا کنفی می بکوش آمده که شهر بارادریاتوی ون
فرغی اسدی فکند چندان سران سرکون که هر شیب جو فرغی شد زخون **فرغند** مردار قوتو
سند عماره و صراحتی متنا دخی روایت دندی حق بود که صراحتی متنا از ایلدنی **فرغی** فرجو
متنا حایله دخی غنیده روایت دندی **فرغول** اشی تاخیر ایلمی **فرغیش** اسکی کور کور دلو کندن قبان

قبل کورک اشعه سر و بیه سور نور **فرغی** کورک **فرغی** پولا غوج **فرغور** جیل بد کلری قوش نهوشنا
بوشکور منی بچه فرغورم او بار سیدست باباز کجانات پر دجه فرغور **فرغین** بر پر دم دیکلر
اوت پرهن متنا **فرغیون** فریون متنا در **فرکن** ارق سوی صروانی دو فرکن است
روان از دودیده بردورضم زخم زرقن فرکن یکلر فرکند **فرکند** صوبو کورک آدم و غلری فر
سوز کورک کند و صو شمس غری وقت سبرش جیش و چه دریا پیش کاش چه کوه چه فرکند
و فرکندن لطفدن صبه امرو وصف ترکیبی و فرکندن لطفدن صبه ماضی در **فرکندن** و **فرکندین**
ارق ایلمی و برکے ی بول بربره و بر زنه اولشدر حق که هر کز کورک مامدر عماره از پشت یکی بوشن خر
پشته فرود کزد اشتش غنیه جوشنت بفرکند **فرم** فبقو و کوکل طریق لطیفی چه شود کزدت
ایبانه کرم بر یان دل مارا از فرم **فرمیک** رفت برون میر و رسیده فرم بیج شده بوق و دیر
علم **فرمان** بدیرق **فرمان بردار** مطیع **فرمان ده** بوق بوق و بوقی امر متنا **فرمودن** بوق من
متنبلا تندی و او برینه الن باکلور فرماید و فرمانده دیر **فرماس** امر غش یعنی او بکلش
او غش که بکل غافل معنا سندن کتابت و لنور بوقلر دیر کرم بوشن فروت متنا و معیار جالیده
غافل نادان متنا در دوتنل ایلدی معفری کنت نقاش بکوشنا سم که نه دیوانه و نه فرناسم شمس غری
دران مقام که فرم تو فهمان باشد خود که باشد بوشن آسمان فرناس **فرنج** آغز چورسی بیج فایه
سند استعمال و لنور روز کی سر فر و کوردم بیان انجوره از فرنج منش خشم آمد مکر **فرنگ** اخراج او بخوده
بهر کایوس متنا **فرور** اشتا بوندر که بودن متنا فرودن دیر لر و صوبه طلوع متنا فرور رفتی دیر لر
فرور بابا اوی که اوزرنده بیوک یاسی و الا معیار جالیده قش اوی فرخی اگر زیدک بودی بهر دیکسی
زوست خسته زنی نغنه نافر و **فرور** سفت انجلی که بچه ر وافر دیر لر **فرور** بودن بود معی بلع متنا
فرورمانده عاجز فلش **فرورمانه** ایلمی کوشی **فرغی** با فرورمانه و در کمال کونی بوریان کورک
فرورتن توافع ابدن که **فرورتن** متنی بیج متنا متنبلا تندی خاشنه ابدال و لنور فرور شد و فرورنده
دینلور قیاس بوابدی که زاب ابدال دنیای بیکن بوج بندر معنی متنبلا تندی فرود و فرورنده دیر لر
بوالنباردن قوب متنی معنا نوک متنبلا تندی ابدال ایلدیشنده زار اسنده خود توافی واردر اکسی بیل
عرف صغیر **فرود** اشعه **فرودین** دیر یلی فریدن اسر شمس غری زیاد خلق در باغ و بستان
دم عیس بود با فرودین

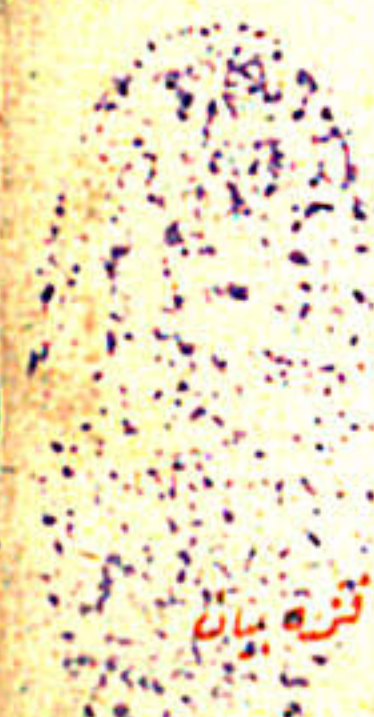
فرورتن
توافع

فروردین نایخ فرس قدیدن و نایخ جلاییدن بر آبوک آیدرتایخ جلاییده منقین الکی با آبی در نایخ فرس دیکبیه اعتبارا و لندونی سبیدن الاروکه و در آیدرتایخ فرس بلیک و نایخ طور عی گویا که فروردین ماه اول کونده بیام ایله دی آبله کون چ اولد و غندن او نرو و گاه اولور که تخفیف قصد ایدوب فرودین دیر خذو انا بید و نور دین دیر خذو انا اولده شمس غری همیشه ناکر زسیرین و کل بر دینت چن بوسم ادر بهشت و فرودین همه فصول شمس فرودین و نایخ باد مدام مجلس نهاد بر کل و نایخ لطفی با کامروز فرودین است که باغ و باغ چون خلد برین است **فروردین** طنرونی که آنو کله اود بخرم **فروردین** اشق ثلثه مشت **فروردین** عاجز قلان کنه **فروردین** ایضا اهلکوا و لن کنه **فروردین** عاقل و ذکر شمس غری **فروردین** فضل که ارنو قلند عبارت در **فروردین** شرف الدین البیرونی ای خلقه زلفت زده بر باکره لعل بنارلی زبان برده **فروردین** اول دگل که با نور لر که کلور کسر بر اکن کیا اولور و بی عکس بر **فروردین** ادر بک و و فسی دنوسون اولور که او کونک **فروردین** سحر و جازولی ابوتر مرغی نیست و نیست کنه بل اوست و نیست و نیست کفر مستش **فروردین** شمس غری چه غم از کید دشمن جاهد او را پیسر راجه از نیر و فرست **فروردین** اولور و فاضل و کمال ایضا اصل بود که مکتور ساکن نلفظ اولنه لطفی هر آن که هست دانا و فرمند نکرد دفته این دیر دیرند گاه اولور که را ساکن ها و منتوج نلفظ ایدر لطفی فرمندان عالم ریغه نکند التناث برین **فروردین** و **فروردین** ادب و عقل هنر شمس غری جلاله و دین انگار ادر عطا فضل و داد و رای و فریخ دعا مدح اولور و خور سار کما فی با نونم باشد و بقیه **فروردین** اسدی جوان کینه داشت بد چکر کله کهن پیر و فریخ **فروردین** نادان مکره باید و با سوز دخی مروی لغت در ادر بک و و فسی و نوسول و نایز او کونک مشت **فروردین** آفرین و غنیمت و کلا و نور فرقی خج ترا و فاکند دخل تو که تو افزون دینی و غل فریخ نو فریا **فروردین** حد و کلا و نور فریا **فروردین** در دخی **فروردین** فریتن لفظندن اسم مصدر در شمس غری ایام عدل و سرور ستم مهانست زور کار رزق و فسونست و یافریب و صیغه امر و و فسی ترکیبی دل فریبکی **فروردین** ایرقا دید کلری اوت **فروردین** الدیق خذاع مشت مستبلا ننده فابریه با کلور فریب و فریبده دیر لر **فروردین** لغت و کلا و نور دیر لر که مطلق قرش و یریک و سوکل مشتادر کابی احسن و شعور عین کوی **فروردین** سبیلکاب بر فریبکن فرادان کی **فروردین** و **فروردین** بلشت مشت لطفی بدین سرف بدین غرغره نه در خور و غلش ای پیر فر **فروردین** روزه یک گفت دینی که این زیار

کین

فراری

کین فرار کن موش را پروار بود **فراری** فرودن لفظندن اسم مصدر در و صیغه امر و و فسی ترکیبی **فراریش** ارتش **فراری** اکبر و بد کلری اجیوت که بورک آغری کیدر شمس غری مخالفان شسته اگر فرودن غسل شود ز غصه و غم در مذاقشان جو فر **فروردین** بر نوع صر مشق در کبی اکل دیر بر برانی و کول و لمران غلره مر مشر طو شور و نور و در طیبید فتنده اوسوت و مکله معروف در شمس غری باغ عمر ترا بباد عزان **فراری** شایخ عمر تو این از فرزند **فروردین** و ذکی **فراری** اباسرو نو و درند و بی آنم که فرزند واری پیچیم پیو بر بولفت هم ناهمه ایدر وایت و لندی و هم را و بعلی ایدر **فروردین** ارنو افزون مشت مستبلا ننده و او برینه الون و با کلور فراید و فرایند و نیلور **فروردین** بلتک قدرق بخیر مشت **فروردین** ارنو افزون مشت **فروردین** چهل هار ایدر ایدر کوه و زره و زننه استوال اولور شمس غری باز دار دبا کی خلاق او اهل بدعت باز احوال فر **فروردین** و ذکی این فر **فروردین** پیر زهر تور اوار گرفت بر هانا و نوایز و جبار مرا **فراری** نخته بنی انجلره و بشک برده اولور غایت مردار قوخر و کچلرد آدمه و شراصر را بخدر و اسم صوت در فلد مشتاکر او غریلین سیلنر لطفی دکان ترا لانت این فافس که کنه اوسوز است ای فافس **فراری** طوره **فراری** بیلک و طاشی **فراری** فضه و حکایت **فروردین** طوکن جو مشت **فروردین** برزق و طاشی لطفی بسوز عشق در مان جز تقابست **فروردین** لعاب فیلون ادر اشناست **فروردین** طناز **فروردین** اوسون که حسنه اوز دنده او خور **فروردین** بیک **فروردین** سوری دم مشت دقیق مرغزاری که فبیده که آشیان تو کشت **فروردین** شیر کا با بر سر دزد و غایب چکاک **فروردین** ادات نشیده که اسکا آفنده اولور و ما فشی دیر بر ماه و شر دیر و اوله دخی فایده دخی لغت در اسکا کله و فسی و توافی و بناد و ادر اسدی در اور و پیش از هافش و فشی **فروردین** شاد زنیخ هامون چو کردون بنفش **فروردین** سلکک مثلا یثی و صار و دخی مثلاً دخی کلور اسدی بهر باد خرمن نشاید فشانده **فروردین** رگشی توان بنزیر خنک راند و بچی معشاد دخی کلور نثار مراد در شیخ سعدی در دلم بود که بهر توفشانم روزی **فروردین** باز در خاطر م آمد که متاع نیست حقیر **فروردین** معق و عمر مشت مستبلا ننده گاه اولور که الف زیاده ایدوب فشارد و فشارنده دیر لر گاه اولور که الف سوز فشرده و فشرده دیر لر **فروردین** بیکل **فروردین** اوزم چکر دکی **فروردین** ضم فایده است معشاد و محبوبه اطلاق اولور غنصری **فروردین** کنتم فغان کنتم ز توای فغ هزار بار **فروردین** کنتاک از فغان بودا ندر جهان فغان **فروردین** ایدر و حرامزاده

و فلبنان و کبرخی متشادر میجک **انکت** کلوج روی لقب که دنگر کرد **زیر** الق کراه بنود بر دل ففاک **فغان**
جملق **فغند** سحر حق متشاسم مصدر در هم آید فغندست هم نیز کام هم ازاد صو مطوع و نیز نک **شمس غری**
و بکن آن باد بای و آتش فعل که جو آید بود بجای فغند **فغوار** اول که منفیه اولوب صامت و لا هز کنز
آوازه و حرکت کلیه بدر واقع اولفندن و یا جملندن و یا سجزندن ترکیب صلیبی است یکی دمک و لور ناکم
است هم طور رسیله بود اخی اول خلند آونک یکی اولور بوشکور فغفور بودم و فغ پش من دل
جان باد و برانزد فقیر **فکان** اول اول و غلان که اند فرندن که به معنی طو غندن اوله **شمس غری**
حجک دشمن جاهت در ارحام نکرد و دست مانند فکانه **فکندن** برقی طرح متش **فکان** بدل
فرانه دیر بر فکانه دیر **فلاص** صیان که انوکله طاشل تر لر **اسدی** بسک فلاض ر صد کام خوار
بد و رند در خار **بنج استوار** **فلاذ و فلاذ** بهیوده سوز **شمس غری** بجز دغای تو باشد سخن هیدان
بجز شای تو باشد حدیث جله فلاذ **بوشکور** بک فلاذ سخن نخواهم گفت خود سخن بر فلاذ بود مرا
فلج کلید که انوکله بغلوی بغلر بولفت هم غنی معی بایند ن روایت اولندی و هم فابایند عل فرط
در بنجی که ده بودم استوار و ر کلیدانه فرو مشنه مدنگ **فلج** ابتدا متشادر سکون لامله بلج فتح
فایسند استحال اول نور **طیان** مرا زند کای بدین جای تلج **طانی** دیگر کنندم ز فلج **سر وایت**
مت و برنگ فلج بنا کر **دیر سرکیوان** نکندین پیاوان اما معیار جالیده فتح لامله روایت اولندی
شمس غری خدایکان نازان نهفت مبارک تو بهشت عدن بر اعدا کشت چون دوزخ **بغبط**
ملک ذکر ابتدا نهفت کن که کار اای نوزان بر مبارکت **فلج و فلجم** **فلجم** حلاج حکلی لطیف
چون ده روز کنم ترا نالان که جو فلجم زنم ترا حمدان **حکا** که تو خواهی که بخند ترا نبه **هی** من بیایم که یکی
فلجم دارم کاری **فلجود** بموق چکدی **فلجین و فلجودن و فلجیدن** بموق چکدی و کود **فلج**
قبل از تلج فلجیدن متش **طیان** موزون بر نعلش کشته دراز **وزقنا** موی پاک **فلجود** و فلجود لفظ
صیغه ماضی در مصدر متش و حیا استحال و نور و معیار جالیده بموق چکدی مفاصنه دخی کلور شبده
تقل اولندی **فلزر فلزر** دکوم هفت که بر پاره بیزه بر نشینی دو کر لر و دید لر اولی
اما بر نشنه دو کر لر دوده کی آن کرنج شکرش برداشت پاک **وا** اندر آن دستاان زن بست **حاک**
این زن اند و کان بردن آمد جو باد **پس فلز** نگش بدست اندر نواز **شوی** بکن ران **فلز** نش

حکیم

خاک دید. کرد ز را باکل و کفتای پید. **فلغند** دیو بر چینی شمس خجری جنبش شب زیا نه
 چو دید. بر جها از مرد و مد فلغند. **فله** اغوز که مرد شی طوغر حق اول زنده الجملک زن کلور
 لامک شریعانه و خبیث جایز متوجهری نوایین مطربان داریم و بر بطرا گویند. مساعد سافیان
 داریم مساعدی چون فله. شمس خجری کتا خشم نو بسوی کله بگذرد. در پشت کوسفند کرحون شود
 فله. **فنج** خاتون لطیف بکشی و دوشب نوزحت رنج. ناینازت بزیب زینت فنج.
فنج قسم فایله دبه دملک ولور حابه نوک صفنی ولور و اهل نوک ولور. عجب آید مراد نوک همی.
 چون کشی ان کلان دو خانه فنج. شمس خجری انجنان مولغند و بهیجا دوستانش چون دشمن فنج
 که چو شنه بروز کرم در آب. همه در چون ننند لنج و فنج **فنج** کرملک غلت سدن صابور
 طیب لرقند. مطود مکمل معروف در **فنجید** کرملک مصدر در بازیدن معشاکه عرجه غطی دیر
فند بلا ناکذب متشا شمس خجری هکند با تو صید بدخواه پیش موج چه قدر دارد فند. **فند**
 ندل دیکلری آغ که ناهو آردینه بل غور لر حکم بغلر و کاز لر تو خاضنه دخی دیر **لطیف** در کونت
 چنان خراب شدست. که غی بند و او بصد فندل **فنو** مغر و زاولش لغش دملک ولور
 شمس خجری ملک اتباع کردی پاک. از صودنی لفان فنو. و بوندن مصدر و فعل لر تصرف اولنو
 غزه اولق والدن متشا کابی. و فاش عاریتی عبت عارا و فابی. بیب عاریتی چیر بر هر اقوم
فنون کیدرکی و با سیر کن بر لحظه توقف انک **لطیف** من میجوله زار و تزارم که دوش وی
 می کمر داله بر سر شاخ و همی فنود **حسروای** آفرین باد بر سر تلش سر در با کجا بر دبنود و
 غزه اولق الدن متشا دخی کلور و ذکی بنود ست جهان بر درم و آب و زمی
 دل تو بر خرد و دانش خوبی بنود. **فنه** فنک بیکلری کورک **فنه** فیک بیکلری فرجه دانه کو
 لر که صوب جنبند لر **فوره** آبکاه نوک مایه که تعریل بدوب فونج دبدر بغدادی اوننی
 و یا اریه اوننی انبی صوبله فص قی بوغر لر طوز سور و خیه مایه سوز فرمه ایدوب ورتا بنی دالر
 سر لر بر نینه ایچنده فور لر کولکاده. فور لر شغفن اولور اندن صکره فور لر **فوردکان** و **فوردیان**
 آبان ماهو ک آخر نو بیش که نوک بر نه بر آرد دیر راشوز نه چه آهنود اشتوز استند مذ و خشت
 مشتویش **فوز** غلبه **فوط** اول که حامله د. بیل طوتور شیرازی صحن حمام شکر فوشت.

کرمه نیاد او ست از کج و خشت ماه ر و بان در و جو غلاندند فوطهای پیر زلهای هشت
فوکان قناع شمس خنجر چون نام تو شود جان جهان جهر ز شرش حود را که کسی بکند
 سر نوکان **قوه** قزل بویاد بیکلری اوت که طیبی قنده قوه القبیح و مکمل معروف در **فهر**
 مشک از جگر طاش **فهرست** قانون و اصل مقدار و عید استحال اول نوک آخر دن تا حذف
 اول نور فهرس جعده فهارس بر **فهر** کوی که آنو کله کی بود کله گاه اولور که آخر دن تا
 علامتی حذف ایدوب فدیله **نیار و نیار** شعل لطیف بنیت جز عشقت اختیار مرا
 بنیت جز تو قیام مرا **عصری** مهربان بود قیام مرا **عشان** من بهر دو بکارم **فبتال**
 اقول بلخ لغتی در بوشکور پس این داستان کش بکنت از قیام **ایر سید و می** هر دو بکار
فحسن سزاب دید کلری اوت که طیبی قنده معروف در **نیدوم** سرخشت بیکلری
 ننه که ادویه دن در معروف مشهور در **فیرون** مفید دقینه حودت در آیداز
 بهرام **فیرون** نظری تو ز بر پیش فرارون **فیلک** بقی منو بیکلری اوت که سحر و کسمه دیر
 و دیر که جنل منو اوج اسدی قطنده فنج بایله **فیلک** از خم جگر ز ماه بزخم کبوتر ز صد کام راه
 شمس خنجر قطنده سکون بایله **فبتک** کربک طاش کی طیبی قنده جو قشود و مکمل مشهور در
حرف الفاف قاف ساکن آخر کلیده ادا ت نریب در مراسم عجمی که آخر دنه
 تا علامت اوله تو بایست که اکثر بود که جیم ساکن کتور در نام ذکر اولند کاه اولور که قاف ساکن کتور
 بود ق و مرق و بید ق بکی **قاب** آشوق **قالبه** نمایشکاره **قابول** طره و دیوار او
 زنده بقور دن صقلا بخون بید ق **قار** او که فراسر بکی انس بکله دن جعفر سوق اولور قار
 سبال دیر بر بعضی قی اولور قار خشک قار با بس دیر کاه اولور که سیالنی بنر غله بقندر لم قولور
 قاتلور صقلاق و استحال انکه آسان اولسون دیوار که قار بسز بکی طهریه دکن بدن جعفر و با خود آنوک
 ساحلنده قور در قیام در قیام الیهور دیر **قارن** اعلام در حال دیر انوری اگر چوقارون قارن شود
 بزوبکال مخالفت زکداف زمانه ریم **نجا** که دکنش هم زمانه چوقارون **بیاد** و بهر هم زمانه
 چوقارون **قاز** قاز اولو قوشو که دیر ببطه مشا نر کید **دخی** فارسیده استحال اولور قاش
وقاش اپور و صبور کوبه موبه طار طغان دکل اولور ابتاع و مزاجه قبیلند در لطیفی

مشهور

مشهور دم قاش و قاش بار و جرف که حال خود شود و عاقبت خراب و بیست **قاپا نغی**
 سوکوا و نی اصل یونان لغتی در کت الکفادب و مکمل اولور بر اوت در اواج مرسین پیر غی بکی پیر غی
 اولور بعضو ک پیر غی زیتون پیر غنه بکله ز ایکی منف اولور بر صغنونک غشی بر چک بکی اولور سوکو
 بایله مشهور اولور در جگر بر سو دکل آدینه و آنا سی دینه باد ایدوب پیر غی اعتقاد له محبت حاصل
 اولور و دید که قیلو بقا دشبند دکلور فرمان **لطیفی** در ده دلبدر م باید که بای کام دل
 روبری بودوی بفرغات و بهر قاطانقی **قائل** مشهور و معروف ادویه دندر ایکی در لو اولور
قاکلی بد اوت آدیدر جو غانه بکله جو غاندن بشیل لغی اوتوقرق بود قلد در پیر غی او مزرع قلام
 دیر مسهل در عمار و صووزر و رطینی تحقیق **یدر قالون** روم لغتی اگر دکل اولور و علم
 شخص و هندوستان جزیر لنده بهر جزیره نوک آدیدر انده سکار لر اولور سیامک آنده یا نور
 هفت جوش بر قلعه پاشدر ایچنه که که مزا فله اچنده بر اعاج پاشدر او ر دکی بشیل و بود قلدی
 فرا دیر قلدی عمار و و فلکان بکی سوک اچنده آینه بکی یوز کور نور فباق بکی غشی بفران بکی قزل و کمر
 بکی طلود دیر که دنیاده اول بنی اغ اولور **قایت** بوی قات مشا **قبا** اوکی اچن ققان **قت**
 قرو بویجه **قناد** کون دید کلری دکلوا و ت عربی لغت در فارسیده دخی استحال اولور **قد** بوی
 قامت مشا **قراصیا و قراسیا** کراسی سینه دخی صادق دخی روابسته ولندی **قزانی** زغل
 و بعضو دیر لر آواز دید کلری غشی آدیدر **قردمانا** یکبهراسی دید کلری اوت **قربا و قریب** کبابی
 مشهور ادویه دندر **قزقان** قتل اچنده بولنان اغاج پاره جلدی **قریه** ابرشیم **قزاکند** چوقال
قزل سخته دیر کلری قوش غشوق مشا **قزیل** نوت **قزین** ابرشیم جنبی کبابی
 و بنر لنده و وارسه لطیف نخت مدد ای صبا خداراه آن شاه قزین فروش مارا **قسطا** بکلیک
 آدیدر بکلیکدن قوپری کامون خلیفه زمانه ایدی مهم بلفتن ایوبلوردی و هم یونان لغتی یونان
 دلچینی حکمت کتاب برین عربیه تلال ایدی جمله سندن برسی محط ایل قلید سارا سنده منو سلطان
 شمس خنجر بدین کتاب زمانه شمس است بر فضل که نیست بر حکما زمانه قسطار **قشب** هنر سوز
 که **قشوس** اول هنر ماشوق که یوضو که دیر لر **قشاص** آدم اولور دینه برینه اولور کمر عینه
 لغت در اقا فارسیده دخی استحال **در قصب** عرب لغتده قش در فارسی دبلجه قصبه دید کلری که

عورت را با شلرینه اورنر لمر عصاره لفظن خرب او لمر عسجری بسی قصب اندر ساری است
 بشن ذره سه بوسه بده مارا ای دوست بدست انوان **قلمری** بر نوع افی در عرب دهنده
 در هم غطری دیر **قفا** اک **قفل** کلید که آنو کله قابو بغلنور اهلنقه قور **قغه** با غمیل
 زنبی لکه عربی قغه دیر **قغه** حما آورده و قابله متنا **تنس و قغنوس و قوقنس و قوقنوس**
 درت وجهه دخی استعمال اولور بر قوش در که بک بشیر منده و ستانده شنکونه جو بر سنده اوور
 بر تنوک الی مقدار ی دلویک اوور هر دو کندن قیر و غنه یولک اردر عر او و لجی اوطن یفر
 او ستنه قفا و تر بر تنوک هر دو کندن بر در لویا و از قفا قندلینی اول قدر ملکه کیمیلند او و
 ظاهرا اولور اول و طینه یج اول قوش اچنده یسر کول اولور آنوک کولندن بر اعلین قوش در یلر
 لطفی **مچو قفس** بناله و افغان **سوزم** خوشی در آتش عشق **دیگر** اگر ماند هزاران سال قفس
 سوز دزار آفر با قفس **دیگر** بی نام ز درت ای دلا زار **مچو** سوزم در آتش قوقنس و
دیگر سوز و ناله ای شاه دلفروز **کنون** چون قوقنس خوشی سوز **قلاهو** سوکر دلاق
فلا شک نمان و صبان طاشی **قلعی** قلابی **قلعیس** قره بویا نوک آغی **قلقطار** قره بویا نوک
 صاروی **قلقنت و قلغند** قره بویا نوک کوک **قلا شک** صبان **قنار** زنجیر قندز بر معروف
 جانور در که صولر ده اولور در سنی کلا بملر کنار نه و نه الی لمر در که قره اولور قلمتو اولور اکثر بود
 بوبر احمد کومایه عربان شود این سپهر ندارم **از قاقم** صبح و قندز **م** نبات کوننی آتانه و قندز
 یعنی نه کنش و نه آبی و نه بلذر سر قور قوسی فایه اولور کندز و بیغی اولور **قندس** اغو قندز دیر
 کلری اوست که بوجیه یلا قندز بر طیبی قندز کندس دملکه معروف در **قنطار** بوز بکری رطل در
قنک اول قره جو غر که غنده و اولورده دز لر خراب الیرا و زنجی بغون بغون صار و اولور و کوکرک
 اولور حکاک بماند ستم دلشک بخانه اندر چون قنک **زمانده** چون بنده سروروی براژنک
 بوختایه یعنی هندو شاه بخوانی صحاح الفرس آدلوکنا بنده قاف باندن نقل الیدی و اکثر ارباب
 لفتوک لمر نه فایه یج الیدی و او **مایل قنوج** هندوستان ملک لمر نه اولور خنکاه اولور ملک
 آدیر **اسدی** نوک شاه قنوج و رای بری **ز هندوستان** تا بدر بای چین **آمین** صراحی و بده لنده
 اولکی نوک نشیدیدی ایله فارسیه خنقی ایله **قوانوس** بر جوق او قیه **قوطل** تمش ایلی مثال **ط**

قنطار

قهرمان بوبر قی بر نه انجی **قستان** طلا غلق ویش لوق واورمان مشتاد کو هستان لفظنن ما خودر
قینه عرب لغتده هموز اللام در قوسی مشت فارسیده همزه سوز شایع او شدر ظهیر فارسیه
 زهر آنک دهن خوش کنی رغایت جوش **قش** نشسته منر مدکی کندریشور **قیر** عوام دهنده فار لفظنک
 اما لمر سیدر طیب لمر کخفتلری بویله تعیج ایشدر اما ارباب لفت قار سخر مشت نقل الیدی و شدر
 لمر استعمال الیدی کمال اصنویانه بر مدح تو بر نه شدم عریا زنبی بر در کمت جوشیر شدم بوی جوشیر
قیراط بجوق داکندر بدلیکه بر جکر دکر و بدلیکه بر شعیرو اکثر جکر دکر مراد اوور **قیرس** بو قلی
 او بکر آنوک او زرنه باغی چکنوک تو بیه بولا شورانده جع اولوب فردر لادن اوور **قیرصوم** قوان
 چاک **قیرولیا** ابکی در لوطی لمر فوگ آدیر بر در لوسی آغ اوور و بر در لوسی قزل لغه مایل اوور اندس
 ملکندن کلور وادمن ولایتندن کلور **حرف الکاف** کافی و نه که اسموک آفرینه لاحق اوور
 ادات تصفیه در جواتک بکنوک **سکر** افلا بکنوک و حوبک کوزنج و پیکر بر جکر و اسبک آتجو غر
 و کافی مرز و مکیور ذوی العقول دن سوال در کرم دکل اوور آفرنده علامت بزر لفظ اوور
 کاه اولور وزن ضرورتندن کسری اشباع ایدوب با دلفظ ایدر سر کاه اولور که مابعدن کلمه کون
 اقلین اسکان ایدوب بونی او شدر بلفظ ایدر لر لطیفی کشود این نغز و بر سر امر ناله طایر
 مرغهار اسمی سلمان باید **کایلیج** سرچ بر من خضر مشت شمس خری چون باسحاق شامی حاکم
 زان او ست **خانم** ملک سلمان دارد اندر کایلیج **اسدی** ایاغوک سرچ بر غنغ غصیر الیدی عسجری
 بل بکنش اندر بکنش و آبله شد کایلیج **از بسی** غمناشته **فلک** یا زانیا **کایلیج** کوز چشم مشت فتح باید که نایه
 حروف خجدر و اکثر کسر باید روایت الیدی آخر حروف خجدر شمس خری ای شهنش بکی مهر خراست
 روشرا ز جودست کایلیج **کایلیج** اغلق که او بخوده **بصر کایلیج** قولن که نواق و کوکوبینی اند
 بر در و استاده طریقه سنجی جیع قوشلر بوسنده استعمال اولور بونگور چون بکبوتر شفا رست کیم
 موار بکرد موی شد آن مویکاش زرد **کایلیج** کایلیج کایلیج **کایلیج** و ز شاخ سوبی باغ شود باز
 کمر در **کایلیج** ماون که لبیدر اهنده ادوبه دکر **خایکان** تو چون کایلیج شدست **کون** نوقون سر بانه
 شدست **کایلیج** معروف **کایلیج** ماوراء النهر اقلیمده بر شهر وک آدیر **انوری**
 آخر ای خاک خراسان داد بزدانت نجات **از بلا** و غیرت **دکر** کایلیج و کات **و بر دار** و نوک آدیر

کاشو قشون **کافنه** آله کلورک دیکلری بچوکه آخوردند در قور طلا بنده بدر لر انگلدر و چیه
 دزوح دیر لر چیه و بیلر ایدوب در اربع دیر لر **کاف** یازق شکاف مشتاق و هم اسم مصدر در وصفه
 ماضی و وصف ترکیبی **در کافتن** یرق شکافنی مشتاق و شکور کثا و رز و آشکر و پایاف جدی بکار ما
 بندر شان بکاف **کافور** بر نوع داروی معروف در هندوستان کور انجمن ترشح اولور اول
 که بفرار کون اولور کوبه رکی ما کافور دیر لر طوبی برنج در لور اولور اولاسی فیصوری در که سرنیب یا
 خنده بر بر منسوبدر اینده قزل لوفه مایل طلع ملق اولور و بر در لوسی دخی کافور راجی در رباح آد لو
 بر شمره منسوبدر غایت آغ اولور بعضی دیر لر که اقل یون بولان رباح آد لو بپادشاه ایدی آنو چون
 راجی دیر و بر در لوسی دخی غلیظ و قراق اولور و بر در لوسی دخی اغاجله فاروق اولور بولر معاش
 اولانک اولاسی اولد که اندر صغای اولور بعضی دیر لر که راجی فیصوری در **کافور** هم عیتران
 دیر کله اوت که رنگ آغ اولور طیب لر قنده معروف **کاک** ما و را و انهر لغتند اردمک اولور
 سرد مشتاق **الدمر** همه چون غولیا بان همه چون مار صلیب همه چون سنجوی و همه چون کاک غزدر
 و کوز که یکینه دخی بر زنایک و ب دلنده انان لقی و پاس دلنده مردم لقی بویکی معناد مشترک در ابوالنخل
 جهان همیشه برن و چشم روشن باد کسی دیدن بدش کنده بازش کاک و یکسماط دیکلری
 انک **لطیف** با موافق همه و بالاد و کاک از مؤنات سفر ماراچ **کاکج** و **کاکن** قبیل اویا
 که این و زنونک نواخذند ز نارنجی کوللری اولور آشیلر آتو آکس بویر با غلو و چوب کور سنون دیو
 بویر در اکا قبیل دیر اول قبیل دکلر که طیبی قبیل طایف دیر لر بوی کاکو که اینده قزلبه دانه بکلری اولور
 طیبی آله استعمال دیر **کاکیان** عصبر غنی **کاک** خاتم غنی و چری منسوب غنی جزیت مشتاق اسم مصدر
 و صیغه ماضی و وصف ترکیبی شمس غری بنفیر کف عدم فود کبریز کامش نیست اگر ز تیری تبغش بود
 عزیت کاک **کالا** فاش و اولی ده طوتن قن قنای و اور تود و کسک لبته و کسرونه واریه
 مناع البیت **لطیف** اگر خواهی که بانی قدر والا مکن سمالکان را منع کاله **کالید** آدم قابی
کالفت آشفته مشتاق در لبیبی فرد آید ز پیشش نوز ملعون شد کالفت چون خرنی شبیه
کاک دکلر که فاو و نوک خامه دیر اکثر ارباب لغت بدیده نال بلدی لر حق بود که فاو و نوک کوشی
 در و طاسوزی در که کلور دیر **کاسم** ارکوردش عورت ثببت مشتاق معیار جالبه اول عورت

اری اولوب براره دخی و ره شمس غری دشمن در که ترا بیدایم بنیم وزن کالم **کالک** غلبند
 لرک طوبی آت لری **کالوج** سر چه برق ختم مشتاق **کالوس** ابله اولن که ابوالزبد ملول
 مردم کالوس بنده محال باشد مکن نکارا این خود طبع را بکذار **کالم** اوج معنایه کلور اولافاش
 و مناع البیت مناسنه کاله دیر لر و کالم دیر لر ناینا قانکل خای بل که کوشی و طاسوزی کلور دیر لر
 کوبه کاک دیکلری بنک تصغیر در شمس غری انک البیز صطاعش ایدود مهر و مهر کاله نالفا بدر
 که عوزلر کر لر **کالیدن** چری منسوب غنی هنر بیت مشتاق **لطیف** رسید شاه کل و شکر این آراست
 قح طریقه نود سباه غم کالید و ساج فاش موش و تغیر اولن و بوز رقی و ولیدن مشتاق **کالیو**
کالیو و **کالیو** بدن اوج مشتاق سرشته مشتاق کلور ضبط کی چون شدم نیم مست و کالیو باطل آن قش
 تر دمن حق بود **کام** کافی غنیه ابله مراد مشتاق **کام** کافی غنی ابله یکی معنایه کلور اولافاش
 مشتاق ناینا چکا و اغزل و ستمی پائنده طوق بیدیر **کامران** مراد سرچی **کامکار** مراد بیاغلی
 اسدی چه کردن زبان بریدی کامکاره در آستین داشتن کوزه مار **کام** مرسته که اکثر لر
 و مرسته که اکثر اید و در اولا تعویب بدوب کالج دیر لر ما و معنایه قیاس بویدی که کالج دیار کای
 جیده و مراد مشتاق کلور و بعضی ترکیب در صفت دخی لغت اول و نور صوابه سنایی قدس سره کوز
 مرزنان برهنکی جابه ست خامه انرا که شده خود کاه است **کامیل** مراد بولوی **کان** معنی
کان کافی غنیه ابله جامع مشتاق **کانا** ابله اولن که رودکی من سخن گویم تو کانایی کنی مرزبان
 دست بردست زینه **کانان** سنو مک دینه فخری نگرین من بدان آمدن جزمست **نوه**
 بر آیدر طب ز کانانم **کانون** عاب لغتند دموردن و بگردن دزشل و دنجاق اوج و روم
 تاب بخنده ایکی آبوک دیر کانون اول اک فیش آید در کنش آنوک و ن اوجنی کوبه جدی بر صنه انتقال اید
 کانون آخرا و رنه فیش آید در کنش آنوک اون اوجنی کوبه دلو بر صنه انتقال اید **کاف** غنیه ابله
 عت مشتاق اسم مصدر در وصفه امر و وصف ترکیبی و بهادر مشتاق کلور شمس غری کوا صیت
 جرات و مرد بش بشنود بر خوشی نند نام میج کاف **کا** کاف غنیه صغر که طنبای دیر لر
کاواک مرسته که کفوک و قرفوز و بچکر و منخل اول و اور تسی بوش و مجوف اولان دخی دیر لر
 لطیفی عجز خود کوان نیست و ز شب خور مت شکفت نیست ز کوشکلی کا واکست شمس غری

نوجوهای در اوج سادت. سود نور آب غم هکچو در **کبود**. سرحد انجا که عزیمت ملاف
 دیر بر چاک مشک بید. **دیر بر کبود** سکلو که بیداری قوشدر واسدی و طوسی روایت ایدر کبود بر تو
 شد رکنه جسدن جفتی اولزا بروق قوشدن بوری حاصل ادور **سجک** با این که غم می خفت و غم
 آمد فراخ مرز عبا بخت بام بام. خارش گرفته و بخوبی اندر شده غمی. **هکچو کبود** خاستی کنت کام کام
کبه بانو که نشد بدله و تخفیفی ایدر حجامت ایدر جکالت عجمه متعارف بکند و اتمه خواهد بکند و الله
 از کبر. تو آتش چون کبه که مکدر **کبه** عشق تو بر دم نه با آتشی کبه. بر خود کشید مایه و رحم ز خون ل
کبتی همچون دید کبری جانور بوزینه و دهنه **مشتا کبت** ناطف دید کبری ملوا طبان کره
 ریدگان تربنه شوند. نوکینا کجین نی **کینه** کور دن جمع ایدوب بیل آفریده ار توق کلی
 کون **کیک و کیک** اولاد در که صار و چاک اولور و کون چاک دیر **رکت** تحت در که
 هند و سناندن بکری آنو که زنده او تور در کافوک فخمه سی و کسه سی جایز **کتاه** حربه هند و فخمه
 سرود هلو. سر او چشم کردم که جوهند و ان زن. همه خلق را ز غره زده. بر جکر کنار.
کنل طاع الماسی **کمتوا** نجو که دغده **مشتا اسم** مصدر در **کتور** اول که بلجندن و طار
 نرسندن بیوک کوب کبی و در را پینه بغدای و کبک طولدر لر و دکی از تو دارم هر چه در خانه دم
 و ز دارم هر چه کندم در کینور **کج** کرج نوره **مشتا کجا** قنده **کجه** ستان دید کبری
 قوش عشق **مشتا قانله** دخی و کافله دخی لفت در **کجور** فصل و در کن او جاننا و بیتی که بوبررد.
 شمد که زمانه جرجینی دمکه معروف در شمس خرمی چند باشی برای شهود **کج** بای بسته بطر غلو
 کاه از بهی ضد مردم پایاک سخی و کج **کجین** آنکه که او غلا بختله و بر لر **کج** اولدر که غلا
 بختله فور قنخون چیل و قور قیج صورتلرد و زر لر عزم کاکا ناز و غ دیر لر شمس خرمی جال دنیا وین
 حسروی که بیکرمه بر دتست با او بسان بوس و **کج** فره بویه ناز **مشتا شمس خرمی** بر رخ
 دشمنش که چون مازوست. بیست شاه کار کج **کند** **کدای** دبلخی **کداختی** و **کدایت** ارتق اذاب
مشتا کد هر سنه که ایدله و یا ایلکه بر برینه بغلر و اسکی قفانلر که بیش اولاد کداد دیر لر و تر
 یبایدوب جداد دیر لر **کزار** آخر نه را در مهله ایدله کداد و انا ملک **مشتا اسم** مصدر در سلمان
 اکوز و زنی نگارم سویی بستان کزار افتد. هانا بر کل رویش چون عاشق هزار افتد. **اسدی**

نکردون چنان کرد جایش کزار. که ز نیست هرگز دستان و علم کزار **کزار** آخری زاده بجه اید
 ار ملک **مشتا اسم** مصدر **اسدی** کرار نذر شمش فند در کزار. که خواند لطفش برست از نیا
 وصفه امرو وصف ترکیبی آرت و آرد جی **مشتا جان** کزار یکی **کدشتن** صلی و بر کرها
 کردن **مشتا** و کج **مشتا** دخی کلور **اسدی** نرخی کجائیزه برداشتی. زدی بر یکی بر سه بکدشتی
 مستبلا نده شین زایه قلب و لنور کزار د و کزارنده دینور **کدام** قنقی **کدایین** قنقی
کدبانو بر او دیکذا او بن عورت که عامه خرفی ایدوب کیونی دیر لر **کدر** کادی انجایی که
 لمیل قنقن معروف در **کدر** کج **مشتا اسم** مصدر **کد** باضری ازین و آن یاد مکن
 و رعاشق صادق ز جان یاد مکن. شادی و غم زمانه چون بر کدرست می نوشی و زمینی جهان یاد مکن
 وصفه امرو وصف ترکیبی **کدنام** مکتوب جواز که بوللرده آن کس زب کج لر شمس خرمی
 در مالک مافرتقیر از نفا دیش بر دکر نام **کدشتن** کجک مرور **مشتا** متبلا نده سین
 رایه قلب و لنور کدر دو کدر زنده دینور **کدو** قبق قرق **مشتا کدو** جام با ایدان پیش
 آمد از راه کدوخ. بار و چشم پر خار و کرب و مست و شوح **کده** دیک که انجک و جی یکی بو غره
 اغزی اچو کوریتور ملاذه **مشتا** معروفه زین جهان دیدله ازین هیله کده بر شال خرطومی
 شمس معارجا ده کام **مشتا** نقل ایدی و اشوبیتی انشا ایدی. آنکه طفلان ایدل را رایه کام و مراد
 جز شیر شکر لطفش نیکش اید کده. و انجک و صنه دخی دیر لر **کد** همی بود سینه و پستان. کده
 او جودانه مرجان. و **مشتا** حوک دندان سنه دخی دیر لر و کلیدک دندان برینه دخی دیر لر که کلید
 دانه کجیک کلید نور انجیلین اولاخاج کلید دانه کجیک قیو بغلر شمس خرمی کشت ایمن ساخت
 ملکش ز در دان آختانک. خانها ایمن شد نزار رحمت دریا کده **کدین** و **کدینه** بیوک
 توافق که و دیر دیر و کازر نونفا غنه دخی دیر لر **کدبور** روز کار **مشتا** در و کده **مشتا** دخی
 کلور یعنی اول که کرای برخی اول **کسر** مراد **مشتا** در شمس خرمی بکدر بر سه پنهان ریزد
 مهر در پای تو بهر چشم کرد. دققی حجه مهکان آمد سویی شاه جهان آمد. بیاید او داد او را
 بکام دل بهر جنب کرد و فلاغی ها ز اولان که **کد** کور و کرباش از معایب ناس. دور شو
 از ساوی و سولس **کسر** کاف عجب اید و اوج معایب اولا و یوز علیت جوب **مشتا** ثانیاداد
 کلور

جنسند در بدو فلز نونله وایت بلدی روذکی پیش نیج تور و ذصف دشمن هست چون
 داس لوکریا **کریان** کرستن لفظند صیغه مبالغه در اغلفان دمک اولور **کریب** اولکه انجیل
 نرایی بلوک بلوک ایدر لکاه اولور که آخرندن بای خذف ایدوب کرب دیر ناکه ذکر اولندی بو
 لفظی قریب ادوب حریب دیر **کریبا** بخان **کریج** بر باره که بر نند دن کسر لفظان و ن دلی و
 نجا و نیدی گاه اولور که بای خذف ایدوب کرج دیر لرتاکم سابقا ذکر اولندی و اودن بول کوک
 طریقی اورنیه دخی دیر لکاه بکی حواجه سنایی قدس سوره همه عالم برای بناسنت این گریخت
 بر نر ز ندانست **کریختی** فجی فرار مشتابلانده حازایه قلب لور کربزد و کربزنده دیر
کریز کرختی لفظند اسم مصدر و صیغه امر و وصف ترکیبی **کریستی** اغلوی بکام مشتابلانده
 بن خذف اولور داساکن قلنور کربد و کربنده دینور **کریج** کربز معنادر اسدی بر آراست
 جم زود راه **کریج** شجی جسته یک و بار نده میج **کریدن** دمر کو علی هر یون مشتابلانده
 قواد مکه مروفی **کریبو** بیک و کربش بر آخوری طاغدن عبارت **کریه** اسم مصدر در اغلوی
مشتاکر فتح کافی عزیز اید و زای عجم اید **کری** فتح کافی عجم اید و زای عجم اید و معنایه کلور
 اولا بلنون اغاجی طرفا مشتابلانده نایا ارغون که آنوکله بر جنبی اوپر لرتاکم چتل را بکا کربدن لفظند
 صیغه امر و وصف ترکیبی **کری** فتح کافی عجم اید و زای عجم اید ابر شیم فر لفظند تعجیم و مشتابلانده
 اندن قریب ایدوب **کریایه** مهاره که سوره کد حک طوار یوکله لر ایچنه عورتلر و اوللا بکلر لفظی
 بسی کرم و رازاری و لایه مرا یک کز نظر کوزا **کریایه** **کریایه** فتم کافی عجم اید و زای عجم اید و آخری
 را ممله قور صق حوصله معنایه برای بنیکن خورش پاک رازایه **کریایه** بیاکن پیدی جو ماکن نو کز ایه
کریار کزاردن لفظند اسم مصدر و صیغه امر و وصف ترکیبی **کریار** خراج اصل ترکیبی اسم
 مصدر در او دیش دمک اولور **کراف** **کراف** بهود سوز و باطل و جبت ایش شمشیر
 ای دل آفر جند ازین طبع ملول و زبان ناچند ازین قول کزاف **کراف** جو قال بولفت هم
 ناقاف باند و رایت و لند و هم کافی عجم اید **کراف** کزایه معنایه و اوله یا آر لنده نواخی و نباد
 واردر **کراییدن** زبان ارشدر مکن نقصان کتور مکه دقیق کبست کز و صل نو نزار دسود کبست
 کس فرقت نو کزاید شمس خرمی بدست مودل انصاف و حدیته **کری** ن ظلم کس رمی کزایه **کرایه**

کزاردن کزاردن او دیکر ادا می

بر نوع

کریا بر نوع اوت در اشخون بنسندن شمس خرمی اگر زاکر کنت رشمه بی در ابر
 بری ز بر جد و پیروزه بیکر کزایه بولفت هم کافی و راه ممله باندن رایت اولندی و هم کافی و زار
 معجم باندن آخرندی الفک ماقبل هم باید رایت اولندی که نایه حروف نیجی در و هم باید که آخری
 حروف نیجی در **کرم** **کرم** کشور تربیل بروب جز دیر **کرم** و شق دیکلری پس
 ایدوب دندر طبلر قنده و عطار لر قند معروف در **کرم** سوز و عطر فر کنده بتن تازه جن و
 سزه شمس خرمی بر جویار دولت شاه جهان پناه کو کومری ولایی بار دزابر و ترم **کرم**
 فر موک دیکلری بشجوک که کوکم دخی دیر لفظی کنت بخور دم کرم در دکر فتم شکم سر کشیدم دوم
 ست شدم ناکان **کرم** **کرم** بلنون فوزنی که طبلر قنده عذبه دیکله مروف در قریب
 ایدوب کزایه دخی دیر **کرم** زیان اسدی کسی کزیدش بر نونا کزید جدا او کنی بدنا
 پسند **کرم** **کرم** کزید که هوادن بغر بلط اغاجی اوزرینه **کرم** اهرغان دیکلری اوت که
 طبلر قنده اجزه دیکله مروف در **کرم** زای عجم اید کزکن دیکلری قوش سرد مشتابلانده **کرم**
 بر نوع اهر قور فوسی و دادی توریج قایی بکی کوکله در او اجن پیرا فدی واردر بلدر سوز کایردن
 پتر سوز سی پیرا غنه بکرا یکنده بشیل دکل فستیقی از حق تشریف وار **کرم** بر نوع طاشر
 سر کدن فر و دیدلر که مهره لر انا و اخندر بر بایه بقی و اول بقی اولن برده خطلم وادر **کرم**
 خراج جزیه لفظند تعجیم و مشتابلانده بکی و یا جزیه لفظی بو ندن قریب و مشتابلانده اویک در
 زبانه انصاف خرابی دلیل در وضع اوله **کرم** **کرم** فتح کافی عجم اید اهرق خضه معنادر
کرم **کرم** فتم کافی عجم اید و رندلک مستبلانده نون زیاد اولور کزید و کزینده دینور
کرم **کرم** فتم کافی عجم اید چاره مشتابلانده کزایه چاره دیکله اولور لایه **کرم** اورنیه
 یعنی هر نند بیک بوسی و صیغه امر و وصف ترکیبی **کرم** **کرم** عورتوک فرجی **کرم**
 حرکتی قبیح معنایه **کرم** دلبرای دخت بسی خوبست **کرم** **کرم** کزایه کار کست کبی شمس خرمی
 اگر مثال مایه ماه کورده بنزد صورت بوسن بود کست **کرم** **کرم** کافی عجم اید دست قافیه سنده
 استعمال اولور **کرم** **کرم** دوشمک نمید مشتابلانده شمس خرمی **کرم** **کرم** صریح نمید مشتابلانده شمس خرمی
کرم در همه افاقا خوان بدل و احسان **کرم** **کرم** کشته طابن کا فر لک فوشند وخی فوشق

نرمیایا و بکنج دیر خسروایا بر کم گاه نواز گشتی جو دست بقا چکشی برید گشتی و چندی
 کرا اسدی زبون کردش اسفندیار دیر بکشتش و در دهراب زبر رستم زالبه فتح ایدر کرش
 برهنگیری نزع انگل چون شمر غری معیار جمله ده بولغی شبنم ایدر وایت ایدر **کس** امر صیغه
 سیدر کشتنی لفظندن از وازول دمک اولور و بعضی ترکیبده صفت دخی استعمال اولور
 جان کسل یکی **کشی** کاشنی لفظندن تخفیف او شدر **کشیختن** اوز مک ازلک معذب و لازم
 ایکی وجهله پید استعمال اولور مستقبلانده خالامه قبل و نور کسید و کسبلنده دینور گاه
 اولور که یاد دخی خذف اولور کسد دیر بر و امر و نهی صیغه سنده خذف واجب ربکسد و مکسد
 دیر **کسیلا** بر آغاج آدیدر که اغ سبی دمکله معروض و بعضی کسبله کچور در دیر **کشی**
 کاف عجم ایدر کشیدن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبی آب کش و یا کش و کینه کش یکی و قوت
 مشت دخی کلور اسدی که گهست بر زمین کینه کش هم اکنون کشان آرمش زبر کش **کش**
 فتح کاف عجم ایدر کشیدن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبی نازک مک اولور **کش** ضم کاف
 عربی ایدر خلط مشتاد در مثلا قانه کش سرخ دیر صغریه کش زرد دیر بلغم کش سید دیر
 سودایه کش سیاه دیر و هم کشتنی لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبی از دما کش **کشادن**
 اچاق مستقبلانده باز یاد ایدر و بکشاید و کفایند دیر **کش** چکش مشتاد **کش در**
 انجی بزرگ مشتاد بوشکور کش و زو آهنگر و پایانی جو یکاه مانند سرشان بکاف **کشتم**
 کاف عربی ایدر مشتاد فایده سنده صیغه ماضی در که مصدر مقامنده دخی استعمال اولور باید کشت
 اولدر مک کر دیر و بکورد مشتاد دخی کلور که عری حاضره دیر گاه اولور که آفندن نابی خذف ایدر و ب
 کش دیر ناکم ذکر اولدی **کشت** کس کاف عربی ایدر زشت فایده سنده استعمال صیغه ماضی
 مصدر مقامنده دخی استعمال اولور خواهد کشت که کرک و اکین مشتاد اسم دخی شایع اولور
کشت بر کشت بر نوع او در آدی در ایلک یکی بری بری او زبده طلا نور او زانور کدر
کشزار انگلک مزرعه مشتاد **کشتن** کس کاف عربی ایدر انگل زراعت مشتاد مستقبلانده شبنم یاب
 ابدال و نوب ماقبلنده بر الف زباد اولور کار د و کارنده دیر **کشتن** فهم کاف عربی ایدر ایلک قبل
 مشتاد مستقبلانده کشد و کشنده دیر **کشتی** فتح کاف عجم ایدر دنگل مثلاً کدر کن دو کدر دوت مشتاد

و بر حال دن بر حاله انحال انگل دن عبادند را انقلاب مشتاد و بودند در که اولق مشتاد مستقبلانده استعمال
 ایدر بر صیورت مشتاد که بر حال دن بر حاله انحال انگل دن عبادتد رکنیونت مشتاد استعمال اولور
کشته کس کاف عربی ایدر صیغه مفعول را کشتن مشتاد و فتح که قوت دخی دیر مثلاً او دقو
 رسی و الله قورسی سوزید شاکوترا ی تودک زغم بدو نیم است جوامر و د کشته ندانم
 بکتنی از کل خلاق که در دل غم مهر نو کشته **کشتی** فتح کاف عربی ایدر یکی صیغه **کشتی**
بان کجی ملاح مشتاد **کشتی** کاف عربی ایدر کشتی ایکی کشتی بر بریده طو تشور **کشتی کبر** کورچی
 مصارع مشتاد **کشیج** بر نوع اوق منتر در بعضی پرورد برید دیر **کشتیال** کدی که غیر سوزر
 که باشد در عجم دتوت دیر **کشتنی** اوز مک اوز مک لازم و متعصب ایکی وجهله پید
 استعمال اولور مستقبلانده کشبلد و کشبلنده دینور و گاه اولور که با سوز کشبلد دینور
 امر و نهی صیغه سنده خذف واجب در بکل و مک دینور کجختنی و کشتنی مستقبلانده
 بر در **کشف** قلوبغه و بقی بردق **کشتنی** طاعتی برانگنده کردن مشتاد مستقبلانده دال
 زباد ایدر و بکشوفد و کشوفده دیر اسدی کشفتد بزم می رود و باد برانگنده کشت انجن
 ست و شاد **کک** سفتان دیدلری قوش غنق مشتاد **کشک** اشک و زنده کشتاق مشتاد
کشاب ارب موی که صریه بشور در جواب دیر **کشنجیه** برالت در بای حکمه موی
 ایدن آغز ظفری زنجیر بر بر کدر بر بر حکم بر کشتن بجا اغا جوک ضالندن و با بر دلو کندن حکم
کشتن حکم دگوز و جق اوزم **کشن** نگلور جانور کرا کگنده دخی استعمال اولور ضم
 کاف عربی ایدر در شبنوک ضمه سی جابر و سکویه جانور **کشن** فتح کاف عجم ایدر فوق مشتاد در شبنوک
 سکویه جانور و فتح و کسید غر بک جانور مثال سکون شدن آن کشر کشن پیش طورک زمان چون رم
 پیش در پیش کرک مثال خر بک بوشکور سوی و دبا کاروان کشن زمان بدواندرون
 سر کن اسدی در حق کشن شاخ بر شاه کوه از ابنوه شمش ساره ستوه **کشته و کشتنی**
 بر جک کلور مشتاد بر نوع دانه در صوب جسنندن **کشیز** کشنج دیدلری و ت **کشکی** ارکگر
 انگ **کشودن** اچاق کشودن دیر و کشادن دیر مستقبلانده کشاید و کشانند دیر
کشور اقبلم **کشوف** کشتنی و کشوفتنی لفظندن اسم مصدر در و صیغه امر و وصف ترکیبی

آنجان بادی کتر بنده است. در بدامن بخشد و لعل ز کوار کبیری و رخاوی نیار پوشیدن. تو هم آب
 در کوار کبی. حردانه ترسم که شد این رخ من ای حواجه والا جوانان که کسی به کشد از آب کسواره
کواریدن سکوریک میهم میثابو ندن صیفه امر کوار کور و بعضی نر اکبید. صفت دخی استوال اولور
کوار الله صغیر و جکراغ قرچی دوستان را یاقی براد. سردش میگوینی بکوار **کوار و کوار**
 آفری ز ابر بلطفه مقدار شمس قرچی سوبی در که بر بخود شاه. زمهر و زجین و در خلق باز کند
 طبع او چو اسر زتش. زنده بود و در معادن کوار اسدی نباید کوار زدن بر شون. نه برافه کس
 بدن جابوس **کوار** آفری ز ابر بلطفه صوق شمشیر در قریب بود و جوار و دیر **کوار الیدن**
 قزق اند و خنی میثاب طیان بزرگان کج و سیم و زر کوالند. نواز آزادگی مردم کوال **کوار** طاق ظاهر
مقاکوب رضم مرید ابرین لفظ عید و جعده ابار بق دیر اما لم فتم ابله کوفتی لفظ ندن صیفه
 امر و وصف ترکیبی زر کوب بکی **کوباره** سوری. شمس قرچی کزین بخشیم ز همت شاه صد
 هزاران ده است **کوباره کوبال** کونک و چوماق شمس قرچی عجب است که سر کوفته است دشمن نو.
 که سر زتش کند از سر کراش کوبال **کوبی** اول کشتی که غریب **کوبی** نلند و بد کلمی معروف است
 اوت **کوبل** بابا دیر کلمی اوت که طلیعه قنده بابونه و بابوچ دیکله معروف در بعضی برورد. قوت
 کوزی دخی دیر **کوبل** سوا و زرنه قزق که بغور بفرکن اولور جاب مقاشعور در و غنی سی جی کلور
کوب دیکله چله کلف کجا کاش بینم و کور زن. نصیبی اقدار محبوبه زن **کوب** آفری ز ابر بلطفه
 شنبه که چای ملر آنو کله فان صور در خنجه دیر شمس قرچی شهنشاهی ندیر ضمیرش. ندیر شنبه مهر
 ماه **کوب** **کوبین** اولکه حصیر او تندن دس کوبی اور در بر ز خانه نوک و کلن جوبل نکا و زرنه قور رانده
 جکره تکر اور در باغ اندن مزخ اوبوب مفر نلک و بعضی دیر که کازر تو قاعدر **جسنه بیت**
 باز کشتی ای نکا چشم بعبیرت. تا بر نکوید فلک کونک **کوبین**. شمس قرچی کینه بنده تور و زخمش و انعام
 طلا یکیده دهد زر بطله و کوبین **کوتاه و کوه** فقه قیصر میثاب **کوتلان** دواجی ایکی که آنو کله دو.
 بوکن **کور کور کور** **کولوبی** **کوج** لکه معنای کلور اولا حرامی و راه زن معنای عنصری
 اندران تاجت بعدن کوج دزد که ساعد کوج بلوچ ثانیاً بنفوش دید کلمی قوش بوم میثاب و بعد میثاب
 شمس قرچی ارما از نظر دوست او دور رفت. شوم و دیرانه نشین کرد و ماند کوج **کوجک** بکی صغیر میثاب

کوج سوفان بازار میثاب **کوجک** اوزم خیمی صغیر میثاب **کوزاب** بریان اشی که آتند
 دانه برنج بشور در تو سبیلید و ب جوداب دیر و شمس قرچی بسیار جالده. بکمر در دیو نقل
 ابلدی دو شاب میثاب و اشوبیتی نشا ابلدی. نکر که چون بود احوال عیش آن بدخت
 که شمد فایق او شد ز رادف کوزاب **کوزاب** خطب غاصی **کودر** اوجی چور کلاوردک
 عنصری کف یوز بر منز آهویزه. همه جنگ شامین دل کورده **کبی** باز شکاری تو بهر میثاب
 از شکار و بریم نکر دسوی بکک کورده. شمس قرچی خواهد که نه طایر واقع شود و جری. تادریهای
 بزمن باشد چو کورده **کوزک** اوغلان صغیر میثاب **کودن** اغریور میثاب کلاک بالان آتی بودند میثاب
 اید و بکی فملو اولور کورده دیر. حضرت سلطان ولد قدس سره ابن جهان چون منزلی بگذشت
 دل نادان بر جهان از کور نیست **کوزیان و کوزین و کوزینه** بیوک توفی و بیوک چلوچ فلک کازر توفی
 و دو کور کور و ریسی و دو مور چیلر و کچکوی **کور** فتح کاف عجم ابله کبر میثاب اوله بار ابله
 نواضی و تبادل وارد در لطف چند کافر و زو آشی **کور** عاقبت بد او ز آتش جور **کور** فتم
 کاف غنای اید معروف و مشهور کوزی کور میان نر کید و فار سید مستحق است در **کور** فتم کاف عجم ابله
 اوج معنای کلور اولا عشرت و نشاط میثاب اکثر بود که آفریده باکتور ب کوری می کند دیر بر یعنی
 چون کور می دهند روزی کی کوری کینم و باره کشیم و زینم شاده. بوسه هم بر دوس آن نری نژاد
 ثانیاً قولان دیکلمی جانور که بیان اشکی در ثالثاً سند قبر میثاب **کوراب** انغم غنای یعنی او لکه طریقه ناز
 کور بنور یعنی صباح و قنده و اختام و قنده عنجه آل دیر و او لکه ویده و قنده سوبی کور بنور بای
 استلنده سراب دیر **کوران** لشکر و کج اولد و غنی وقت طوند و غنی بیرنه مقدار چو فلفنه و از لفته
 کوره کزنک و کوران دیر لطفی کرد کرد او سپه کورانش. بیت فرسخ زمین بد او رانش
کور کندم صغیر مرد دیکلمی بخود مقداری و دخی بیوجک دانه چکر در اغریورق قمار و لغه مایل تر اقدن
 پیدا اولور باله قزق و کراولوراون درهم مقدار که بر طرباله قنار غشان کتور و قصدر رایتا
 جماعه قوت ویر رسد در باله اوج بال قدر اشی مو قعی کرک چو قزق در ب جلفی کرک بر ساعت
 اوزرنه او رتب فور قد ز کمره نبیند اولور سوجی بکی طور بوسبت ن بوک اندلس و لاتنده نرتنه
 افعول دیر و بعضی برده شمع الارض دیر بر طب کتا بلونده تو سبیلید و ب جود صغیر دیر **کوروش** کوز

نیشانه

سبک و بد کلری جانور که بر آئنده یورر سیری یو فار و در تر هو بک سوبک اولور کوره بازار و وجی
 فکوی کوزه سبل چوکی فتح کان غنایله در شمشیری خسروی ملک شیخ ابوالحیاق عظم الله فی العالی
 باد باغی همیشه ناباشد کوه و دریا و کرد و کوزه کوبی عشرت و نشاط متقا کوزه آفنده زابنیل
 اگر یو لیک بولکش ننه اسدی زردم بدان رستی خواستست که هر جانور کوز و اور است است
 کوز ضم کاف بولکمانیه کلور اولافوز کرد کان متقا نایا اوصرق نیز مناسنه کوز و طکوز لان
 قوردی که طوقینی مردار قوم صفنادیر کوز کای سمنیان کوزن صفن کیکی لطیف شد سرش
 چون خسرایی کوزن هر کس شیخ چارر طل بوزن کوزنک اعلام رجالدن اسدی مرافردن
 نام کوزنگ بود که از تیغ فرنگی زن بود کوز دوه بونی اوزون اچی بوش شیشه که عزو فاقوز
 و خاقوز و فاقوز دیر کوزه بر دق کوز کر بردی کوز هر اولر که نویل ایدوب
 جود هر فلک التروک مثلندن جبارتد کوزینه قوز لولوا کوز و کوست بان باشی آسب مناسنه
 شمشیری بیت شمشیر که فلک از برای شمشیر خویش کج زووی د ب عاکد که هستی را اوس شود
 جودانه افشاش میکل کاف زباد بیت شمشیر اگر یابد کوشش بوشکور شاکر نعمت نبودن یافتی
 نازمانه دورا ناکاه کوسه و معروف و مشهور بر یوک کوبسکی ساز در که جلد کوساله بزار کوس تو
 کوست و کوستور و کوسته کست و کست و کسته متقا اوله بار آئنده تواض و تباد و اردر
 کوسند قیون و کجی جنس هر قفسی که کاسه و لسون کوسند و کوسند دینور غنم متقا و اکثر بود که
 حصوله قیون مراد اولور کوشی قلاق و فرس ایلر بیدان در دجی کوی و اکثر بود که توبل ایدوب
 جوشدیر کوشش بکمز و ن بمتقا معیار جالده بوبله نقل و لندر قیاس بوایدی که کوش ب کوشاب
 لتلندن تخیف و لنوب آت مویندیر دی کوشاد جنطیانا دی کلری اوت که معتبر اید و بدندر
 کوشش لحم متقا کوشش آوه کوفته و قلم لوشور با کوشش آینه غنی کشید کلری دموردن چنگال که ویم
 منال بر کوششینه قولعه کرن بوجوک کوشش سرای اوکده دینور سه عیشی فهم ایدیه شمشیری
 رشک عیشی شود اگر کرده مدحت را بعد کوشش سرای کوشش مایه و اوجیلان باشی بد کلری غی
 بوجوک که کسار بلر بالان آتدیندیر لورینه و قوسقونلرینه و وزر و کلکب خلفه پند و وزر کوشش و کوشش و
 کوبه قولانه کجور کوشش بوجق و قابر قیاس کوشش و کوشش کوشش یکد پر متقا

اوکود کلری

کوف اوکودید کلری بوجوک فوشک بر غی در کجی او جرم عظیم عامه دیر و بیستوشه دخی دیر کوفتن
 دو لک قرع متقا متقا آئنده فابا به قلب اولور کوبد کوبنده دینور کوفان بر طایفه آیدر که ویم
 انله قفسر دیر کرمان طاغیر نه اولور کوفشانه جلاه شاکر جاکری نغزین کیم زرد و فغان این
 زمانه را کودار کبر و رنست این کوفت نه را انرا که با کلوک و کلابه بوشمار بر بطال باشی سدر کل
 دغان را کوک مار دد بد کلری و رست بستانه اگر لور بر کوششانه شمشیر شمشیری تا کنند
 در خولب شمشیر فتنه را ناجدار امید بیستان کوشانه و بر نوع اغا جوک آیدر کول فتمتله غریبوشلو
 فلک آت کودن متقا لطیف اه از کاهل و جوج و کول اه از زشت و نابکار و جوج و فلک قیون دیر
 کورل غزای کول چه کار آید غزه آتست که پیش بره بود کول ضم کاف غنایله ایدیه شمشیر متقا
 و مودن صغی بیری کول اماله ضم کاف غنایله بون ایدیه متقا کولان خفض و بد کلری عصاره که
 طیبی قنده معروف و مشهور اید و بدندر کولانج بر نوع حلوادر شکر بادام ایدیه فرزند در
 و ثلثه دن یوفقه جق و ورقه لایدر بر آت قات قات دشر لار لسته شکر و بارام بید قور بر یوزر
 کلاج بر لرون سوز شمشیری تیان نازد با ضم شاه شیخ ابوالحیاق بدان سنگه نازد بناج
 پیش بناج ر خون نمت و از جاده هلو باشد زبکی خور دایا و قیل و کولانج کولانج قولج غلنی
 معروف در کس کورایینی در کولانج بکافش پشت و زویر کین برون پنج کوم جن و کیزه
 که مودر قراکند بتر برای ان خوض و آب و روشن وان کوم کرد او و روشن کند دلت جویینی میر آینه
 و شمشیری معیار جالده بومعاب لغنی کاف و زافصلنده نقل ایدی تا کم سبنا دگر اولندی و کاف و
 و او فصلنده بولفظی خورش و بیل لیش و مکمل لیش بیلر د فوربان اوت در د بونقل ایدی و لیشو
 بیلری انشا ایدی اچنان کشت عدل تو که بروزه برده از پیش بوم بردار و نخل اگر بخلافه
 روید بنین دان که کوم بردار و کوشش بر قازجی یعنی معنلر و قیولر و آغز لرقازجی لطیف
 تا تلر کرد و کشتا کشته پاک جوکوشش کاب پاک آید و از خاک کون او نزاجق بر که آیدر در متقا
 بر زالو و سکر ناولید کور کوبه کرد کن کاهن الاشکال شکل مستدیر کون ضم کاف ایدیه در لود کور
 کوز متقا زکون عبارتد حوا جلمان یار کنند کون و سبل موی و قمن سوزمن جوجو بر باد خواهد و او
 چوکامم دکر کوزنده بر نوع سید در که اوتدین و چوکدن سیرک اسور او در لیمان طشر لری لیبی
 برین و تو کنده ظن نکوه

او تروکلور لطیف تر کی خداداد قدر و جلای خداداد را نیست هرگز و لیا **حقرت مولانا** و غیره
از خودم شمس غریب را **کیا** بکه را بر دوزخ نرسد **کیا** بر ملکوت کجاست منه دیر که اور ملکوت
قور در دشتن مرزبان متنا و عنصر اربو متنا دخی کلور شمس غریب شکوه تاج کبان وارث ملک جم
که تحت و بر کبان را شسته است و کیا جهانهای و نی مثل او نامده زانزان نجوم و زانتراج کیا
کیا کسر کاف عجز اید و نبات متنا کیا لفظ غنی و شکر کوا و باد بکی **کیا** حوض عصمت
بد مهر نوا سبز خط سبز بر آورد نه شناخت لم خاست مکر کیا **کیا** آهسته متنا و ذی
درنگ آری سپهر جرج وارا **کیا** خنرت باید کرد کار او شمس غریب معیار جالیده جوب شیرین
سوز در که بر که مدح انگلا چون سوز لرزد و یونقل المدی و اشوبیتی انشا ایدی همه اعدای خود را
دوست کردی با خان و بر دی و کیا **کیا** کاهل لکنه کیا یعنی نشاط سونو نو
ارغریزین و کاهل لکنه سوزین دقیق حار و لرمه ساله با کیا بود به سار که جزا کرد و زماه کیا را
اسدی بزمه نوا می کیا بفرمود بر خشم و بر کار زار **کیا** ناشه **کیا** زار او تلو ق بیغ او
بر که انده او تلو ق و لا **کیا** اوج معنای کلور اولا کرد و ک بر به عربی بیک و لری که فرجاید
طو تر بر بونکلور همه باز بسته بدن آسمان که بر برده بین بان کبان ثانیای لفظ نون جیو در بونکلور
شمس غریب جهان بنای و شانه شاهی که می نازد ز فرق فرقد سایش همیشه تاج کبان و سار
لفظ نیک شرحه ذکر اولدی که ارباب نوا بر عجم بکلر به درت مرتبه او زربنه سمت افشرد
انجی می بکلر کبان آلتی بوز مسکن بیل بکلر ایلدر نالنا طابع متنا کلور کبان دیر و کیا نادیر
لطیف این کبان بد کبان کز شکر نعت غافلند بار باین ناز و نعیم دولت و رفعت **کیا** طابع
خسروی سمد از اکیست سمد او **کیا** فکر کرد است مکر کیا ترا **کیا** شمس غریب نوارث کیا بی بر خاست از نیب
صدیق بودی در خلقت کبان **کیا** اوت نباة متنا گاه اولور که های خذو ایدوب کیا دیر فغانند
او تروکلور و نام ذکر اولدی **کیا** اول که این طول در بر بخله و قیله بشور در ابوالحق کیا فو
و با جبریزت و شریف اما هر به بر هم چیز نعت مست **کیا** سلبو کسی دیر بکلر قوش که اسکنی
دخی دیر **کیا** حجاملر شیشه سی که آنوکلر فان سوزد بر محو متنا **کیا** پو جهان دنیان متنا
بزمین مردی بیکتی چیست با هر کسی عالم کیست **کیا** آنکرا دشمنان تواند ساخت و آنکرا دشمنان
تواند زیست

کج

کیا احق که کند و بی بکانوز و کند و بی او کر شمس غریب ای ملک بار فقت و نعتیم تو چون فاکت
وی خود بادانش و دیر تو معیوب **کیا** ابرک آلتی ذکر متنا **کیا** در لفظ در که صولس کنند
سوی نور طوت و طوت و طوت و طوت و طوت **کیا** جام اغاجی صنوبر معنانه **کیا** کدر لفظ مر کبدر
ایله است لفظن ذوی العقولدن سوال اولور غیر ذوی العقولدن سوال اولور چیست دیر **کیا** متنا
منکنه دیر بکلر آلتی که آنوکلر شیره صغر در جرنشت متنا **کیا** صرمانا بیکو که هنوز اکلن قضا
یو مانند دیر **کیا** بلوک یعنی اولیج که بوز او زربنه صر در **کیا** معروف **کیا** شمس
اکبر منایه کلور اقلادین نایا صدق که ایچنه اوق قوبر **کیا** جیو که کوزدن قمر و کور بکلر دینده جم اولور
بوسیب هر دی شکفت نیست اگر **کیا** خشم من سر خست **کیا** بی چوسرخ بود اشک سرخ باشد **کیا** **کیا**
کیا خیر او مکافاتنه استمال اولور بونکلور مارا هر چند بهتر بروری چون خشم آورد
کیا کبیر بری **کیا** سخله فعل مارا دای فلان **کیا** سعی کن تا سوی سخله شکر **کیا** **کیا** فتح کاف غریبه
بر نوع تار در ایچنه بو غرت او بود در شمس غریب بر جهان باد خشت اربوزد خون شود باز شر
در **کیا** بونکلور بونکلور جراسمتا کلن نعتله مترادف عدا ایدی **کیا** فتح کاف غریبه ایلر بر غوث متنا
کیا اماله کاف غریبه ایلر بیک انسان العین معنانه رودی خشم آمدش و هم آنکه گفت و یک
خواست و را بر کند از دیده **کیا** بره اویت **کیا** بر طایفه ایدر که جی ایدوب کبلان دیر
جمعی قلمه علم کی او شدر نه تندرند کبل دیر و کبلایه دیر نیر ایدوب جیلی دیر و جیلان دیر ایدی
چو شب کبل ندر کلمه ساه و رازدد و کیل سرکشت ماه **کیا** ایتلود بیکلر اوت
طیبلر قنده سر حردیکلر معروف **کیا** اسکله هر که سپر اعی فلانش در بکلر بلفون آغا جندن بکلر
نبلد فلهی هر که در مناسب لفظ بونکا شاهد قدر **کیا** اول که صوا و زربنه کنانده هر
استی انکیچون و دخی حاجیون بر رخ و طو متنا **کیا** معروف کبل متنا غریب ایدوب **کیا** دیر
شیخ سعدی جو بر کیده جوامات نکست **کیا** بشوی ای برادرزاده دست **کیا** **کیا** صغری که
اشد و قمر و قولان صفر سندن ایدر **کیا** حیلکه که غفل قمر شمس اول شمس غریب با خشم کر
بازی و یا بر کینه سرش و ان بنر هم زردی و کیمیا بود **کیا** کسر کاف غریبه ایدو ات نبت در
نکین و نکین و اند و بکین بکی اکثر بود که اغنی یا و نو کتور در زربن و بکین بکی **کیا** **کیا**

اسکثر نه منجیکه نریو بر شتر و شتر گسترند و از بهر خزه که دیدم لاله قرمز را زحل سقط شمس خمری
انگن باشد به معالی او. اهلدر چرخ فرزند و لاله قرمز تپش کشی که ایشی مومن همان بریا تو بر نراده
نوت سیزده اوراد، حافرا و لور سموک و ایکد و کدیر بر بغایت مذموم صفت صفت لور نر
شاکر بخاری. بردل مکی ملط کفتار و تنبل. هرگز کجا پسندند افلاک جز نر اسر.
شمس خمری. حسودت بخور و بخت راض. چو بد نفس مردم صیسی و تنبل. **لج** دیک
کد مینا. منجیک کیر و زکریا به ملی آب فرو بخت. مردی بنزدش لج بغلط برد زده لیز. هشتاد
بجلی صحاح الفرس ده بولفت کسر لامله تعبیح اندی. اما معیار حاجی ده اولوبندن اکلور که
کسر ده اولیه زبیرا عارج لفظ بیک مثالند. افوا ز اندی کسر را بده معارج فافیه سنده ابر ایلدی
لجب اجبه زننه آواز صوت مینا **لچک** اناکسور قرای نخل و سیملودر کیر عورت کیر
مرزا لویغ. بیک غلابار نیم من ندرم این مذهب. اسیر چادر م و شسته بیک پوشم **لخنه**
خوش فو قولو او ویدن ترکیب و لشمس موق سنه که شسته خراجند. صفیر و جلیوب فو لور و سافو
رله و در نور **لچم و لچن** اوز لور فر بالچی که یول لرد، و کویا **لچند** طوار یا غیلد لوک دلوک و بار
بار اولور **لخ** خصیصه و نسی و دخی معنای **لخت** جوماق معنای **لکور** بار معنای **لکور** اسدی
ملی دچنان کرز کوزخم سحت در و قفل و زنجیر شد **لخن** و کاه اولور که اخر نه ماه علامت
الحاق اید **لخته** دیر لر خمر وانی یازنده شیشی کز غم و انکدر سست از تنگدی جامه کند **لخته** و بار
لج قراویه شمس خمری بر رخ دشمنش که چون مازوست غیبت شاه کارج کند بولفت هم
کاف بایندن روایت اولندی مملام بایندن **لخیس** مورجیم کلخوی **لرز** دترمه معناسنه
اسم مصدر در و اول علنود ایدر رعد معنای **لرزیدن** دترمک **لرز** اسکشر و باره باره و لشمس
منجیک پیرلا و درازی و خشک شخی کوی بی بکد کند **لزه** غنچی **لزی** شید کشر که شش دخی دیر لر لور
معناسنه **لزن** اوز لوبالچی که یول لرد و کویرد طوار یا غه باره باره و دلوک دلوک اولور
بولفت هم بهیم عربی ایلر وایت اولندی و مرقاه بجی ایلد اصم زابجی ایلدر **لست** محکم و قوی اولن
شسته لبیب کرسیر لوز من بتادر خور مست. زیرا که نذارم ای صنم کز زده **لست** **لشکر**
چری سبه معناسنه **لشکر پرتو** چاسوس لطیف بیاید **لشکر** بز و مان بکی که قصد شما کورد. کی نی شکی

لش لطیفه‌ای است **لعب** اصله عربی در صیفه مبالغه مفعول را و اینجا قیاساً فرس شاعر
 مرده شوق در استعجال ایدلر که فارسی لغت بکی ولای اولی کوزا معنا که کولار کا مفتون
 اولوب آله نور قالور شیخ سعدی ای فتنه دلبران لغاوی طبره لبنان چین **لعل** معروف
 به قیمت لو طاشدر فیمده مد و غ و مرغوب و ماضی بعضی عزیز لردم ایدب دیر لردملوک بتایعه
 اند ن امتناع ایدر لردی صورت عجب و تکبر اولاد و غی سبیدن و شاعر لر محبوب لر و ک طوطا غنی
 اکا تشبیه ایدب شوق در استعجال ایدلر که تشبیه کنایه طریقه سنج مشبه و نهن سوزین طوطی مراد اولور
لعل کون بر نوع کولدر که عروس سپرده دیر لر اسدی در دردد زان کل لعل کون
 که هوای عروس سپرده درون **لغزیدن** طبعی ز آوزلاک معنا **لغم** او یان لکام لغظندن
 تحریف اولمش را **لغج** فالک طوطی و برکش که غنطبه کل قاقیه دیر لردلغج فرو هشت فردوسی
 خروشان ز کاید می رفت رال فرو هشت لغج و بر آورد بالا **لقلق** لکلاک دیدکاری قوشن جمیع قوشلر که
 شیخ رشج الطیور دیر **لرک** فتح لاملا و لکه عانه تحریف ایدوب لک دیر لردلر نوکلر ابر شیم بو بر لر
 و قبحی قبضه سنده و پجای صابنه انوکلر بر کدر لر شمس غریب نهاد تخت شهری تاج فرخ و بر نارک
 ز فر مقدم این رند انجم فلک هزار سال بماناد ظل ترک شود بجای تو ممکن چو پای تیغ از لک و احق
 معناد فی کلور لطیف هر زن لاف به بود ای لک چو کنی کردی خسی لک بک بولغت شمس غریب معیار
 جمالده فم لامر و ابی ایلدی و اشوبیت انشا ایلدی کجا زبند که ظلاحظ شدی مایوس اگر نبود یان
 کوزنک ابلد و لک سعادت و شرف و بند کی خضر او خنک کسی که بیاید هزار یار خنک **لک و یک**
 یلوب و یو بر معنی اسم مصدر در تک و هو و نکا پوی معنانه روزکی ای لک زناز خواص و نعم
 کرد و رکاء او کین لک و یک و متاع البیت معناد فی کلور لطیف خواص که بر آید افتخار متاع لک و یک
 لکن زجارت و اگر بایسته پس لامیه اوزر نه تقدیم ایدب یک و لک سر لردعنائ و بر من لک مراد اولور
 شمس غریب چهران چو خاک در تست عرضه ملک جرانکو هد عفه بتنه یک و لک **لک** ضم لامه
 بومری که انجده و آمده ظاهری اولور عجمه معناه و بوندن دکر دید عیثه لک دیر **لکا** بویش قرا
 کون وارشد معناه **لکا** م او با ن تعریب ایدب بجام دیر **لکام** بنوع طولدر سی که سبج دیر لر
 و بوندن که بر سید استعاره ارک التند استعجال اولور طیان من شای سلیم با کوزکان سلیم

زیر که جعل ایشان دو غنای و با کانه شمس خرمی بهینا چهل و سه دانی بدینا میل رای قدنا شد
 ملک فرج دارد نه لکانه **کنار** بولج اشلی **لک** دیک **کن** شمع دان بنج میل در سوره
 دان ضامن شد بخت که بن شمع ذربن کنی **کنین** آجیل جوع متنا کرمی که منت کند قریه سیر خوردن
 ترا لکن به **لمر و لمطر** او که بهیچ نرفته قیور میه لا باله متنا حواجه تنابی عقل هزار است کوی
 و لمر نیست خله بازنده و کلو بر نیست ابوالعباس فرما کنت ای برادر ممتز این چنین لمزی ملک
لنبه ضم لامه سمر فربه معنای عمار چرا که حواجه نخل و زرش حواجر دست زنی بگونه زنی بسم
لنبه **لنج** ضم لامه آوردن طشر یا نه عمار کنت من بنز کیم اندر کون سبست و ریش و بوی لنج نرا
 و مطلق آورد متنا دخی استعمال اول نور شمس خرمی نه سمد کار تو دایه نه همه زور نه است **لنج** چاد
 مکن پیش کنت بر مغراز **لنج و لنجا** فتح لامه او بان لکام متنا **لنج** فالنق متنا اسم مصدر در
 بچوردن استعمال اول نور لیبی کفش صندون تخت و کوفتش هر دو کرد و هر دو نام عماره
 بچ کس کناه بسته دران کوبد هر دو رایج از کار آن یکی با غنچه و خفتن و آن یکی با غنچه و رفتار
لنجیدن کسر لامه چکوب غرق متنا قیلجی قدن و بچاقی چکوب بر نه از زبانه آبخش متنا طیان
 کسی کور انوشی در دقولج بکافش پشت و زور کین برون **لنج** **لند** ارکال شمس خرمی از بی
 قطع نکل او ایام دشمنت رونه خصبه منت و نه **لندر** **لندر** اغسق **لندر** کسر لامه بلدر ساق متنا
لنکار بر مرعوز لطف چند کوی نویسد لنکار مایه بنی خاک در ناپاک **لنکیدن** سر سینه بود
 اغسق عر متنا **لور** قاب و عا متنا **لویا** بکر چه دید کرمی دانه صوب جند نذر **لوج** اکوه
 کوز لو کشی که شل و شایه دیر احوال متنا شمس خرمی هر که در ملک شایسته یکنایند بود از کوری
 آن کز نکر و لوج بلوچ **لوج** صبر او نه روح متنا **لور** اندر که سوزش پیر سوبه سود و یابو
 غمورت قاتوب فایندر لم قویور عر چه کرمی دیر **لوز** سیل بوی بچوک دیر سبلا بکنده متنا غنچه
 دلس کیمه ازین کوه و دشت و پشته و رود و لش کیمه ازین بکنده و لوزه **لوس** طاد چاشنی متنا
 والد غوج اولان جابلوس متنا **لوسان** جا و ملک جابلوسی متنا **لوس** اجل چون دام کرد کیر و پوشید خاک
 اندر مباد از در بکدانه برون کرده بلوسانه **لوسرن** طاد جی چاشنیکه متنا **لوس** بلوچ که طار بر فالور
 دیر که لند یعنی او که سیل موکته بولانی صولردن بغا و فالور غرچه تر نو قی دیر و اغری اگر کیشیه

دخیر

دخیر **لوج** صفی صلب متنا اسم مصدر منجیک من زبانی تو باز بود نخواهم ناز فلک جان و
 خواسته نکل لوج شمس خرمی ابوالحق با در کونواش زبستان طریش کیم **لوج** شمس خرمی
 و صنفه امر و صنفه کیمی **لویید** صفی دو شیدن متنا **لوف** بر او ت آیدر طیبی قنده حق
 عالم دکل مو و قدر ثانی بر آیدر یونان حکیم لردن قسطا آد لوم مشهور حکیم آنوک او غله در **لور** و او
 اصل اید قری لکوزله در بنجایی در وقت بشارتد لولود یو صدا اند کرمی بسیدن لولودیر جیایدوب
 لولیان دیر و هر کوزله که فتنه و بنجایی اوله بر سبیل استعاره اطلاق اول نور حافظ شیرازی قغان کین
 لولیان شوخ و شهر آشوب شیرین کاره چنان بر دند صبر از دل که نرکان خوان بخارا و او قتلوب لفظ عیدر
 انجود مکل و لور جیایدوب لایه دیر فارسی شعر در حق استعمال اول نور **لور** موقوف و بدید که دخی دیر
 که عورت لکرم **لور** او که کیم کرمی یوریه نکل زو سینه نایع اوله **لور** بیوک قازغن **لور** لوشه
 انجایی که با و از لکرم نعلند لور زنه کچور لور **لور** احق و بون اولنک سدار قاضی منجیده لام با بند
 نقل اولندی معیار جایار معشوقه حلی اید کاف اله بازش بولندی **لها** دیک ملازه متنا **لیان** لام و با
 فصلنده ذکر اولنن لغنه لام و باید دخی روایت در **لیدن** بلقی بو ندر که چنی بلایجی اکدوبه سار
 لیدر دیر **لیف** و مایه و مرامت کوی که تل تل اوله **لیجه** چرک شوخ متنا **لیو لک**
 کس نرف متنا حکیم خاک و آن زراز تو باستانا نکرنا ازو جوخی خوردی بی و طایفی و لیو لک
لیو او به و الله اعلم بالقوس **حرفا حکیم** بیم منتوج که فعل لرا اوله ادخل اول نور عا
 مت نی در عدان و حسان یکی مسم ساکن که حکم کوز آفرینه الحاق اول نور ضمیر متکلم در اسم آفرینه ضمیر
 متکلم در ضمیر غر و در مضاف الیه معنایه جانیم نیم جانم دلم نیم کولم دکر اول نور لکد آفرینه ضمیر رفوع
 در فاعلیت متنا دانسم و دانم یکی و گاه اولور که منعولیت متنا لاق اولور جواطه سلمان قدس
 زیر لب می دهم وعده که کانت بدیم غالب آنست که مارا بنزانی می دارد و بیترخن متنا ضمیر متکلم مع الغیر
ما تم باس **ما و ما جان** تفرق ایت قیاس بودر که ما جان لفظ جمع اولایدی معر و متنا و جی استعاده
 مزکانیکه **ماخ** علتو قلب کشی که کچر بوسیدن در که لک بوزلوا اولنک به و همت سوز کشته ماخ دیر
 عجزی می جوان رشد حکیم ما و جوانمرد و دن فراخ بک پیروزن خدی بیکشت سیم ماخ فرج الدیر
 همه را همت ماخ و همه بر راه فلج همه را کون فراخ و همه را روزی شکب شمس خرمی بعام و دامن
 بعل زر عام عیار

معروف در تبریک بیان
 بعدی و ابو خرمی و
 قولی و قولی و نور
 قولان **لوا** یکی معنای
 کور و اولایا نور
 که طیبستر قنده بی
 عالم

صیغه نهی حاضر در آنکه و بیایید اندر من استعدی بخت کن چشم هرگز مژدوش بترانش
 رخصت آن جهانز آبکوش **مره** حساب و قیاس مقنن بر راه نشا بودی دیدم و بش خوب
 انگشته او را نه عدد بود نه مره **مری** شرا زنه اتفاق اید و ب کوکل برنگمک بشمید بکسر به
 مره باد مست و دم یکدله میره هم مکر و مرست **مزد** اجرت و ثواب **مزدگان** بشارت لطیف
 هر آن زخمی که زان مزدگان بچاست دلم را زان اجرت مزدگانست **مزدگان** مشغول **مزدور**
 کرجی و اجرت آنوب اشجی اجیر مقنا **مواجه** سنایی قدسی تره **مما** شاکر و او در سنان **مهم**
مزدور و او در سنان **مزد** مشغول مقنا اسم مصدر در تفرق و لافان مصدری مزد و داد
 و مزد کردن در **مزدگان** که بپوک صیغه جعد را تاگاه اولور که وحدت فامنده و خلی استقال اولور
 لطیف بزم گایه دلم بخروج کردی **بلبل** بکن در مان **مزه** زاء عربی ایل و زاء عجمی ایل
 که بک و تصغیر صیغه سی و ذریه مزک دخی دیر بر همان مکبر معناسی قصد اید لر و لدره مشهور و شایع
 اولن زاء عجمی ایل در و زاء عربی ایل دخی روایت اولندی لطیف آقا هم بنیادستر **مزه** غره کوکیزه
 فحله و ضمیمه و زاء عربی ایل طاد هاشمی مقنا بوشکور جو خوشبخت آمد میرج بنزه جهانز آبکوش نماند
مزه **مزدین** طمق زبر که مزه لفظند تفرق و لاف و هم بر سینه اغری ایل و مورق مقنا دخی کلور
 مثلا او غلجملر ایچک و حاتم رشیده **مزدید** هرامانه دبد کلری او بون **مس** بقر سناس مقناست
 اسر که سکران مقناست **ضم** نیمه شکایت لطیف عهد و پیمان خویش مست مکن و زغم و در کار مست مکن
 دقیق ای از تویم مردمان **مست** دعویست صعب و منکر دعوت خام **مست** فوشا و **مست**
 که فوشه بدر لر و آنو کله فوشا و ندر لر و و ذیک منم خوکرده بر بوشش چنان چون باز برسته چنان
 باکل آرم از بوشش باکل آری نواز **مستی** شکایت ایچک مقناست اسم مصدر اگر مست شکایتلو
 مقناست استقال اولن ایدی آفنده بایا و مصدریه اولور دی اما اشد لادی بیجی باده خور وستی
 چه کپی از غم زبر اگر بودستی خوشتر ز غم **مست** سو فک کیمی و الکشی **مست** حور و
 و آوج مقنا دخی کلور **مست** فاربانه جهان رباط خرابست و رگزر که سیل کان مبر که یک مشت کل شود
مست **مست** ال قیاسیه که انزل غریبه دیر **مست** بر نوع هاینه جل و ادعیه و شاش
 دیر لر کسای کوزک اگر خواستید اجرت **مست** آبد ز و دیامویش بفر و **مست** فحله تو لم

شک فحله معلوم و مشهور اما در لور و لور عربی کسر میله و بین ممله ایل مسکت بر لر
شکینده سرخون چچایه عرق چنار لر **شک زین** بانی او شک عربی سعد دیر طیبیله قنده بنوکه
 معروف **شکن** بلغاری دبد کلری خوش قو قلو کون **شک** حوامی ره زن مقنا شمس خری
 زو زو راه زن اطراف ملک کرد چنان که خوشد ز کتب بز نام شک و شک **شکوی** اول خوش
 بوی و نفیس و شکله و نهاله لور که کوشکل و تخمیری او کله بز لر اسدی نهان برو هم راسوی کاخ ماه
 شکوی ذریه بیار است کاه و شمس خری معیار جالیه بهر تخانه در دیونقل ایلدی و خسر شیرین
 طوت سرانده دخی شکوی دیر دیدی معلوم در که اسم صیغی افراد زن بر سینه اطلاق انکری قیلند
مخ اوده طهان کافر عسفری خوشبخت و بدست بستی گرفت **مها** چون مخ آتش سینی
 گرفت **مغال** چنور **مغن** باشد غنی بینی دماغ مقنا و کوکلیچنده یک ایلک تی و غ **مغنا** **مغلاک**
 در ویش حقیر شمس خری پادشاه در تنم و دولت **دشمن** خور و ضنه و **مغلاک** **مغنده**
 دشمن در که کوک هند قدن حکم چوکی بر و دبد لر که او دبد کلری عنت در که آده مک کوشند
 طومور چقر کوندن کونه بیور قریوز قدر دخی زیاده اولور طیبیله قنده سله دیکله مروف در
 و دید لر که اول بلدر که بریده جمع اولوب طومور عیبلو ایلر **مغنده** دیر لر هر زن کرک و لسوک عجمی
 پر بار در شنی زدل خضع بزنی نزد و سن آرایدای دوست **مغنده** شمس خری حوادث دشمنان
 را یکینه بر آرد دبد ما همچون **مغنده** **مک** قضا جوک سکوی صید و کله درس انزل را و ر لر عجمی بطور
 دیر لر **مکر** ادات استناد در الامتقا و هم کومیدن لفظند صیغه نهی که مکر دکلور فرس شاعر لر نیکی
 شعر لر نه دل لر نه تاج اولوب دلیا خفیف ننه کم بریز جاعتنوک طومور ما غا دکلر ندر بوشکور **مک** بوموم
 بود و زبان بنا و مکر مویا زبان **مکس** **مکس** باب مقنا **مکست** شکست نایی در ابناج و ولور
 طریقه نهی استقال اولور مشتعل و مک اولور روز کی ای از ان چون چراغ پرخانه دی از ان زلنگ
 شکست و **مکست** **مک** کسرتیله ایل و زنه سلوک علق مقنا شمس خری در محاری حلق اگشته
 آب خوا نوار و جانت نه جو **مکلیک** صیغه نهی در اگر کت و بوز جزم و مک اولور کج مرد و رخ
 متاب نهاب مقنا شمس خری امروز تا زمانه نبوت می کند کین عهد استست رخ از رانیه مکبت
 و متعدی دخی استقال اولور که و بیانه میل اندرم و یولدن مرقم مقنا شمس خری بکنان زبانه خود بهر جان
 از ان و پیش او کوشش را نه بکر اندازد و پست

اسماء مصدر صفات قلور یا مصدر ریه لاحق اولغه قابل اولور اسدی بود مرد هر کسی که نادان بود
 که نادان شی مردن جان بوده **نا استوار** خابن کش **ناب** صرف و خالص یعنی خبری نه فرشتا مشا اوله
 فرقی ناست هر آن چیز آلوده نباشد زین روی تر اکویم و کازاده و نابی و دلی سوری درش مشا
 کلور شمس خرمی همیشه ناکه نکونید ناب یا منشوش مدام ناکه بود پیل یا توان از ناب **نابره** سراسمه
 متاکلور **نابکار** بند **ناچار** ضروری اولور لابد متنا **ناج** معروف و بیضی مریضو کو
 دورینه دخی دیر **ناجود** ماعز که آنو کله شراب ابر **ناخذه** کجیل و کولوسی که جسمونه حکم ایدر
 عزمه ریان دیر **ناخوش** بر **ناخوش** منش کولبی بولمش **ناخون** طرف **ناخته** کوزده طنز علی که
 بکارندن یکان دن برده بر علاج ایدوب کدری کوزه ارتز آویکی بودر کور ایلر چپ چوز
 بیکادن بودر بر تره سبل دیر **نادان** جاهل **نا رستان** ایکی و کرسی اول قیز که ایکی یار یکی هنوز
 قلغش اولا ناهید متنا **نا رخو** چلنار دید کله ی دار و که طیبی قنده معروف **نا ر** د کنه فراد متنا
 بر فتح ایلد اوج مگو ایلد تلفظ اولور **نا رین** سبل دید کله ی دار و که شره اولندی بعضی قنده
 نارین که مطلق دکر اولنه موصوله سبل و می و ادا اولور **نا رشک** بر معروف و دار و ک اسیدر
 طیبی قنده معروف در **نا رنگ** نارنج فرقی همیشه تازه درخت سمن نیاید کله بدون بنای از شاخ
 نارون نارنگ **نار** قره اغا جوک بر نوع در که بغایت اوزر قره اغا طیبی در دار و شجره البی
 دیر **نا ن** قبان دلی که عزمه رمان التبان دیر **نا ن** قش اسم مصدر در وصفه امر و وصف
 ترکیبی **نا زید** ناز ایلک **نا سر** کمر افچه و هر نه نوک کمری **نا شتا** هنوز قرن آج اولن
 که کمال صفاتی محروم ان کورنه که بر خون بازده عمری شسته باشد و کونیدنا **نا طو**
 بشینه علوا **نا طل** اوزانندن دیدی دم در بعضی قاتنه اکی استار در و بعضی قنده ایکی مقیه
 در **نا غشت** قلل سوادان آدلورندن در که بر برده حرفی دیر قلل برینه استقال اولور **نا غوش**
 باطن صوبه طالدر مع شمس خرمی نه هر که غوطه خورد دیر بر آرد بخاره بساک که بود مردن وی از انکو
نا ف کو بک **نا فرجام** عبت اش **نا ک** ادات سبت در غناک و در ذناک و بفر کونکندن
 دزاش منشوش مشک شمس خرمی شرف و قدر و نیاید خصم شکست شک ناب فوهدناک **نا کا**
 اکوزین **نا کرین** ناچار یعنی ضروری **نا کوار** و **نا کوارید** آفنده دالله دخی ظلمه دال سور دخی

نخ

نخ علقن دال سور کشتا شمس خرمی ظلم در ایام عدل رافتند مانند سور اخ غم چون سمار
 آزاد انعام عامست مانده است روز شب در در و بیخ و ناکوار دال لونگر متنا
 قطع هر که اندر معد دار ذناکوار ده کل شکر آرد زبانش خاصه آر ده **نا کوال** اکین و اوت صرفی
 و تپسرتک و بزرگ و خرق صوق اور مقن و باشی اور مقن و یا سور لغدن خوبه که آیرق
 اوزیه عزمه دیر **نا کپهان** ناکه متنا در کال صغریه ازین بشارت حرم ناکهان آمده هزار جان
 غنی کشته شادمان آمده **نال** بر نوع ایچی طو لوهار و قش در و د لکه قلم چند کی بخج جوک
 تندر فرقی از لب جوی مدوی نو بر آمد زنجبت زین سبک کسته و ذرد و توان آمد نال
نالان اکلد و لونالیدت اکلمک **نام** آد **نامدار** ادلوکشی **نامرد** ارکک و کشتی
 که سور **نامزد** نشاند و کلا و لور **نامور** آدلونا مدار متنا **نا میدن** آد قومق و بر کونک
 آدن دیمک بر نه آدق **نان** اکب **نا بخین** تنور دن انک فرقی آلت که عزمه مطلق دیر
نا خوا بر معروف دار و در و او رسمی در الف ثابت رراه و ماه قافیه سنده استقال اولور
نان خوش فوق ارام متنا و او سمیدر **نا نوا** انجمن جبار متنا **نا و دان** اولوق مثلا دکر منک
 و طامیرک **نا ورد** جنگ **نا سدی** جهانشکست بر که د آور دجوبی زخون کشت رهایی ناوردی
 شمس خرمی دلیرانش که ناورد و یخاش کشتا ز کینه باهرام آور **نا واک** قوغش اوی که حقیقده
 اولد و لایکی نه نوک آیدر که آنوک اجندن اولد و خ اتر و اولالتن اوضه تیرا و ک دیر اما
 شایعا اوضه دخی دیر **نا سدی** دید و د و نت بنور و شن باد سینه خصم پرازا و ک حرف
نا و هر نه که ایچی اوبولش اوله اسم عام در اولوق اطلاق اولور نا و دان متنا و کینه
 اطلاق اولور لاک متنا و توک انشایا اجندن اولن ایچی فوق بکرواکر بودر که باحق نکنه
 دیر شمس خرمی فلک چون کل کشته بر بام قعرش بریزد زان هلاک **نا و** **نا وید**
 اغا جوک ایچی اویوب نا و ایلک **نا هار** هنوز قرن آج اولن که ناشتا متنا **نا و سبی**
 نهادن خوان و بخندیر شاه که نامار بودی هانا براه **نا مید** رهون بلذیب **نا ی** دیک که طرر مرزار
 متنا و کولوک خلقم متنا **نا ی دن** دوزخی **نا یزه** اوت بلدی **نا یاب** بولمنز نه کال
 اصنافی آرتست این که همه صیر چنین نایاست **نا ی** کن تو که نخ همه ارزان کرد **نا و دش** اوکلو

نال
اکلد و ع

نور هنوز دکل و لور شمس غری نوباش که شود هیچ دولتش و شن که در جهان نوشت
صبح جایش نور **نور** آفرنده ز اوج ابد جام اغاجی نازم **نور** نوران فورخ آواز انا حق بود
اول فورخ آوازی اینک صفتی دور جانور اولسون ساز ترا اولسون **نور** نوران اولسون طغوز تهر
مشتا **نور** نورانی کس و اولر الکلی نالیدن مشتا عنقری از نژدی او نوشت می دل بود خون
کست می **نور** الکم سخال قوس قزح مشتا **نور** نورانی اچک شرب مشتا اسم مصدر و صیغه امر
و وصفی ترکیبی و باله و نکر و طغوز ایلر دخی مراد اولور و جام اغاجی دخی دیر نور لفظندن
ابدال ایدوب **نور** نورانی کس و اولر یازمق کتابت مشتا و اولر یار لهنده تبادل و توافی واردر
مستبلا تده نوید و نویسنده دیر بر سینی مملایله **نور** نورانی فتح و اولر ارق کنگک **نور** نورانی
اچک شرب مشتا **نور** نورانی بنفوک طاعدن کلور صلا مشتا **نور** نورانی بنفوک صلا اتمک اسدی
ز نویدن بوق و از بانگ تیز **نور** نورانی بلان بینی قجک طاعدن سکونک و فک و اکنه کنگک اوجی
و کس بری **نور** نورانی ترون بیر مشتا **نور** نورانی بکناق بینی می سلیکن کشی **نور** نورانی آغاز
جورسی فرخ و نس **نور** نورانی شمک اکتون مشتا اندن تخمضا و تخم **نور** نورانی ضم نونک و فتح و اولر
یورنات و یک **نور** نورانی تیز فملوک زبرک دیر **نور** نورانی قرآن نبی مشتا و اولر یار لهنده توافی
و تبادل داردر **نور** نورانی مشتاق بشارت مشتا و دینچی و ارغابی نوان و لرزان مشتا و نواله مشتاق
کلور و بصل بشارت ادبی مشتاق و ابست ایلدی و نویدن لفظندن صیغه ماضی در مصدر مشتاق
دخی استمال اولور **نور** نورانی از غامق نفاس مشتا و بیر ندره طورب و کت انا کنگک مثلاً ارغامق و در
ترمک و مطلقا مشتاق دخی نقل اولندی **نور** نورانی شمراده لفظنوک فتح و فمله دخی مرویشت
در فتح اوله نسبت ایدوب نوین دیر بر جوین و زنه فمله اوله نسبت ایدوب نویسنی دیر بر
رویین و زنه **نور** نورانی بکله فمقش ماز و اولدر و ق که درجه سریع و سریع دیر بر **نور** نورانی یوق
آخنده غی و علامت باب اولنده شرح اولندی **نور** نورانی ضم نونک و اولر یار لهنده طغوز
تعه **نور** نورانی اصل و بنیاد که ترکیب و بنیه دیر بر و نهادن لفظندن صیغه ماضی در مصدر
مقامنده دخی استمال اولور **نور** نورانی کنگک فغان که منظر لکاه کاه بگرام ده لوجه کبر
کاه اولور کته دارد کبر **نور** نورانی قویق و ضح مشتا مستبلا تده الف خذی اولور

نوک

مندی و مندی

مندی و مندی دیر **نور** نورانی عرجه کند ز دکل و لور فارسیه نقصان سعاد فرجی **نور** نورانی
ملک برکت علامت بدان سپاه نمود بدان که بیج نهار کرد نهان **نور** نورانی صغراق دیکری
آز بککه قرین علم طغوز **نور** نورانی نور قوی ترسیدن مشتا **نور** نورانی ارج که سورنک و یک سر
قولا دزا اولور و بر سبیل استعاره قوی و سوزک و هر نه نکر مقدمه اطلاق اولور **نور** نورانی فیه
که دیر خدان دیر بر و قلم آشکر و شاعر لراجه و نازک طال مشتا استمال ایدر بر محبوب و ک
بویش اکا تشیه ایدر بر **نور** نورانی کوبله که صباد لرا چند کز لور تا صید کروب و رکیه
نور نورانی کز لور نهان مشتا **نور** نورانی کلر که عرجه مجاهد دیر بر **نور** نورانی اولدر که هر بر
طغوز طغوز فمق ایدر بر و هر بر قسینی بریلر و تعین ایدر بر **نور** نورانی طولا شق بیج مشتا
نور نورانی اورتو نمقن مشتا و علم و یوسفید و بر معرو و مقام آیدر که اهل بور و نمقن
لفظندن صیغه ماضی در مصدر مشتاق دخی استمال اولور **نور** نورانی بایق که آنوک اچند
باغ چلر **نور** نورانی کز لک و اورنگ مستبلا تده نمقن و نمقن دیر بر سینی لفظندن سبند
و نمقن دیر بر ایدی **نور** نورانی حدوز بیوک اولان نه **نور** نورانی تنور قباغی **نور** نورانی
قبلی و کز لک و اورنگ نمقن لفظندن نفق و لمتدر **نور** نورانی کسرایله و اندن فکر و یایله
ترنجیس و زنه نمقن مشتاق در فتح بایله با سوز سیردن و زنه **نور** نورانی مساح دید کلر بیجانور که
بلد و حق اولور **نور** نورانی قور و خوق مشتاقی فقه فمق مشتاق و دود که کلر **نور** نورانی
امال ایلد کسرایله و فقی در **نور** نورانی دده جد مشتاق **نور** نورانی نویبت **نور** نورانی صیغه فعل مضارع
درش قدر بخون استمال اولور زمان حالدن و زمان استقبالدن هر فعله که اندن قوت
نق بود نور آنوک مصدر نوک و زینه و قایم مقام مصدر نوک و زینه ادخال اولور **نور** نورانی
سندن و نیارد بر دکی که الیمیه و الاربیه دکل و لور یعنی الفه و التمه قدرت یوقدر دکل و لور
نور نورانی صیغه ماضی درش قدر بخون استمال اولور زمان ماضیه نیارست کردن
و نیارست ساخت دیر بر ایتکه و دوزمکه قدرت اولدی **نور** نورانی حاجت **نور** نورانی
مبان طویق مقوم مشتاق **نور** نورانی دعا **نور** نورانی سبب لفظندن مکر و اتباع و مزاجه طویق سخی ذکر اولور
نور نورانی

اولور

نیست

لطف علیل را که بحر اشن کرانت . از نار و سبب نیت و زبانت **نیبال** نیت و لا بته
 بریر که آید در که شکل اویسی اند . بولور **نیدن** و **نیدلان** اغراق که او بخود . بهم کابوست معتاد
 بعضی نیدلان سببی دیوتل اندی **نیج** و **نیرنگ** حیل **نیرو** قوت و درشتا **نیر و نیر** قوت و
نیز حرف عطف در دنی متشابه سکوک جدا و شده و کوند در دیر **نیبال** کس نوند مخالف
 و بلان و بعد . اینسان متشابه ذکر اولندی **نیبال** فتح نوند بوم ایلم نندن بر او که آید در که ابرید
 و آب پس در کشتل نوک و ن آبی کوبه نور بر جبه انتقال ایدر عالم کور و نقل کور **نیست** یوق
 و یوق در و دکل متشابه **نیسان** سازلق و قشلی **نیرو** بیشتر **نیشر** ایکی مضایع کور و اقلا
 نشتر نابا هر سو فی جانور که کنی ار و کی ترکیبی **نیسه** سببی و دکلودک **نیطل**
 ناطل متشابه در **نیغه** ایچ طون آتی که ایکی یا ایونک آر سده دکر سر او غلج غلجه . دکر لر آجی قور سر
 نوبل ایدوب نینق دیر **نیک و نیکو** اوجید متشابه **نیل** ایکی مضایع کور بری نبل ارمانی
 معروف در نایا جوبت که آنکه کور کور بوی سر و قیقنا آنکه و تنوک آیدر طبیب لم صیل
 دیر کور کور کچلمو سر مشق غمی مراد اولور مسهل در **نیلوفر** مو و ف بر هار و چکر در سو کور لوند
 بز تخفیف ایدوب خوف در دیر **نیم** بارم و بار و نصف متشابه **نیم** بر نوع ملوقد ریارم
 یوزلور در و بر اتلو و بر اتلو ار که صاع دیش مول ایکی بر بر و کلوب بر بر بنه متعل طو یار بر
 آدم صورتند اولور **نیم سوت** اکو که بر یانی بخش و طونه دیر **نیم ننگ** قریب نگر ایدوب
 قویر **نیم** بارم و بار و نیم متشابه **نیو** بهادر دلا و در متشابه **نیوش و نیوشه** قولق او و
 متشابه مصدر در و صند اید و وصف ترکیبی در **نیوشیدن** قولق او و من و ایشک و ایشکوری
 ایشکوری اعلی **حرف الواو** و او متوج که خوب دلنده حرف عطف در فار سیده دخی
 استعمال اولور اما افح بودر که ماقبلند کلن کلن آف بن مضموم تلفظ اید و او ی تلفظ
 ایلمالر مکر که الف و ن و بادن صکره و گاه اولور که ماقبلند غنی کلمه نوک آف بن اشباع ضمه اید تلفظ
 ادرلر و زن ضرورتندن اوترو . همایم بریزکی بر سر و چشم من کدر کن تا جویاری بکل یارایی
 و هر و او مضموم کلمه آف بنه کور اندن صکره بر یادی الحاق انگیزد در آه و آهوی و رویا

وقف

ور و یکی **وا** کور و باز متشابه **وا کردن** کور و ایکی یعنی حق و ادایشن کور و طعن یعنی نیت ایلمک
 گاه اولور که محس نخبی لفظا ایچون کور و هم و القلی اسم صبر در جمیع اشکله اطلاق اولور غوغا
 بلفور و اشکبه و اسحاق و ایکی و ادات مصاحبت و مقارنت دخی اولور با مضانه و اول
 بار اسند توافی و تبادل و اردر و **وایین** صول قلان هر سده استعمال اولور و **اککیدن**
 اغره القی اسماق متشابه **واخ** دلسلق و در شلک هر سده صفت اولور و معیار جالده نول
 گاه که نینه قریب و له **واضیف** بق الملق و **وا داشتی** کور و دوقی و **وازیج** دکلده اوزم تحق بر
 ادات تشبیه مشبه اولانک و نه لاحق اولور مثلا قصاب و ارقصاب یکی **وا کردن** آرو که
 انجیلر خبره بحر بولشما سون دیو و قابله متشابه دخی کور و **وازدی** مما قابله متشابه **وارن و وایج**
 دیر یک مرفق متشابه او کله نیت هم رانوک فتمه بیل و هم و اول فتمه بیله استعمال اولور دامن قابله
 و هم کور بیله استعمال اولور لیکن و صافق قابله سندن ایکی لغت کور اید استعمال اولور بزرغ فایز
 سنده **فار و** او نیمک **وارون** عس **وارونه** شرس و مقلوب و مکل اولور بار کور متشابه
واریدن یوق آواریدن متشابه **وارغ** حوا ایسی **واشامه** دل بند دنا متشابه **واشه**
 قر اغو و **قواق** بر اغاج آیدر که هند و شان و نیزه لنده اولور بوز دراع مقدار بوی اولور
 قلان کی بعضی زنگاری بر ایخی اولور اول بر افکر کل دم باشی کی باشی اولور کوزی و بوزی و قو
 لغی و اردر چنان بلاتیه بود قلمی اکلور بلدرینه اثر و اق و اق او ازی جهر **اسدی** در وصف
 واق و اق چو تاکه و زبیدی یکی با دینره اذان پیشه بر خاست رجب نجره سر شاخها سوبی ساقی اید
 و زان هر سرب و اق و اق آمیدی **وا کردن** ایچ که کبر و ایلمکه لازم در **وال** بر نوع بوی کال قدر
 کیلر بو طر **والا** مقدار ده و همد و بوجه او سن بزرگوار متشابه **والا** خور که با بویله دلنده استعمال
 اولور بر فور ایکی فور دیر **وام** بوج فرض و دین متشابه **واکتر** کور کی بوسنی و وار متشابه
 بعضی بولغنی و القلندن صکره ناگه روایت اندی ایچ بودر که نوند لوله **والا** آشپز و کچله
واهم آمان دیر ملک و نه ملک انقباض متشابه **وام** هم صبه کور و فور لاش قیل و سفند و مغلل متشابه و قولق
 و سفند متشابه و طویل و سفند و قاصه و شمره متشابه **واج** کور دیر کوری اوت که طبیب
 تنده و وفدر **واجر کر** منق فنواد هند و فتواد متشابه **واخش** خسه مسترق بشی کوبه

سید علی محمد

بجیدن کوبنک **نخودن** تشوکی و بارلی و قافلی مستبلاشده و او برین کلور بنفشاید
 و بنفشایند دیر **نیک** عادت **یویه** یویه آرزو مندلی معیار جالیده اهلنور که با بعر باندن
 اولایه و دزنه و بعضی صحنه پرده اولی آخره و بنفشاید و آخری نایز حرو و بنفشاید در کوبه و دزنه
یوز بارس دید کلری با نور برنجی لردن معروف در عربی فهد دیر بر و سحر من و احتمال مناسه
 دخی کلور بارلی صفتی **دیزبان** بارسی فهاد **منا یوغ** بو بندر که او کوزک بو بنه قوشوب
 جنت سوردر و فکلیه و عربیه قوشور **یوکان** رحم زهدان معنای صحیح بود که با غریبه باندن **در یون**
 نکلند و دزنه **منا یوه** مویول دید کلری برنجی قوش و قره کوز دخی در و دلو به طوغا نذخی
 دیر **بیدن** بنج و بورق **یت** اگر چه خانه محرم بهیده که در بجوره اسس عمر وی اندر امان قبادا

غنت معور الملك المنان
 قد حرت مانه انا النبی و القیر
 بهرام بن عبد الکرم و غنت اولط
 بیع الاول مرشهور

عده اوراق
 ۱۲۵

خطبه

الحمد لله الذي لا مال لك في الدارين الا هو الخالق الذي لا خالق للكونين الا هو الصانع
 الذي لا صانع للموجودات الا هو الرازق الذي لا رازق للخلق الا هو المنور الذي لا نور
 للعالمين الا هو الغافر الذي لا غافر للذنبين الا هو الناس كلهم ضعيف لا قوتي الا هو
 الخلق كلهم فقير لا غني الا هو وحده نفسه بما قال جل جلاله شهد الله انه لا اله الا هو وغده فاض
 الغيب لا يعلمها الا هو اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له شهادة **نوصل الى جنان**
 حقاً لا رب الا هو واشهد ان محمداً عبده ورسوله لا شفيع للعاصين يوم القيامة الا هو

موعظه

اعلموا ان هذا الزمان آخر الزمان واكثر فومده على الخلق والهديان فاحذروا عن محالسه اهل العبادات
 فانها انما كبر وطغيان ثم ان الله تبارك وتعالى امركم بالطاعات والعبادات وبهكم عن
 والنسبات انها الموفون صلوا خمسكم وصوموا شهركم وادوا زكوة اموالكم وخشعوا
 ربكم طينته بها انفسكم واجابته لنبيكم ندخلوا جنته ربكم بل احساب ولا عذاب الا ان احسن

[illegible][illegible]

هولای از لایم فارسیم تقصیر کنی نقطه را بر آفرایم الحاقی باید کرده بنایم ضویر و رست و خوشتر
و اگر خواهی که تصفیر از ی کافی زاید الحاق کرده بنایم فویر و لبیک و خوش تمام شد این رساله ۹۵۹

[illegible]

نخستین کلام از اول بفرموده بر آید همه روحانیات را جاده فرزاید ششم آه و رفته فیر و زدن نظر و مانع قریبیه و از هر وسط با تو امان طبع سوز
و کار راه کوی اینک ز به تیغ محرابی غلبه و در کمال غلبه منیر است که در آتش صفی و منشا صفای الهی و محبت خالص است که در کوی بر کوی
بود و دیگر

نوله ضار که منجه از غم و مایه دلبر کی قورکنور و شوه نثار کی نهال قدنا زینیه کبی شیو وار و موز و هله و اهدا و اهدا
درگاه عالم بنا و عالی مسکاه عربی بنی بهر تبا بل و لدر

[illegible]

10

بصورت ان نفوس خاصہ ہند کی اس کا کیا

ادام الله تعالى انامها الى يوم

[illegible]

لو لو وجب ونبطنه وافتق وقت فاطر حكمة كبر لا فضاء لسانه به رضاء ورج ملا فطه و قمر و بلادونا كانه به
انضا كوزن شبيب صبر قلعه فكل و فضاء شبيب لا ولد كيم حال كسور لغه جو الفتح كسرا و ارباب و نحن بقدر رباط حنين
و شتى جبا فخر رخت و صوم و مغفور كسلطاه فخر فاه نعم الله بغير انه عقد كسور رابع شوكيت عصفين فكل و احوال و علامات
فصلان خصائص ملكا به و انما بل بكنز اول و ربه شهاب لا هو به فضاء سوية و ارضي طهره و جواي سر روضه
فناه لا به و شغل نفس في انه الموت جائد كاتوش بال لمان و نحن قد زينا بكنم الموت كله الله في اوش عالم قيات لا نذكره
سلطان عقد بال سكر الروح انما كنه عالم اشرف به في نظام عالم و لطف و تدبير فويحه منوط و انظام بني ادم و رباطه شبيب
استغنية و بوطه و انما كنه زجاج و اضطرار نعام استوي اوش الحليم الواحد القهار اناته و انا الله و جواي شبيب
فوز و الشغل انما به ماه قور كل من عليها فاه ابا اولع بوفادته و لوز و واقعه شكار و وزك الشجاع سما عذرة
بوزن بنو كزيب و ربه و رخت و كرابه و ب انما به وقت واقعه طاري اولد كيم قلم جاك ريبه عشرين
بيده ابره لفته كور صابغه طافت و فخر سولو اجنانه بكنم بر بن عباده ليد و ب الحواججه بياض شوريه
ما و انما لونه سالي و ارافق و جاور و بار رخت روضه فنت بطوف عليهم ولداده فخلد و ل و لوب
لا يصدح عن غنا و لا يغفون اولاد با رعا ابا ليم سوشنت استقيم طبع حضرت باغ شهاب كاه خطام بار كاه كرام
وسام الله شبيب عن الافات و طول عمرهم ابا بولم يتك خضره بل با نيم و سقام اولد سلطان خضره كاه كل لا شوكيت و شبيب
زار و لنت جميع نوزمان ابره مصرع ابن و ما كفت جبريل من آمين باهر القهار

وخلد ما رت العبد

[illegible]

وخلد ما رت العبد

عبدوا اف
يوزاوتوز

7012

Königliche Bibliothek	
Ort	Ismir
Nummer	517